

د شكري ناروغي

ډاکټر محمد نعيم همدرد

Afghanic

ننگرهار طب پوهنځی

Pashto PDF
2014

Funded by
Kinderhilfe-Afghanistan

Diabetes Mellitus

Dr M Naim Hamdard

Download: www.ecampus-afghanistan.org

ketabton.com

ننگرهار طب پوهنځی

د شکرې ناروغي

ډاکټر محمد نعیم همدرد

۱۳۹۳

د شکرې ناروغي

Diabetes Mellitus

ډاکټر محمد نعیم همدرد ۱۳۹۳

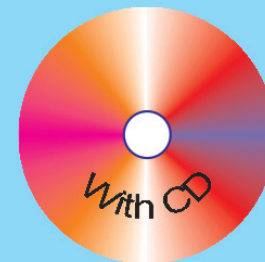

Afghanic

Dr M Naim Hamdard

Diabetes Mellitus

Funded by
Kinderhilfe-Afghanistan

2014

بسمه تعالی

د شکرې ناروغي

ډاکټر محمد نعیم همدرد

د کتاب نوم د شکرې ناروغي
ليکوال ډاکټر محمد نعيم همدرد
خپرنډوی ننگرهار طب پوهنځی
ويب پاڼه www.nu.edu.af
چاپ شمېر ۱۰۰۰
لومړنۍ چاپ د افغانستان ښوونې او روزنې مؤسسې (AEF) لخوا، کال ۲۰۰۹
دوهم چاپ ۱۳۹۳
ډاونلوډ www.ecampus-afghanistan.org
چاپ ځای افغانستان ټایمز مطبعه، کابل

دا کتاب د افغان ماشومانو لپاره د جرمني کمیټې په جرمني کې د Eroes کورنۍ یوې خیریه ټولنې لخوا تمویل شوی دی.
اداري او تخنیکي چارې یې په آلمان کې د افغانیک لخوا ترسره شوې دي.
د کتاب د محتوا او لیکنې مسؤلیت د کتاب په لیکوال او اړونده پوهنځی پورې اړه لري. مرسته کوونکي او تطبیق کوونکي ټولنې په دې اړه مسؤلیت نه لري.

د تدریسي کتابونو د چاپولو لپاره له مور سره اړیکه ونیسئ:
ډاکټر یحیی وردک، د لوړو زده کړو وزارت، کابل
تیلیفون ۰۷۵۶۰۱۴۶۴۰
ایمیل textbooks@afghanic.org

ای اس بی ان ۴۰۵ - ۹۳۶۳۸۵ -
ټول حقوق د افغانستان ښوونې او روزنې مؤسسې (AEF) سره خوندي دي.

د لوړو زده کړو وزارت پیغام

د بشر د تاریخ په مختلفو دورو کې کتاب د علم او پوهې په لاسته راوړلو کې ډیر مهم رول لوبولی دی او د درسي نصاب اساسي برخه جوړوي چې د زده کړې د کیفیت په لوړولو کې مهم ارزښت لري. له همدې امله د نړیوالو پیژندل شویو ستندردونو، معیارونو او د ټولني د اړتیاوو په نظر کې نیولو سره باید نوي درسي مواد او کتابونه د محصلینو لپاره برابر او چاپ شي.

د لوړو زده کړو د مؤسسو د ښاغلو استادانو څخه د زړه له کومي مننه کوم چې ډېر زیار یې ایستلی او د کلونو په اوږدو کې یې په خپلو اړوندو څانگو کې درسي کتابونه تالیف او ژباړلي دي. له نورو ښاغلو استادانو او پوهانو څخه هم په درنښت غوښتنه کوم تر څو په خپلو اړوندو برخو کې نوي درسي کتابونه او نور درسي مواد برابر کړي څو تر چاپ وروسته د گرانو محصلینو په واک کې ورکړل شي.

د لوړو زده کړو وزارت دا خپله دنده بولي چې د گرانو محصلینو د علمي سطحې د لوړولو لپاره معیاري او نوي درسي مواد برابر کړي.

په پای کې د افغان ماشومانو لپاره د جرمنی کمیټی او ټولو هغو اړوندو ادارو او کسانو څخه مننه کوم چې د طبي کتابونو د چاپ په برخه کې یې هر اړخیزه همکاري کړې ده.

هیله مند یم چی نوموړې پروسه دوام وکړي او د نورو برخو اړوند کتابونه هم چاپ شي.

په درنښت

پوهاند ډاکټر عبیدالله عبید

د لوړو زده کړو وزیر

کابل، ۱۳۹۳

د درسي کتابونو د چاپ پروسه

قدرمنو استادانو او گرانو محصلينو!

د افغانستان په پوهنتونونو کې د درسي کتابونو کموالی او نشتوالی له لویو ستونزو څخه گڼل کېږي. یو زیات شمیر استادان او محصلین نوي معلوماتو ته لاس رسی نه لري، په زاړه میتود تدریس کوي او له هغو کتابونو او چپترونو څخه گټه اخلي چې زاړه دي او په بازار کې په ټیټ کیفیت فوتوکاپي کېږي.

د دې ستونزو د هوارولو لپاره په تېرو درو کلونو کې مونږ د طب پوهنځیو د درسي کتابونو د چاپ لړۍ پیل او تر اوسه مو ۱۳۶ عنوانه طبي درسي کتابونه چاپ او د افغانستان ټولو طب پوهنځیو او نورو ادارو لکه عامې روغتیا وزارت، د علومو اکاډمي، روغتونونو او نورو... ته استولي دي.

دا کړنې په داسې حال کې تر سره کېږي چې د افغانستان د لوړو زده کړو وزارت د (۲۰۱۰-۲۰۱۴) کلونو په ملي ستراتیژیک پلان کې راغلي دي چې:

"د لوړو زده کړو او د ښوونې د ښه کیفیت او زده کوونکو ته د نویو، کره او علمي معلوماتو د برابرولو لپاره اړینه ده چې په دري او پښتو ژبو د درسي کتابونو د لیکلو فرصت برابر شي د تعلیمي نصاب د ریفورم لپاره له انگریزي ژبې څخه دري او پښتو ژبو ته د کتابونو او درسي موادو ژباړل اړین دي، له دې امکاناتو څخه پرته د پوهنتونونو محصلین او استادان نشي کولای عصري، نویو، تازه او کره معلوماتو ته لاس رسی پیدا کړي".

د افغانستان د طب پوهنځیو محصلین او استادان له ډېرو ستونزو سره مخامخ دي. نویو درسي موادو او معلوماتو ته نه لاس رسی، او له هغو کتابونو او چپترونو څخه کار اخیستل چې په بازار کې په ډېر ټیټ کیفیت پیدا کېږي، د دې برخې له ځانگړو ستونزو څخه گڼل کېږي. له همدې کبله هغه کتابونه چې د استادانو له خوا لیکل شوي دي باید راټول او چاپ کړل شي. د هیواد د اوسني حالت په نظر کې نیولو سره مونږ لایقو ډاکترانو ته اړتیا لرو، ترڅو وکولای شي په هیواد کې د طبي زده کړو په ښه والي او پرمختگ کې فعاله ونډه واخلي. له همدې کبله باید د طب پوهنځیو ته لازياته پاملرنه وشي.

تراوسه پورې مونږ د ننگرهار، خوست، کندهار، هرات، بلخ او کاپیسا د طب پوهنځیو او کابل طبي پوهنتون لپاره ۱۳۶ عنوانه مختلف طبي تدریسي کتابونه چاپ

کړي دي. د ننگرهار طب پوهنځی لپاره د ۲۰ نورو طبي کتابونو د چاپ چارې روانې دي. د يادونې وړ ده چې نوموړي چاپ شوي کتابونه د هيواد ټولو طب پوهنځيو ته په وړيا توگه ویشل شوي دي.

ټول چاپ شوی طبي کتابونه کولای شي د www.ecampus-afghanistan.org ويب پاڼې څخه ډاډمنولو د کړي.

کوم کتاب چې ستاسې په لاس کې دي زمونږ د فعاليتونو يوه بېلگه ده. مونږ غواړو چې دې پروسې ته دوام ورکړو، ترڅو وکولای شو د درسي کتابونو په برابرولو سره د هيواد له پوهنتونو سره مرسته وکړو او د چپټر او لکچر نوټ دوران ته د پای ټکی کېږدو. د دې لپاره دا اړينه ده چې د لوړو زده کړو د موسساتو لپاره هر کال څه نا څه ۱۰۰ عنوانه درسي کتابونه چاپ کړل شي.

د لوړو زده کړو د وزارت، پوهنتونونو، استادانو او محصلينو د غوښتنې په اساس په راتلونکې کې غواړو چې دا پروگرام غير طبي برخو لکه ساينس، انجنيري، کرهڼې، اجتماعي علومو او نورو پوهنځيو ته هم پراخ کړو او د مختلفو پوهنتونونو او پوهنځيو د اړتيا وړ کتابونه چاپ کړو.

له ټولو محترمو استادانو څخه هيله کوو، چې په خپلو مسلکي برخو کې نوي کتابونه وليکي، وژباړي او يا هم خپل پخواني ليکل شوي کتابونه، لکچر نوټونه او چپټرونه ايډېټ او د چاپ لپاره تيار کړي. زمونږ په واک کې يې راکړي، چې په ښه کيفيت چاپ او وروسته يې د اړوندې پوهنځۍ استادانو او محصلينو په واک کې ورکړو. همدارنگه د يادو شويو ټکو په اړوند خپل وړانديزونه او نظريات زمونږ په پته له مونږ سره شريک کړي، ترڅو په گډه پدې برخه کې اغيزمن گامونه پورته کړو.

له گرانو محصلينو څخه هم هيله کوو چې په يادو چارو کې له مونږ او ښاغلو استادانو سره مرسته وکړي.

د يادونې وړ ده چې د مولفينو او خپروونکو له خوا پوره زيار ايستل شوی دی، ترڅو د کتابونو محتويات د نړيوالو علمي معيارونو په اساس برابر شي، خو بيا هم کيدای شي د کتاب په محتوی کې ځينې تيروتنې او ستونزې وجود ولري، نو له درنو لوستونکو څخه هيله مند يو ترڅو خپل نظريات او نيوکې مولف او يا مونږ ته په ليکلې بڼه را وليږي، ترڅو په راتلونکې چاپ کې اصلاح شي.

د افغان ماشومانو لپاره د جرمني کميټې او د هغې له مشر ډاکټر ابروس څخه ډېره مننه کوو چې د دغه کتاب د چاپ لگښت يې ورگړي دي دوی په تيرو کلونو

کې هم د ننگرهار د طب پوهنځي د ۴۰ عنوانه طبي کتابونو د چاپ لگښت پر غاړه درلود.

په ځانگړي توگه د جې آی زيت (GIZ) له دفتر او CIM (Center for International Migration & Development) چې زما لپاره يې په تېرو څلور کلونو کې په افغانستان کې د کار امکانات برابر کړي دي هم د زړه له کومې مننه کوم.

د لوړو زده کړو له محترم وزير ښاغلي پوهاند ډاکتر عبید الله عبید، علمي معين ښاغلي پوهنوال محمد عثمان بابري، مالي او اداري معين ښاغلي پوهنوال ډاکتر گل حسن وليزي، د ننگرهار پوهنتون رييس ښاغلي ډاکتر محمد صابر، د ننگرهار طب پوهنځي رييس ښاغلي ډاکتر خالد يار، د ننگرهار طب پوهنځي علمي مرستيال ښاغلي ډاکتر همايون چارديوال، د پوهنتونو او پوهنځيو له ښاغلو رييسانو او استادانو څخه هم مننه کوم چې د کتابونو د چاپ لړۍ يې هڅولې او مرسته يې ورسره کړې ده.

همدارنگه د دفتر له همکارانو احمد فهيم حبيبي، سبحان الله او حکمت الله عزيز څخه هم مننه کوم چې د کتابونو د چاپ په برخه کې يې نه ستړې کيدونکې هلې ځلې کړې دي.

ډاکتر يحيی وردگ، د لوړو زده کړو وزارت

کابل، فبروري ۲۰۱۴

د دفتر ټيليفون: ۰۷۵۶۰۱۴۶۴۰

ايميل: textbooks@afghanic.org

wardak@afghanic.org

تقریظ

په وروستیو څو کلونو کې په هېواد کې د پوهې او علم په برخه کې یوڅه پرمختګونه شوي دي، چې ورسره د ښوونځیو، مسلکي انستیتونو، پوهنتونونو او محصلینو په کمیت کې زیاتوالی راغلی دی.

که له یوې خوا پوهنتونونه د کمیت په لحاظ ډیر شوي دي، نو له بل پلوه اړینه ده چې د لوړو زده کړه کیفیت ته زیاته توجه وشي.

زمونږ په وطن کې علمي او نوی آثار لار اوسه هم ډیر کم دي، خدای وکړي چې د داسې تدریسي کتابونو لیکل او چاپول به دغه تشه یوڅه ډکه کړي. هیله مند یو چې زموږ نور استادان هم تشویق شي، ترڅو په خپلو مسلکي برخو کې نوي علمي کتابونه ولیکي.

دغه کتاب د تنګرهار د طب پوهنځی لخوا وکتل شو، ښه معیاری او د محصلینو لپاره ګټور کتاب دی.

مونږ د لیکوال دغه زیار ستایو، د لوی خدای ج له دربار څخه نوموړي ته د نورو بریاوو هیله کوو.

د تنګرهار د طب پوهنځی

سریزه

دیابت یا د خوږې ناروغي یوه مزمنه (ځنډنۍ) ناروغي ده، چې دقیقې او دوامداره درملنې ته اړتیا لري. په بېلابېلو غړیو او سیستمونو د اغېزې له کبله د ډېرو ستونزو لکه: د زړه، سترگو او اعصابو د ناروغيو، د پښتورگو د عدم کفائې او د پښو د زخمونو حتی پرې کېدو لامل گرځي. د نوموړې ناروغۍ ناوړه اختلالات او دوامداره درملنه د ناروغ رواني حالت او اقتصاد ته زیان رسوي.

د دیابت ناروغي ډېره مخکې پیژندل شوې، مصریانو ۳۵۰۰ کاله مخکې دهغې اړوند معلومات درلودل خو په دې وروستیو کلونو کې د دیابت اخته ناروغانو شمېر ډېر شوی لکه څنګه چې په کال ۱۹۸۵ کې په نړۍ کې ۳۰ میلیونه وګړي په دې ناروغۍ اخته وو، خو په ۲۰۰۰ م کال کې د هغې شمېر ۱۷۷ میلیونو ته لوړ شوی او اټکل کېږي، چې شاید په کال ۲۰۳۰ کې د ۳۶۰ میلیونه وګړي په هغې اخته وي.

د ناروغۍ د پتوجنیز او درملنې په اړوند له پخوا څخه بېلې نظریې موجودې دي په ۱۹۲۱ کال کې د رومانیایي پوه N.Paulesco او کاناډایي پوهانو FrdERIC او Charles Best په وسیله د انسولینو استحصال او لاس ته راوړنې او په کال ۱۹۲۲ کې څوارلس کلن ځوان Leonard Tompson ته په بري د نوموړو انسولینو تطبیق د دیابت په علمي درملنه کې نوی باب پرانست.

په تېرو دوو لسیزو کې د مناسبې درملنې او د اختلالاتو د مخنیوي په اړوند ډېرې څېړنې ترسره شوي اوس هم هڅه کېږي، تر څو نوي معلومات راټول او د درملنې ګټورې لارې چارې وموندل شي.

دا ثابته ده، چې د دیابت مناسبه درملنه د روغتیايي کارکونکو او ناروغانو په معلوماتو او د هغوی تر منځ په همکارۍ پورې اړه لري، په دې هیله چې دا کتاب

زمور ځوانو ډاکټرانو ته د ډيابټ د ناروغۍ په اړوند څه نوي معلومات ولري، زه په ډېر درنښت له دوی څخه هيله لرم، چې په کتاب کې د هر راز نيمگړتياوو او تېروتنو د شتون په صورت کې له مونږ سره اړيکه ونيسي، تر څو د کتاب په بل چاپ کې نوموړې نيمگړتياوې اصلاح او درنو ډاکټرانو ته د لا زياتې گټې اخيستنې لامل شي او په پای کې له ټولو هغو استادانو څخه چې په ډېر صداقت ئې خپلې تجربې وړيا په اختيار کې راکړي او دافغان ښوونې او روزنې مؤسسې له درنو ديندارو او هېوادپالو وروڼوڅخه او په ځانگړې توگه د نوموړې مؤسسې له استازی ډاکټر محمدرحمن څخه هم د زړه له کومې مننه کوم چې مور يې د AEF له علمي پروگرامونه څخه خبر کړلو او زما سره يې ددې کتاب د کمپوز ديزاين او چاپ په ټولو چاروکې کې مرسته وکړه الله دی دوی ته نور هم ددغه ډول خيريته کارونو د سرته رسولو توان ورکړی .

په درنښت

رنځوريار ډاکټر محمد نعيم همدرد

لړلیک

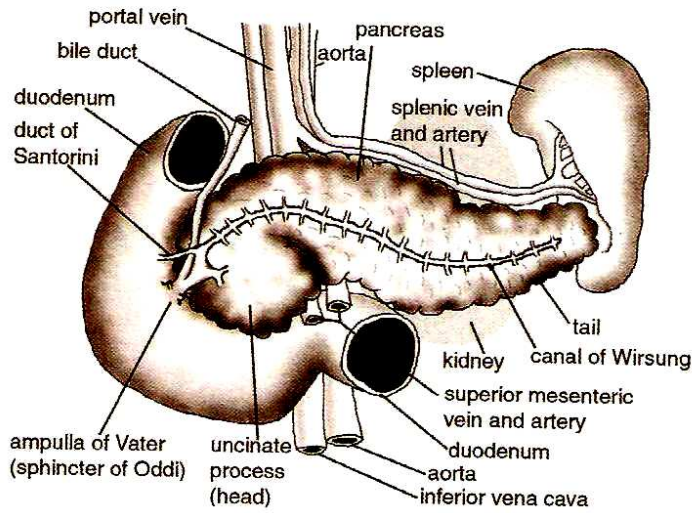
3.....	پانقراس
6.....	انسولین
9.....	د Recombinant DNA تکنالوژي په مرسته د انساني انسولینو تولید:
10.....	د گلوکوزو د افراز تنظیم
11.....	د انسولینو فعالیت
13.....	د انسولینو آخذي
15.....	د ودې هورمون Growth Hormon
15.....	د ادرینال سټېروئیدونه:
16.....	Glucagon
17.....	Diabetes Mellitus
28.....	د انسولینو د مقاومت سندروم
34.....	تشخیص
42.....	درملنه
44.....	۱- په خپله د ناروغ په وسیله د وینې د گلوکوزو کتنه:
45.....	۲- په اوږده موده کې د گلايسيمي څېړنه:
47.....	د انرژي د مقدار تعینول:
49.....	شحمیات:
50.....	پروتین:
60.....	د انسولینو مستحضرات:
68.....	د انسولینو پمپ
69.....	انشاقي انسولین
78.....	د هایپرگلايسيمي د درملنې نور درمل

80.....	لومړی جنريشن:
101	د یوځای شویو درملو کارونه:
101	د گلوکوز راتیتونکو درملو ټاکنه.....
105	د گلوکوزو د راتیتونکو درملو گډه درملنه:
106	ډیابت او کوما .....
107	کلینیکي منظره:
109	درملنه:
114	انذار:
116	کلینیکي تظاهرات:
117	درملنه:
118	پتاشیم:
119	فاسفېټ:
127	د ډیابت (خوږې) ناروغی مزمن اختلالات:
129	د ډیابت مزمن اختلالات .....
129	وعائي اختلالات.....
139	محيطي نیورپاتي.....
168	د زړه د ناروغیو خطري فکتورونه:
178	د زړه عدم کفایه:
201	په روغتون کې د بستر شویو ناروغانو درملنه.....
209	بشپړه Parentral تغذي.....
211	هایپوگلايسيميا .....
219	اخچلیکونه .....

پانقراس

د انسانانو د پانقراس غده له ۶۰ څخه تر ۱۷۰ گرامو پورې وزن او له ۱۳ څخه تر ۲۵ سانتی مترو پورې اوږدوالی لري. نوموړې غده د دندې له لحاظه له دوو برخو څخه جوړه شوې: د Exocrine برخه چې د هضمي غدواتو لویه برخه ده او بېلابېل هضمي انزایمونه لکه amylase، Protease، Nuclease او Lipase د Duodenum کولمې ته د Proenzyme په غیر فعال ډول افرازي، چې وروسته بیا په نوموړې کولمه کې فعالېږي. د داخلي افراز ژونکې چې د جزائرو بڼه لري، د لومړي ځل لپاره په کال ۱۸۶۹ کې د الماني پوه Paul Langerhan له خوا وپېژندل شوې او په دودیزه توګه څلور ډوله ژونکې د دې جزائرو بنسټیزه برخه تشکیلوي.

β ژونکې چې اکثریت جوړوي د انسولینو له افراز څخه پرته د انسولینو انتاګونېست، Amyline او نور پېپتیدونه هم افرازي. د گلوکوزو سوبې لوړېدل، Epinephrine، Gastric Inhibitory peptide، Glycogen او د امینو اسیدونو ډېرېدل د انسولینو افراز هڅوي.

د α ، δ او PP ژونکې Glycogen، Somastatin او Pancreatic polypeptide افرازوي.

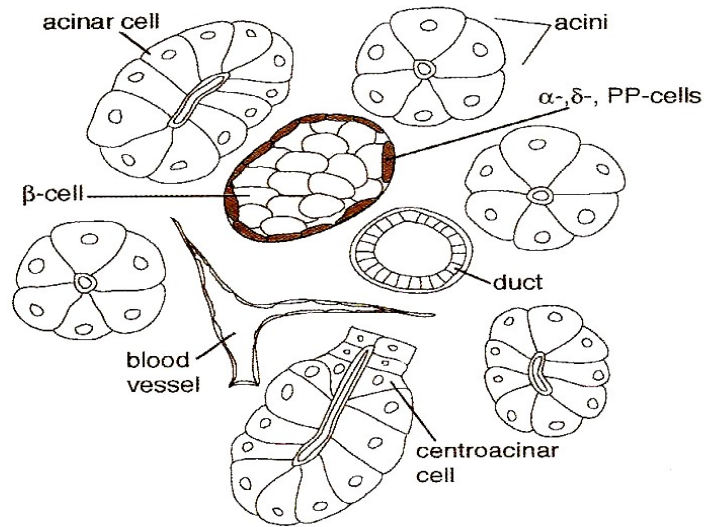
د پانقراس Exocrine افرازات د خوراکي توکو په هضم او جذب کې د پاملرنې وړ برخه اخلي همدارنگه د دې غدې Endocrine افرازات د دې توکو په لوړو پړاوونو لکه د ژونکو په وسیله د دوی په جذب، ذخیره او مېتابولېزم اغېزه کوي.

د پانقراس د اندوکريني برخې ستونزې او يا د انساجو او ژونکو غیرنورمال غبرگون د افراز شوي هورمون په وړاندې د یوه کلینیکي سندروم چې Diabetes Mellitus نومېږي د رامنځ ته کېدو لامل ګرځي.

لاندې جدول د Langerhan's د ټاپوگانو د ژونکو ځینې ځانګړتیاوې څرګندوي:

هورموني افرازات	د Islet په ژونکو کې فیصدي	د افرازي ګرانولونو کچه په (nm)	د ژونکو ډول
IAPP/Amylin (Thyrotropin-Releasing Hormon, Calcitonin gene- Related peptide gastrin, Pancreastatin)	60-80	250-350	β
Glucagon (glicentin, TRH, CCK, endorphin, glucagon-like polypeptide- 1, peptide YY-DKP, Histidyl – praline diketopiperazine, Panceastatine)	15-20	200-250	α
Somastatin (met-enkephalin, CGRP, pancreastatin)	5-10	300-350 200-300	δ
Panceatic polypeptide (met- enkephalin, peptide YY)	15-20	120-160	PP
Vasoactive intestinal polypeptide	<1	100-130	$\delta 1$
Substance P, serotonin	<1	300-350	EC
Gastrin (adrenocorticotropic hormone-related peptides)	<1	300	G1

انسولین

د β ژونکې قطر او د پانقراس د Langerhan's په ټاپوگانو کې ځای لري. په ټولیزه توګه دغه ژونکې د پانقراس د حجم % 1-2 برخه جوړوي د یوه انسان په پانقراس کې له ۲۵۰۰۰۰ څخه تر ۵۰۰۰۰۰ پورې د Islet ژونکې موجودې وي.

د β ژونکې د پروټینونو له جوړوونکو ژونکو سره ورته والی لري او ځانګړتیا یې په دې کې ده، چې په منظم ډول انسولین تولید او د گلوکوزو د غلظت له انډول سره سم یې افرازوي.

په انسانانو کې د انسولینو Code ورکونکی Gene د ۱۱ کروموزوم په لنډ مټ (Arm) کې ځای لري.

په لومړي سر کې د β په ژونکو کې د Proinsuline په ډول جوړېږي چې یو ځنځیر لري او د ۸۶ امینواسیدونو یو پولي پېپټید دی. د دې لپاره چې د دوو ځنځیرونو لرونکي پوره

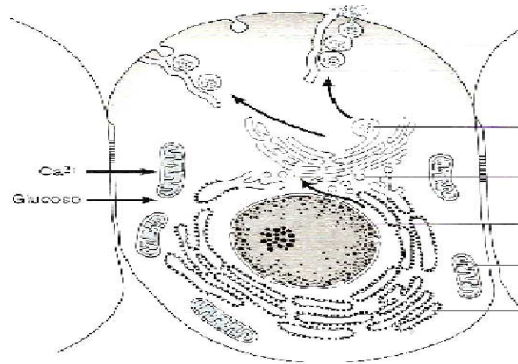
انسولین تولید شي، نو له Proinsulin څخه یوه برخه چې د C-peptide په نامه یادېږي، جلا او د 51 امینواسیدونو لرونکي انسولین چې دوه ځنځیرونه لري منع ته راځي، وروسته بیا دا انسولین او C-peptide د یوې پردې یا غشا په وسیله په پوښل شویو ویزیکولونو او گرانولونو کې ساتل کېږي.

C-peptide یا (connecting peptide) د بیلابیلو ژونکو په غشا کې د خپلو آڅدوسره د یو ځای کیدو له امله د $\text{Na}^+ \text{K}^+ \text{ATPase}$ د هڅونې او داندوتیل د nitric oxide د تولید سبب گرځي په لومړي تایپ ناروغا نوکې د هغې د نشتوالی له امله بیلا بیل اختلالات منع ته راځي C-peptide درگونو دعضلاتی برخی د فعالیت په سمون اویا رغاونه بڼی اغیزی کړی .

په عصبي انساجو اغیزه کړی diabetic neuropathy او نورواروندواختلاطاتومخنیوی کړی په بهودوکې diabetic nephropathy د پرمختگ مخه نیسی اوزره ته دویښی بهیر اصلاح کوی .

C-peptides دکچی تعیین دلومړی او دوهم تایپ تشخیص او دپانقرانس د beta ژونکود فعالیت دڅرگندولود پاره مرسته کړی ځکه په لومړي تایپ اخته ناروغانوکې پانقرانس دانسولینو دتولید وړتیا نلری همدا رنگه دلومړي تایپ په پیل کې د پانقرانس په واسطه د انسولینو د تولید دمقدار تعیین د پاره هم کارول کیږی ځکه هغه د انسولین چی په portal vein کی موجود دی دمحیطی انسولینوڅخه ددوڅخه ترلسو څلو ډیروی اود محیطی انسولینو د تولید اندازه دقیقه نه څرگندوی

سریریه پردی د c-peptide تعیین د gastrinoma او (MEN1) په تفریقی تشخیص کی مرسته کړی همدارنگه دهایپوگلاسیمی دډول په تشخیص کی مرسته کړی په هغو میړمنو کی چی polycysticovary syndrome (PCOS) لری د c-peptide

نرزی گرانولومه (د انسولینو ذخیره دوسلته)

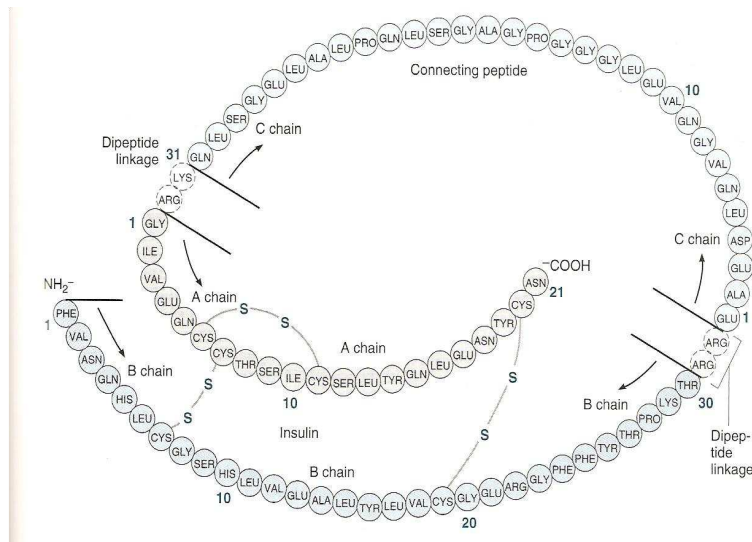
کوچنی انتقال کونکی ویزیکولونه

انسولین

ماینوگاکتیریا

دنی لرونکی اندوپلازمیک رېټیکولم

د کچې تعیین په هغوکې د انسولینو ضد مقاومت د څرگندولو د پاره کارول کېږي
اوس محال هڅی روانی دی تر څو د اړوند اختلاطاتو دمخنیوی د پاره دهغی نوی مرکبات
درملنی ته وړاندی شی .

پورتنی شکل انسانی پروانسولین چی peptide او انسولین د dipeptide پلونی په واسطه ترل شوی څرگندوی.

د β یوه حجره په منځنی توگه تر ۱۳۰۰۰ پورې داسې گرانولونه او وپزیکولونه لري، چې انسولین په کې ساتل کېږي او د یوه روغ او ځوان سړي د پانقراس انسولین د نورو انسولینو له تولید څخه پرته، د ۲۴ ساعتونو د اړتیاوو لپاره کفایت کوي. دغه زېرمې د لېږدونې د یوه منظم سیستم په وسیله چې د Actin filament ، micro tubule څخه جوړ شوی د ژونکې دېوال یا غشا ته انتقال او د Exocytosis په ډول آزادېږي.

د انسولینو جوړښت د نوموړو د امینو اسیدونو د ځای په ځای کېدو له مله په ډېرو شمزی لرونکو ژوو کې څه ناڅه توپیر لري.

سربېره پر انسولینو د β ژونکې ځیني نور پروتینونه هم تولیدوي، چې اندازه یې ډېره کمه ده او په دې پروتینونو کې له نورو څخه زیات Islet Amyloid Polypeptide (IAPP) یا Amylin دي. نورو څېړنو ته اړتیا ده تر څو د هغې په هکله پوره معلومات تر لاسه شي..

د Recombinant DNA تکنالوژي په مرسته د انساني انسولینو تولید:

له نېکه مرغه په کال ۱۹۸۰ کې بشریت په دې وتوانېد، چې انساني انسولین د Recombinant DNA تکنالوژي په مرسته د Escherichia coli په وسیله تولید او د کارونې لپاره یې بازار ته وړاندې کړي، چې دغه پرمختگ د انسولینو له کشف څخه وروسته چې F. Banting او C-Best په کال ۱۹۲۱ کې ترسره کړ، ډېر ستر او غوره پرمختگ ده.

د گلوکوزو د افراز تنظیم

د گلوکوزو غلظت د انسولینو د افراز اساسي تنظیموونکی ګڼل کېږي، د دې لپاره چې د گلوکوزو افراز فعال شي، نو د گلوکوزو مالیکول باید په لومړي سر کې د یوه پروټین په وسیله چې د (GLUT2) په نامه یادېږي د β ژونکو ته ننوځي، چې وروسته بیا د gluco kinase انزایم په وسیله Phosphorylate او په میتابولېزم رسېږي. که څه هم اصلي هڅوونکي بهیرونه په ښکاره ډول ندي څرګند شوي خو کېدای شي چې د signal transaction pathway، مایتوکاندریایي سپګنالونه، ATP ته حساس د پوتاشیم کانالونو تړل کېدل او د β ژونکو ته د کلسیمو ننوتل رول په کې ولري په نورمال حالت کې کله چې د گلوکوزو مقدار د Fasting څخه لږ څه ډېرېږي نو دا معنا لري، چې د β ژونکو د انسولینو په افراز پیل کې، چې په سر کې د ذخیره شویو انسولینو افراز صورت نیسي او وروسته د نویو انسولینو تولید او افراز پیل کېږي.

د انسولینو د افراز اندازه د گلوکوزو له مقدار سره تړاو لري په مقایسوي ډول هغه اندازه گلوکوز چې د خوړو له لارې اخیستل کېږي په مساوي اندازه د وریدونو له لارې اخیستل شویو گلوکوز په پرتله د ډېرو انسولینو د افراز لامل کېږي، ځکه په دې صورت کې ځیني نور هڅوونکي لکه: د کولمو پېپټیدونه (Gut peptide) د بېلګې په توګه glucagon-like peptide I او gastric Inhebetory polypeptide د انسولینو د افراز د تشدید لامل ګرځي. د انسولینو د افراز نور تنبه کوونکي عبارت دي له: امینواسیدونو (Leucine) د Vagal عصب تنبه د Sulfonylurea مشتقات، repaglinide او nateglinide.

کله چې انسولین د Portal ورید ته افراز شي %50 یا څه ډېر یې په لومړي سر کې د ینې څخه د تېرېدو پر مهال جلا کېږي او د Portal په ورید کې د انسولینو اندازه د محیطي او نورو وریدونو څخه 2-4 ځله لوړه ده.

باید یادونه وشي، چې هغه انسولین چې له پانقراس څخه افرازېږي د Portal ورید د انسولینو اړتیا په لوړه سوبه پوره کوي، په داسې حال کې چې محیطي انسولین (زرق شوي) د ښې یا ځیگر د میتابولیزم اړتیاوې پوره کولای نشي.

د انسولینو فعالیت

انسولین د کاربوهایدریتونو، پروټینونو او شحمیاتو په میتابولیزم اغېزه کوي لکه څنګه چې په لاندې چوکاټ کې ښودل شوي د هغې ټولې اغېزې جوړونکې (Anabolic) دي
انسولین د دې لامل ګرځي، چې ګلوکوز په glucagon تبدیل او د شحمو او پروټینو ذخیرې مشبوع شي. برعکس په دوران کې د انسولینو کمښت لکه د لومړي ټایپ په اخته ناروغانو کې د دې ذخیرو د له منځه تللو سبب ګرځي او پرته له درملنې څخه د ډنگرتوب لامل کېږي.

دانسولینو اندوکریني اغیزې

د انسولینو اغیزې په ښه

- د انسولینو د کمښت په صورت کې د کتابلولیک حالت منع ته راتګ

- د glycogenolysis نهی

- د fattyacid ونو او amino acid ونو، ketoacid ونوته د بدلون نهی کیدل

- ګلوکوزو ته د امینو اسیدونو د بدلون څخه مخنیوی

انابولیک اغیزې

- د ګلايکوجن په ډول د ګلوکوزو ذخیره کیدل (glucokinase هڅونه او ګلايکوجن

تولید، د phospharylase نهی کول)

- د triglycerid او VLDL د تولید زیاتول

په عضلاتو اغیزی

- د پروتینونو د تولید ډیر کیدل
- د امینواسیدونو د ډیردونی ډیر کیدل
- درایبوزومی پروتینو د تولید ډیر کیدل
- د گلايکوجن د تولید ډیر کیدل
- د گلوکوزو د ډیردونی چټک کیدل
- د گلايکوجن د ترکیب هڅونه او د phosphorylase مخنیوی

په شحمی انساجو اغیزی

- د trylgcerids د ذخیره کیدلو زیاتول
- د Lipoprotein lipase د انسولینوپه واسطه هڅول او فعال کیری چی د lipoproteine ونو خخه triglyceride هایدرولیز شی
- د گلوکوزو لیږدونه ژونکوته glycerolphosphate د منځ ته راتلو سبب گرځی او د fatty acid ونو esterification ته زمینه برابروی چی د lipoprotein ونود لیږدونی په واسطه یی مرسته کیری
- د ژونکو په داخل کی lipase دانسولینوله خوا نهی کیری

د انسولینو آخذې

ټول انساج انسولینو ته حساس نه دي، ډېر ځواب نه ورکونکي Unresponsive نسج د دماغ او وروسته بیا پښتورگي او کولمې دي. هغه انساج چې انسولین ورباندې اغېزه کوي د خپل پوستکي یا غشا په بهرنۍ برخه کې ځانگړې آخذې لري چې انسولین له همدې آخذو سره له یوځای کېدو وروسته فعالیت کوي. د انسولینو د آخذو جوړښت په ښه توګه نه دی څرګند شوی.

د انسولینو آخذې د موخې وړ انساجو (ینه، عضلات او شحمي انساجو) کې د Hetrodimer په شکل موجودې دي، چې دوه α او دوه β ځنځیرونه لري دغه دوه ځنځیرونه د disulfide پلونو په وسیله یو له بل سره تړل شوي دي.

د α ځنځیر (subunit) د ژونکې د دېوال یا غشا په بهرنۍ برخه کې ځای لري او له انسولینو سره د یوځای کېدو وړتیا لري په داسې حال کې چې β برخه د ژونکې د دېوال یا غشاء څخه تېرېږي او د Tyrosine، serine، او Threonin په وسیله Phosphorylate کېدای شي. د آخذو د β په ځنځیر کې د داخلي پروټین Tyrosine Kinase فعالیت د انسولینو د آخذو د فعالیت لپاره ډېر ارزښت لري.

د آخذو چټک Autophosphorylation او د ژونکو په منځ کې د Tyrosin، Phosphorylation د انسولینو د فعالیت لومړی ګام ده. تر دې وروسته بیا د Phosphorylation او Dephosphorylation غبرګونونو لړۍ پیل او د انسولینو د محدودو اغېزو لامل ګرځي. د انسولینو د آخذو تر شا متقابلې بېلابېلې پروسې د انسولینو په وسیله فعالېږي، چې په هغو کې یوه هم د Phosphatidylinositol-3 Kinase یا PI3 انزایم دي، چې په GLUT4 د اغېزو له امله ژونکې داخل ته د گلوکوزو له انتقال څخه مخنیوی کوي، سربېره پردې ځیني نور توکي چې د counter regulatory hormone په نامه یادېږي د انسولینو د فعالیت په ضد واقع کېږي. په وینه کې د گلوکوزو د کچې

نورمال ساتل د مغزو د فعالیت لپاره ډېر ارزښت لري چې په بېلابېلو حالاتو کې د نوموړو گلوکوزو مقدار له ۴ څخه تر ۷ ملي مول پر لېټر ساتل کېږي.

د وینې گلوکوز کېدای شي د ځینې نورو فکتورونو تر اغېزې لاندې راشي د بېلگې په توګه:

۱- له معدي معائې سیسټم څخه د کاربوهایدرېټونو جذب: دا د غذائې موادو په ترکیب او مقدار پورې اړه لري په ځینې وختونو کې د نورو موادو تر اغېزې لاندې راتلای شي د بېلگې په ډول په guar کې د هغې د غلظت له امله او یا د acarbase د خپل کیمیاوي خاصیت له کبله د گلوکوزو جذب کموي.

۲- د ځیګر په وسیله د گلوکوزو جذب او د glycogen په ډول د هغوی ذخیره کول یا برعکس له glycogen څخه د گلوکوزو تولیدول او دغه راز د gluconeogenesis په ډول د هغې تولید.

۳- د محیطي انساجو په وسیله د گلوکوزو کارول د نوموړو د کچې په ټیټولو کې ډېر رول لري د مثال په توګه: د فزیکي تمریناتو په بهیر کې.

نور هورمونونه

نور هورمونونه هم د گلوکوزو په سمون اغېزې کوي، مګر انسولین یواځنی هورمون دی، چې د گلوکوزو د کچې د راټیټېدو لامل ګرځي. Adrenaline، کورتیکوسټېروئیدونه، د ودې هورمون یا Growth hormone او Glucagon د دوراني گلوکوزو د کچې د لوړوالي لامل ګرځي. د نوموړو هورمونونو او انسولینو تر منځ توازن د گلوکوزو د کچې د ثابت او نورمال پاتې کېدو لپاره ځانګړی ارزښت لري.

د داخلي افراز د غدواتو ناروغتیا کېدای شي پرته له دې چې د β ژونکې زیانمنې شي د ډیابت (خوږې) ناروغي منع ته راوړي.

د ودې هورمون Growth Hormon

کېدای شي د Insuline-like growth factor (IGFs) يا انسولين ډوله د ودې فکتورونو د توليد له لارې اغېزې وکړي. د ودې هورمون په وده اساسي اغېزه کوي. همدارنگه انسولين هم چې بنيادي د IGFs له آخزو سره د متقابل عمل له امله دغه اغېزې څرگند ي کړي .

په همدې توگه IGFs هم د انسولينو د ځينو خاصيتونو تقليد کوي. سربره پر دې دا هم څرگنده شوې چې Growth Hormon د انسولينو ضد خاصيت لري او په لوړه کي د انسولينو په ضد د مقاومت لامل گرځي.

د Catecholamine اغېزې:

په حاد ډول د گلوکاگون د تجزيې او د شحمياتو د مېتابولېزم د تحريك له امله د گلوکوزو د کارونې حساسيت انسولينو ته کموي. سربره پر دې د انسولينو د افراز مخنيوی کوي، چې کېدای شي د همدې مېکانېزمونو پر بنسټ د هايپرگلايسيميا لامل شي. په دوامداره توگه د Catecholamine لوړوالی ځانگړې اغېزې لري د بېلگې په ډول له سرې هوا سره د مخامخ کېدو او يا فزيکي تمريناتو په صورت کې. له دې امله چې فزيکي تمرينات د ټولو مېتابوليکي موادو کارونه ډېروي، نو د ځيگر او عضلاتو د glycogen ذخيرې کارېري او د محيطي انساجو حساسيت انسولينو ته ډېرېري.

د ادرينال سټېروئيډونه:

Cortisol د کاربوهايډرېټونو په مېتابولېزم باندې اغېزه کونکی اساسي سټېروئيډ دی، چې په ځيگر کې د glyconeogenesis لامل گرځي. د اوږدې مودې لپاره د نوموړي سټېروئيډ د کمښت او نشتوالی د بېلگې په توگه د Addeson په اخته ناروغانو کې، د انسولينو په حساسيت کې د پاملرنې وړ زياتوالی منع ته راوړي.

Glucagon

گلوکاګون انسولینو ته counter regulatory هورمونونه تیاروي، چې هغه د پانقراس د A ژونکو څخه انسولینو ته د ورته مېکانېزم په وسیله منع ته راځي. په داسې حال کې چې د وینې د گلوکوزو کچه د 5 mmol/L څخه کمښته شي نو د Glucagon د افراز هڅونکې اغېزې کوي. گلوکاګون د روژې او لوړې په صورت کې د وینې د گلوکوزو د ډېر ژر ښکته راتلو څخه مخنیوی کوي. د نورو کټېکول امینونو په څېر د هغې د اغېزې لومړی ځای ځیګر دي، چې هلته له خپلو ځانګړو اخذو سره له یوځای کېدو وروسته د adenylyate cyclase انزایم په وسیله د AMP 3',5' Cyclic د تولید لامل ګرځي.

Cyclic AMP د دویم پیام رسوونکي په توګه د Phosphorylation او غبرګون لامل ګرځي. په پایله کې یې د glycogen تحریک د gluconeogenesis په ډول له غیرکاربوهایدرېتي توکو څخه د گلوکوزو د تولید سپپ کېږي.

د خوړو او لوړې اغېزې:

د پروټیني او کاربوهایدرېت لرونکو غذایي موادو له خوړلو څخه وروسته د β له ژونکو څخه د انسولینو افراز ډېرېږي. چې دا د دې ښکارندوی ده، چې انساجو ته د گلوکوزو لېږدون یا انتقال په ډېره چټکۍ صورت نیسي او په ځیګر او عضلاتو کې ګلايکوجن او ترای ګلیسېرایډ تولیدېږي په روغو کسانو کې د وینې د گلوکوزو غلظت له 6-7 mmol/L څخه نه ډېرېږي، که څه هم چې د کاربوهایدرېتونو یا پروټینونو څخه ډېر غني خواړه وڅوري.

د دې برعکس د غذایي موادو د نه اخیستلو او لوړې په صورت کې په وینه کې د انسولینو مقدار کمېږي او په ځیګر کې ګلايکوجن تجزیه کېږي که چېرې لوړه اداامه ومومي د شحمیاتو او پروټینونو زېرمې هم له تجزیې سره مخامخ کېږي تر څو بدن ته د اړتیا وړ انرژي تیاره کړي شحمي اسیدونه د انرژي د لاس ته راوړلو لپاره کارول کېږي او د گلوکوزو په مصرف کې کمښت راځي سربېره پر دې Gluconeogenesis هم ګړندی

کېږي. چې د نوموړو دقیقو او کره مېکانېزمونو د شتوالي له کبله په ډېرو لږو پېښو کې د وینې گلوکوز له 3 mmol/L څخه ټیټېږي، حتی که لوږه دوام هم ومومي.

Diabetes Mellitus

د خوږې ناروغی

تعریف : دمیتابولیکي تشوشاتویوگروپ دی، چې د هایپرگلاسیمیما گډ Phenotype لري. د دې ناروغی بېلا بېل ډولونه موجود دي. ارثیت، چاپیریال او د ژوند وضعیت، د دې ناروغی په رامنځ ته کېدو کې رول لري. د اسبابو له نظره د β ژونکو په وسیله د انسولینو کم افراز، په انساجوکې د گلوکوزو د مصرف کمېدل او یا د گلوکوزو زیات تولید کېدای شي د نوموړې ناروغی د منځ ته راوړلو سبب شي.

د میتابولیکي تشوشاتو له امله د بدن په مختلفو انساجوکې د اختلاطاتو سبب گرځي.

د دیابت (خوږې) ناروغی ډولونه:

پدې ورستیوکې د دیابت (خوږې) ناروغی وېش Classification د هغو د پتالوژیکو لاملونو پربنسټ شوی د ناروغ سن او د درملنې ډول په هغوکې څه رول نلري او په لاندی ډول دی:

لومړی ټایپ: (Type 1 DM)

په دې ټایپ کې د β ژونکې یا حجرې په بشپړه توګه له منځه ځي. د دې نوعې ۹۰٪ ناروغان د β ژونکې له Autoimmune تخریب سره مخامخ کېږي، چې هغوی د Type 1 A D M په نامه یادېږي. د یادونې وړ ده چې د دې ژونکو تخریب په بېلا بېلو وګړو کې توپیر لري، په ځیني ناروغانوکې ډېر په چټکۍ او سرعت سره او په

ځینې نورو کې نسبتا ورو د β ژونکې له منځه ځي، که چېرې د دې نوعې په ۱۰٪ ناروغانو کې د β ژونکو د Autoimmune تخریب شواهد موجود نه وي، نو هغه Idio pathic شکل او د Type 1 BDM په نامه یادېږي.

د لومړي ټایپ ناروغان پرته له درملنې له keto acidosis سره مخامخ دي دا ناروغي په هر سن کې منع ته راتلای شي، اما ډېری پېښې یې له ښوونځي څخه د مخکې عمر اوپه تنکېو ځوانانو کې ترسترگو کېږي. د ډيابټ ټایپ یو کتابولیک حالت دی، چې په هغو کې دورانې انسولین موجود نه وي، د پلازما Glucagons لوړ وي او د پانقراس د β ژونکې نشي کولای، چې د هغو هڅونو په ځواب کې چې د انسولینو د افراز سبب گرځي انسولین افراز کړي. له کتابولیکي حالت څخه د خلاصون، د کپتواسیدوزس د مخنیوي او د گلوکوزو د کچې د ټیټولو لپاره ناروغ انسولینو ته اړه لري، د لومړي ټایپ د Autoimmune ډول په منع ته راتلوکې په تقریبی توګه له دريو څخه یوه برخه جینونه اودوه برخې نور چاپریال رول لري. د هغو جینونو شتون چې د HLA سره تړاو لري 40% د ناروغی د منع ته راتلوخطر څرګندوي. د دې ټایپ 95% ناروغان HLA-DRS یا HLA-DR4 لري د HLA-DQ جین د لومړي ټایپ لپاره ډېر وصفي دی لکه څنګه چې د HLA-DQBI*0302 د لومړي ټایپ په ناروغانو کې لیدل شوی، حال داچې (ساتونکی) جین HLA-DQBI*0602 ډېر د DR4 په کنټرول ګروپ کې موجود دی.

یو بل ډېر مهم جین، چې 10% خطر جوړوي د انسولینو د جین په S' polymorphic برخه کې موندل شوی د لومړي ټایپ د اکثره ناروغانو په کتنه کې د ICA, Islet cell انسولینو IAA, کلوتامیک اسید ډي کاربوکسي لاز (GAD65) او Tyrosinephosphatase (IA-2) او (IA2-B) انتی باډي ګانې د تشخیص په وخت کې تثبیتېږي، چې دغه انتی باډي ګانې د هغو د Autoimmune علت په هکله معلومات ورکوي او کېدای شي په هغو کوچنیانو کې چې وروڼه او خویندې یې په ډيابټ اخته وي د وړاندوینې او مخنیوي لپاره استفاده وشي.

دغه انتي باډي د وخت په تېرېدو سره کمېږي او ښايي يادونه وشي چې هغه خلک چې انسولين اخلي د هغوی په بدن کې د انسولينو ضد انتي باډي منع ته راځي.

د ډيابت يا خوږې ناروغی د ناروغانو د کورنۍ غړي چې په ناروغی د اخته کېدو چانس لري لکه څرنګه چې احصائې د دې ښکارندويې دي، چې که چېرې د يوه کوچني مور په دې ناروغی اخته وي، نو د نوموړي ماشوم د اخته کېدو چانس ۳ فيصده او که ئې پلار په دې ناروغی اخته وي، نو په دغې ناروغی د ماشوم د اخته کېدو چانس ۶ فيصده دی په وروڼو او خوښو کې په ناروغی د اخته کېدو چانس د هغو د ورته HLA د شتوالي په شمېر پورې تړلی دی يعنې که يو Halotype شريك وي، نو د اخته کېدو چانس يې ۶ فيصده او که چېرې دوه Halotype يې شريك وي، نو د اخته کېدو چانس يې ۱۲-۲۵ فيصده پورې لوړېږي. ډېر زيات خطر په ورته غبرګونو ماشومانو کې ليدل کېږي چې له ۲۵ څخه تر ۵۰ فيصده پورې رسېږي.

لکه څرنګه چې مخکې يادونه وشوه د لومړي ټايب په ځينو ناروغانو کې د β ژونکو تخريب ډېر ګړندی نه دی يعنې په پيل کې د دې ژونکو فعاليت کمېږي او وروسته بيا دغه فعاليت بېخي له منځه ځي او ناروغ انسولينو ته اړتيا پيدا کوي. په شمالي اروپا کې د Islet ژونکو د انتي باډي څېړنې د دې ښکارندوی دي چې د ۱۵ فيصده په شا او خوا کې د دويم ټايب ناروغان کېدای شي په خفيف ډول په لومړي ټايب اخته وي چې د لويانو د پټ اوتوآميون ډيابت (LADA) Latent Autoimmune Diabetes of Adulthood په نامه يادېږي.

د چاپېريال د اغېزو په اړوند هم ځيني معلومات شته د بېلګې په توګه د ناروغی ډېره شپوع په سکاندونيائي هېوادونو او همدارنګه په هغو مهاجرينو کې چې شمالي اروپا ته مهاجر شوي ليدل کېږي.

لکه څنګه چې يوه سروې چې په پاکستاني مهاجرينو کې چې د انگلستان په Brod Ford کې ترسره شوې، ښيي چې هغه ماشومان چې په نوموړي ښار کې زېږېدلي او هلته ژوند

کوي د نورو پاکستاني ماشومانو په پرتله په ناروغی د اخته کېدلو له ډېر خطر سره مخ دي.

که څه هم د چاپېریال فکتورونه چې د دې ناروغی لامل گرځي پوره څرگند نه دي، خو داسې فکر کېږي چې بنایي په Coxakie B4 او Rubella وېروسونو اخته کېدل او یا په کوچني والي کې د غوا له شیدو څخه ګټه اخیستل د دې ناروغی په ایټیولوژي کې رول ولري.

همدارنګه داسې نظریات هم شته چې ګواکې له دې امله چې په ځینو پرمخ تللو هېوادونو کې د ماشومتوب د وخت انتانات ډېر لږ شوي، نو کېدای شي چې همدغه کمښت د Autoimmune سیستم د بدلونونو لامل شي، چې په پایله کې ئې د استما او ډیابت پېښې ډېرې شوي.

د یادونې وړ ده، چې د دې نظریاتو او فکتورونو پوره رول تر اوسه ندی ثابت شوی او یوه لویه ستونزه دا ده چې دغه Autoimmune بدلونونه د ډیابت له منځ ته راتلو څخه ډېر مخکې (څو کاله مخکې) پیل کېږي.

د Type 1B DM ډېری ناروغان په اصل کې آسیایي او افریقایي دي په دې وروستیو کې راپور ورکړل شوی، چې د غربي افریقا په 4% هغو ناروغانو کې چې له Ketosis سره مخ دي د PAX-4 (Arg 133Trp) جین بدلون یعنی Mutation لري د یادونې وړ ده چې دغه جین د پانقراس د Islet ژونکو په وده کې اساسي رول لري.

۲- دویم ټایپ Type 2 DM

د نامتجانسو کلینیکي حالاتو ښکارندوی دی، چې اکثراً لویان ورباندې اخته کېږي، خو په دې وروستیو کې د نوموړې ناروغی پېښې په ماشومانو او تنکیو ځوانانو کې هم لیدل شوي او مخ په زیاتېدو دي په تقریبي ډول ۹۰ فیصده د ډیابت ناروغان د دویم ټایپ تشکيلوي. دغه ناروغان دومره دوراني انسولین لري، چې له Ketoacidosis څخه مخنیوی کوي، مګر نشي کولای چې د انساجو اړتیا په داسې حال کې چې د انسولینو ضد

مقاومت موجود وي پوره کړي. جنیټیکي فکتورونه او چاپېریال دواړه د هغه په منځ ته راتلو کې رول لري. ډېرې اپېډیمولوژیکي څېړنې د جنیټیکي فکتورونو زیات رول څرګندوي، د بېلګې په توګه که چېرې د Monozygotic غبرګونیو څخه یو یې وروسته له ۴۰ کلنۍ څخه په دې ناروغۍ اخته شي، نو ۷۰ فیصده چانس شته چې دویم غبرګونی هم د یوه کال په اوږدو کې په دغې ناروغۍ اخته شي.

هغه څېړنې چې د دویم ټایپ د منځ ته راتلو، د β ژونکو د تخریب او د انسولینو ضد مقاومت په هکله ترسره شوي پوره بریالیتوب یې نه دی ترلاسه کړی.

د ناروغۍ په پیل کې د β ژونکو هایپرپلازیا څرګندېږي، ناروغ په Fasting Hyperinsulinism چې د انسولینو او پروانسولینو د ډېر افراز له امله منځ ته راځي اخته کېږي.

د وخت په تېرېدلو په ژونکو کې امیلوئید ځای په ځای کېږي چې له جنیټیکي نیمګړتیاوو سره یوځای د β ژونکو د فعالیت د کمښت لامل ګرځي.

چاګنټ یو ډېر مهم فکتور دی، چې د انسولینو ضد مقاومت لامل ګرځي. د چاګنټ درجه او شیوع په بېلابېلو قومي او نژادي ګروپونو کې توپیر لري. حشوي چاګنټ چې د Mesentric او Omentum په برخو کې د غوړو یا شحمیاتو تراکم لیدل کېږي د انسولینو له مقاومت سره ټینګ تړاو لري. په داسې حال کې چې د کېډې تر پوستکي لاندې شحمیات د انسولینو له مقاومت سره تړاو نه لري. فزیکي او سپورتي تمرینات د حشوي شحمیاتو له ځای په ځای کېدو څخه مخنیوی کوي، لکه څنګه چې د جاپاني پهلوانانو CT-SCAN دا خبره څرګنده کړې، سربېره پر دې پهلوانانو د وینې شحمیات او ګلوکوز هم نورمال وو په داسې حال کې چې دوی په ورځ کې له ۵۰۰۰ څخه تر ۷۰۰۰ کیلو کالوري انرژي اخیستله.

څو ډوله Adipokine چې د شحمي ژونکو په وسیله ترشح کېږي په چاغو کسانو کې د انسولینو فعالیت تر آغېزې لاندې راولي. د دې دوه ډوله یعنی Leptin او Adiponectin

انسولینو ته حساسیت ډېروي، چې کېدای شي د ځیگر د حساسیت له ډېرېدلو سره مل وي. دوه ډوله نور یې یعنی tumor Necrosis Factor- α چې د انسولینو د آخزو د غیرفعال کېدلو لامل ګرځي او بل نوی پېژندل شوی Peptide یعنی Resistin چې د ګلوکوزو په مېتابولېزم د انسولینو اغېزې کموي په حیواني چاغو موډلونو کې لیدل شوي. د دې Adipokine لور مقدار په چاغو کسانو کې د Mutation له کبله د انسولینو د مقاومت لامل ګرځي. همدارنګه هایپرګلايسيميا په عضلاتو او شحمي انساجو کې د Hexosamine ونو د تراکم له امله د انسولینو فعالیت خرابوي او د ګلوکوزو د انتقال مخنیوی کوي، چې د Acquired Glucose Toxicity په نامه یادېږي. د یادونې وړ ده چې د هایپرګلايسيميا له اصلاح څخه وروسته د انسولینو ضد مقاومت په خپله له منځه ځي.

نور وصفي ټایپونه:

۱ - (MODY) Maturity – Onset Diabete of Young :

دغه Subgroupe ډېر لږ لیدل شوی او د یوه جین د تشوش له امله منځ ته راځي، د نوموړې ناروغی ناروغان انسولینو ته اړتیا نه پیدا کوي. ارثي Autosomal Dominant شکل لري په ۲۵ کلنۍ یا تر دې هم مخکې اعراض او علائم منځ ته راوړي. ناروغان یې چاغښت نه لري د هایپرګلايسيميا اصلي لامل یې د ګلوکوزو په وسیله د انسولینو د افراز په مېکانېزم کې موجودې ستونزې دي، تر اوسه پورې شپږ ډوله MODY تشریح شوي، چې یوازې په MODY2 کې چې په هغه کې د Glucokinase جین نیمګړتیاوې لري، نور ټول شکلونه د هستوي Transcription په فکتورونو کې نیمګړتیاوې لري. MODY2 یو خفیف ډول دی، چې په Fasting Hyperglycemia کې لږ څه ډېروالی راولي سر بېره پر دې Microvascular اختلالات هم په کې لیدل کېږي. معمولا په ژوند کې د بدلون او یا د خورو وړ درملو په لږ دوز اصلاح کېږي.

MODY3 ډېر معمول او مروج ډول دی، چې د MODY د پېښو له دريو برخو څخه دوه برخې تشکيلوي. کلينيکي شکل يې Idiopathic او دويم ټايب ته ورته دی، د Microangiopathy لامل گرځي او له يوې مودې څخه وروسته د خوراكي درملو په وسيله نه اصلاح کېږي.

۲- د انسولينو د Mutation له امله منع ته راغلی ډيابېت:

ډېر يو نادر شکل دی معمولا د دويم ټايب يو Subtype گڼل کېږي، تر اوسه يواځې څو کورنی پېژندل شوي چې په دې ناروغی اخته دي. ټول اخته شوي کسان Heterozygous وو، د انسولينو نورمال جين يې درلود او ډيابېت يې هم ډېر خفيف وو، چې تر منځني عمر پورې نه څرگندېږي. دغه راز Autosomal Dominant جنيتيک انتقال څرگندوي چې په دې ناروغانو کې د انسولينو د مقاومت څه کلينيکي نښې نښانې نه ليدل کېږي او په Standard درملنه ډېر ښه کنټرولېږي.

۳- د انسولينو د آخزو د بدلون يعنې Mutation له امله په ۴۰ تنو کې ډيابېت ليدل شوی چې معمولا د آخزو يو جين بدلون لري او اکثريت ناروغانو د انسولينو ضد مقاومت سرپېره Accontosis Nigricons درلود، په ډېرو لږو کسانو کې چې د انسولينو آخزو دواړه جينونه غيرنورمال وي، نو نوی زېږېدلی ماشوم يې Leprechaum ناروغانو ته ورته څېره لري او د ډېر کم وخت لپاره ژوندی پاتې کېږي.

۴- ډيابېت چې د مایټوکانډريايي DNA له Mutation سره يوځای وي:

د دې لپاره چې سپرم مایټوکانډريا نه لري او يوازې مور د مایټوکانډريا اړوند جينونه انتقالوي، نو ډيابېت د مایټوکانډريايي DNA د Mutation يا بدلون له امله منع ته راځي، چې معمولا د مایټوکانډريا پروټينونه د Leucine او Lysine په انتقال کې ستونزې لري. دغه ناروغي ډېر خفيف شکل لري، په خوراكي ډيابېت ضد درملو ښه کنټرولېږي، يواځې ځينې يې د لومړي ټايب Idiopathic شکل تشکيلوي، د دغو ناروغانو له درې تنو څخه دوه ئې د اورېدلو ستونزې لري او ډېر لږ شمېر يې (تقريباً ۱۵ فيصده) په يو سندروم چې

Stroke like Episode او Lactic Acidosis ،Encephalopathy،Myopathy (MELAS) لري اخته وي.

۵- Wolfram's Syndrome له يوې Neurodegenerative بېنظمې څخه متشکل ده، چې په کوچنيوالي کې څرګندېږي، Diabetes Mellitus، Diabetes Insipidus، Optic Atrophy او کونوالی په کې موجود وي د (DIDMOAD) د Acronym په وسيله ښودل کېږي. نوموړي بدلونونه د WFSI په جين کې د بدلون له امله منځ ته راځي، چې دنده يې د 100.3 KDa غشائي پروټينونو کوډ کول دي او په اندوپلازميک رېټيکولوم کې ځای لري. تر اوسه پورې د دې پروټينونو اصلي دنده نه ده څرګنده شوې. معمولا د ژوند په لومړۍ لسيزه کې له Optic Atrophy سره يوځای ليدل کېږي.

Diabetes Insipidus يا بې مزې ډيابېټ او کون والی يا Sensorineural Deafness له ۶۰ څخه تر ۷۰ فيصده پېښو کې په دويمه لسيزه کې ليدل شوي، Uretero ،Hydronephrosis ،Neurogenic Bladder ،Cerebellar Ataxia، محيطي Neuropathy او رواني ستونزې بيا وروسته په ډېرو ناروغانو کې منځ ته راځي. Gestational DM -۴:

نږدې 4 فيصده اميدواره ميندې Glucose Intolerance پيدا کوي، چې کېدای شي لامل يې د انسولينو ضد مقاومت وي، چې د بلارېښت يا حمل په وروستيو مياشتو کې د ميتابوليکي او هورموني بدلونونو له امله منځ ته راځي، ډېری ميندې له اميدواری څخه وروسته خپله روغتيا بيا مومي، خو ليدل شوي، چې ۳۰-۶۰ فيصده ناروغانې په راتلونکو کلونو کې د ډيابېټ يا خوړې ناروغۍ په دويم ټايم اخته شوي. د دې ناروغۍ ارزښت د دې کتاب په وروستيو فصلونو کې په مفصل ډول تشرېح شوی. لاندې جدول د Diabetes mellitus ايتولوژيک وېش څرګندوي:

1. د ډیابېټ لومړی ټایپ (Type 1DM) چې په هغه کې د β ژونکو تخریب موجود وي او په ډېری پېښو کې د انسولینو د مطلق نشتوالی سبب ګرځي دغه ټایپ په دوو برخو ویشل کېږي:

A - Immune – mediated

B - Idiopathic ډول

2. د ډیابېټ دوهم ټایپ (Type 2DM) چې په هغه کې په متباز ډول د انسولینو ضد مقاومت، په نسبي ډول د انسولینو کمښت او یا د انسولینو په افراز کې نواقص د انسولینو ضد مقاومت سره یو ځای په بیلابیلو کچو لیدل کېږي.

3. نور وصفی ټایپونه (Spacific type)

A - د جنیتکې نیمګړتیاو له امله د β ژونکو وظیفوي ستونځې

۱ - (۱۲ کروموزوم) α (HNF) (Hepatocyte nuclear transcription factor) (MODY3)

۲ - (۷ کروموزوم) Glucokinase (MODY2)

۳ - (۲۰ کروموزوم) HNF-4 α (MODY1)

۴ - Insuline Promoter Factor -1 (IPF-1:MODY4)

۵ - HNF-1B (MODY5)

۶ - Neuro D1 (MODY6)

۷ - Mitochondrial DNA

۸ - ATP ته حساس د پتاشیم کانالونوسب یونتونه

۹ - Proinsulin یا انسولینو بدلونونه

B - د انسولینو په فعالیت کې جنیتک بدلونونه

۱ - د Type A انسولینو ضد مقاومت

۲ - Leprechaunism

Raboson – mendenhall syndrom -۳

Lipodystrophy syndrome -۴

C - د پانقراس د Exocrine ناروغی

pancreatitis -۱

۲- truma او د پانقراس لرې کول

Neoplasia -۳

Cystic fibrosis -۴

Hemochromatosis -۵

Fibrocalculous pancreatopathy -۶

۷- په Corboxy ester lipas کې Mutation نونه

Endocrinopathies -D

۱- Acromegaly

۲- Cushings syndrome

۳- Glucogonoma

۴- Pheochromocytoma

۵- Hyperthyroidism

۶- Somato statinoma

۷- Aldosteronoma

۸- او نور

E - د درملو او کېمیاوي موادو له امله

۱- Vacor

۲- Pintamidin

۳- Nicotinic acid

Glucocorticoids -۴

۵ - د Thyriod هورمونونه

Dioxide -۶

β - adrenergic agonist -۷

Thiazides -۸

phenytoin -۹

α - interferon -۱۰

۱۱ - د protease نهی کونکي

Clozapine -۱۲

F - انتانی ناروغی

۱ - ارثی Rubella

۲ - Cytomegaloviruse

۳ - Coxsackie ویروس

G - د immune-mediat ډیابت غیر معمول ډولونه

۱ - Stiff -man syndrome

۲ - د انسولینو د اخذو ضد انتی باډي

۳ - او نور

H - ځینی نور سندرومونه چې کله نا کله د ډیابت سره تړاو څرگندوي

۱ - Down,s syndrome

۲ - Kline felter 's syndrome

۳ - Turner 's syndrome

۴ - Walfram 's syndrome

۵ - Fridreichs ataxia

Hantingtons chorea -۶

Laurance –moon – biedl syndrome -۷

Myotonic dystrophy -۸

Porphyria -۹

Prader-willi sndrome -۱۰

-۱۱ او نور

(GDM) Gestational Diabetes mellitus -۴

د انسولینو د مقاومت سندروم

(X سندروم یا میتابولیک سندروم)

تقریباً 25% د ټولو هغو خلکو چې په چاغښت او ډیابیت (خوږې ناروغی) اخته ندي د ډیابیت د دوهم ټایپ ناروغانو په شان د انسولینو ضد مقاومت لري دغه وگړي، چې وروسته بیا د ډیابیت په دوهم ټایپ اخته کیدای شي پدې خلکو کې د Triglyceride سوبه اوچته، د HDL کچه ټیټه او د وینې فشار یی جگ وي اوس ځینی نوری ستونځی هم پدی سندروم کې شمیرې، چې په هغی کې د LDL لوړوالی، Hyperurecemia، بطني چاغښت او یو Prothrombotic حالت چې د PAI-1 Plasminogen activator inhebetor type-1 د لوړوالي سره یو ځای وي اوسربیره پردې دالتهاب د پیل proinflammatory حالت هم په کې شامل شوی دی. د دې غیر نورمالو حالاتو په پایله کې د atherosclerotic ناروغیو کوښډېږي.

که څه هم داسی فکر کېږي، چې د انسولینو ضد مقاومت د دې ټولو میتابولیکي ستونځو اصلي لامل دی، مگر تر اوسه پورې وروستي نتایج ندي بشپړ شوي. که څه هم hyperinsulinism او Hypertension په سپین پوستو کې یوځای لیدل کېږي، مگر دغه

حالت په تور پوستو کې (Pima Indian) کې نه لیدل کېږي. سربیره پر دې هغه وګړي، چې Hyperinsulinism د Insulinoma له کبله لري، دغه ناروغان حتمي لوړ فشار نه لري او د جراحي له عملیات څخه وروسته هم د فشار د سقوط او راغورځېدو لامل نه کېږي.

د دې ستونځو یو ځایي څېړنه او د میتابولیکي سندروم تر نامه لاندې د هغوی مطالعه د هغوی د ناوړه اغیزو د مخنیوی او د mortality او morbidity د کمولو لپاره ډېر اهمیت لري د بیلګې په توګه ځینی ډاکتران شاید د فشار دنورمال ساتلو لپاره هغوی ته Duretic او β -blocker ورکړي خو له بلې خوا د لېپیدونو د لوړېدو لامل شي او یا که د لېپیدونو لپاره Niacin ورکړي، نو هغه بیا بېرته د انسولینو په وړاندې د مقاومت د ډېرېدو لامل ګرځي.

کلینیکي منظره

په لومړي ټایپ اخته ناروغان د انسولینو له بشپړ کمښت سره مخامخ وي، د دوی په بدن کې د ګلوکوزو او شحمي اسیدونو د لوړوالي له امله د hyperketonimia او hyperosmolarity نښې موجودې دي د دوهم ټایپ په ناروغانو کې کېدای شي، چې د ناروغۍ نښې او اعراض موجود وي مګر په ځینی وختونو کې هیڅ اعراض او نښې نلري د دې وګړو لپاره چاغښت او د کورنۍ مثبتې تاریخچه د خطر له مهمو فکتورونو څخه ګڼل کېږي.

لومړی ټایپ

Osmotic diuresis چې د هایپرګلاسیمیا له امله منځ ته راځي د ادرار د ډېروالي سبب کېږي او په نتیجه کې یې اوبه، ګلوکوز او الکترولایتونه ضایع کېږي.

Hyperosmolar حالت له یوې خوا تنده منع ته راوړي او له بلې خوا د سترګې شبکې او عدسیه چې له Hyperosmolar مایعاتو سره مواجه شي د لیدلو د تشوش یا Blured vision سبب کېږي.

د لومړي ټایپ ناروغان له ښې اشتها سره سره بیا هم خپل وزن بایلي، چې علت یی په لومړي سر کې د ګلايکوجن او ترای ګلیسرایډ ضایع کېدل دي او د ناروغی له پر مختګ څخه وروسته امینواسیدونه په ګلوکوزو او keton body بدلیږي. همدارنګه د دوراني حجم کمښت د postural hypotension د رامنځ ته کېدو سبب کېږي، د عضلي پروټینونو کتبولیزم او د پتاشیم ضایع کېدل د ضعیفی احساس منع ته راوړي. که چېرته ناروغي په تدریجي ډول پیل شي د تشخیص په وخت کې parasthesia هم موجوده وي، چې د اعصابو موقتي Dysfunction د اوږدې هایپرګلاسیمیا له امله وي او وروسته له درملنې اصلاح کېږي.

د حادثې حملې په صورت کې ناروغ په Ketoacidosis اخته کېږي، چې د Ketosis له امله تولید شوې بې اشتهايي، زړه بدوالی او کانګې بیا هم د اوبو کمښت او Hyperosmolality ته شدت ورکوي، د ناروغ شعوري حالت د Hyperosmolality له ډېرېدلو سره بدلون مومي، کله چې Hyperosmolality له 320-330 m osm/L څخه لوړه شي، نو ناروغ لومړی Stupor او بیا Coma ته ځي.

په مائل وضعیت د فشار ټیټېدل د ناروغی د وخامت څرګندوی ده، لوی ځيګر، د لاسونو او پښو په قابضه سطحو او سرین یا Buttak باندې د Erruptive Xanthoma شتون او همدارنګه Lipoma Retinalis د ناروغی د اوږده سیر او مزمن توب ښکارندوی دي، دا ځکه چې د انسولینو کمښت د Chylomicronemia او د ترای ګلیسیرایډ د لوړوالي لامل کېږي چې په ځیني وختونو کې حتی تر 2000 mg/dl پورې هم رسېدلای شي.

دویم ټایپ

یو شمېر ناروغان د ډیابېت یا خوږې ناروغی اعراض او نښې لري، د بېلگې په توګه د ادرار ډېرېدل، تنده او داسې نور په داسې حال کې چې یو شمېر نور ناروغان بیا هېڅ اعراض نه لري، په ځانګړې توګه هغه ناروغان چې په چاغښت اخته دي د معایناتو په ترڅ کې په ناڅاپي توګه تشخیصېږي.

د تشخیص پر مهال کله نا کله ځیني اختلالات لکه Neuropathy او د زړه او رګونو ستونزې هم شته وي، په دې ناروغانو کې د پوستکي مزمن انتانات معمول دي، ډېرې ښځینه ناروغانې د Pruritis او Vulvovaginitis په لوحه مراجعه کوي.

د تشخیص په وخت کې د خوږې ناروغی کلینیکي منظره		
دویم ټایپ	لومړی ټایپ	اعراض او نښې
+	++	ډېر ادرار او ډېره تنده
+	++	ضعيفي او خستګي
-	++	له ډېرو خوړلو سره سره د وزن بايلل
++	+	بیا بیا مغشوشه لیدنه
++	+	Vulvovaginitis او خارښت
++	+	محيطي Neuropathy
-	++	د شپې له خوا ادرار
++	-	پرتله له اعراضو څخه

په لاندې حالاتو کې باید د بنځینه ناروغانو Glycemia تعین شي:

۱- د Chronic Condial Volvuvaginitis د شتوالي په صورت کې.

۲- د 4.1 Kg یا 9 IB څخه د ډېر وزن لرونکي ماشوم زېږونه.

۳- د Poly Hydraminosis په صورت کې.

۴- د Pre-eclampsia په صورت کې.

۵- د Unexplained Fetal Loss یا د روښانه دلائلو له موجودیت څخه پرته د ماشوم

ضایع کېدلو په صورت کې.

هغه چاغ ناروغان چې د بدن په لوړو برخو لکه، گېډه، سینه، غاړه او مخ کې ئې د

چاغښت نښې موجودې وي، خو لاسونه ئې ډېر چاغښت نه څرگندوي، همدارنگه په نارینه

ناروغانو کې له 0.9 او په بنځینه ناروغانو کې له 0.8 څخه د Hip : Waist ډېرېدل، په

دې ټایپ ناروغی د اخته کېدو د ډېر خطر امکانات څرگندوي.

په لاندې جدول کې د ډیابېټ یا خوږې ناروغۍ په دویم ټایپ د اخته کېدو ځینې مساعدونکي فکتورونه بنسټل شوي دي:

مساعدونکي فکتورونه	ګڼه
د کورنۍ تاریخچې درلودل (د بېلګې په ډول، مور، پلار، خويندې او وروڼه چې په ناروغۍ اخته وي)	۱
چاغښت ($BMI \geq 25 \text{ Kg/m}^2$)	۲
په عادي توګه د فزیکي فعالیت نه درلودل	۳
قومیت او نژاد (افریقایي، امریکایي، لاتین، اصلي امریکایي یا هم آسیایي امریکایي)	۴
مخکې تثبیت شوی IFG یا IGT	۵
د GDM تاریخچه او د 4.1Kg یا 9 Ib څخه د لوی ماشوم زېږون	۶
د وینې لوړ فشار (140/90 mmHg)	۷
د HDL cholesterol اندازه 35 mg/dl څخه کمه او د Triglycerid اندازه له 250mg/dl څخه زیاته	۸
د Poly cystic Ovary Syndrome او Acanthosis nigricans شتوالی	۹
د رګونو د ناروغیو مخینه یا تاریخچه	۱۰

تشخیص

په داسې حال کې چې ناروغ د ډیابېت یا خوږې ناروغی اعراض لکه: ډېره تنده، د وزن کمېدل او یا ډېر ادرار ولري، نو د مثبتو لابراتواري آزمويڼو او يوې Criteria پر بنسټ تشخيص اېښودل کېږي. که چېرې معاینات ښکاره او روښانه نه وي او یا په لابراتواري کتنو کې هایپرگلايسيميا موجوده وي، مگر ناروغ د ناروغی هېڅ اعراض و نه لري، نو په دې حالت کې باید معاینات د دویم ځل لپاره په بله ورځ کې ترسره شي.

Type of Diabetes	Normal glucose tolerance	Hyperglycemia		
		Pre-diabetes		Diabetes Mellitus
		Impaired fasting glucose or impaired glucose tolerance	Not insulin requiring	Insulin required for control Insulin required for survival
Type 1				
Type 2				
Other specific types				
Gestational Diabetes				
Time (years)				
FPG	<5.6 mmol/L (100 mg/dL)	5.6–6.9 mmol/L (100–125 mg/dL)	≥7.0 mmol/L (126 mg/dL)	
2-h PG	<7.8 mmol/L (140 mg/dL)	7.8–11.1 mmol/L (140–199 mg/dL)	≥11.1 mmol/L (200 mg/dL)	

په پورتنی شیمیا کې په نورمال ډول د گلوکوزو تحمل د ډیابېت په لومړي، دویم او نورو وصفی ټایپونو او د بلارېښت د مودې د ډیابېت (Gestational DM) په گډون څرگندوي. په ډېرو وگړو کې په لومړیو مرحلو کې د گلوکوزو د نورمال تحمل له منځه ځي، چې بیا وروسته د شکرې یا ډیابېت ناروغي په یوه ډول اخته کېږي.

لکه څنګه چې غېشي څرگندوي د گلوکوزو تحمل Tolerance په ډېرو وختونو کې دواړو خواوو ته د حرکت یا بدلون امکان لري د بېلګې په ډول د ډیابېت دویم ډول د وزن د کمولو څخه وروسته Impaired Glucose Tolerance ته بدلون موندلای شي همدارنګه کېدای

شي، چې په (Gestational DM) اخته مېرمنې وروسته له بلارېښت څخه نورمال حالت غوره کړي.

د ډيابټ دتشخيص لپاره بايد لاندې ټکي په پام کې ونيول شي:

۱- که چېرې ناروغ اعراض ولري او RBS ټي د 11.1 mmol/L يعني 200 mg/dl څخه لوړ وي.

۲- په داسې حال کې چې FBS له 7.0 mmol/L يعني 126 mg/dl څخه لوړ وي.

۳- د پلازما د گلوکوزو غلظت چې د Glucose Tolerance Test د ترسره کولو په دوه ساعتونو کې له 11.1 mmol/L يعني 200 mg/dl څخه ډېر وي.

د يادونې وړ ده چې په IGT (Impaired Glucose Tolerance) کې د گلوکوزو سويه له 140 mg/dl څخه لوړه، خو له 200 mg/dl څخه ټيټه وي او په IFG (Impaired Fasting Glucose) کې د پلازما د گلوکوزو سويه له 110 mg/dl څخه ډېره او له 126 mg/dl څخه لږه وي. په دې کسانو کې اکثرا د انسولينو ضد مقاومت موجود وي.

له آزمويښې څخه وروسته په راتلونکو څلورو کلونو کې په ډيابټ يعني خوږې ناروغی او د زړه او رگونو په ناروغی د اخته کېدو %40 چانس لري. د دې ډلې ناروغانو ته Metformin او د ژوند په بڼه کې بدلون (Life Style Modification) توصیه کېږي.

څېړنې څرگندوي، چې د دوی د ژوند په بڼه کې بدلون ډېرې ښې پايلې لري. لابراتواري کتنې:

۱- ادرار:

- په ادرار کې د گلوکوزو د معاینې لپاره وصفي معاینه د هغو سترېپونو په وسيله چې د Glucose Oxidase او Chromagen System لرونکي دي ترسره کېږي. دا آزمويښې يا ټسټونه د Clinistix او Diastix په نامه يادېږي او په دې طريقه په ادرار کې ډېر کم مقدار يعني %0.1 گلوکوز هم تشيبتېدلای شي.

Diastix حتی که د ادرار جریان ته هم ونیول شي نتیجه ورکوي، چې د رنگ له بدلون څخه وروسته یې له خپل Indicator سره د رنگ د بدلون په پرتله اټکل کېږي. د گلوکوزو لپاره د ادرار معاینه مقداري ارزښت نه لري، ځکه چې په بېلابېلو کسانو کې د پښتورگو نورماله قدمه د گلوکوزو لپاره توپیر لري او له بلې خوا د مثانې پوره تشېدل هم ډېر ارزښت لري.

- د Ketone وصفي کتنه په ادرار کې د Nitro Prusside Test (Ketosis) او Acetest په وسیله ترسره کېږي. که څه هم دغه آزموينې 3-Hydroxybutric acid چې د کېتون گروپ نه لري نشي څرگندولای، خو بیا هم د ځینې کلینیکي موخو لپاره گټور دی.

له ډيابېت څخه پرته Glycosuria

په ادرار کې د گلوکوزو شتون (Renal Glycosuria) په داسې حال کې چې د وینې گلوکوز نورمال وي په عادي حالت او د GTT د ترسره کولو په وخت کې یو سلیم او بې اعراضو حالت دی.

بېلابېل لاملونه د نوموړي حالت د منځ ته راتلو سبب کېدای شي، د مثال په ډول جنیټیکي تشوشات، د تیوبولونو د نږدې (Proximal) برخې ستونزې (Fonconi's Syndrome) او د پښتورگو ځنډنې عدم کفایه) او یا هم د گلومیرولونو د ډېر بار (Load) له امله، چې ادرار په چټکۍ فلتر کېږي او د بلارښت په موده کې منع ته راځي.

نږدې د ۵۰ فیصده ښځو په ادرار کې د بلارښت په وخت کې گلوکوز لیدل کېږي، د یادونې وړ ده چې د بلارښت په وروستیو اونیو کې د گلوکوزو په ځای Lactose په ادرار کې موجود وي.

۲- په وینه کې د گلوکوزو تعینول:

په نورمال حالت کې د وریدي وینې پلازما د گلوکوزو د تعین لپاره نسبت ټولې وینې ته ارزښت لري، ځکه چې د بدن ژونکې له همدې مقدار گلوکوزو سره په تماس کې وي او د گلوکوزو همدغه کچه د اختلافاتو له نظره ارزښت لري.

ډېر لابراتوارونه هم د گلوکوزو مقدار په پلازما کې ټاکي، ځکه له یوې خوا د نوموړې د پورتنیو ځانګړتیا په پام کې لرلو سره او له بلې خوا په پلازما کې د گلوکوزو تعین په اسانه طریقه او ژر ترسره کېږي.

کله چې له ورید څخه وینه واخیستل شي او داسې مواد چې د گلوکوزو له مېتابولېزم څخه مخنیوی وکړي ور اضافه نشي، نو ضرور ده چې هغه بیا په جلا او ساړه محیط کې وساتل شي.

په پلازما کې د گلوکوزو غلظت له ۱۰ څخه ۱۵ فیصدو پورې نسبت ټولې وینې ته لوړ وي، ځکه چې د وینې ساختماني ژونکې په دې برخه کې موجودې نه وي.

که چېرې د یوه ناروغ Fasting گلوکوز له یو ځل څخه زیات 126 mg/dl یا تر دې لوړ وي، نو اضافي معایناتو ته اړتیا نشته او حکم کېږي، چې دا کس په ډیابېت اخته دی.

که چېرې د گلوکوزو کچه له 126 mg/dl څخه ټیټه وي او په ناروغ د ډیابېت گمان کېږي، نو باید د نوموړي ناروغ لپاره د گلوکوزو د تحمل آزموینه یا Glucose Tolerance Test ترسره شي.

د خوراکي گلوکوزو د تحمل آزموینه:

دغه آزموینه (Test) ډېره لږ ترسره کېږي، ځکه د Fasting Plasma Glucose اجراء دقیقه او آسانه ده، په کم وخت کې ترسره کېږي او له اقتصادي پلوه ډېر لگښت نه لري. اوس مهال د ډيابېټ د نړيوالې کمېټې د لارښونې پر بنسټ د گلوکوزو کچه د آزمویني په دویم ساعت کې تعینېږي او ضروري نه ده، چې د پخوا په شان په 30، 60 او 90 دقیقو کې وکتل شي.

په لاندې حالاتو کې د خوراکي گلوکوزو د تحمل آزموینه ترسره کېږي:

- ۱- که چېرې FBS له 110 mg/dl څخه لوړ او له 126 mg/dl څخه ټیټ وي.
  - ۲- هغو میندو ته چې د 9 Ib یا (4.1 Kg) څخه د ډېر وزن لرونکی ماشوم وزېږوي.
  - ۳- هغو ښځینه ناروغانو ته چې په پرله پسې ډول په Vaginal candidiasis اخته کېږي.
  - ۴- هغه نارینه وو ته چې جنسي (د انتعاذ) ستونزې ولري.
- هغه ناروغ چې د خوراکي گلوکوزو د تحمل آزموینه ورته ترسره کېږي باید د آزمویني څخه مخکې درېو ورځو کې ئې د کم مقدار کاربوهایډرېټ لرونکي خواړه (په ورځ کې 150-200 gr) خوړلي وي او د آزمویني له ورځې څخه په مخکې شپه کې ئې د شپې له نیمایي څخه وروسته څه نه وي خوړلي.

د آزمویني ترسره کول:

75 gr گلوکوز په 300 ml اوبو کې حل کېږي (کوچنیانو ته 1.75 gr گلوکوز د هغوی د وزن په کیلو گرام اندازه کېږي) دغه محلول باید د 5 دقیقو په ترڅ کې وڅښل شي او په دې حالت کې په 0 او 120 دقیقو کې د پلازما د گلوکوزو کچه ټاکل کېږي که چېرې FBS د 110 او دوو ساعتو وروسته گلوکوزو کچه د 140 mg/dl (7.8 m mol/L) څخه ټیټه وي، نو آزموینه منفي ده. که Fasting د 126 mg/dl (7 m mol) او د دوو ساعتونو

وروسته د وینې گلوکوز د 200 gm/dl (11.1 m mol/L) څخه لوړ وي، نو ډيابېت تشخیصېږي، چې په لاندې جدول ښودل شوي:

DM	IGT	نورمال	آزموبنه
≥ 126	110 - 125	< 110	د لوږې په حال کې د گلوکوزو کچه FBS
≥ 200	≥ 140 - <200	< 140	د گلوکوزو د ټاکلي دوز له خوړلو څخه دوه ساعته وروسته

Fals Positive نتیجه کېدای شي په لاندې حالاتو کې ولیدل شي:

- ۱- د آزموبنې د ترسره کېدو پر مهال پرمختللي خوارجواکي (سؤ تغذي).
- ۲- په بستر محکومو وگړو کې.
- ۳- په انتاني ناروغیو اخته وگړو کې.
- ۴- د ځیني درملو لکه Duretic، Contraceptive، Glucocorticoid، په لوړ دوز
Nicotinic Acid، Phenytoin، Thyroxine او ځیني Psychotropic درملو کارونه.

د انسولینود کچې تعیین:

د دې لپاره چې د گلوکوزو د تحمل د آزموبنې په لړ کې د انسولینو کچه وټاکل شي بنایي سپروم یا پلازما د ۳۰ دقیقو په لړ کې بېل او له اندازه کولو څخه مخکې کنگل (منجمد) شي.

د Fasting په حالت کې د نورمال Immuno Reactive انسولینو کچه 5-20 Mu/ml ده، چې د آزموبنې د لومړي ساعت په بهیر کې 50-130 Mu/ml ته رسېږي او په دویم ساعت کې د هغو کچه بېرته 30 Mu/ml ته ښکته کېږي.

په ډېرو لږو وختونو کې د انسولینو د کچې ټاکلو ته اړتیا احساسېږي، چې په لاندې ډول
:د:

- کله چې د گلوکوزو کچه د لوړې په حالت کې د 120 mg/dl (6.7 mmol/L) څخه لوړه وي او د β ژونکې د Hyperglycemia په مقابل کې عکس العمل ونه لري، چې په دې حالت کې د ډيابټ په دواړو ټایپونو کې صورت نیسي.

- کله چې FBS د 120 mg/dl (6.7 m mol/L) څخه کم وي، نو وروستی هایپرانسولنېزم د انسولینو ضد مقاومت له امله د ډيابټ په دویم ټایپ کې منع ته راځي. د یادونې وړ ده چې د لومړي ټایپ د ناروغی په پیل کې هم دغه حالت کېدای شي ولیدل شي.

د وریدي گلوکوزو د تحمل آزمونه

په دغه آزمونه کې په چټکۍ سره ناروغ ته د گلوکوزو وریدي انفیوژن ورکول کېږي او په مسلسل ډول د ناروغ په پلازما کې د گلوکوزو کچه ټاکل کېږي، ترڅو بنسکاره شي، چې په یوه دقیقه کې خومره گلوکوز ناخرگنده یعنی کم کېږي.

دغه د ناخرگندېدلو یا کم کېدلو کچه د ناروغ وړتیا د گلوکوزو د میتابولېزم په اړوند معلوموي. دا آزمونه ډېره نه کارول کېږي، یوازې په لومړي ټایپ اخته ناروغانو د ورونیو او خویندو لپاره، چې تشبیت کړي، چې آیا د ډيابټ د منع ته راتلو په خطر کې واقع دي او د β ژونکې یې د Autoimmune تخریب سره مخامخ دي، چې په دې حالت کې د انسولینو لومړی عکس العمل ۱-۵ دقیقې وروسته د گلوکوزو له Bulus تطبیق څخه له 40 Mu/ml څخه کم وي.

سربېره پر دې دغه آزمونه هغو وگړو ته چې هضمي ستونزې لري او نشي کولای چې د خولې له لارې گلوکوز واخلي هم کارول کېږي.

د یادونې وړ ده، چې دغه آزمونه د خوراکي گلوکوزو د تحمل په اندازه حساسه نه ده، ځکه هغه منبهات چې به معده او نور هضمي سیستم کې موجود دي نه تحریکېږي.

سربېره پر دې د عمر په بېلابېلو کلونو کې شاید، پیلې نتیجې ولري ، په دې آزموینه کې هم ناروغ د خوراکي گلوکوزو د تحمل د آزمویني په څېر آماده کېږي .
د آزمویني ترسره کول:

ناروغانو 50 gr کلوکوز د هغوی د پوستکي په هر 1.7 m² (او یا 0.5 gr/kg د هغوي دایدیال وزن به اساس)سنجول کېږي او د ۲۵ فیصده یا ۵۰ فیصده محلولونو له جملې څخه یو هم د درې ساعتونو په موده کې تطبیقېږي . وخت د زرق له پیل څخه حسابېږي پلازما له داسې ستنې څخه چې په بل مت کې نصب شوې وي په 0، 10، 15، 20 او 30 دقیقو کې اخیستل کېږي .

د پلازما د گلوکوزو کچه په منظم ډول لیکل کېږي .

په دې ځای کې K یو ثابت دی ، چې د گلوکوزو د تیتېدو کچه په دقیقه کې څرگندوي او د هغې مودې په اساس چې د گلوکوزو غلظت نیمایي ته په کې ښکته کېږي (t ½) محاسبه کېږي ، چې د لاندې فورمول له لارې لاس ته راځي:

$$K (\text{Glucose}) = 0.693/t \frac{1}{2} \times 100$$

د هغو وگړو لپاره چې په شکر اخته نه دي په وسطي ډول K له % 1.72 سره مساوي ده ، دغه کچه د عمر له ډېرېدلو سره تیتېږي ، خو له % 1.3 څخه لوړه پاتې کېږي .
د ډیابیتیک ناروغانو لپاره د هغې کچه په یوه دقیقه کې له % 1 څخه کمه ده .
د دې آزمویني په اجراء کې وخت او وریدي انفیوژن ځانگړی ارزښت لري .

درملنه

د درملنې بنسټیزې موخې د ډيابټ (خوږې) ناروغی د دواړو ټایپونو د ناروغانو لپاره په لاندې ډول دي:

- ۱- د Hyperglycemia د اعراضو مخنیوی او له منځه وړل.
  - ۲- د ناروغی دقیق کنټرول د ژوند د کیفیت د ښه کېدو او ورځنیو چارو د پرمخ وړلو لپاره.
  - ۳- د ناروغی د حادو او ځنډنیو اختلاطاتو مخنیوی.
  - ۴- د مړینو او معیوبیتونو مخنیوی.
  - ۵- د نورو اړوندو میتابولیکي تشوشاتو درملنه.
- د یادونې وړ ده، چې د ناروغی دقیق او مناسب کنټرول یوه کارپوه ټیم ته اړتیا لري او د دې ټیم بریالیتوب د ناروغ په مرسته، د درملنې په پروگرامونو کې د ناروغ په فعال کېدو او د روغتیايي لارښوونو په ښه توګه عملي کولو پورې اړه لري.
- د ناروغی په پیل کې د ټیم غړي کېدای شي یواځې Endocrinologist، Diabetolog او د تغذي متخصص وي، خو د ناروغی د اختلاطاتو له څرګندېدلو څخه وروسته باید د بېلابېلو برخو Subspecialist لکه د رګونو جراح، Cardiolog، Nephrolog، Ophthalmologist او د اورتویډي متخصص چې د ډيابټ یا خوږې ناروغی په هکله پوره معلومات ولري په دې ټیم کې موجود وي.
- ځیني مؤلفین د درملنې د ښه تنظیم په موخه د (MEDEM) له mnemonic څخه کار اخلي، چې په لاندې ډول توضیح کېږي:
- A- د گلايسيميا کچې ته پاملرنه (Monitoring):
- چې په دوه برخو وېشل شوی:

- ۱- په خپله د ناروغ له خوا د گلايسيمي د کچې خپرل Self Monitoring of Blood Glucose (SMBG) د درملنې اساسي برخه ده، چې ناروغان بايد د دې وړتيا ولري تر څو خپله گلايسيمي په خپله کنترول کړي.
- ۲- په اوږده موده کې د گلايسيميا خپرنه لاندې شيما د ډيابېت په دويم ټايب اخته ناروغانو درملنه څرگندوي

د ناروغۍ اختلاطاتو ته پاملرنه او
د هغوی درملنه

- د شبکې ستونزې
- د زړه اړوند اختلاطات
- د پښتورگو اړوند ستونزې
- عصبي ستونزې
- او نور اړوند اختلاطات

۱- په خپله د ناروغ په وسیله د وینې د گلوکوزو کتنه:

د کوچنیو یعنی شعریه رگونو په وینه کې د گلوکوزو د کچې کتنه د ناروغ په وسیله ډېر ارزښت لري. په لومړي ټایپ کې هڅه کېږي تر څو په دقیقه توګه گلايسيمي کنټرول شي، ځکه د گلايسيمي دقیق او دایمي کنټرول د دوی لپاره حیاتي ارزښت لري.

د کاغذي Strip بېلابېل ډولونه (Glucose Oxidase، Glucose Dehydrogenase یا Hexokinase) د شعریه رگونو د وینې د گلوکوزو د کچې د تعیین لپاره موجود دي، یو انعکاسي فوتومتر یا Amperometric سیستم وروسته بیا کارول کېږي تر څو هغه انعکاسات چې د کاغذي Strip پر مخ منځ ته راځي اندازه کړي. اوس مهال ډول ډول گلوکوزمترونه د کارونې لپاره بازار ته وړاندې شوي که څه هم ډېر یې دقیق دي، خو د بیعې، ګړندیتوب او د اړتیا وړ وینې د اندازې له مخې یو له بل سره ځینې توپيرونه لري.

له هر گلوکوزمتر سره یوځای Loncet هم شته وي، چې له 26-33 gauge پورې ستنې لري. ځینې گلوکوز مترونه د دې وړتیا لري چې د بدن نورو برخو لکه Forearm یعنی بازو یا Thigh یعنی ورنونو څخه هم وینه اخلي. د یادونې وړ ده چې له ۵ نه تر ۲۰ دقیقو پورې وخت ته اړتیا ده، تر څو د forearm څخه د اخیستل شوې وینې گلايسيمي له ګوتې څخه د اخیستل شوې وینې له گلايسيمي سره برابره شي، نو له دې امله په بېرنيو حالاتو کې په تېره بیا د هایپرگلايسيمي د اندازې لپاره پوره معلومات نشي ورکولای.

سربېره پر دې دغه سیستم ځینې نورې نیمګړتیاوې هم لري، چې له نوموړو نیمګړتیاوو څخه د ډاکټر خبرتیا ډېر ارزښت لري، چې په لاندې ډول تشریح کېږي:

۱- ځینې زاړه گلوکوزمترونه د گلوکوزو اندازه په ټوله وینه کې تعیینوي. په داسې حال کې چې نوي Test سټرېپونه داسې جوړ شوي، چې یواځې په پلازما کې د گلوکوزو اندازه ښکاروي په دې صورت کې باید دې ته پاملرنه وشي، ځکه لاس ته راغلې نتیجه کېدای شي له اصلي اندازې څخه 10-15% پورې ټیټه وي.

۲- د وینې د Hematocrit لوړوالی یا کمښت د گلوکوزو په اندازه کې د کمښت یا زیاتوالي د منع ته راتلو لامل کېږي. که څه هم د دې اصلي مېکانیزم تر اوسه پوره نه دی څرگند شوی، خو داسې فکر کېږي، چې د سرو کرویاتو برخورد او تماس د Strip له سطحې سره د دې لامل کېدای شي.

۳- گلوکومترونه او سټرېپونه دواړه په داسې توګه عیار شوي، چې له 60 mg/dl څخه تر 160 mg/dl پورې گلوکوز په دقیقه توګه اندازه کوي. که چېرې د وینې د گلوکوزو کچه له دې څخه ټیټه یا لوړه وي، نو د معاینې په حساسیت کې بدلون منع ته راځي د بېلګې په توګه کله چې د گلايسيمي مقدار له 60 mg/dl څخه لږ وي، نو له رېښتیني گلايسيمي سره 20% توپیر لري.

۴- هغه گلوکومترونه چې Glucose Oxidase د Amperometric سیستم پر بنسټ کار کوي، نو د اکسېجن د فشار د لوړوالي په صورت کې د گلوکوزو کچه په سمه توګه نشي ټاکلای.

دا موضوع د هغو خلکو لپاره چې ډېر خراب روغتیايي حالت لري او یا اضافي اکسېجن اخلي ډېره مهمه ده، په داسې حال کې چې د Glucose Dehydrogenase پر بنسټ فعالیت کونکي گلوکومترونه د داسې ناروغانو لپاره ډېر ښه او ګټور دي. هغه ناروغان چې غواړي په خپله د وینې گلوکوز تعین کړي روزنې ته اړتیا لري او باید د نوموړو سیستمونو په اړه پوره لارښونې ورته وشي.

۲- په اوږده موده کې د گلايسيمي څېړنه:

د دې لپاره چې په خپله د ناروغ په وسیله د وینې د گلوکوزو کتنه (SMBG) په ډېرو حالاتو کې د بېلګې په توګه د شپې له خوا د گلايسيمي د لوړېدو یا Nucturenal Hyperglycemia او له ډوډۍ څخه وروسته د گلايسيمي د لوړېدلو یا Post prandial

Hyperglycemia په باب پوره معلومات نشي ورکولای او له بلې خوا همدغه دوه حالتونه د ناروغی د ډېرو اختلاطاتو لامل ګڼل کېږي، نو له همدې امله د Hb A1c تعین خاص ارزښت لري چې په کال کې دوه ځله او یا هم په درې میاشتو کې یو ځل باید ترسره شي. له دې کبله چې د وینې سرې حجرې په منځني ډول ۱۲۰ ورځې عمر لري، نو دا آزمونې د دوو یا دريو میاشتو په اوږدو کې د ګلايسيمي د کنټرول د څرنګوالي په هکله معلومات ورکوي.

د ځینې ناروغیو د شتون په صورت کې د بېلګې په توګه د Hemoglobinopathy په بېلابېلو ډولونو، د وینې د کموالي او Uremia په صورت کې، چې Hb A1c په نښه توګه نشي په کې تعین کیدلای، د نورو پروټینونو د Glycation اندازه تعینېږي د بېلګې په توګه البومین چې د دوو اونیو په اوږدو کې د ګلايسيمي کنټرول څرګندوي.

B- زده کړې Education:

- د ډيابټ مسلکي ښوونکي (نرسان، فارمسپستان او د خوراکي موادو متخصصین) باید ناروغانو ته د لاندې موضوعاتو په اړوند معلومات ورکړي:
- ۱- په خپله د ناروغ له خوا د وینې د ګلوکوزو د اندازې تعینول.
  - ۲- په ادارار کې د کېټون تثبیت او تعینول.
  - ۳- د انسولینو د تطبیق لارې چارې.
  - ۴- په ځینې ځانګړو شرایطو کې (د سپورټ په حالت کې) د ګلوکوز تعین او کنټرولول.
  - ۵- د ګلوکوزو د ډېر ټیټوالي یعنی Hypoglycemia نښې نښانې او درملنه.
  - ۶- د پوستکي او پښو څارنه او مواظبت.
  - ۷- د هغو کړو وړو یا فعالیتونو په اړوند معلومات چې د ناروغی د اختلاطاتو څخه مخنیوی کوي.

ښایي د ناروغ په هر ځل مراجعه کې دوی ته لازمي لارښوني وشي او مهمو او ضروري کړو وړو يا فعاليتونو ته وهڅول شي، تر څو د درملنې په اصلي اساساتو بريالي او له اختلاطاتو څخه په ښه توګه مخنيوی وشي.

C- د ډيابېت يا خوړې ناروغی غذايي رژيم (Diet):

مناسب غذايي رژيم د درملنې بنسټيزه برخه جوړوي چې له يوې خوا د بدن د مناسبې ودې لامل ګرځي او له بلې خوا د کلايسيمي له ډېر بدلون څخه مخنيوی کوي او د ناروغی په اختلاطاتو کې کمښت راولي.

که څه هم د غذا ډول يا شکل د دواړو ټايبونو لپاره يو شان دی، خو د هر ناروغ غذايي رژيم بايد په بېل ډول د هغه د ناروغی د ټايب او نورو ځانګړتياوو ته په پاملرنې سره وټاکل شي.

په لومړي ټايب ناروغانو کې د غذايي رژيم اصلي موخه د انسولينو، خوراكي توکو، د بدن د ودې او جسمي فعاليتونو تر منځ د انډول ساتل دي په داسې حال کې چې د دويم ټايب د ناروغانو د وزن کمول او د زړه او رګونو Atherosclerotic ناروغيو مخنيوی ډېر ارزښت لري.

د انرژي د مقدار تعينول:

د دويم ټايب ډېر ناروغان د ډېر وزن لرونکي دي، چې په بدن کې يې د انسولينو د مقاومت نښې او Metabolic Syndrome (د انسولينو، Triglyceride، Uric acid، PAI-I Plasminogen Activator Inhebetor-I) د کچې لوړوالی، د HDL ټيټه سويه، لوړ فشار او لوړه کلايسيميا) موجود وي.

په دې کسانو کې د وزن کمښت د انسولینو ضد مقاومت د کمښت لامل گرځي، د وینې د گلوکوزو سویه ټیټېږي او سربره پر دې د زړه او رگونو Ischaemic ناروغیو څخه مخنیوی کېږي.

د دویم ټایپ ناروغانو د انرژۍ کمښت باید په داسې اندازه وي، چې د ناروغانو BMI (Body Mass Index) له 20-25 Kg/m² څخه ښکته شي، خو متأسفانه ډېر ناروغان نشي کولای دا کار عملي کړي.

لکه څرنګه چې تجروبو ثابته کړې د ورځنۍ انرژۍ په مصرف کې د 500 K cal په اندازه کمښت راوستل د هغې انرژۍ په پرتله چې د وزن ساتلو لپاره اړینه ده ګټوره واقع کېږي. سربره پر دې فزیکي تمرینات هم ښې اغېزې لري، ځکه د انسولینو او د هغوی د انتقالونکو (Glut4) د زیاتوالي لامل گرځي په داسې حال کې چې د LDL، Triglyceride او د وینې د فشار کچه ټیټېږي او له دې امله په Mortality یا د مړینو په شمېر کې د کمښت جوګه گرځي.

د لومړي ټایپ ناروغان د ناروغۍ په پیل او د نامکملې درملنې په صورت کې د ښې اشتها د درلودلو سربره بیا هم خپل وزن بايلي، چې په لومړیو کې د بدن د اوبو، Glycogen او Triglycerid د له لاسه ورکولو لامل گرځي او وروسته بیا امینواسیدونه او شحمي اسیدونه په گلوکوزو او Ketone body تبدیلېږي، سربره پر دې ډېر ناروغان د ودې او نمو په عمر کې په دې ناروغۍ اخته کېږي او له همدې امله دغه ناروغان ډېرې انرژۍ ته اړتیا لري. دغه ناروغان باید په ورځ کې څو ځله ډوډۍ وځوري او د انرژي اړتیا د Mono unsaturated شحمیاتو لکه د زیتون غوړیو او داسې نورو خواړو څخه چې کاربوهایدرېټونه او منحل فایبر ولري (لکه سبزیجات) پوره کړي، امیدواری میندې هم د حمل په وخت کې ډېرې انرژۍ ته اړتیا لري چې ښایي په پام کې وساتل شي.

شحمیات:

د انرژي اصلي منبع ده، د مشبوع شحمیاتو په کارولو کې کمښت راوستل د LDL Cholestrol د سوئې د ټیټولو او په پای کې د اکلیلي شراثینو د ناروغیو د کمښت لامل ګرځي.

ښايي یادونه وشي، چې دا خاصیت په ټولو مشبوع شحمیاتو کې یوشان نه دی لکه څنګه چې لیدل کېږي Stearic acid او Lauric acid د Myristic acid او Palmatoid acid په څېر په LDL Cholestrol اغېزې نه لري. همدارنګه څېړنې د دې ښکارندوی دي، چې د مشبوع شحمي اسیدونو ترانس ایزومېرونه په LDL Cholestrol ناوړه اغېزې لري او د زیاتوالي لامل یې ګرځي. د مشبوع شحمیاتو مصرف باید د ټولې کالورۍ 10% وي د LDL cholesterol د کچې د لوړوالي په صورت کې باید نوموړې کچه له 7% څخه راکمه کړای شي.

غیر مشبوع شحمیات هم ښايي چې د اړتیا وړ کالوري 10% تشکیل کړي، لکه څنګه چې لیدل شوي، چې N-6-Polyunsaturated شحمي اسیدونه په تېره بیا په مشخص ډول Linoleic acid د LDL Cholestrol د کچې د ټیټېدو لامل ګرځي. که چېرې کالوري له 10% څخه ډېره وي د HDL د کمښت لامل کېږي.

د N-3-Polyunsaturated شحمي اسیدونه لکه Eicosapenta enoic acid او Ocase Hexaenoic acid چې د ماهي په غوړیو کې موجود دي د Triglyceride او VLDL د کمېدو لامل کېږي او د پلټ لېټونو د نښتلو قابلیت کموي، په همدې ډول Monounsaturated شحمي اسیدونه لکه Oleic acid چې د زيتون په غوړیو کې موجود دي نه یوازې دا چې د LDL د کمښت او HDL د لوړېدو لامل ګرځي سربېره پر هغې Antioxidant خاصیت هم لري.

ښایي چې د غذایي کولسترولو مصرف په ورځ کې له ۲۰۰ ملي ګرامو څخه لږ وساتل شي.

پروټین:

د نړۍ روغتيايي سازمان (WHO) په ورځ کې د 0.6 Kg/KBw پروټین د ډيابېت يا خوږې ناروغانو ته توصیه کوي، چې دا مقدار په مجموع کې له % 15-20 پورې د ورځنۍ کالوري تشکيلوي. په داسې حال کې چې د ADA د توصیه پر بنسټ له % 10-35 د اړتيا وړ ورځنۍ کالوري کېدای شي چې له پروټینو څخه واخيستل شي، خو لکه څنګه چې ليدل کېږي ډېر ناروغان په ورځ کې له 1gr/KBw څخه ډېر پروټین اخلي ډېر شواهد موجود دي، چې د WHO له لارښونې سره سم د پروټینونو کارول له Albuminuria څخه مخنيوی کوي.

د پښتورګو Hemodynamic په هغو ناروغانو کې چې په Neuropathy اخته وي ښه کېږي. د یاد شوي مقدار پروټینونو استعمال د ګلايسيمي کنټرولول له ستونزې سره نه مخامخ کوي او د پروټینونو د Undernutrition جوګه نه ګرځي.

د Nephropathy د منځ ته راتلو په صورت کې باید د پروټینونو مقدار کم کړای شي او د ورځنۍ کالوري له % 10 څخه کمه اندازه له پروټینونو څخه ټاټمین شي.

کاربوهايډرېټونه:

په پخوا وختونو کې د ډيابېت ناروغان د لږ کچې کاربوهايډرېټونو لرونکو خواړو ته هڅول کېدل او داسې نظريه موجوده وه، چې د اړتيا وړ % 40 انرژي باید له کاربوهايډرېټونو څخه ټاټمین شي. مګر اوس دا څرګنده شوې چې دومره ډېر پرهېز ناسم او غیر ضروري دی په تېره بیا که د اړتيا وړ انرژي له مشبوع شحمياتو څخه لاس ته راوړل شي. اوس مهال

ناروغانو ته لارښونه کېږي، تر څو د اړتیا وړ له % 45 څخه تر % 65 پورې انرژي له کاربوهايډرېټونو څخه لاس ته راوړي.

هغه څېړنې چې د ډيابېټ ناروغی د دويم ټايب په ناروغانو کې په تېره بيا په هغو وگړو کې چې د انسولينو ضد مقاومت لري ترسره شوي، دا څرگندوي چې د گلايسيمي بڼه کنټرول د کاربوهايډرېټونو او غذايي فايبرونو د يوځای خوړلو په وسيله په بڼه توگه ترسره کېږي. د يادونې وړ ده هغه څېړنې چې د Anderson له خوا ترسره شوي، د دې ښکارندوی دي، چې د کاربوهايډرېټونو مصرف له غذايي فايبرونو سره يوځای د انسولينو په وسيله د درملنې اړتيا کموي.

غذايي فايبرونه په دوه برخو وېشل شوي

- ۱- منحل فايبرونه لکه: Gum، Gel، Mucilage او Pictic مواد.
- ۲- غيرمنحل فايبرونه لکه: Cellulose، Lignin او د Hemicellulose ځينې ډولونه منحل فايبرونه د کاربوهايډرېټونو او لنډ ځنځير لرونکو شحمي اسيدونو په جذب کې کمښت راولي په نتيجه کې گلايسيمي او د وينې کولسترول په بڼه ډول کنټرولېږي. که څه هم پخوا داسې فکر کېده چې دا مواد د Post Prondial گلايسيمي د کنټرول لامل گرځي، ځکه چې د کاربوهايډرېټونو د ژر او بهرني جذب څخه مخنيوی کوي، خو وروستيو څېړنو دا څرگنده کړې چې د منحلو فايبرونو دوامدار استعمالول د Basal Glucose (Fasting-Glycemia) د راټيټېدو لامل گرځي. د لوړې کچې فايبر لرونکو خواړو لکه سبزيجاتو، حبوباتو او ځيني مېوه جاتو استعمال د وينې د گلوکوز او LDL کولسترولو د کمښت لامل گرځي، پرته له دې چې د Triglyceride مقدار ډېر شي او يا هم د LDL او HDL تر منځ تناسب کې کوم بدلون رامنځ ته شي.

نا منحل فايبرونه ډېرې ميتابوليکي اغېزې نه لري خو د کولمو د لېږدونې د سمون او بڼه والي لامل گرځي.

د 1000 K cal انرژۍ په انډول د 20 gr څخه تر 40 gr پورې فايبر مناسب دي. همدارنگه د يادونې وړ ده، چې Mono او Disaccharid قندونه چې په طبعي ډول په شيدو او ځيني مېوه جاتو کې موجود دي، تر هغه چې د اړتيا وړ انرژۍ په مقدار کې بدلون رانه وړي، نو بايد محدود نشي، سربېره پر دې Fructose چې کله کله د خوراكي توکو د خوړولو لپاره کارېږي د Fasting په حالت کې د Triglycerid او VLDL د لوړېدو لامل گرځي او د معدې او کولمو تشوشات منځ ته راوړي.

سربېره پر دې پروټينونه هم له Fructosylation سره مخامخ کوي. که چېرې ډېر واخيستل شي (د اړتيا وړ کالوري 20% تشکيل کړي)، نو د کولسترولو او LDL د لوړېدو لامل کېږي، چې له همدې امله د خوراكي موادو د خوړولو لپاره د نوموړو کارول محدود دي، خو د ډيابټ ناروغان له هغو مېوه جاتو او سبزيجاتو څخه چې Fructose لري نه منع کېږي.

نړيوال روغتيايي سازمان (WHO) لارښونه کړي، چې قند بايد د ورځنۍ اړتيا له 10 % څخه لږ انرژي تامين کړي.

ځيني نور توکي چې د غذايي موادو د خوړولو لپاره کارېږي په لاندې ډول دي:

Aspartam

چې په ډيابټ اخته ناروغان يې ډېر کاروي، له دوه امينو اسيدونو يعنې Aspartic acid او Phenylalanin څخه تشکيل شوی او خوند يا خوړوالی يې له سکروز څخه ۱۸۰ ځله ډېر دی. د حرارت په مقابل کې مقاومت نه لري او د پخلي پر مهال له منځه ځي.

Sacharine

له دې مرکب څخه هم ډېر کار اخيستل کېږي. د يادونې وړ ده چې دغه مرکب د مثانې د Cancer لامل گرځي.

دوه نور مرکبات یعنی Sucralose او Acesulfame Potassium چې په دې وروستیو کې پېژندل شوي د حرارت په مقابل کې مقاومت لري او د پخلي پر مهال له منځه نه ځي.

Sorbitol

نوموړې ماده هم د همدې موخو لپاره کارول کېږي. او له نس ناستې څخه پرته یې د کومې بلې خطرناکه او ناوړه اغېزې راپور نه دی ورکړل شوی.

لاندې جدول د ډیابېټ (خوړې) ناروغی غذایي رژیم څرگندوي

په کلکه دې پرهبز ورڅخه وکړل شي	کله کله یې په کم مقدار د خوړلو اجازه لري	ښايي لږ کم وخورل شي	هغه خواړه چې ناروغان یې په منظمه توکه مصرفولای شي
		موم پلي	حبوبات له پخېدلو څخه وروسته په اونی کې له دوو څخه تر درې ځلو پورې د یوه گیلاس په اندازه خوړلای شي. د بېلګې په توګه: لوبیا، فاصله، نخود، نسک، دال نخود او داسې نور
هغه نوشابه چې د مېوې سربره خوړه یا قند هم وراضافه شوی وي	وچې مېوې، د مېوې جوس د مېوې crystallize شوي ډولونه		مېوې په تېره بیا هغه چې له پوستکي سره خورل کېږي لکه: مڼه او داسې نور
په Margrin او مشبوع شویو غوړیو کې سره شوي کچالو او چپس	د کچالو گانو قورمه او په زیتونو کې سره شوي یا چپس شوي کچالو		نباتات پانې لرونکي نباتات په ورځ کې د دریو څخه تر پنځو ځلو پورې په تازه شکل په یخ کې ساتل شوي او یا په پاخه شوي ډول خوړلای شي لکه: کرم، گلپي، پالک، گازر

			هغه نباتات چې د سلاد په ډول خوړل کېږي لکه: بادنجان، بادرنگ، کاهو، ملی، ملی سرخک، گشنیز، نشایسته لرونکي نباتات په ورځ کې یو یا دوه ځله د نیمې یا یوې پیالې په اندازه کچالو له پوستکي سره
--	--	--	---

وازده د مرغابې غوښه د قاز غوښه		د هغو الوتونکو یا حیواناتو غوښه چې ډېره غوړه نه وي	د خوسکي غوښه د چرگ غوښه په اونی کې درې یا څلور ځله د 50-120 gr په اندازه
	د سپینو اوږو ډوډی یاد هغو اوږو ډوډی چې سم تصفیه شوي وي		ډوډی یوه ټوټه یا پارچه په ورځ کې تر شپږ څلو پورې
سور کړی ماهی			د ماهي غوښه 75-120 gr په اونی کې یو یا دوه ځله
		په اونی کې څلور هگی	د چرگانو هگی یوه دانه
رش غوړ پنبیر غوړې شیدې	مکملې شیدې آیس کریم خوړې شوې مستې	پنبیر چې غوړ نه وي د 20 gr په اندازه	شیدې باید ډېرې غوړې نه وي د 100-120 ml په اندازه په اونی کې دوه یا درې ځله مستې (چې ډېرې غوړې

			نه وي)
د مارگرین غوړي ټول جامد غوړي	کوچ	د حیواني غوړیو پر ځای د نباتي او زيتون غوړیو څخه کار واخلي	غوړي په ورځ کې یوه یا دوه کاچوغې
د ټولو مېوه جاتو خستې چې په غوړو کې سرې شوې وي یا مالگه ولري		د حیواني شحمیاتو په ځای په اونی کې له دريو څخه څلور څلو پورې 20-30 gr پورې وچې مېوې اخیستلای شئ مثال یې: پسته، بادام، جلغوزه، چهارمغز، موم پلي، د کدو زړي، د لمرمخي زړي او داسې نور	د مېوه جاتو او نباتاتو خستې یا زړي

بور، گلوكوز، انگيبن، خواړه شربتونه، شريني، چاکلېت، ناشتا، قند او سره شوي ميميز	د نارنجو مریا		مريا او نور خواړه خواړه
هغه مایعات او نوشابې چې هغه نوشابې چې په ترکیب کې بې الکول، شريني، قند، غوړ یا آس وي	سپرايت بیر	اوبه، چای او قهوه	د څښلو وړ مایعات او نوشابې
	د سیله او خوړو ورپرو څخه کمه استفاده وشي		ورپری

۱- فزیکي او سپورتي تمرينات (Exercise)

فزیکي او سپورتي تمرينات د ډيابټ ناروغانو ته ډېر ګټور دي، چې په لاندې ډول تشریح کېږي:

- ۱- د زړه او رګونو د ناروغیو کمښت
  - ۲- د وینې د فشار راټیټېدل
  - ۳- د عضلي کتلې سلامتي او ساتل
  - ۴- د بدن د غوړو او نورو زیان رسوونکو توکو کمېدل
  - ۵- د وزن کمېدل
  - ۶- د پلازما د ګلوکوزو د سویې راټیټېدل
  - ۷- د انسولینو په وړاندې د انساجو د حساسیت ډېرېدل
- له دې امله د ډيابټ یا خوږې د ناروغانو Gluoregulatory مېکانېزم نورمال فعالیت نه لري، نو د یادو شویو ګټو سربېره د تمريناتو په پیل کې پوره پاملرنه پکار ده. د لومړي ټایپ په ناروغانو کې د فزیکي فعالیت او سپورتي تمريناتو پر مهال د Hypoglycemia او Hypeglycemia د منځ ته راتلو امکان موجود ده. چې نوموړی حالت د تمريناتو په پیل کې د پلازما د ګلوکوزو په غلظت، د انسولینو په مقدار او هغو کټېکول امینونو چې د تمريناتو په شیبو کې افزېږي پورې اړه لري.
- د دوراني انسولینو د کمښت او کټېکول امینونو د ډېر افراز په صورت کې په پلازما کې د ګلوکوزو مقدار ډېرېږي، چې په نتیجه کې یې Keton body منځ ته راځي او د Ketoacidosis لامل ګرځي.
- برعکس، که چېرې د دوراني انسولینو مقدار ډېر وي، نو په ځیګر کې د ګلوکوزو تولید د Glycogenolysis او Gluconeogenesis د کمښت له امله کمېږي، همدارنګه عضلاتو ته

د گلوکوزو ننوتل او مصرف یې ډېرېږي، چې دا ټول د Hypoglycemia د منځ ته راتلو لامل کېږي.

د دا ډول حالاتو د مخنیوي لپاره باید لاندې ټکي په پام کې ونیول شي:

۱- د تمریناتو په پیل، بهیر او پای کې د وینې د گلوکوزو تعینول
 ۲- که چېرې د گلوکوزو اندازه له 14 mmol/L یعنې 250 mg/dl څخه لوړه او یا 5.5 mmol/L یعنې 100 mg/dl څخه کمه وي، نو له فزیکي یا سپورتي تمریناتو څخه باید ډه وښي.

۳- د تمریناتو په بهیر کې Glycemia تعین او د Hypoglycemia د مخنیوي په موخه کاربوهایډرېټ واخیستل شي.

۴- د انسولینو دوز باید کم او په داسې ساحه کې چې ډېر حرکت ونه لري تطبیق کړای شي.

۵- د غذایي موادو مقدار د تمریناتو د شدت په اندول باید په راتلونکو ۲۴ ساعتونو کې ډېر شي. که څه هم د دویم ټایپ په ناروغانو کې د Hypoglycemia څرگندېدل ډېر لږ دي، خو بیا هم په هغو ناروغانو کې چې انسولین یا Sulfonylurea اخلي باید ډېره پاملرنه وشي.

له دې کبله چې د دویم ټایپ په ناروغانو کې د زړه او رگونو ناروغی له ننېو نښانو پرته (Asymptomatic) شکل سره منځ ته راځي، تر دې چې د ځوانۍ په کلونو کې هم نوموړې پېښې رامنځ ته کېدای شي، نو له همدې امله په لاندې حالاتو کې باید له تمریناتو څخه مخکې Exercise Tolerance Test ترسره شي:

۱- که چېرې د ناروغ عمر له ۳۵ کلونو څخه لوړ وي.
 ۲- په داسې حال کې چې د T1 DM له اخته کېدو څخه ۱۵ کاله او د T2 DM له اخته کېدو څخه له ۱۰ کلونو څخه زیات عمر تېر شوی وي.

۳- د کوچونیو رگونو د اختلاطاتو د (Microvascular Complication) د شتون په صورت کې لکه: Retinopathy، Nephropathy او Microalbuminuria.

۴- د محیطي رگونو د ناروغیو د شتون په صورت کې

۵- د Autonomic نیوروپاتی د شتون په صورت کې.

۶- PAD

۷- د زړه او رگونو د ناروغیو د نښو نښانو د شتون په صورت کې

د څرګندونې وړ ده چې د ارتشاحي یا Proliferative Retinopathy د شتون په صورت

کې فزیکي تمرینات په نسبي ډول منع دي، ځکه چې د Vitreous Hemorrhage یا

Retinal Detachment لامل کېدای شي.

E- درمل (Medication)

د دیابت یا خوږې ناروغی درمل په دوو برخو وېشل کېږي:

۱- انسولین

۲- د Hyperglycemia د درملنې نور درمل

I- انسولین:

انسولین د لومړي تایپ ناروغانو د درملنې لپاره په کار وړل کېږي. په ځیني حالاتو کې د

دویم تایپ ناروغان هم انسولینو ته اړتیا لري، چې په لاندې ډول دي:

۱- په داسې حال کې چې Hyperglycemia د غذایی رژیم او خوراکي درملو په وسیله

کنټرول نشي، چې په دې صورت کې یوازې انسولین او یا هم انسولین او خوراکي درمل

دواړه یوځای ناروغانو ته ورکول کېږي.

۲- امیدوارو میندو ته

۳- د Stress په حالت کې د بېلګې په توګه د انتاني ناروغیو، Trauma، جراحي

عملیاتونو، د زړه احتشاء او داسې نورو حالتونو کې.

۴- د Ketonurea په حالت کې چې Hyperglycemia او Ketoacidosis هم ورسره وي. اوس مهال په لوړه کچه د انسولینو تصفیه کېدلو د نوموړې مادې په Immunogenicity کې د پام وړ بدلون رامنځ ته کړی، چې پایلې یې د انسولینو په وسیله د درملنې مؤثریت او د اختلاطو کمښت دی (لکه الرژی، د انسولینو ضد ایمنون مقاومت، د زرق د ساحې Lipoatrophy او داسې نور).

که څه هم لا تر اوسه په بدن کې د انسولینو د کچې د طبیعي ساتلو په هکله او د بېلابېلو مشتقاتو له کارونې سره سره د Portal د طبیعي افراز په ساتلو کې ستونزې شته، خو د یوه ښه او مناسب غذایی رژیم، منظمو فزیکي فعالیتونو او تمریناتو، علمي درملنې او د گلوکوزو کنټرول ته په پاملرنې سره کولای شو، چې د نوموړو انسولینو کچه Acceptable یا د منلو وړ وساتو او له اختلاطو څخه مخنیوی وکړو.

انسولین د خپلو ځینو ځانگړتیاوو لکه: د اغېزې پیل، د بیولوژیکي فعالیت او دوام په پام کې لرلو سره په بېلابېلو گروپونو وېشل کېږي.

که څه هم نور کله انسولین د منبې له نظره د انساني، خوسکي (Beef) او خوږ (Boven) په ډولونو هم وېشل کېدل، خو اوس انسولین د Recombinant DNA تخنیک په کارولو سره د Biosynthetic human Insulin په شکل لاس ته راوړي او په ډېرو هېوادونو کې یوازې له انساني انسولینو څخه کار اخیستل کېږي.

د انسولینو سوچه توب (پاکوالی) Purity of Insulin:

FDA هغه انسولین چې د Proinsulin کچه یې له 10 PPM څخه ټیټه وي سوچه انسولین بولي، اوس مهال ټول انسولین له 10 PPM څخه لږ Proinsulin لري، چې د سوچه یا Purified انسولینو تر نامه لاندې بازار ته وړاندې کېږي. لکه څنګه چې لیدل شوي دغه تصفیه شوي انسولین د یوې مودې لپاره خپله ځانگړتیا یا خاصیت ساتي. په عادي حالت کې باید د 2-8 درجې د سانتي گرېد کې وساتل شي، خو په ځیني حالاتو کې

د بېلګې په توګه د سفر په بهیر کې باید له ډېرې سړې یا ډېرې تودې هوا څخه وساتل شي.

د غلظت له نظره په ډېرو هېوادونو کې د 100 un/ml (u 100) په ډول موجود دي او په 10 ml ویالونو کې ځای په ځای شوي دي.

د انسولینو مستحضرات:

د اغېزې د دوام په پام کې نیولو سره په څلورو ګروپونو وېشل کېږي:

۱- د ډېرې لنډې مودې اغېزه کوونکي Ultra Short Acting Insulin

۲- د لنډې مودې اغېزه کوونکي Short Acting Insulin

۳- د منځنۍ مودې اغېزه کوونکي Inter Mediate Acting Insulin

۴- د اوږدې مودې اغېزه کوونکي Long Acting Insulin

د ډېرې لنډې مودې اغېزه کوونکي یا Ultra Short Acting Insulin او د لنډې مودې اغېزه کوونکي یا Short Acting Insulin طبیعي PH او روښانه رنگ لري، ډېر لږ Zinc هم وراضافه شوی، تر څو د نوموړو انسولینو د ثبات لامل شي.

د منځنۍ مودې اغېزه کوونکي انسولین NPH او نور، طبیعي PH او مکدر رنگ لري. د اوږدې مودې اغېزه کوونکي یا Long Acting Insulin هم روښانه رنگ لري، چې په نوموړو انسولینو کې Glargine اسیدي PH او Detemire طبیعي PH لري. په عمومي توګه انسولین تر پوستکي لاندې Subcutaneous شکل سره زرق او تطبیق کېږي.

Regular Insulin په وريد کې هم تطبیق کېدای شي، دغه راز Insulin Aspart هم د وريد له لارې تطبیق کېدای شي، خو په دې حالت کې هم له Regular Insulin څخه ډېره وړتیا نه لري.

A- د لنډې مودې اغېزه لرونکي انسولین یا Short Acting Insulin:

۱- Regular Insulin: د لنډې مودې اغېزه لرونکې مستحضر دی، چې له پوستکي څخه لاندې د زرق کولو په صورت کې له ۳۰ دقیقو څخه وروسته اغېزه کوي او معمولا له ۵ څخه تر ۷ ساعتونو پورې دوام کوي.

د اړتیا په صورت کې د بېلګې په توګه د Diabetic Ketoacidosis او جراحي عملیاتو په لړ کې د وریدي انفیوژن په شکل هم تطبیقېدای شي. په تېره بیا په داسې حالت کې چې د انسولینو اړتیا ژر ژر بدلون مومي لکه د انتاناتو د شتوالي په صورت کې د هغې انفیوژن ډېر اهمیت لري.

۲- د ډېرې لنډې مودې اغېزه لرونکي انسولین Ultra Short Acting Insulin:

Humalog) Insulin Lispro (د انسولینو یو Analog دي، چې د Recombinant تکنالوژي په مرسته تولیدېږي او د انسولینو د B ځنځیر دوه امینو اسیدونه چې د Carboxyl په پای کې ځای لري یو له بل سره بدلون مومي. Proline چې په B28 کې ځای لري، B29 موقېعیت ته او Lysine له B29 څخه B28 موقېعیت ته بدلون مومي.

په (Novolog) Insulin Aspart کې یو بدلون منځ ته راځي چې د B28 په موقېعیت کې د Proline په ځای Aspartic acid نصبېږي.

په (Apidra) Insulin Glulisine کې د Asparagine ځای چې په B3 کې موقېعیت لري د Lysine په وسیله نیول شوی او د Lysine موقېعیت چې په B29 کې دی په ځای یې Glutamic acid نصب شوي دي.

نوموړي بدلونونه د دې لامل ګرځي، چې دا انالوګونه د انساني انسولینو په مقابل کې د Hexamer د جوړولو میل کموي او کله چې له پوستکي لاندې زرق شي په سرعت جلا کېږي او په مونو میرونو بدلېږي چې وروسته بیا ډېر ژر جذب او په یوه ساعت کې یې په سپرومو کې اوچت غلظت څرګندېږي، په داسې حال کې چې د انساني Regular انسولینو Hexamer ډېر وخت ته اړتیا لري تر څو جلا او بیا جذب شي.

د یادونې وړ ده، چې په دې انالوگونو کې د امینواسیدونو د ځای تغیر، د انسولینو له آخذو سره په تړاو کې د هغوی په دوراني Half Life او Immunogenicity کې څه بدلون نه راوړي چې دا ټول خصوصیات انساني Regular انسولینو ته ورته والی لري.

د دې درملو یوه برترې له Regular انسولینو څخه دا ده، چې د Regular انسولینو له زرق څخه وروسته باید ناروغ ۶۰ دقیقې انتظار وباسي او د دوې په پیل کې ډېر کاربوهایډرېټ واخلي تر څو Hypoglycemia ته ولاړ نشي. مگر د دې انسولینو په صورت کې ناروغ دا ډول کارونو ته اړ نه دی، له همدې امله د ډېرو ناروغانو له خوا نوموړي انسولین مناسب گڼل شوي دي.

د Insulin Lispro یو بل بڼه خاصیت دا دی، چې که په هر دوز واخیستل شي څلور ساعته وروسته یې اغېزې په بشپړه توګه له منځه ځي په داسې حال کې چې د Regular انسولینو فعالیت په دوز پورې تړاو لري او د لوړ دوز د اخیستلو په صورت کې یې د اغېزو دوام هم زیاتېږي.

د ډېرې لنډې مودې اغېزه لرونکي انسولین (Ultra Short Acting Insulin) د انسولینو په پمپ کې هم په بڼه توګه کارول کېږي. څېړنې د دې څرګندوي دي، چې په Insulin Pump کې د Insulin Lispro په استعمال سره د Hb A1c کچه ټیټه ساتل شوې او Post Prondial گلوکوز په بڼه توګه کنټرول شوي، په داسې حال کې چې د Hypoglycemia په پېښو کې څه زیاتوالی نه دی لیدل شوی.

B- د اوږدې مودې اغېزه لرونکي مستحضرات Long Acting Insulin Preparation:

۱- (NPH (Neutral Protamin Hagedaron or Isophone):

دا د منځنۍ مودې اغېزه لرونکي انسولین دي، چې د اغېزو پیل یې د دوو برخو Crystalin Zinc Insulin او یوې برخې Protamin Zinc Insulin د یوځای کولو له امله ځنډمن کېږي. اغېزه یې له ۲ څخه تر ۴ ساعتونو وروسته پیل او له ۸ څخه تر ۱۰

ساعتونو پورې یې اغېزې اعظمې یا لوړې سطحې ته رسېږي، چې له همدې امله یې د اغېزو دوام له ۲۴ ساعتونو څخه کم دی (۱۰-۱۲ ساعتونو پورې).
 ډېری ناروغان په ورځ کې دوه ځله د نوموړو انسولینو زرق ته اړتیا لري.
 ۲- Insulin Glargine:

د انسولینو یو انالوگ دی، د A ځنځیر د 21 موقیعت Asparagine یې په Glycine باندې تبدیل شوی او د Arginine دوه مالیکولونه د B ځنځیر د کاربوکسیل پای ته ورزیات شوي. د Arginine مالیکول د Isoelectric ټکي د لوړېدلو لامل ګرځي چې دا بدلون په اسیدي چاپیریال کې د دې محلول د ډېر منحل کېدو وړتیا زیاتوي.

Glargine راپه یې شفاف انسولین دي، کله چې تر پوستکي لاندې زرق شي د Microprecipitate په جوړولو سره ورو ورو دوران ته ننوځي. اغېزې یې ۲۴ ساعته دوام مومي پرته له دې چې په کوم ځانګړي وخت کې ډېره اغېزه وکړي، نو له همدې امله د Basal انسولینو په ډول کارول کېږي.

د نوموړو انسولینو د اسیدي PH له امله بنایي د نورو انساني انسولینو سره ګډ نشي، کله چې د دې انسولینو یو زرق د شپې له خوا د لومړي ټایپ ناروغانو ته تطبق شوی دی، نو څرګنده شوې چې دا مستحضر د NPH په پرتله په Fasting Hyperglycemia په بڼه توګه کنټرولوي. سربېره پر دې داسې اټکل کېږي چې Glargine به بنایي له Nocturnal hypoglycemia څخه بڼه مخنیوی وکړي.

د هغو کلینیکي څېړنو په لړ کې چې په دویم ټایپ ناروغانو ترسره شوي د دې بنکارندوی دي، چې Glargine د NPH په پرتله په لږه اندازه د Retinopathy د زیاتوالي لامل ګرځي، چې شمېر یې % 7.5 د Glargine او % 2.7 د NPH په وسیله د درملنې په صورت کې ثبت شوي، خو ځیني نورې څېړنې بیا دغه موضوع نه تائیدوي.

Glargine انسولین د IGF-1 له آخزو سره د انساني انسولینو په پرتله شپږ ځله زیات د یوځای کېدو تمایل لري. همدارنګه راپور ورکړل شوی، چې Insulin Glargine د انساني

Osteosarcoma په ژونکو کې د انساني انسولینو په پرتله د ډېرې Mitogenicity لامل گرځي، د دې څېړنې رېسټیټیټی ارزښت لا تر اوسه پورې په پوره توګه نه دی څرګند شوی. د کافي معلوماتو د نشتوالي له کبله د Glargine انسولین امیدوارو میندو ته نه توصیه کېږي.

۳- Insulin Detemir:

د انسولینو Analog دی، چې د B ځنځیر له ۳۰ موقعیت څخه یې Tyrosin لرې شوي او په ځای یې د 14-c fatty acid ځنځیر Tetradecanoic acid د Lysin سره چې په 29 موقعیت کې ځای لري د Acylation په وسیله ارتباط ورکړل شوی. د دې Fatty acid په زیاتېدو سره د هغې Lipophelic وړتیا ډېرېږي، چې له زرق څخه وروسته د البومینو او Fatty acid تر منځ د اړیکې له امله په محیطي انساجو کې د هغوی په توزیع کې ځنډ راځي او د اغېزو موده یې اوږدېږي.

د Detemir انسولینو د اغېزو دوام د درملنې په دوز د ۱۷ ساعتونو په شا او خوا کې دي معمولا د Basal انسولینو د اړتیا د پوره کولو لپاره د ورځې یو یا دوه ځله تطبق کېږي. څېړنو هېڅ کوم متقابل عمل د Detemir او نورو درملو، چې له Fatty acid یا پروټینونو سره تړاو لري نه دی څرګند کړی، په پلازما کې د 400.000 څخه زیات موقعیتونه د Detemir لپاره موجود دي، همدارنګه هغه ناروغی چې د البومینو د کمښت لامل گرځي له البومینو سره د یوځای شویو او آزادو Detemir په انډول کې څه بدلون نه راولي. د یوځای کړل شویو انسولینو ډولونه:

له دې کبله چې منځنۍ اغېزه لرونکي انسولین څو ساعتونو ته اړتیا لري، تر څو یې اغېزې پیل شي نو د لومړي ټایپ ناروغانو ته د Regular یا لنډې مودې اغېزه لرونکي انسولینو تطبیق ته هم اړتیا لیدل کېږي. تر څو له ډوډۍ څخه مخکې واخیستل شي، دغه راز کولای شو، چې Regular او NPH په یوه سربنچ کې واخلو او زرق یې کړو.

له نېکه مرغه د هغو خلکو لپاره چې د سترگو یا لاسونو ستونزې لري په مخکیني ډول یوځای کړل شوي انسولین د مخلوط په ډول موجود دي (د بېلگې په ډول 70% NPH او Regular 30% یا 50% NPH او 50% Regular) مخکې یوځای کړل شوي انسولین Lispro او NPH په بازار کې نشته ځکه چې مخلوط یې پایښت نه لري .

د دې لپاره چې له تعامل څخه یې مخنیوی شوی وي، یو منځنی اغېزه لرونکی انسولین چې د Protamin، Isophan، کامپلکس دی د انسولین Lispro سره مخلوط کېږي، چې بیا د NPL (Neutral Protamin Lispro) په نامه یادېږي، دغه مرکب NPH ته ورته د اغېزو پایښت لري.

د NPL مخکې مخلوط شوي محلولونه د Lispro سره په مختلفو اشکالو موجود دي د بېلگې په ډول (75:25، 50:50 او 25:75 د NPL انسولینو او Lispro) دواړه NPL 75% او Lispro 25% (Humalog Mix 75/25) او 50% NPL او Lispro 50% (Humalog 50/50) د کارونې لپاره موجود دي.

په همدې ډول 70% Insulin aspart portamin او 30% Insulin aspart (Novolog Mix 70/30) هم موجود دي، د دې مخلوط اساسي بڼه والی په دې کې ده، چې د ډوډۍ له خوړلو څخه ۱۵ دقیقې تر مخه زرق کېږي او د لوړې کچې کاربوهایډرېټ لرونکو خواړو څخه وروسته Post Prondial Hyperglycemia په بڼه توګه کنټرولوي. د یادونې وړ ده چې له دې بڼه والي سره سره د Hb A1c په سويه کې د 70% NPH او 30% Regular مخلوط په پرتله څه بدلون نه راولي.

د اوږدې مودې اغېزه لرونکي انسولین د Regular او ډېرې لنډې مودې اغېزه لرونکو انسولینو سره د یوځای کولو وړتیا نه لري.

د انسولینو د تطبیق میتودونه:

پلاستيکي Disposable ستنې یعنې سرنجونه چې 1 ml، 0.3 ml او 0.5 ml اندازه لري موجود دي. د کم دوز (0.3 ml) ستنې ډېرې کارول کېږي، ځکه چې د خوږې ناروغی

ډېری ناروغان په یوه وخت له 30 un زیاتو انسولینو ته اړتیا نه لري (پرتله له هغو ناروغانو چې د انسولینو ضد مقاومت لري).

د اوږدوالي له نظره دغه سرنجونه دوه ډوله ستنې لري، لنډې 8 mm او اوږدې 12.7 mm اوږدې ستنې د چاغو خلکو لپاره مناسبې دي، ځکه چې د انسولینو په جذب کې له بېنظمې څخه مخنیوی کوي.

Ultra Fine Needle چې کوچنۍ والی یې 31 gauge دی د کارونې پر مهال درد نه تولیدوي. Disposable ستنې چې تر څو پخې شوې نه وي د کارولو وړ دي (په معمولي ډول له دريو څخه تر پنځو زرقونو پورې) د انسولینو له زرق څخه وروسته باید د ستنې خپل ځانگړی سرپوښ ورباندې ټینګ کړای شي، تر څو د انتاناتو د انتقال مخه ونیول شي. په الکولو باندې د ستنې پاکول مناسب نه ښکاري، ځکه د ستنې د سلیکان پوښ د له منځه وړلو لامل کېږي، چې بیا د زرق پر مهال درد تولیدوي.

انسولین د بدن په هره ساحه کې چې د نرم پوستکي په وسیله پوښل شوې وي تطبیقولاى شو، د بېلگې په ډول abdomin یا نس، flank یا اړخ، upper Buttack او داسې نور.

که چېرې پوستکي پاک وي نو د الکولو د استعمالولو اړتیا نشته. همدارنگه په دوره ئي ډول د زرق د ځای بدلول باید د تل لپاره په پام کې ونیول شي، ځکه چې د Fibrosis او Lipohypertrophy له امله کېدای شي د انسولینو په جذب کې ځنډ راشي.

که چېرې د رزق ساحه په دوره ئي ډول ډېره لرې وټاکل شي، نو له دې امله چې انسولینو جذب د بدن له بېلا بېلو برخو څخه توپیر لري چې دا توپیر د لویو او فزیکي تمریناتو په وخت کې ډېر اهمیت لري او کېدای شي د گلوکوزو په کنټرول کې ستونزې رامنځ ته کړي، نو له همدې امله به ښه دا وي چې د بدن یوه ساحه وټاکل شي او په همدغه یوه ساحه کې زرقیات په دوره ئي شکل ترسره شي.

اکثرا له پوستکي لاندې زرقیاتو لپاره د نس یا abdomin ساحه ټاکل کېږي، ځکه چې انسولین په تېره بیا Regular انسولین له دې ساحې څخه ښه جذبېږي.

د یادونې وړ ده، چې د بدن له بېلابېلو اناتوميکي برخو څخه د انسولینو د جذب توپیر په انالوګ مستحضراتو کې د پام وړ بدلون نه مومي.

پورتنی شکل د انسولینو د زرق ساحی څرګندوی

د انسولینو د زرق پن (Pen)

په ښه توګه د انسولینو د تطبیق او د ستنو (سرنجونو) او وېالونو له انتقال څخه د مخنیوي لپاره مخصوص پنونه (Pens) بازار ته وړاندې شوي.

د بېلابېلو انسولینو لکه Insulin Glargine، Insulin Lispro، Insulin Aspart، Regular Insulin، NPH Insulin، Regular 30% او NPH 70% لپاره کوچني محمولي موجودې دي (Sanofi Aventis، Beton Dickinson، NovoNor disk) چې په مخصوصو پنونو کې له ځای په ځای کولو څخه وروسته تطبیق کېږي.

سربېره پر دې مخکې ډک شوي Disposable پنونه لکه د Insulin Lispro، NPH، Regular 70% او NPH 30%، Lispro 50% او NPL 75% او Lispro 25% یا NPL 50 او Insulin، Insulin aspart 30% او Insulin aspart protamin 70% موجود دي

چې ستنې یې 31 guage او 6، 5 او 8 ملي متره اوږدوالی لري او زرق یې دردناک نه دی.

د انسولینو پمپ

کوچني ژر عیارېدونکي پمپونه دي، چې انسولین د انفیوژن په ډول د پوستکي لاندې برخې ته رسوي. او په ډېره آسانی هغې ته پروگرام ورکول کېږي دغه پمپ کولای شي چې د Basal انسولینو مقدار په ۲۴ ساعتونو کې د ورکړل شوي پروگرام له مخې متفاوت هم وساتي او هغه ساعت چې انسولین اخیستل کېږي هم په کې عیارېږي که چېرې د پمپ Catheter بندښت پیدا کړي، نو د پمپ فشار لوړېږي، ترڅو هغه له منځه یوسي.

پمپ او catheter داسې جوړ شوي چې ناروغ کولای شي د پمپ نورې برخې د Catheter له لرې کولو څخه پرته لرې کړي (د بېلگې په توګه د ځان د مینځلو په وخت کې). د دې پمپ یوه ښېګڼه دا ده، چې Basal انسولین په پرله پسې توګه ساتي او ناروغان هر کله چې وغواړي خواړه وڅوري خوړلای یې شي. همدارنګه د سپورټ او فزیکي تمریناتو په بهیر کې ګلايسيمي نورماله ساتي.

دغه ډول درملنه د هغو وګړو لپاره چې ډېر ګرځي او د هایپرګلايسيميا او هایپوګلايسيميا په باره کې پوره معلومات لري، سرېره پر دې کولای شي چې خپله ګلايسيميا د ورځې څو ځله په خپله کنټرول کړي (له څلورو څخه شپږو ځلو پورې) ډیره مناسبه ده.

د انسولینو د پمپ ډېر پېښېدونکي اختلالات عبارت دي له:

۱- Keto acidosis چې د انسولینو د جریان د مغشوش کېدو له امله منځ ته راځي.

۲- د پوستکي انتانات

د یادونې وړ ده چې د پمپ لوړه بیه او مسلکي روغتیايي کارکونکو ته د درملنې په پیل کې د نوموړو اړتیا د دغې آلې کارونه محدوده کړي.

انشاقی انسولین

په دې ډول درملنه کې د انسولینو پوډر (Exubera) د انشاق په ډول د پزې له لارې اخیستل کېږي. ترسره شویو آزموینو دا څرګنده کړې، چې دا محلول Post Prondial (له ډوډۍ څخه وروسته) د گلايسيمي په کنټرول کې د Regular انسولینو په شان اغېزه لري. فامکوکېنېټیک څېړنې د دې ښکارندوی دي، چې دا ډول انسولین وروسته له انشاق څخه ډېر ژر جذبېږي او له ۳۲ دقیقو څخه وروسته یې اغېزې پیل کېږي، چې د Regular او Lispro په پرتله چې ۴۸ او ۴۱ دقیقې وخت نیسي ډېره لنډه موده ده. که څه هم میتابولیکي اغېزې یې څه نا څه په کراهه صورت نیسي د فعالیت دوام یې د Regular او Lispro انسولینو څخه ډېر دی.

د انشاقی انسولینو Bioavailability د 10% په شا او خوا کې ده، نو ښایي چې ناروغان د ورځې له ۳۰۰ څخه تر ۴۰۰ یونټو پورې انسولین واخلي.

انشاقی انسولین له ډوډۍ څخه لس دقیقې مخکې باید واخیستل شي د هغو ۱ ملي ګرام له ۳ یونټو Regular انسولنو سره چې له پوستکي لاندې واخیستل شي مساوي دي. وروستی څېړنې دا څرګندوي، چې دا درمل د سېرو په فعالیت هېڅ اغېزه نه لري، تر اوسه د سېرو په ناروغانو کې په دې اړوند څېړنې نه دي ترسره شوي، سره له دې چې د سېرو له لارې د دې انشاقی انسولینو اخیستل د ډېرو انتي باډي کانو د تشکل لامل ګرځي، خو لا تر اوسه د نوموړو د دوز د زیاتولو څه اړتیا نه ده لیدل شوې.

ځینې ناوړې اغېزې یې عبارت دي له: ټوخی، سالنډې، د ستوني خوږ او د خولې وچوالی. د انسولینو کچه یې د هغو ناروغانو لپاره چې ځکونکي (Smoker) دي، د نورو کسانو په پرتله لوړه ده، چې له همدې امله سګرټ ځکونکو او هغه چاته چې سګرټ یې پرې ایښي وي تر شپږو میاشتو پورې نه ورکول کېږي.

FDA هغو کاروونکو ته توصیه کېږي، چې د درملنې په شپږمه میاشت او وروسته بیا په کال کې یو ځل د خپلو سږو د وظیفوي فعالیت آزمویښې ترسره کوي.

د پانقراس د ISLET ژونکو پیوند

د پانقراس پیوند

که چېرې د پښتورگو له پیوند سره یوځای ترسره شي، نو ډېرې نېې پایلې به ولري هغه ناروغان چې د پانقراس او پښتورگو پیوند ئې یوځای ترسره کړی له یوه کال څخه وروسته 85% د پانقراس د پایښت چانس او 92% د پښتورگو د پایښت چانس لري. په یوازې ډول د پانقراس پیوند هغو خلکو ته توصیه کېږي، چې د انسولینو په وسیله درملنه اغېزه نه کوي، یا د انسولینو له اخیستلو څخه وروسته ورته د Hypoglycemia ډېرې شدیدې حملې پیدا کېږي او یا دا چې له خطرناکو میتابولیکي اختلاطاتو سره مخ وي.

د ISLET ژونکو پیوند

کاناډايي پوهانو د دې پیوند د بریالیتوب خبر ورکړی، چې لږ شمېر یې د لومړي ټایپ ناروغانو ته ترسره شوی. د بېلابېلو دونرانو د ISLET ژونکې اخیستل شوي او پرته د کورتيکوسټېروئیدونو له درملنې څخه Immunosuppresion ورته اجرا او د Percutaneous Transhepatic Portal Vien Transplantation په ډول له ۲۰ څخه زیاتو ناروغانو ته ترسره شوی. یو زیات شمېر ناروغانو په لومړي سر کې د انسولینو اخیستلو ته اړتیا نه درلوده (تر دې چې ځینو له پیوند څخه وروسته تر دوه کالو پورې اړتیا نه لرله)، خو بیا وروسته ولیدل شول، چې د نوموړو ناروغانو له ډلې څخه ډېرو بیا د انسولینو اخیستلو ته اړتیا پیدا کړه، ټولو

ناروغانو د شدیدې Hypoglycemia په مقابل کې روغتیا ومونده، چې دا کار د دوی د ژوند د بڼه توب لامل شو.

د یادونې وړ ده، چې که چېرې دا طریقه ډېره بریالی هم وي، خو د ډېرو دونرانو اړتیا او د اوږدې مودې Immunotherapy د دې طریقی د محدودیت لامل گرځي.

د انسولینو رژیمونه

په لومړي ټایپ اخته ناروغانو د درملنې لپاره د انسولینو د ورکړې یا تطبیق بېلابېل رژیمونه موجود دي، چې په دې رژیمونو کې د اوږدې مودې اغېزه لرونکي انسولین (NPH، Glargine یا Detemir) د اساسي یا Basal انسولینو په توګه او Regualr، Insulin Aspart، Glulisine یا Lispro په خوړلو پورې د تړې ګلايسيمي د کنټرول لپاره کارول کېږي.

د انسولینو د ورکړې یا تطبیق یوه لویه ستونزه دا ده، چې دغه انسولین په مستقیم ډول دوراني سیستم ته داخلېږي، په داسې حال کې چې د پانقراس په وسیله افراز شوي انسولین په لومړي سر کې د Portal وریدونو او وروسته بیا دوران ته ننوځي، یعنې ورکړل شوي انسولین ځیګر ته د بدن د داخلي انسولینو په پرتله ډېر کم رسېږي او ځیګر د انسولینو له کمښت سره مخامخ کېږي. د انسولینو هېڅ کوم موجود رژیم نشي کولای، چې د پانقراس د Islet د ژونکو د افزای بڼې پوره تمثیل وکړي.

په بېلابېلو رژیمونو کې د ورځې څو ځله د انسولینو مختلف ډولونه تطبیق او د ځیګر د ګلوکوزو معاینه ترسره کېږي. په عمومي توګه د ډیابت په لومړي ټایپ اخته ناروغان 0.5-1.0 U/Kg انسولینو ته چې څو ځله ورکول کېږي اړتیا لري او په تقریبي ډول د دغه مقدار 50% باید د اساسي یا Basal انسولینو لپاره په پام کې ونیول شي.

په ورځ کې د څو ځله ورکړې (Multiple Component) په یوه رژیم کې چې د Basal یا اساسي انسولینو او ډېرې لنډې مودې اغېزه لرونکو انسولینو ډولونه په کې تطبیق کېږي،

په داسې حال کې چې د ډېرې لنډې مودې اغېزه لرونکو انسولینو دوز او وخت په خپله د ناروغ له خوا د گلوکوزو د کچې د تعین، د خوړو د کاربوهایډرېټونو او فزیکي فعالیت په پام کې نیولو سره ټاکل کېږي، دغه رژیم ډېر زیات د بدلون وړ او د گلايسيمي د کنټرول لپاره ډېرکتور دی.

په دې رژیم کې Insulin Glargine یا Detemir د اساسي (Basal) اړتیا او Glulisine یا aspart یا Lispro د خوړلو مخکې انسولینو (Preprandial) په ډول کارول کېږي. د خوړو د ۱۰ گرامو کاربوهایډرېټو لپاره 1-1.5 unit انسولین محاسبه کېږي د یادونې وړ ده چې دغه دوز باید د هرې ورکړې لپاره په ځانگړې توگه تعین شي.

که چېرې د گلايسيمي اندازه مخکې له خوړلو څخه د نظر وړ کچې څخه لوړه وه، نو اضافي انسولینو ته اړتیا لیدله کېږي چې په دې صورت کې له لاندې فورمولونو څخه په گټې اخیستنې سره نوموړي اضافي انسولین سنجول کېږي:

د لومړي فورمول پر بنسټ 1 unit انسولین د هر 2.7 m mol/L (50 mg/dL) د پام وړ لوړې گلايسيمي ته اټکل کېږي.

په بل فورمول کې: د بدن وزن په کیلوگرام X (د وینې گلوکوز - د پام وړ گلوکوزو کچه (mg/dL) ÷ ۱۵۰۰ د Multiple Component په یوه بل ډول رژیم کې د استراحت په وخت کې NPH ورکول کېږي، همدارنګه د سهار له خوا د هغو کم دوز (معمولا د شپې د دوز 20-30%) تطبیږي، ځکه چې NPH د اغېزې لوړ پړاو (peak) ته رسېږي او د هایپوگلايسيمي د رامنځ ته کېدو لامل کېدای شي، نو باید دغه ناروغان په ورځ کې لږ تر لږه درې ځله خپله گلايسيمي کنټرول کړي.

د درملنې یو بل رژیم چې ډېر معمول دی، په هغه کې د منځنۍ یا اوږدې مودې اغېزه لرونکي انسولین لکه NPH (چې په ځای یې Detemir هم کارول کېږي) په ورځ کې دوه ځله د ډېرې لنډې مودې اغېزه لرونکو انسولینو سره یوځای د سهار او ماښام له خوا تطبیږي، چې د ټولو سنجول شویو انسولینو له دريو برخو څخه دوه برخې سهار او یوه

برخه ئې د ماښام له خوا ورکوله کېږي. همدارنگه د انسولینو په ترکیب کې هم دوه برخې Detemir یا NPH او یوه برخه د ډېرې لنډې مودې اغېزه لرونکي انسولین په پام کې نیول کېږي.

د دې رژیم نیمګړتیا دا ده، چې ناروغ باید د خوړو او فزیکي فعالیت یو منظم مهالوېش وکاروي، پرته له دې په خوړو او فزیکي فعالیتونو کې بدلون د هایپوګلاسیسیمیا دواړو د منځ ته راتلو لامل کېدای شي.

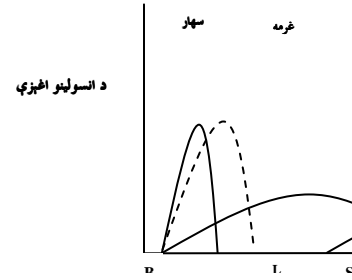
که څه هم د دې رژیم کارول ډېر آسانه دي، خو نشي کولای په پوره ډول ګلاسیسیمي کنټرول کېږي. ځیني کارپوهان داسې نظر ورکوي، چې که د ماښام د اوږدې یا منځنۍ مودې اغېزه لرونکو انسولینو وخت ته تغیر ورکړل شي او د استراحت په وخت کې تطبیق شي، نو له یوې خوا د شپې په اوږدو کې د هایپوګلاسیسیمیا (چې د down phenomenon په نامه یادېږي) مخنیوی کېدای شي او له بلې خوا به ښايي سهار وختي په وینه کې د انسولینو کچه

لوره

پاتې

شي.

پورتنی شیمیا کانی د خوړلو اړوند هایپرگلاسیمې او د لنډې مودې اغېزه لرونکو او اوږدې مودې اغېزه لرونکو انسولینواغېزې څرگندوی .

په پورته یاد شوي رژیم کې باید پخپله د وینې د گلوکوزو د کچې د ټاکلو (SMBG) څخه وروسته لاندې ټکو ته په پاملرنې سره د انسولینو دوز عیار کړل شي:

۱- د سهار یا Fasting گلاسیمې د مابنام د اوږدې مودې اغېزه لرونکو انسولینو اغېزې څرگندوي.

۲- د غرمې له ډوډۍ څخه مخکې (Pre Lunch) گلاسیمې د سهار د لنډې مودې اغېزه لرونکو انسولینو په دوز پورې اړه لري.

۳- د مابنام له ډوډۍ څخه مخکې د گلوکوزو کچه د سهار په اوږدې مودې اغېزه لرونکو انسولینو پورې تړلې ده.

۴- له استراحت څخه مخکې گلاسیمې د مابنام له ډوډۍ څخه مخکې انسولینو پورې تړاو لري.

د یادونې وړ ده، چې دغه رژیم د دویم ټایپ هغو ناروغانو ته چې انسولین اخلي هم کارېدلای شي.

تر پوستکي لاندې پرله پسې د انسولینو ورکړه (زرقي) continuous subcutaneous Insulin infusion (CSII) د لومړي ټایپ اخته ناروغانو ته ډېر کنټرولي، په دې درملنه کې د Basal یا اساسي اړتیا لپاره د انسولینو دوز عیارېږي او وروسته بیا په خوړو کې د کاربوهایډرېټونو او د بدن د گلايسيمي په پرتله د اضافي انسولینو انفيوژن صورت نیسي. د انسولینو د ورکړې (زرقي) دغه مصنوعي دستګاه کولای شي په ډېر احتیاط د انسولینو ډېره لږه اندازه د وینې بهیر (جریان) ته واستوي (خو مایکرو لېټره په ساعت کې).

سرېږه پر دې ځیني نورې نېټګنې هم لري، چې ځیني یې دا دي:

۱- د دې انفيوژن پمپ په وسیله کولای شو، چې د ورځې په بهیر کې د انسولینو انفيوژن په بېلابېلو کچو چې مناسب وګنل شي عیار کړو.

۲- د تمریناتو په وخت د اساسي (Basal) انسولینو جریان لږ او ډېرېدای شي.

۳- کېدای شي د انسولینو جریان په بېلابېلو وختونو کې د ډوډۍ د گلوکوزو په تناسب عیار شي.

۴- د یوه مناسب پروګرام په صورت کې کېدای شي، چې د انسولینو د مخکې ورکړل شوي مقدار په پام کې ساتلو سره د وینې د گلوکوزو لپاره د انسولینو مناسب دوز وټاکل شي.

د دې دستګاه کارول د روغتیا مسلکي کارپوهانو ته چې د انسولینو له انفيوژن سره بلدتیا او پوره کاري تجربه ولري اړتیا لري، سرېږه پر دې باید ناروغ هم له روغتیايي ټیم سره پوره مرسته وکړي.

دغه دستګاه کله نا کله د ځینو ستونزو د رامنځ ته کېدو لامل ګرځي چې په لاندې ډول دي:

۱- کېدای شي، چې د ځای په ځای کولو په ساحه کې د انتاناتو لامل شي.

- ۲- کله نا کله د هغو د انفیوژن سیت د پندښت له امله هایپرگلايسيميا منع ته راځي .
- ۳- که چېرې د پمپ او وینې د بهیر ارتباط قطع شي، نو د Ketoacidosis د منع ته راتلو لامل گرځي .
- ۴- له دې امله چې ډېر کارپوهان په دې پمپ کې د Lispro، Glulisine او Aspart انسولینو څخه کار اخلي، کېدای شي د پمپ د آزادولو په سیستم کې د ستونزو له کبله ناروغ دانسولینو له کمښت سره مخ شي .
- د دې لپاره چې له پمپ څخه په سمه توګه کار واخیستل شي، باید ناروغ ته پوره تعلیمات ورکړل شي او په ورځ کې څو ځله د خپلې وینې د ګلوکوزو د کتلو (SMBG) لپاره وهڅول شي .
- هڅې روانې دي، تر څو داسې دستګاه منع ته راوړي، چې د وینې د ګلايسيمي د کچې په تناسب د انسولینو انفیوژن تنظیم کړي .

د ناروغ په واسطه د انسولینوزرق

د انسولینو د بڼه کنټرول لپاره نور ټکي

Amylin چې د ۳۷ امینواسیدونو یو پپټید دی له انسولینو سره یوځای د پانقراس د β له ژونکو څخه افرازېږي، تر اوسه یې رول د گلايسيمي په کنټرول کې پوره څرگند نه دی د تیوري له نظره هغه وگړي چې د انسولینو په کمښت اخته دي، نو د Amylin له کمښت سره هم مخ دي.

په دې وروستیو کې د amylin د یوه Analogue چې Pramlintide نومېږي د تولید او په ډیابت اخته ناروغانو کې د هغې د کارونې څخه وروسته دا څرگنده شوې، چې نوموړی انالوک د ډیابت په لومړي او دویم ټایپ اخته ناروغانو د ډوډی څخه وروسته دگلايسيمي له ډېر لوړوالي څخه مخنیوی کوي.

Pramlintide د ډیابت د لومړي او دویم ټایپ هغو ناروغانو ته چې انسولین اخلي تائید شوی او تطبیق یې د A1c د کچې راټیټېدو لامل گرځي.

د ډیابت په لومړي او دویم ټایپ اخته ناروغانو ته Pramlintide د ۱۵ مایکروگرام په اندازه تر پوستکي لاندې له هر ځل ډوډی خوړلو څخه مخکې پیل کېږي او د نوموړې مادې دوز ۳۰-۶۰ مایکروگرامونو پورې لوړېدای شي.

په دویم ټایپ اخته ناروغانو ته له هر ځل ډوډی خوړلو څخه مخکې د ۶۰ مایکروگرامو په اندازه تر پوستکي لاندې پیل او تر ۱۲۰ مایکروگرامونو پورې لوړېدای شي.

اساسي ناوړه اغېزې یې د زړه بدوالی او گانکې (استفراغات) دي، که چېرې په تدریجي توگه لوړ شي، نو له دې ناوړه اغېزو څخه مخنیوی کېدای شي.

له دې امله چې Pramlintide د معدې په تشولو کې ځنډ راولي، نو ټول هغه نور درمل چې دې ته ورته اغېزې لري، له نوموړې مادې سره په یوځایي توگه ونه کارول شي.

هغه ناروغان چې د لنډې مودې اغېزه لرونکي انسولین اخلي، بنایي د Pramlintide په وسیله د درملنې په پیل کې د هغوی د انسولینو دوز کم کړای شي، تر څو د هایپوگلايسيمي مخنیوی وشي او وروسته بیا دغه دوز لوړ کړای شي.

سرېبره پر دې د α -glucosidase نهې کونکې نور درمل هم د ډيابټ يا خوږې ناروغی په لومړي ټايپ اخته ناروغانو لپاره کارېدای شي.

د هايپرگلايسيمي د درملنې نور درمل

دغه درمل د دويم ټايپ ناروغانو د درملنې لپاره کارول کېږي او په خو گروپونو وېشل شوي دي:

۱- هغه درمل چې د Sulfonylurea له آخډو سره يوځای کېږي او د انسولينو د افزاز د زياتوالي لامل گرځي د Sulfonylurea مشتقات تر اوسه پورې د هايپرگلايسيمي د درملنې لپاره تر نورو درملو ډېر کارول کېږي همدارنگه د meglitinide انالوگ Repaglinide او د D-Phenylalnin مشتق Neteglinide هم د Sulfonylurea له آخډو سره په يوځای کېدلو د انسولينو افزاز ډېروي.

۲- هغه درمل چې د انسولينو فعاليت (کړو وړو) ته بدلون ورکوي، Metformin په ځيگر او د Thiazolidinedione مرکبات په اسکېټي عضلاتو او شحمي انساجو کې د انسولينو د فعاليت د بدلون لامل گرځي.

۳- هغه درمل چې د گلوکوزو په جذب کې بدلون راولي، چې د α -glucosidase انزيم نهې کونکې لکه acarbose او miglitol د دې درملو له ډلې څخه دي.

۴- هغه درمل چې د Incretine د اغېزو تقليد کوي او يا د Incretine د فعاليت د اوږدېدو لامل کېږي.

۵- Pramlintide چې په گلوکاکون اغېزه کوي او د معدې په تشېدو کې ځنډ راولي.

۱- هغه درمل چې د β ژونکو د Sulfonylurea له آخډو سره په يوځای کېدو د انسولينو د افزاز لامل گرځي:

A- د Sulfonylurea مشتقات:

د دې درملو د فعالیت اصلي میکانیزم د β د انسولینو افرازوونکو ژونکو هڅونه ده، د پانقراس د β ژونکو په سطحه کې داسې آخډې شته چې Sulfanylurea له هغو سره یوځای کېږي او په پایله کې یې د انسولینو د افراز وړتیا ډېرېږي (glyboride په خورا ډېر ترکیبي میل او tolbutamide په خورا لږ ترکیبي میل).

دا څرگنده شوې چې د دغو آخډو فعال کېدل د پتاشیم د کانالونو د تړلو، او د β ژونکو د Depolarization سبب کېږي په دغه Depolarize حالت کې ژونکو ته کلسیم ننوځي او د انسولینو د افراز باعث کېږي.

Sulfanylurea د لومړي ټایپ ناروغانو ته نه ورکول کېږي، ځکه چې د β داسې ژونکو ته اړتیا لري، چې د فعالیت لرونکې وي، تر څو د وینې د گلوکوزو په اندازه اغېزه وکړي. دغه درمل د دویم ټایپ په ناروغانو کې د انسولینو د افراز لومړی Phase چې د گلوکوزو د اخیستلو په مقابل کې مقاومت څرگندوي اصلاح کوي.

Sulfanylurea په ځیگر کې میتابولایز کېږي، چې د Acetohexamide میتابولایتونه یې له لومړي مرکب څخه ډېر فعال دي، مگر د نورو مرکباتو میتابولایتونه یې یا هېڅ فعالیت نه لري یا

Generation څخه پرته یوه برخه یې صفرا ته استول کېږي، چې له همدې کبله باید د ځیگر او پښتورگو په ناروغیو کې د نوموړو درملو له ورکولو څخه ډډه وشي.

Idiosyncratic عکس العمل یې ډېر لږ واقع کېږي، چې کېدای شي د پوستکي د سوروالي او یا د وینې سمیت په بڼه څرگند شي (Leukopenia، Thrombocytopenia) چې له 0.1% څخه په کمو کارونکو ناروغانو کې لیدل شوی.

لومړی جنرېشن:

Tolbutamide، Taluzamide، acetohexamide او Chlorpropamide په دې ډله

کې شامل دي.

Tolbutamide:

د 500 mg تابلېتونو په شکل جوړ شوي. په ځيگر کې ميتابولایز کېږي او فعالیت يې په تقريبي ډول د 6-10 ساعتونو په شا او خوا کې دی. ښه به دا وي، چې په وېشل شويو دوزونو باندې واخيستل شي (500 mg له هرې ډوډۍ څخه مخکې او د استراحت په وخت کې) ډېری ناروغان د نوموړو درملو يوه يا دوه تابلېتونه ته اړتيا پيدا کوي، خو دوز يې تر 3000 mg پورې هم په ورځ کې لوړېدای شي.

له دې امله چې د اغېزو دوام يې ډېر لږ دی او د پښتورگو له فعالیت سره هېڅ تړاو نه لري، نو ښه به دا وي، چې د ځيگر د نورمالو فعالیتونو په صورت کې وکارول شي. د Tolbutamide له اخيستلو څخه وروسته اوږده هايپوگلايسيمي ډېره لږ واقع کېږي د بېلگې په توګه په هغو ناروغانو کې چې باکټريائي ضد درمل لکه Sulfonamide (Sulfisoxazole)، ياد مفصلي دردونو لپاره Phenylbotazone او د Candidiasis د درملنې لپاره د Azole درمل کاروي، چې دغه درمل په ځيگر کې له Tolbutamide سره په Oxydative انزایمي سيستم کې رقابت کوي، په پای کې يې په لوړه کچه نه ميتابولایز شوي Tolbutamide د وينې په جريان کې پاتې کېږي.

د Tolazamide، Acetohexamide او Chlorpropamide څخه لږ کار اخيستل کېږي، د Chlorpropamide د اوږدې Hypoglycemia لامل کېدای شي په تېره بيا په هغو ناروغانو کې چې د پښتورگو فعالیت يې د لوړ سن له امله کم شوی وي، چې په دې ناروغانو کې د اوږدې مودې هايپوگلايسيميا ډېره خطرناکه وي.

د Sulfunylurea دویم جنرېشن:

Glyburide، **Glipizide**، **Gliclazide** او **Glinepiride** له ۱۰۰ نه تر ۲۰۰ څلو پورې د **Tolbutamide** څخه قوي دي.

دغه درمل باید هغو ناروغانو ته چې د زړه ناروغی او یا ډېر عمر ولري، په احتیاط ورکړل شي، ځکه چې د اوږدې هایپوګلايسيميا لامل ګرځي.

Glyburide:

د 1.25 mg، 2.5 mg او 5 mg تابلېتونو په ډول موجود دي. معمولي د پیل دوز يې 2.5 mg په ورځ کې ده، منځنۍ دوز يې له 5-10 mg په ورځ کې يو ځل دی، چې سهار اخیستل کېږي بنایي په ورځ کې له 20 mg څخه زیات تجویز نشي.

ځینې څېړنې د دې بنکارندوی دي، چې **Glyburide** باید له 10 mg څخه په لوړ دوز وانه اخیستل شي، ځکه 15 mg او 20 mg څه اضافي اغېزې نلري، خو که چېرې له 20 mg څخه ډېر اخیستل شي، نو د ډېرې خطرناکې هایپوګلايسيميا لامل کېدای شي.

Glyburide په ځیګر کې میتابولایز کېږي، چې میتابولایتونه يې هم د Hypoglycemia اغېزې لري، د میتابولایز ناشویو مستحضراتو **Half-life** يې له 1-2 ساعتونو پورې دی، حال دا چې د میتابولایتونو اغېزې يې د ۲۴ ساعتونو لپاره په وینه کې پاتې کېږي.

Glyburide یوازینی **Sulfunylurea** ده، چې د پانقراس د β ژونکو له آخډو سره له یوځای کېدو سر بهره همدې ژونکو یا حجرو ته هم ننوځي، چې بنایي دا میخانیکیت يې هم د اغېزو د دوام لامل شي.

ناوړه اغېزې يې له شدیدې Hypoglycemia څخه پرته لږ دي، **Flashing**، کله نا کله د **Ethanol** له اخیستلو څخه وروسته منع ته راځي.

Glyburide د **Chlorpropamide** په شان د اوبو د ساتلو یعنی **Retention** لامل نه ګرځي، خو د آزادو اوبو په **Clearance** کې څه کمښت راولي.

Glyboride په مطلق ډول د ځيگر په ناروغيو کې نه ورکول کېږي او بايد د پښتورگو په عدم کفايه کې هم د نوموړو درملو له کارونې څخه ډډه وشي. سربېره پر دې په زړو خلکو کې د Hypoglycemia خطر ډېروي، بايد ورته ورنه کرل شي.

:Glipizide

د 5 mg او 10 mg تابلېتونو په ډول جوړ شوي. په Post Prondial هايپرگلايسيمي ډېر اغېزمن دي. دغه درمل بايد له ډوډۍ څخه ۳۰ دقيقې مخکې توصيه شي، ځکه جذب يې ژر صورت مومي او له ډوډۍ سره د يوځای اخيستلو په صورت کې ئې جذب ځنډمن کېږي.

په پيل کې 5 mg او وروسته بيا تر 15 mg پورې د سهار له ډوډۍ څخه مخکې اخيستل کېږي. که چېرې لوړو دوزونو ته اړتيا پيدا شي، نو کېدای شي چې لوړ دوز يې په وپشل شويو دوزونو واخيستل شي.

که څه هم ځيني توليدوونکې کمپنۍ يې لوړ دوز 40 mg په ورځ کې څرگندوي، خو لکه څنگه چې ليدل شوي له 10 mg څخه تر 15 mg پورې لوړ دوز دومره ډېره اغېزه نه لري او حتی کېدای شي اغېزې ئې له تېټو دوزونو څخه هم کمې شي.

د 90% په شا او خوا کې Glipizide په ځيگر کې ميتابولايز او په غيرفعالو ميتابولايتونو بدلېږي او 10% يې په ادرار کې په اصلي بڼه اطراح کېږي، له دې امله د ځيگر او پښتورگو په ناروغيو کې د کارولو وړ نه ده، ځکه چې د ډېرې خطرناکې هايپوگلايسيميا لامل کېدای شي. د کمې اغېزې او د اغېزو د لنډ دوام له کبله د ډېر عمر لرونکو ناروغانو ته هم توصيه کېدای شي.

Glipizide د Glucotrol-XL په ډول د 5 mg او 10 mg تابلیتونو په شکل موجود دي، چې د هضمي سیستم څخه د تېرېدلو پر مهال په ځنډ آزاد او جذبېږي او Prebreakfast هایپیرگلايسيميا تر عادي Glipizide څخه په ډول کنټرولوي.

:Gliclazide

دمنځ محال اغیزولرونکی یو مشتق دی چې داغیزو پایښت یی د ۱۲ ساعتونو په شاوخوا کی دی د 80mg تابلیتونو په شکل موجوددی په پیل کی د 40mg څخه تر 80mg پوری تجویز کیږی لور دوزی 350mg په ورځ کی دی که چیرته د 160mg څخه د ډیر ودرملواخیستلو ته اړتیاوی ښایی چی په ویشل شویو دوزونو دسهاراوماښام له ډوډی څخه مخکی واخیستل شی

Gliclazide په ځیگر کی میتابولیز کیږی او میتابولیتونه یی د هایپوگلايسيميا وړتیا نلری د extended release په ځنډ آزادکیدونکو تابلیتونو په ډول هم موجود دی .

Glimepiride

په ورځ کې یو ځل په یواځې توگه (Mono therapy) یا هم له انسولینو سره یوځای اخیستل کېږي دورځي 1 mg دوز یې ډېره ښه اغېزه لري، لور (اعظمي) دوز یې 8 mg په ورځ کې دی. اغېزې یې د اوږدې مودې لپاره موجودې وي، چې فامکودینامیک نیم عمر ئې (Half life) ۵ ساعتونو ته رسېږي، په مکمل ډول په ځیگر کې میتابولایز کېږي، چې میتابولایتونه یې په نسبي ډول غیرفعال دي.

B- د Meglitinide انالوگونه:

:Repaglinide

د ساختماني جوړښت له مخې Glyboride سره ورته والی لري، خو په دې کې د Sulfunic acid-urea برخه وجود نه لري د Sulfonylurea دآخزو سره یو ځای کېږي، چې وروسته بیا د Potassium Channal د تړلو لامل ګرځي.

ډېر ژر په هضمي جهاز کې جذبېږي او په ځيګر کې په ناکاره (غیرفعالو) مېتابولایټونو باندې بدلېږي. چې پلازمایي نیم عمر (Half life) یې له یوه ساعت څخه کم دی، چې له همدې کبله ډېر ژر او د یوې لنډې مودې لپاره د انسولینو کچه په پلازما کې زیاتېږي. د پیل دوز ئې 0.5 mg د ورځې درې ځله له ډوډۍ څخه ۱۵ دقیقې مخکې اخیستل کېږي. لوړ (اعظمي) دوز ئې تر 16 mg پورې رسول کېدای شي. د Sulfonyl urea د مشتقاتو په شان له Metformine سره یوځای اخیستل کېدای شي، د نوموړو درملو اصلي ناوړه اغېزه یا Side Effect له Hypoglycemia څخه عبارت ده. په کلینیکي څېړنو کې کله چې د اوږدې مودې اغېزه لرونکو Sulfonylureas (Glyboride) سره پرتله شوه، نو ولیدل شوه، چې دا درمل هایپوګلايسيمي ته ډېر لږ میلان لري. Repaglinide هم د Sulfonylurea په شان د وزن د زیاتوالي سبب ګرځي.

Repaglinide د P450 3A4 ایزو انزایم په وسیله مېتابولایز کېږي، نو هغه نور درمل چې د دې ایزو انزایمونو په وسیله مېتابولایز کېږي د Repaglinide له مېتابولایز څخه مخنیوی کوي. د پښتورګو ناروغانو او د ډېر عمر لرونکو کسانو لپاره ښه درمل ښودل شوي دي.

C- د D-Phenylalanine مشتقات:

Nateglinide هم د Sulfonylurea د آخزو سره یوځای کېږي او د انسولینو افراز ډېروي. Nateglinide ډېر ژر په کولمو کې جذبېږي او د یوه ساعت په اوږدو کې په پلازما کې لوړې (اعظمي) سوئې ته رسېږي. مېتابولېزم ئې په ځيګر کې صورت نیسي په پلازما کې

ټي نیم عمر 1.5 ساعته دی. کله چې له ډوډی څخه مخکې واخیستل شي د Post Prondial هایپرگلايسيمي د اصلاح لامل گرځي. د 60 mg او 120 mg تابلېتونو په شکل موجود دي. د درملنې په پیل کې 60 mg هغو کسانو ته چې د Hb A1c کچه یې لږ لوړه وي توصیه کېږي د ډېرو ناروغانو لپاره د نوموړو درملو د پیل او دوام دوز 120 mg په ورځ کې درې ځله کافي بلل شوی.

د Nateglinide ناوړه اغېزې Hypoglycemia او د وزن ډېرېدل دي.

۲- هغه درمل چې د انسولینو فعالیت ته بدلون ورکوي:

-a: Metformine

1,1-dimethyl biguanide hydrochloride په یوازې توګه او له نورو درملو او حتی انسولینو سره یوځای د دویم تایپ ناروغانو ته ورکول کېږي. Metformine په پیل کې په ځیګر کې اغېزه کوي.

د Adenosine monophosphate-activated protein kinase (AMPK) په فعالولو سره په ځیګر کې له Gluconeogenesis څخه مخنیوی کوي، چې د ژونکو د انرژۍ اساسي دنده لري او د Gluconeogenesis په سمون کې ډېر رول لوبوي. LKB1 یو پروتین کیناز Threonine دی، چې د AMPK د Phosphorylation او فعالېدو لامل گرځي. په دې وروستیو کې دا څرګنده شوې چې نوموړې ماده د LKB1 د دندې د حذف او د هایپرگلايسيميا سبب گرځي او په ترڅ کې یې Gluconeogenic او Lipogenic فعالیتونه ډېروالی مومي. سربېره پر دې د LKB1 د فعالیت له مخنیوي سره سره د Metformine هغه اغېزې، چې د گلوکوزو د سوټې د بنکته کېدو لامل گرځي له لاسه ورکوي، چې دا خپله د دې ثبوت دی چې Metformine گلوکوز د AMP Kinase په فعالولو سره بنکته راولي.

د Metformine نیمایي عمر له 1.5 ساعته څخه تر 3 ساعتونو پورې دی. د پلازما له پروټینونو سره تړل کېږي، په انسانانو کې نه میتابولایز کېږي او له بدلونونو څخه پرته د پښتورگو له لارې اطراح کېږي.

Metformine له خوړو سره یوځای د ډیابټ (خوړې) ناروغی دویم ټایپ ناروغانو ته ورکول کېږي، په تېره بیا هغو ناروغانو ته چې چاغښت ولري او یا یې د Sulfonylurea له لوړ دوز سره سره هایپرگلایسیمي نه اصلاح کېږي.

د Metformine یو بل ښه والی په Post Prondial او Fasting Hyperglycemia دواړو کې د نوموړو درملو ښې اغېزې دي، سربېره پر دې په چاغو کسانو کې له hypertriglyceridemia څخه هم مخنیوی کوي او د وزن د ډېروالی سبب نه ګرځي، لکه څنګه چې د انسولینو او Sulfonylurea په درملنه کې لیدل کېږي. Metformine د لومړي ټایپ ناروغانو ته نه توصیه کېږي.

همدارنګه د پښتورگو په عدم کفایه $\text{Creatinin} > 1.5 \text{ mg/dL}$ ، د ځیګر په عدم کفایه، الکولېزم او د نسجي Hypoxia د شتون په صورت کې باید د نوموړو درملو له کارولو څخه ډډه وشي.

Metformine د 500، 850 او 1000 mg ټابلټونو په ډول موجود دي، همدارنګه 500 mg Extendable Release (په ځنډ آزادېدونکي) مستحضرات ئې هم موجود دي، که څه هم لوړ (اعظمي) دوز یې 2.55 gr دی، خو کله یې چې دوز له 2000 mg څخه ډېر شي، اغېزه یې دومره نه ډېرېږي. د هضمي سیستم د ناوړه اغېزو د مخنیوي لپاره یې باید په کم دوز پیل او په وېشلو دوزونو واخیستل شي. ډېر معمولي دوز ئې په ورځ کې 500 mg له ډوډی سره یوځای او یا هم له 850 mg څخه تر 1000 mg پورې د ورځې دوه ځله ده. له یوه څخه تر څلورو extended Release (په ځنډ آزادېدونکي) یې په ورځ کې یو ځل اخیستل کېدای شي.

ډېرې معمولي ناوړه اغېزې يې د هضمي سيستم ناخوالي (بې اشتهايي، د زړه بدوالي، گانگې، د گېډې ستونزې او نس ناسته) دي. چې له % 20 څخه په ډېرو ناروغانو کې ليدل کېږي د يادونې وړ ده چه دا ستونځي ددرملني به بيل کي ليدل کيږي او د درملو په دوز پورې هم اړه لري، په ډېرو حالاتو کې وروسته رفع کېږي، خو له % 3-5 پورې ناروغان د دوامداره نس ناستې له امله د درملو پرېښودلو ته اړ کېږي.

د درملنې په دوز يې Hypoglycemia نه واقع کېږي، چې له همدې امله دغو درملو ته euglycemia يا Antihyperglycemia درمل ويل کېږي. د پوستکي او وينې اړوند ناوړه اغېزې ئې ډېرې لږ راپور شوي دي.

Lactic acidosis هم د دغو درملو له ناوړه اغېزو څخه ده، خو دغه اغېزه بيا په phenformine کې ډېره ليدل شوې. په داسې حال کې چې Metformin د ځيگر په وسيله د Lactic acid له جذب څخه مخنيوی کوي، خو توليد شوي Lactic acid ډېر کم دي او نور ارگانونه لکه پښتورگي کولای شي هغه له وينې څخه لرې کړي، خو کله چې نسجي Hypoxia منع ته راشي د Lactic acidosis د رامنځ ته کېدو احتمال هم ورسره ډېرېږي. سربېره پر دې د پښتورگو په عدم کفايه کې له يوې خوا Lactic acid نه اطراح کېږي او له بلې خوا Metformine په وينه کې ډېرېږي او تجمع کوي، چې په پای کې د Lactic acidosis د منع ته راتلو لامل گرځي. بنائې ټول هغه ناروغان چې د Lactic acidosis خطر يې تهديدوي (لکه د پښتورگو عدم کفايه، د ځيگر عدم کفايه، الکلېزم، قلبي او تنفسي عدم کفايه او د ډېر عمر لرونکي ناروغان) د Metformine په وسيله يې له درملنې څخه ډډه وشي.

د Metformine په وسيله تر درملنې لاندې وگړي، که چېرې Radio Contrast مواد واخلي د پښتورگو په عدم کفايه اخته کېدای شي، نو د دغې ستونزې د مخنيوي لپاره بايد د دې موادو له زرق څخه وروسته تر دوو ورځو پورې Metformine وانه خيستل شي.

:Thiazolidinedione -B

د دې ټولګې درمل د Hyperglycemia ضد ځانګړتیا لري او د انسولینو په وړاندې د محیطي انساجو حساسیت زیاتوي دغه درمل د هغې له آخډې سره چې د Peroxisome Proliferator-activated Receptor Gamma (PPAR- δ) په نامه یادېږي تړل کېږي او په ځینو جینو اغېزه کوي د adipokines-resistin او adiponectin افراز له شحمي ژونکو (adipocyt) څخه زیاتوي او Adeponectine د انسولینو په وړاندې د انساجو حساسیت ډېروي، له بلې خوا د Resistin له افراز څخه مخنیوی کوي او د انسولینو ضد مقاومت د کمښت لامل ګرځي.

لکه څرنګه چې ښکاره شوې Thiazolidinedione د ګلوکوزو انتقالونکي (GLUT 1) او (GLUT 4) ډېروي، چې دا بیا د آزادو شحمي اسیدونو د کمښت سبب ګرځي، په ځیکر کې د ګلوکوزو تولید کموي، د Preadipocyte او adipocyte د توپیر د ډېروالي لامل ګرځي او د Biguanide د ټولګې په شان دغه درمل هم د Hypoglycemia د منځ ته راتلو لامل نه کېږي.

Troglitazone چې د دې ګروپ لومړي درمل وو او په کلینیک کې ډېره استفاده ورڅخه کېده، د ډېرو ناوړه اغېزو او په ځیکر باندې د ناوړه تاثیر له کبله اوس نه کارول کېږي، ځکه تر دې چې د ځیکر د عدم کفایې لامل هم کېدای شي.

د دې ټولګې اړوند دوه ډوله نور درمل rosiglitazone او pioglitazone اوس مهال کارول کېږي، نوموړي درمل هم په یوازې توګه او هم له Sulfonylurea ، Metformine او انسولینو سره په ګډه استعمال کېدای شي. کله چې په یوازې ډول واخیستل شي، نو له Hb A1c له 1-2% پورې ښکته راولي، که چېرې له انسولینو سره یوځای استعمال شي، نو له 30-50% پورې د انسولینو د دوز د کمښت لامل ګرځي، تر دې چې کله کله د انسولینو تطبیق ته اړتیا هم نه لیدل کېږي. د Metformine او Thiazolidinedione

یوځایي کارونې او استعمال ښېکښه دا ده، چې د Hypoglycemia د منع ته راتلو سبب نه ګرځي.

هغه خلك چې یواځې sulfonylurea یې ګلایسیمي نشي کنټرولای، د Rosiglitazone او Pioglitazone په اضافه کولو یې ګلایسیمي ډېره ښه کنټرولېږي.

د % 25 ناروغانو ګلایسیمیا په دې درملو نه کنټرولېږي، چې لامل یې پرمختللي Insulinopenia یا د انسولینو کمښت دی.

Thiazolidinedine سرپرېره په ګلوکوزو په لېپیدونو او نورو قلبي وعایي خطرناکو فکتورونو (Risk Factor) باندې هم اغېزه کوي. Rosiglitazone د کولسترولو د لوړېدو لامل ګرځي (LDL – Cholestole ۱۵ فیصده او HDL ۱۰ فیصده)، بر خلاف آزاد شحمي اسیدونه له % 8-15 پورې راکمېږي او د Triglyceride په سویه کې له Placebo سره څه توپیر نه دی لیدل شوی. څېړنې دا څرګندوي، چې د کولسترولو دغه بدلونونه زیان رسوونکي نه دي، لکه څنګه چې په Troglitazone څېړنې ترسره شوي، نو لیدل شوي، چې د atherogenic کوچنیو غلظت لرونکو LDL-Cholestole ذراتو څخه یو اوبنتون، لویو لږ غلظت لرونکو LDL-Cholestrol ذراتو ته موجود دی.

Pioglitazone په Triglyceride کې % 9 کمښت او په HDL cholestole کې % 15 ډېروالی څرګندوي، په داسې حال کې چې د ټولو کولسترولو او LDL-Cholestrol په سویه کې څه بدلون نه راولي.

د یادونې وړ ده هغو ناروغانو ته چې مخکې ټې Troglitazone اخیستل او اوس Pioglitazone او Roseglitazone ورته پیل شوي په Hb A1c او وزن باندې ټې له مخکنیو درملو سره مشابه اغېزې څرګندې شوي دي.

په مقایسوي ډول هغه وګړي، چې Pioglitazone اخلي د ټولو کولسترولو (Total Cholestole) یعنی LDL – cholestoles او Triglyceride کچه یې تر هغو ناروغانو چې Rosiglitazone اخلي ښکته وي. څېړنو دا هم څرګنده کړې چې Thiazolidindione

د Matrix Metalloproteinase 9، Plasminogen activator Inhibitor Type 1، C-Reactive Protein او Interleukin-6 د سوئي د راتيټېډو لامل گرځي.

ځيني څېړنې د دې ښکارندوی دي، چې د Thiazolidinedione په وسیله درملنه د ځيگر د غیر الکولي ناروغیو د بیوشیمیکي او هستولوژیکي بڼې د ښه والي سبب شوي دي، له دې امله دغه درمل په Metabolic Syndrome کې ډېر مؤثر دي.

Thiazolidinedione له زبان څخه وروسته د ملساً عضلاتو له تکثیر یا ډېروالي څخه مخنیوی کوي همدارنگه داسې راپورونه موجود دي، چې Troglitazone او Pioglitazone د Cronary Stent له ځای په ځای کولو څخه وروسته د Neointimal له ارتشاح څخه مخنیوی کوي. یوه بله څېړنه دا څرگندوي، چې Rosiglytazone په ادار کې د البومینو او کراتینینو د اطراح نسبت کموي.

په 4% ناروغانو کې د وینې کمښت لیدل شوی، چې کېدای شي دا هم د نوموړو درملو د Dilutional اغېزو له کبله وي، نه د سرو کرویاتو د کمښت له امله.

د وزن ډېرېدل په ځانگړې توگه کله چې انسولین یا sulfonylurea یوځای ورسره واخیستل شي لیدل کېږي.

Edema یا پړسوب له 30-40 % په هغو کسانو کې چې Rosiglitazone یا Pioglitazone په یوازې توگه اخلي لیدل شوې، همدارنگه هغه ناروغان چې له انسولینو سره یوځای Thiazolidinedione اخلي له 10-15 % پورې edema یا پړسوب څرگندوي، چې دا پېښه د CHF لامل هم کېدای شي.

د یادونې وړ ده هغو ناروغانو ته چې د نیویارک د زره ټولني (NYHA) له درېمې او څلورمې ټولگې سره مشابهه د زره عدم کفایه یا CHF لري، باید توصیه نشي.

د Rosiglitazone په باب نوي راپورونه د دې څرگندوی دي، چې کله د ډېرې خرابوونکې Macular Edema لامل گرځي، چې د درملو له پرېښودلو څخه وروسته بېرته له منځه ځي. د Roiglitazone دوز له 4-8 mg په ورځ کې او د Pioglitazone دوز له 15-45

mg په ورځ کې دی او ضرور نه ده، چې نوموړي درمل دې له ډوډۍ سره یوځای وخورل شي.

Rosiglitazone د CYP 2C8 ایزوانزایم په وسیله میتابولایز کېږي او Pioglitazone د CYP 3A4 او CYP2c8 ایزو انزایمونو په وسیله میتابولایز کېږي. له دې امله دغه درمل د Troglitazone پر خلاف د Hepatotoxicity لامل نه ګرځي، خو سره له دې هم که چېرې د ځیګر فعاله ناروغي موجوده وي یا د ALT کچه 2.5 څله لوړه وي، نو باید د دې درملو له ورکړې څخه ډډه وشي.

د ځیګر د وظیفوي فعالیت کتنې باید د درملنې په پیل او د درملنې په بهیر کې ترسره شي.

3- هغه درمل چې د گلوکوزو د جذب مخنیوی کوي:

دغه درمل په کولمو کې د α -Glucosidase انزایم نهی کوي او په بازار کې یې دوه ډوله یعنی Miglitole او Acarbose موجود دي.

دغه دواړه مشتقات د Glucoamylase، α -amylase او Sucrase قوي نهی کوونکي دي، خو په Isomaltase لږه اغېزه او په Trehalase او Lactase ډېره لږه اغېزه لري. Acarbose د کولمو له Disuccharidase سره د نورو کاربوهایډرېټونو او Sucrose په پرتله د یوځای کېدلو ۱۰۰۰ څله ډېر میلان لري. د Acarbose او Miglitole تر منځ اساسي توپیر د نوموړو په جذب کې دي. د Acarbose مالیکولي کتله او ساختماني بڼه له Tetrasachride سره ورته والی لري او په ډېره کمه اندازه (تقریبا 2% په شا او خوا کې) د Microvillar له غشاء څخه تېرېږي، Miglitole په ساختماني لحاظ گلوکوزو ته ورته دی او د جذب وړتیا لري، نوموړي دواړه درمل د کاربوهایډرېټونو په جذب کې ځنډ راولي او له Post Prandial هایپرګلايسیمیا څخه مخنیوی کوي.

:Acarbose -a

د 50 mg او 100 mg تابلېټونه په شکل موجود دي، د درملنې په پیل کې 50 mg د ورځې دوه ځله اخیستل کېږي. دوز ئې په تدریجې ډول زیاتېږي او تر 100 mg په ورځ کې درې ځلو ته رسېږي. په Post Prandial هایپرګلاسیمییا باندې د نوموړو درملو د ښې اغېزې له امله باید Acarbose د ډوډۍ له لومړۍ مړۍ سره یوځای واخیستل شي، د ډیابېټ یا خوږې د ناروغانو Post Prandial هایپرګلاسیمییا له % 30-50 پورې راټیټوي او د HbA1c په % 0.5-1 پورې راښکته کولو کې مرسته کوي.

د دې درملو ډېره لویه ناوړه اغېزه چې د % 20 څخه تر % 30 ناروغانو کې لیدل کېږي Flatulence یا د کولمو باد دی، د نوموړې ستونزې اصلي لامل ناهضم شوي کاربوهایډرېټونه دي، چې د بکټریاوو په وسیله په ګاز بدلېږي، په % 30 نورو ناروغانو کې د ډېر شدید نس ناستې لامل کېږي، دغه اغېزې که څه هم ناوړه دي، خو د ډیابېټ ناروغ دې ته هڅوي، چې په خپل خوراک کې بدلون راولي او دا بدلونه په خپله د ګلاسیمییا په کنټرول کې مرسته کوي.

په یوازې توګه د Acarbose اخیستل د هایپوګلاسیمییا سبب نشي کېدای او که چېرې له انسولینو یا Sulfonylurea سره یوځای واخیستل شي، نو د دغو درملو د هایپوګلاسیمییا خطر ډېروي.

کلینیکي څېړنې د دې ښکارندوی دي، چې Acarbose د ځیګر د Amino Transferase د لوړېدو لامل ګرځي په تېره بیا که په ورځ کې له 300 mg څخه ډېر واخیستل شي او د درملو له پربښودلو څخه وروسته دغه اندازه ډېره ژر نورمال حالت ته راستنېږي. په UK PDS کې تقریبا 2000 ناروغان چې د غذایي رژیم، Sulfonylurea، Metformine او انسولینو تر درملنې لاندې وو د Acarbose او Placebo تر درملنې لاندې ونیول شول د درې کلونو په ترڅ کې ولیدل شول، چې % 60 وګړیو د هضمي ناوړه اغېزو له کبله درمل پربښودلي وو او پاتې % 40 ناروغانو چې درملنې ته یې ادامه ورکړې وه د Placebo د ډلې یا ګروپ په پرتله یې % 0.5 ټیټ Bb A1c درلودل.

Miglitol -b:

کلنیپیکي اغېزې يې Acarbose ته ورته دي، د دویم ټایپ هغو ناروغانو ته چې غذايي رژیم او يا Sulfonylurea اخلي او گلايسيمي يې نه وي کنترول شوي توصیه کېږي، په پیل کې ډېر ټیټ دوز يعني 25 mg په ورځ کې درې ځله اخیستل کېږي. معمولي Maintenance دوز يې 50 mg د ورځې درې ځله دی. که څه هم بڼايي ځیني ناروغان د نوموړو درملو د دوز له زیاتوالي څخه تر 100 mg پورې په ورځ کې درې ځله گټه اخیستلای شي. د هضمي سیستم ناوړه اغېزې يې د Acarbose په شان دي. د یادونې وړ ده چې دا درمل نه میتابولایز کېږي او له بدلون څخه پرته د پښتورگو له لارې دفع کېږي. د تیوري له نظره د جذب وړ α -Glucosidase نهی کونکي باید وکولای شي، چې د یوه یا ډېرو α -Glucosidase انزایمونو چې د گلايکوجن په میتابولیزم او د گلايکوپروټینونو په Biosynthesis کې ونډه لري د کمښت لامل شي، خو عملاً داسې نه پېښېږي، ځکه د دې درملو غلظت په سپرومو کې له 1000 – 200 ځله د هغو د لازم غلظت څخه کم دی، له دې امله نشي کولای چې د ژونکو دننه α -Glucosidase نهی کړي. د پښتورگو په عدم کفایه کې د نوموړو درملو له استعمال څخه باید ډډه وشي، ځکه چې اطراح يې ناسمه وی.

-4 Incretins:

کله چې گلوکوز وخورل شي ترهغي چې د نوموړو درملو مساوي مقدار د ورید له لارې واخیستل شي، درې حتی څلور ځله ډېر د انسولینو د افراز لامل کېږي، چې د دې اصلي لامل د کولمو هورمونونه په تېره بیا 1 Glucagon-Like Peptide او Glucose-Dependent Insulinotropic Polypeptide (CIP1) دي، چې د گلوکوزو اړوند د انسولینو افراز ته شدت ورکوي.

دغه اغېزې چې (Incretin Effect) نومېږي د ډيابټ د دويم ټايب په ناروغانو کې کمې وي او د (GIP-1) افراز، زيانموي، له همدې امله کله چې GLP-1 ناروغانو ته تطبيق شي، نو د انسولينو افراز يې ډېرېږي او په پايله کې يې د گلوکوزو سويه ټيټه کېږي. GLP-1 د انسولينو په افراز لږه اغېزه لري او د Sulfonylurea د مرکباتو برخلاف په هغو وگړو کې چې Normoglycemia دي اغېزه يې لږ ده، نو ځکه يې د Hypoglycemia خطر ډېر کم دی.

د انسولينو په افراز سربېره، دغه د کولمو هورمونونه، په پانقراس او له پانقراس څخه بهر ځينې نورې اغېزې هم لري، د بېلگې په توگه د Glucagone افراز کموي، چې امله يې د Hyperglucagonemia څخه چې د شکر په ناروغانو کې موجوده وي، مخنيوی کړي او Post Prandial هايپرگلايسيميا اصلاح کوي.

تجربو دا څرگنده کړې، چې GLP-1 د Islet ژونکو د apoptotic مړينې (پلان شوي مړينې) څخه په کلچر کې مخنيوی کوي، همدارنگه په مورکانو کې د Streptozotocin په وسيله د ژونکو د apoptotic مړينې څخه وروسته، چې Exenatide يا Exendin-4 چې د GLP-1 د آخزو انتاګونېست دی يوځای ورکړل شي مخنيوی يې کېږي. GLP-1 په معده باندې هم اغېزې کوي او په تشېدلو کې يې ځنډ راولي چې په پايله کې يې د گلوکوزو د جذب د ډېروالي لامل کېږي.

همدارنگه د GLP-1 آخډې په مرکزي عصبي سيستم او Intracerebroventricular کې موجودې دي. صحرائې مورکانو ته د GLP-1 تطبيق د خوړلو د نهی سبب گرځي. د ډيابټ هغه ناروغان چې د GLP-1 انفيوژن اخلي لږ لوړه لري، دا څرگنده نه ده چې اصلي علت ئې د معدې په ځنډ تشېدل دي او يا دا چې د نوموړو درملو د مرکزي اغېزو له امله.

:Exenatide -A

GLP-1 په چټکۍ سره د (DPP-4) Dipeptidyl Peptidase-4 په وسیله Proteolyse کېږي، له دې امله د نوموړې مادې د کلینیکي اغېزو لپاره په دوامداره توګه انفيوژن ته اړتیا لري.

Exenatide یا Exendin-4 د GLP-1 د آخزو یو Antagonist یا ضد دی، چې د Gilamonster (چې یو ډول زهرجنه چلیپاسه ده) له لارو څخه جلا کېږي او د DPP-4 د اغېزو په وړاندې ډېر مقاومت لري او د ډیابېټ د دویم ټایپ ناروغانو ته په ورځ کې دوه ځله تر پوستکي لاندې زرق کېږي، چې د وینې د Hb A1c د ښکته لامل ګرځي.

داسې ښکاري، چې Exenatide د GLP-1 په څېر په Glucagon او معده هم اغېزې کوي. څېړنې دا څرګندوي، چې د دویم ټایپ ناروغانو چې مخکې یې sulfonylurea یا Metformine اخیستي وي د Exenatide اضافه کول د هغو د Hb A1c سويه له 0.4- 0.6 % پورې د 30 اونيو په اوږدو کې راتیتوي او سربېره پر دې لیدل شوي، چې دا درمل د 3-6 پونډو پورې وزن هم کموي. نورې څېړنې چې 80 اونۍ یې دوام کړی، څرګندوي چې Hb A1c په پرله پسې توګه ټیټ پاتې شوي او د وزن بایللو نور هم دوام موندلی، چې تر لسو پونډو پورې وزن کم شوی.

د دې درملو ناوړه اغېزې عبارت دي له: Nausea یا زړه بدوالی چې % 40 ناروغان پرې اخته کېږي، په دوز پورې اړه لري او د وخت په تېرېدلو سره کمېږي.

د هایپوګلايسيمي خطر په هغو ناروغانو کې چې له دې درملو سره یوځای Sulfonyurea اخلي ډېر زیات دی. د 5 mcg او 10 mcg ویالونو په ډول تهیه شوي، په پیل کې 5 mcg د سهار او ماښام له ډوډۍ څخه ۶۰ دقیقې مخکې پیل کېږي، چې د تحمل په صورت کې یې دوز 10 mcg په ورځ کې دوه ځلو ته لوړېږي. د دې درملو ثبات تر انسولینو ډېر لږ دی او ښایي چې د زرق د وختونو تر منځ په ساړه محیط کې وساتل شي.

:Sitagliptin -B

د DDP-4 یو خوراکی نهی کونکی ده، چې په بدن کې د افراز شوي GLP-1 او GIP اغېزې زیاتوي، کلینیکي څېړنې د دې ښکارندوی دي، چې دا درمل د گلوکوزو د کچې په تیتولو کې ښه رول لري که په یوازې توګه وکارول شي او یا دا چې له Metformine او Pioglitazon سره یوځای وي. په بېلابېلو کلینیکي څېړنو کې یې د HbA1c اندازه له 0.5-1.4% پورې ثبت شوې. د Sitagliptin معمولي دوز 100 mg په ورځ کې یوځل دی، که چېرې له پښتورګو څخه د Creatinin Clearance اندازه له 30-50 ml/min وي، نو د نوموړو درملو دوز کمېږي او 50 mg ته راټیټېږي او که چېرې Creatinin Clearance په یوه دقیقه کې له 30 ml څخه لږ وي، نو د Sitagliptin دوز 25 mg ته راګوزېږي.

د exenatide برخلاف Sitagliptin د زړه د بدوالي او کانګو لامل نه ګرځي. همدارنګه د نوموړو درملو په اخیستلو سره وزن هم نه کمېږي، ناوړه اغېزې یې د تنفسي سیستم انتانات او Nasopharyngitis دي او دغه راز په یوه ml کې د 200 ژونکو په اندازه د نیوټروفیلونو د پروالی هم منځ ته راوړي.

یو شمېر Neuropeptides، د ودې فکتورونه (Growth Factors)، Cytokine، Chemokines دېر ځواکمن DDP-4 سېسټرېټ تشکيلوي.

د DPP-4 نهی کونکي د Neuropeptide Y او Substance P د فعالیت د دوام لامل ګرځي، له دې امله کلینیکي څېړنو له یوه کال څخه په ډېره موده کې د نوموړې مادې څه ناوړه اغېزې نه دي ثبت کړي.

پورې	څخه ۳۰ دقیقې مخکې		(Glucotrol)
له ۲۴ ساعتونو څخه ډېر	2.5- 10 mg په ورځ کې یوځل (معمولي)	2.5-5 & 10 mg	Glucotrol XL
	دوز، 20 mg په ورځ کې یو ځل په لوړ یعنې Maximal دوز		

Table 2

د اغېزو دوام	ورځنی دوز	تابلېټونو اندازه	درمل
Maglitinide Analoge			
درې ساعته	د 0.5-4 mg په اندازه په ورځ کې درې ځله مخکې له ډوډۍ	0.5-1 & 2 mg	Repaglinide (Prandin)
د D-Phenylalanine مشتقات			
یو نیم ساعت	60 یا 120 mg په ورځ کې درې ځله	60 & 120 mg	Nateglinide (Starlix)
Biguanide			
له ۷ څخه تر ۱۲ ساعتونو پورې	1-2.5 gr یو تابلېټ له ډوډۍ سره یوځای دوه یا درې ځله په ورځ کې	500, 850 & 1000 mg	Metformine (Glucophage)
له ۲۴ ساعتونو څخه ډېر	له 500 څخه تر 2000 mg پورې په ورځ کې یو ځل	500 mg	Extended-Release Metformine
Thiazolidinedions			
له ۲۴ ساعتونو څخه ډېرې	4-8 mg پورې په ورځ کې یو ځل	2-4 & 8 mg	Rosiglitazone (Avandia)
له ۲۴ ساعتونو څخه ډېرې	15-45 mg په ورځ کې یو ځل	15-30 & 45 mg	Pioglitazone (Actos)
د α-Glucosidase نهی کونکي			

خلور ساعته	25-100 mg په ورځ کې درې ځله له ډوډی څخه مخکې	50 & 100 mg	Acarbose (precose)
خلور ساعته	25-100 mg له ډوډی څخه مخکې	25-50 & 100 mg	Miglitol (Glyset)

Table 3

د اغېزو دوام	ورځنی دوز	تابلېتونو اندازه	درمل
Incretins			
۶ ساعته	5 mcg په ورځ کې دوه ځله يعني سهار او ماښام له ډوډی څخه يو ساعت مخکې، له يوې مياشتې وروسته کېدای شي د هغې دوز 10 mcg ته هم لوړ شي.	5 & 10 mcg	Exenatide (Bytta)
۲۴ ساعته	100 mg په ورځ کې يو ځل د هغې معمولي دوز دی، که چېرې Creatinin Clearance له ۳۰ تر ۵۰ ملي لېټر په دقيقه کې وي او که چېرې Creatinin Clearance له ۳۰ ملي لېټر په في دقيقې څخه لږ وي، نو 25 mg په ورځ کې يو ځل ورکول کېږي.	25, 50 & 100 mg	Sitagliptin (Januvia)
Others نور يا			
	هغو وگړو ته چې انسولين اخلي او د ډيابېت په دويم ټايب اخته دي، په ورځ کې د 60 mcg په دوز د ورځې درې ځله (۱۰ يونټه د انسولينو په ۱۰۰ يونټه سرنج کې) چې وروسته بيا ۱۲۰ مايکرو گرامو ته په ورځ کې	5 ml ويال چې په هر ملي لېټر کې 0.6 mg لري	Pramlintide (Symlin)

<p>درې ځله لوېپرې (۲۰ یونته د انسولینو په ۱۰۰ یونته سرنج کې) په داسې حال کې چې ناروغ باید کانګې ونه کړي. د لومړي ټایپ د ناروغانو لپاره 15 mcg په ورځ کې درې ځله پیل کېږي (۲،۵ یونته د انسولینو په ۱۰۰ یونته سرنج کې) او بیا وروسته ۱۵ مایکروګرامه تر هغې چې د ورځې درې ځله ۶۰ مایکروګرامو ته ورسېږي. د دې لپاره چې له هایپوګلاسیمې څخه مخنیوی شوی وي، نو باید په اول کې د انسولینو دوز % 50 کم شي.</p>		
--	--	--

په شپږ میاشتنيو کلینیکي څېړنو کې چې د لومړي او دویم ټایپ د انسولینو تر درملنې لاندې ناروغانو کې ترسره شوي لیدل شوي دي، چې د Placebo په پرتله یې د Hb A1c په اندازه کې د % 0.4 په اندازه کمښت منع ته راغلی او د 1.7 kg وزن د بایللو لامل ګرځېدلي.

د Hb A1c کمښت د دوو راتلونکو کالونو لپاره هم پاتې شوی، خو ځیني ناروغانو بېرته خپل وزن اخیستی. دغه درمل د ستنې په وسیله مخکې له ډوډۍ څخه تطبیق کېږي. هایپوګلاسیمې هم منع ته راتلای شي، چې په دې صورت کې د ډېرې لنډې مودې اغېزه لرونکو انسولینو یا هم د مخلوط شویو انسولینو دوز %50 کموو.

د زړه بدوالی یا Nausea یوه بله ناوړه اغېزه ده، چې له ۳۰ څخه ۵۰ فیصده خلک پرې اخته کېږي او د وخت په تېرېدلو سره بېرته اصلاح کېږي.

د لومړي ټایپ په ناروغانو کې د نوموړو درملو دوز په پیل کې له خوړلو څخه مخکې 15 mcg دی، وروسته یې دوز 15 mcg ډېرېږي، تر څو چې 30 mcg یا 60 mcg ته له هر ځل ډوډۍ خوړلو څخه مخکې ورسېږي.

د دویم ټایپ په ناروغانو کې د هغې دوز په پیل کې 60 mcg له ډوډۍ څخه مخکې دی، چې له درېو څخه اوو ورځو پورې د نوموړو درملو دوز 120 mcg ته لوړېږي، خو په دې شرط چې د زړه بدوالی ډېر نه وي.

د یوځای شویو درملو کارونه:

ځینې درمل د تولیدي کمپنو په وسیله په مختلفو دوزونو سره یوځای شوي او بازار ته وړاندې شوي، د بېلګې په توګه Glyboride او Metformine (Glucovance)، Glipizide او Metformine (Metaglip)، Roseglitazone او Metformine، Pioglitazone او Metformine (ACTO Plus Met)، Rosiglitazone او Glimepiride (Avandaryl)، Pioglitazone او Glimepiride (Duetact).

په نوموړو یوځای شویو درملو کې د یوه درمل د ځانګړي دوز عیارول ناشوني دي، چې له همدې کبله اکثرا نه کارول کېږي.

د ګلوکوز راتیتوونکو درملو ټاکنه

د درملنې ډول باید د کلاسیسي د کچې په پام کې نیولو سره وټاکل شي. د غذايي رژیم د اصلاح (MNT) او فزیکي فعالیتونو په باب لارښونې وشي، هغه ناروغان چې لږ یا منځنۍ هایپرګلاسیمی لري (FBS یې له 200-250 mg/dL (11.1-13.9 m mol/L

څخه ټیټ وي) اکثراً د دا ډول ناروغانو هایپرگلايسيمي د یوه خوراکي درمل په خوړلو سره ډېره بڼه کنټرول کېږي.

هغه ناروغان چې ډېره پر مختللي هایپرگلايسيمي لري (FBS يې له 13.9 m mol/L څخه لوړ وي) کېدای شي چې خوراکي درمل ورباندې اغېزه وکړي، خو د یوه درمل په وسیله به د هغوی Normoglycemia ډېره ستونزمنه او حتی ناشونې وي.

په دې پېښو کې یو درمل پیل کېږي او د نوموړي درمل د لوړ دوز له تطبیق څخه وروسته نور درمل هم ورته اضافه کېږي، تر څو چې گلايسيمي يې نورمالې کچې ته ورسېږي.

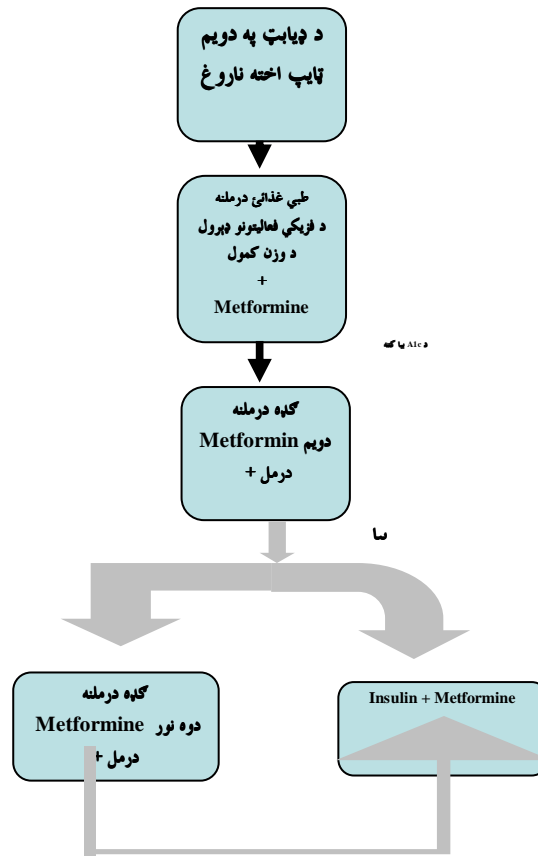
هغه وگړي، چې پر مخ تللي هایپرگلايسيمي لري (FBS يې له 16.7-13.9 m mol/L یا 250-300 mg/dL پورې وي) بڼه به وي، چې انسولین د لومړنۍ درملنې په ډول پیل شي. دا درملنه د Islet په ژونکو ته د هایپرگلايسيميا د زیان مخنیوی کوي، د داخلي انسولینو افراز بڼه کوي او کېدای شي، چې د خوراکي درملو د دوز په ټیټولو کې هم مرسته وکړي، د گلايسيمي د اصلاح په صورت کې انسولین بېرته قطع کېدای هم شي.

د ډيابټ په دویم ټایپ اخته ناروغانو ته د انسولینو افرازونکي لکه Biguanid ونه، α -Glucosidase نهی کونکي، Thiazolidinedion او انسولین په یواځې توگه (د Monotherapy په ډول) کارېږي.

که څه هم هر خوراکي درمل ځانگړې گټې او زیانونه لري، خو په عمومي ډول باید لاندې ټکو ته پاملرنه وشي:

- ۱- د انسولینو افرازونکي لکه Biguanides، DPP-IV نهی کونکي او Thiazolidinediones په ورته توگه د گلايسيمي په کنټرول کې مرسته کوي (A1c د 1-2% په اندازه ټیټوي) او د α -Glucosidase له نهی کونکو څخه يې اغېزه ډېره ده.
- ۲- کارېدونکي درمل یو پر بل څه بڼه والی او وړتیا نه لري، هغه درمل باید وکارول شي، چې د ناروغ گلايسيمي په بڼه ډول کنټرول کړي او ناوړه اغېزې يې د ناروغ لپاره خطرناکې نه وي.

- ۳- د انسولینو افرازونکي او د α -Glucosidase نهی کوونکو درملو مشتقات د وینې د گلوکوزو سوبه ژر راتیتوي په داسې حال کې چې Biguanide او Thiazolidinediones ښایي له څو اونیو یا میاشتنو څخه وروسته د وینې گلايسيمي کنترول کړي.
- ۴- ټول درمل د ډيابټ په دویم ټایپ ناروغانو اغېزمن نه دي.
- ۵- Biguanides، د α -Glucosidase نهی کوونکي، DPP-IV نهی کوونکي او Thiazolidiniones په مستقیم ډول د هایپوگلايسيمي لامل نه گرځي.
- ۶- ډېر ناروغان له یوه څخه ډېرو درملو ته اړتیا مومي، تر څو د هغوی گلايسيمي کنترول شي، چې دا حالت د ډيابټ د پرمختللي حالت ښکارندوی ده.
- د Sulfonylurea د مستحضراتو او Metformine په هکله ډېرې تجربې موجودې دي، ځکه چې له څو لسيزو څخه را په دې خوا کارول کېږي.
- فکر کېږي، چې د α -Glucosidase نهی کوونکي، د DPP-IV نهی کوونکي او Thiazolidinedione چې په دې وروستيو کلونو کې پېژندل شوي، د اوږدې مودې لپاره د گلايسيمي د کنترول له امله په ناروغانو کې ښې اغېزې کړي، خو په دې اړوند لا تر اوسه هم څېړنو ته اړتیا لیدل کېږي.
- په دې وروستيو کې د Thiazolidinedione مرکباتو ته ډېره پاملرنه کېږي، ځکه د انسولینو ضد مقاومت چې د دویم ټایپ اصلي پتالوژي ده، له منځه وړي.
- د درملنې په پیل کې اکثراً Metformine کارول کېږي، ځکه نوموړی درمل ښې اغېزې، پېژندل شوې ناوړه اغېزې او ټیټه بیه لري، دغه راز د دې درمل نورې ښېکښې د وزن کمول، د انسولینو د سوږې ټیټول او په لږه اندازه د وینې د شحمیاتو اصلاح ده. د دې درملو دوز SMBG (په خپله د گلوکوزو د کچې تعین) او A1c د نتايجو په اساس لوړېږي.
- د یادونې وړ ده چې د درېمې برخې ناروغانو گلايسيمي یوازې په Metformine اصلاح کېږي.

پورتنی جدول د ډیابېټ په دویم تایپ د اخته ناروغانو درملنه څرګندوي هغه درمل چې Metformin ته ډېر کېدای شي د انسولینو افرازونکو، Thiazolidinediones، د α -Glucosidase نهی کوونکي، د DPP-IV نهی کوونکي او Exenatide دي.

د گلوکوزو د راتیتوونکو درملو گډه درملنه:

یو شمېر درمل په گډ ډول د ډیابټ په ناروغانو ډېرې بڼې اغېزې کوي، د دې درملو دوز په گډه درملنه کې تغیرنه مومي. له دې امله چې د لومړي او دویم کارېدونکي درمل د فعالیت مېکانیزم یو له بل سره توپیر لري، نو د گلايسيمي د کنټرول اغېزې یې ډېرې وي. د کارونې لپاره د خوراكي درملو څو گډه مشتقات موجود دي، خو داسې شواهد چې د یوه درمل په لوړ دوز د بل درمل په ترتیب اضافه کېدل او بیا ئې له اړتیا سره سم د دوز لوړولو به ډول څه لوړتیا لري، تر اوسه نه دي څرگند شوي، که چېرې د دوو درملو په وسیله گلايسيمي په پوره ډول اصلاح نشي (چې په هرو درېو میاشتو کې د A1c په کتنه ټاکل کېږي)، نو باید دریم درمل او یا هم Basal Insulin ورته پیل شي.

د انسولینو پیل هغو ناروغانو ته چې د اوږدې مودې لپاره په ناروغی اخته او د انسولینو نسبي کمښت ولري او په خوراكي درملو ئې گلايسيمي اصلاح نشي، نو ضروري ده، چې دې ناروغانو ته انسولین په یوازې او یا له خوراكي درملو سره یوځای پیل شي، د بېلگې په توگه د اوږدې مودې اغېزه لرونکي انسولینو کارول د استراحت په حال کې له Metformine سره یوځای کېدای شي، چې ډېر گټور وي. که چېرې د ناروغ په وجود کې انسولین نه افرازېږي، نو د ورځې څو ځله د انسولینو زرقولو ته اړتیا لیدل کېږي، چې په دې صورت کې دوی د لومړي ټایپ ناروغانو ته ورته انسولین اخلي، له دې امله چې هایپرگلايسيمي په دویم ټایپ ناروغانو کې دوامداره وي، نو له اړتیا سره سم د FBS په نظر کې نیولو سره د انسولینو دوزدوي یا درې ورځې وروسته 10% ډېرېږي.

دغه ناروغان د انسولینو ضد مقاومت لري، نو له همدې کبله دغه کسان په ورځ کې 1-2 unit/kg انسولینو ته اړتیا لري، هغه کسان چې په ورځ کې له 1 unit/kg څخه ډېرو د اوږدې مودې اغېزه لرونکو انسولینو ته اړتیا لري، بنایي چې Metformine یا Thiazolidinedione هم ورته پیل شي. د نوموړو درملو پیل د دویم ټایپ اخته ناروغانو د

انسولینو اړتیا کموي. انسولین او Thiazolidinedione د وزن د ډېرېدو او محیطي edema لامل ګرځي، سربېره پر دې د Thiazolidinedione پیل کولای شي چې ناروغ له هایپوګلايسيمي سره مخامخ کړي، له دې امله باید هغې ته پاملرنه وشي او د اړتیا په صورت کې د هغو دوز کم کړل شي.

ډيابېت او کوما

بېلابېل عوامل کېدای شي، چې د ډيابېت په ناروغانو کې د کوما لامل شي، دلته یوازې هغه عوامل چې د ډيابېت (خوږې) ناروغی اړوند کوما باعث ګرځي ذکر شوي چې په لاندې ډول دي:

۱- Hypoglycemic Coma: چې د انسولینو یا نورو درملو د لوړ دوز له کبله منع ته راځي.

۲- Hyperglycemic Coma: چې د انسولینو د ډېر کمښت (Diabetic Ketoacidosis) او یا نسبي کمښت (Hyperglycemic Hyperosmolar State) له کبله منع ته راځي.

۳- Lactic Acidosis: چې د ډيابېت (خوږې) ناروغی په هغو ناروغانو کې لیدل کېږي، چې ډېر شدید انتانات او یا هم قلبي وعائي Collaps ولري.

:Diabetic Keto acidosis

د ډيابېت (خوږې) ناروغی یو ډېر وخیم اختلاط دی، چې اکثراً د لومړي ټایپ په ناروغانو کې منع ته راځي او کېدای شي چې مخکې د ناروغی له تشخیص څخه د نوموړې ناروغی د لومړي تظاهر په ډول هم ولیدل شي. دغه اختلاط د ډيابېت په دویم ټایپ ناروغانو کې ډېر کم لیدل کېږي.

د سن له لوړوالي سره د نوموړي اختلاط خطر او ناوړه پایلې هم ډېرېږي د بېلگې په ډول وروسته له 40 کلنۍ څخه د دې اختلاط له کبله د مړینې کچه یا Mortality Rate له 20 % څخه لوړ راپور ورکړل شوی، په داسې حال کې چې مخکې له 15 کلنۍ څخه یوازې 5 فیصده Mortality Rate لري.

تشديدوونکي فکتورونه (Precepatating Factors):

- ۱- په ناکافي اندازه د انسولینو اخیستل
- ۲- انتانات (په تېره بیا Sepsis ،Gastroenteritis ،UTI ،Pneumonia).
- ۳- احتشاء یا Infarction (Peripheral ،Mesentric ،Cerebral ،Myocardial).
- ۴- Trauma
- ۵- جراحي مداخله
- ۶- درمل (Cocain).
- ۷- پلارېښت (حمل) یا Pregnancy.

کلینیکي منظره:

د دې ناروغی کلینیکي منظره د Dehydration او Acidosis له امله منع ته راځي:

اعراض:

- ۱- ډېر ادرار کول یا Polyurea
- ۲- ډېر څښل یا Polydipsia
- ۳- د زړه بدوالی او کانگې

۴-د نس دردچه به تیره پیا به ځوانانو کې ډیر شدید او متپارزوي خودهغي پر خلاف د نس به ناروغیو کې لکه cholecystitis او pancreatitis کې دومره متبارز نه وي.

نښې

- ۱-د بدن دمایعاتو ضایع کیدل او د dehydration نښې (وچه ژبه، د پوستکي دارتجاعیت کم کیدل، ننوتې سترگې یا sunken eye)
- ۲-تنفسي اسیدوزس kussmal,s Respiration
- ۳-د فشار تیتیدل
- ۴- د نس شخې (په ځینې حالاتو کې کېدای شي، چې د جراحي په شان بطن موجود وي او یا د Pancreatitis سره مغالطه شي.
- ۵- د زړه د حرکاتو شدت Tachycardia
- ۶- د بدن د حرارت درجې تیتیدل Hypothermia (په دې حالت کې Normothermia او Hyperthermia دواړه) کېدای شي چې د انتاناتو له امله منع ته راشي.
- ۷- د مېوې په شان تنفسي بوی Fruity breath چې د Aceton له امله منع ته راځي.
- ۸- شعوري بدلون چې د سپرمو له Osmolality سره تړاو لري او په پای کې د Stupor او Coma لامل کېږي.

لابراتواري کتنې:

په ادرار کې د گلوکوزو مقدار ډېر زیات (++++ Glucosurea او کېتون هم موجود وي، شدید هاپیرکلایسیمي (اکثرا < 250 mg/dL)، Ketonemia، د وینې تیتیت PH او د پلازما د Bicarbonate سوپه هم تیتته وي.

د سپرمو د پتاشیم سوپه اکثرا لوړه وي، په داسې حال کې چې ناروغ ډېر پتاشیم د ادرار او کانگو له امله له لاسه هم ورکوي. د سپرمو amylase لوړ وي، چې دا د لعابیه غدواتو د

افراز د ډېرېدلو له امله پېښېږي، که چېرې د Pancreatitis د تشخیص لپاره معایناتو ته اړتیا وه، نو باید چې د سپرمو Lipase تعین شي. د پښتورگو د فعالیت د څرنګوالي لپاره ښه آزمویښه د Azothemia تعین دی، ځکه په دې حالت کې Creatinin په کاذب ډول لوړ ښکارېږي. کېدای شي د انتاناتو د شتون په صورت کې یا له انتاناتو پرته Leukocytosis تر 25000 پورې زیات شي.

درملنه:

د شدید Acidosis د مخنیوي لپاره ناروغانو ته د هغه د اعراضو او نښو تشریح ځانګړی ارزښت لري. د انتان په موجودیت او یا د ګلايسيمي د لوړېدلو په صورت کې باید د ناروغ Ketonurea وکتل شي. که چېرې مثبت وي، نو باید ناروغ ته Regular انسولین او له پتاشیمو څخه غني خواړه پیل شي او د Ketosis د شدت په صورت کې باید ناروغ د Hyperosmolality او Ketoacidosis د اصلاح لپاره د جدي څارنې په خونه کې بستر شي.

۱- د درملنې بهیرلیک Therputic Flow Sheet:

د درملنې لومړی ګام دی، چې په هغه کې حیاتي نښې (Vital Sign) لابراتواري کتنې، د درملو تطبیق، مېتابوليکي ستونزې، لکه په ادرار کې د ګلوکوزو او کېتون شتون، شریاني PH، د پلازما ګلوکوز، اسېتون، Bicarbonate، یوریا، Nitrogen او الکترولایټونه باید ولیکل شي.

سرېبره پر دې د سپرمو د Osmolality تعین او لیکل هم ارزښت لري.

(د انسانانو نورماله اسېدېټې له 280 څخه تر 300 m mol/kg پورې ده) چې د لاندې فورمول په وسیله لاس ته راځي:

											Unit
											ساعت
رويحي مایعات											
											ډوله
											مقدار
											HCO ₃
											Phosphate
غور											

هغو ناروغانو ته چې شعوري حالت یې نورمال نه وي د ادرار د اندازه کولو لپاره یې د Folly Catether تطبیقول ډېر ارزښت لري او که یې شعوري حالت روښانه وي، نو باید د اخیستل شویو مایعاتو او ادرار اندازه یې په دوامداره توګه ولیدلک شي. سربېره پر دې د کوما ناروغانو ته Gastric Tube ډېر ضروري ده، ځکه چې له Gastric Dilatation څخه مخنیوی کوي.

۲- Regular Insulin: لومړی دوز یې 0.15 unit/kg د وریدي بولوز په ډول تطبیقېږي او وروسته بیا 0.1 unit/kg/hr د وریدي انفیوژن یا عضلي زرق په ډول ادامه ورکول کېږي. که چېرې په لومړي ساعت کې د ګلايسيمي اندازه 10% ټیټه نشي، نو لومړنی دوز (Loading Dose) بیا هم تکرارېږي.

د یادونې وړ ده، چې په ډېرو کمو پېښو کې چې ناروغان د Insulin Immune Resistance له امله د هرو دوو ساعتونو له تېرېدلو څخه وروسته د دوز دوه ځله ډېرولو ته اړتیا پیدا کوي.

۳- د مایعاتو اعاده: ډېر ناروغان د بدن 4-5L مایعات له لاسه ورکوي، چې د اعادې لپاره یې 0.9 % Salin د 1L/hr په سرعت په لومړیو دوو ساعتونو کې او وروسته بیا

300-400 ml/hr په سرعت تطبیق کېږي. کله چې د سوډیم غلظت په سپرمو کې 150 meq/L ته ورسېږي باید د نورمال Salin په ځای % 0.45 سالین تطبیق شي.

د حجم اعاده (Volume Replacement) باید په دقیقه توګه کنټرول شي، ځکه که چېرې مایعات کافي نه وي، نو ښې پایلې نه ورڅخه حاصېلېږي او که چېرې ډېر مایعات ورکړل شي (په اتو ساعتونو کې له پنځو لېټرو څخه ډېر)، نو د جدي ستونزو لکه ARDS او Cerebral Edema د رامنځ ته کېدو لامل ګرځي.

کله چې د پلازما د ګلوکوزو سویه 250 mg/dL ته راټیټه شوه، نو باید % 5 ګلوکوز هم ورته شروع شي او د سپرومو د ګلوکوزو سویه باید د 250-300 mg/dL په شا او خوا کې وساتل شي، تر څو د Cerebral Edema او Hypoglycemia څخه مخنیوی وشي.

Intensive Insulin Therapy ته د Ketoacidosis تر پایه پورې ادامه ورکول کېږي.

۴- د ډیابېټ (خوږې) ناروغی د کېتواسیدوزس ناروغانو ته د Sodium bicarbonate ورکول تر اوسه پورې هم لا تر سوال لاندې دي، ځکه کېدای شي د یو شمېر اختلاطاتو لامل شي چې په لاندې ډول تشریح کېږي.

a- که چېرې acidemia ژر اصلاح شي، نو د دې لامل کېږي، چې پتاشیم ژونکو ته ننوځي او د ډېرې شدیدې Hypokalemia لامل شي، چې د زړه د وژونکو Arrhythmia ګانو یو ستر لامل دی.

b- د انساجو شدیدې Hypoxia منع ته راوړي.

c- د Cerebrospinal مایعاتو د PH په ټیټولو سره Cerebral acidosis منع ته راوړي.

د پورتنیو ذکر شویو اختلاطاتو له امله یوازې په ډېرو شدیدو حالاتو کې چې د وینې PH له 7.0 څخه ټیټ وي sodium bicarbonate ورکول کېږي.

د نوموړې مادې د تطبیق طریقه داسې ده، چې په لومړیو کې له 44 څخه تر 88 meq یوه لېټر 0.46% Salin محلول ته وراضافه کېږي او د یوه ساعت په اوږدو کې تطبیقېږي، د اړتیا په صورت کې نوموړی دوز تکرارېدای شي.

(د یادونې وړ ده، چې که چېرې په % 0.9 سپرومو کې تطبیق شي، نو د Hyperosmolar حالت د تشدید لامل گرځي).

۵- Potassium: د شدیدو کانگو او ډېر ادرار له کبله د پتاشیم ضیاع تر 200 meq پورې هم رسېدلای شي، خو د اسیدوزس له امله د ژونکو پتاشیم د وینې دوران ته خارجېږي، چې له امله یې د سپرومو پتاشیم نورمال او ځینې وختونه حتی لوړ هم وي. کله چې اسیدوزس اصلاح شي، نو پتاشیم بېرته ژونکو ته ننوځي او دا کار د Hypokalemia لامل کېږي، په داسې حالاتو کې چې Uremia نه وي موجوده او په کافي اندازه ادرار موجود وي، نو ناروغانو ته د درملنې په دویم او درېم ساعت کې باید 10-30 meq/hr پتاشیم تطبیق شي. د ECG په اخیستلو سره کولای شو د پتاشیمو د اندازې په هکله قضاوت وکړو او کله چې ناروغ د خوړلو توان پیدا کړ، نو باید هغه خواړه چې په لوړه کچه پتاشیم لري ورته ورکړل شي، د بېلګې په توګه د رومي بانجانو جوس (چې په 200 ml کې 14 meq پتاشیم لري) یا کبله (چې یوه متوسطه کبله 10 meq پتاشیم لري).

۶- ډېر ناروغان د Phosphate بیا اعدای ته اړتیا نه لري، سره له دې هم که د انسولینو د درملنې په اوږدو کې د نوموړې مادې مقدار 1mg/L یا له 0.32 m mol/L نه لږې اندازې ته ورسېږي، نو باید لږ څه Phosphate د پتاشیمو د مالګې په ډول د هر ساعت په اوږدو کې ناروغ ته تطبیق شي.

د Hypophosphatemia اصلاح د بفرې خاصیت د ښه کېدو لامل گرځي او له پښتورګو څخه د هایدرجن په اطراح کې مرسته کوي، همدارنګه د 2-3diphosphoglycerate په تولید کې مرسته کوي، چې وروستی ماده له هېموګلوبین څخه د اکسېجن په جلا کولو کې مرسته کوي.

د پتاشیم د فاسفېټو د مالګې کارول، چې د فاسفېټو د اعدای یوازینی لاره ده، شدیدې Hypocalcemia او د Tetany حملات منع ته راوړای شي، چې د Tetany حملاتو د

مخنیوي لپاره د ورید له لارې 40-50 m mol فاسفېټ د 3-4 m mol/hr په سرعت د پاخه عمر ناروغ ته چې 60-70 kg وزن ولري تطبیق شي.

۷- د درملنې د وخت Hyperchloremic Acidosis:

د درملنې په لومړیو ساعتونو کې ډېر کېټو اسیدونه په ادرار کې اطراح کېږي او د Bicarbonate د جوړولو اساسي مواد ضایع کېږي، چې له امله یې د Bicarbonate د کمښت اصلاح مختله کېږي، یوه کمه اندازه یې د Chloride د ایون په وسیله چې د سالیڼ د انفیوژن له لارې عضویت نه ننوځي اعاده کېږي.

په ډېرو ناروغانو کې چې د انسولینو له اخیستلو څخه وروسته Ketoacidosis له منځ ځي، نو یو Hyperchloremic حالت منځ ته راځي، چې دغه حالت تقریباً په سلیم ډول واقع کېږي او له ۱۲ څخه تر ۲۴ ساعتو پورې په خپله اصلاح کېږي.

۸- د انتاناتو د تشبیت په حالت کې، بنایي د هغو په مقابل کې حساس او د ناروغ له حالت سره مناسب انټي بیوتیک وکارول شي، د یادونې وړ ده، چې Cholecystitis او Pyelonephritis په دې ناروغانو کې ډېر شدید سیر لري.

انذار:

اوس مهال د درملنې له اصلاح څخه وروسته په ځوانانو کې د مړینې شمېره ډېره کمه شوي، خو د نوموړې ناروغی اختلالات لا تر اوسه هم د ډېر عمر لرونکي ناروغان او هغه کسان چې ژورې کوما ته تللي وي تهدیدوي. د زړه حاده احتشاء یا Acute Infarction او نس د انساجو احتشاء په هغو ناروغانو کې چې د ډېرې مودې لپاره یې فشار تپیت پاتې شوی وي، د ناروغی د ناوړه پایلو لامل ګرځي.

همدارنگه د پښتورگو مخکینې ناروغی د دې ناروغانو لپاره ډېره خطرناکه ده، ځکه پښتورگی د PH او الکترولایتونو په سمون کې لویه ونډه لري. په ځینو پېښو کې له میتابولیکي غیرنورمال حالت څخه نورمال حالت ته د اوښتون په بهیر کې Cerebral Edema منځ ته راځي، چې د ۲۴ ساعتونو لپاره د گلوکوزو د کچې له ډېرو ټیټېدلو څخه د مخنیوي او د 200-300 mg/dL پورې د گلوکوزو د سویې په ساتلو سره د دې اختلاط مخنیوی هم کېدای شي.

د لوړې گلايسيميا هايپراوسمولر حالت:

د ډيابت (خوړې) ناروغی په دې ډول کوما کې ډېره شدیدې هايپرگلايسيميا، Hyperosmolality او Dehydration موجود وي، خو د پام وړ Ketosis نه پکې لیدل کېږي.

په هغو ناروغانو کې، چې په دې کوما اخته کېږي، ډېر لږ انسولين افرازوي چې د گلايسيميا د کنټرول قدرت او وړتیا نه لري، مگر له Lipolysis او Ketogenesis څخه مخنیوی کولای شي.

منځ ته راوړونکي لاملونه:

۱- Stress

۲- انتانات

۳- Stroke

۴- له کارېدونکو درملو سره د بدن موافقت نه درلودل.

۵- Alchole

۶- د ځینې درملو کارونه (Duretic, Glucocorticoid, Diazoxide, Phenytoin).

۷- له خوړو سره بې احتیاطي.

۸- د Cocain کارونه.

۹- جراحي عملیات.

۱۰- Peritoneal Dialysis.

کلینیکي تظاهرات:

په ډېرو پېښو کې ناروغي په ناڅاپي توګه منځ ته راځي، خو په ځينو وختونو کې د څو ورځو يا څو اونیو لپاره ضعیفي، د ادرار ډېرېدل يا Polyuria او د اوبو ډېر څښل يا Polydipsia لیدل کېږي، چې په دې وخت کې د Ketoacidosis نشتوالی کېدای شي د درملنې د څنډو او Dehydration لامل وګرځي.

دا ناروغان د خپلې تنډې د احساس د لږوالي او د زړه بدوالي له امله په کافي اندازه مایعات نه اخلي، د دوی کلینیکي اعراض د Lethergy او Confusion په ډول ورو ورو پرمختګ کوي او په پای کې یې ناروغ کوما ته داخلېږي.

په فزیکي کتنو کې شدید Dehydration موجود وي، خو Kussmaul Respiration نه لیدل کېږي.

لابراتواري کتنې:

- ۱- شديده هايپرګلايسيميا (له 2400-600 mg/dL پورې).
- ۲- په خفيفو حالاتو کې کله چې Dehydration ډېر شديد نه وي، د Dilutional Hyponatremia ميکانيزم په ادرار کې د سوډيمو د ضايع کېدلو په ډول د سپرمو د سوډيمو کچه د 120-125 meq/L په شا او خوا کې ساتي او د Hyperosmolality له پرمختګ څخه مخنيوی کوي، خو کله چې Dehydration تشديد کېږي، نو کېدای شي د سپرمو د سوډيم غلظت د 140 meq/L څخه ډېر شي او د سپرمو Osmolality له 300 څخه تر 440 m osm/kg پورې لوړه کړي.

- ۳- په وینه کې Ketone موجود نه وي، په ځینې حالاتو کې په لږه اندازه Ketonurea لیدله کېږي، چې د لوړې له امله منع ته راځي.
- ۴- د Prerenal Azothemia شتون چې د سپرمو د Urea Nitrogen له 100 mg/dL څخه لوړ وي، د دې ناروغی لپاره وصفي ده.

درملنه:

د مایعاتو اعاده، د انسولینو تطبیق، د الکترولایتونو اصلاح او د ناروغی د اصلي لامل تشخیص د درملنې اساسي ټکي دي.

د درملنې په پیل کې بنائې د ناروغ ورید واز او محافظتي درملنه ورته پیل شي، که څه هم چې د اصلي لامل تشخیص اساسي ټکی برېښي، خو هېڅکله هم باید د مایعاتو په اعاده کې د ځنډ لامل ونه ګرځي.

د مایعاتو ورکول:

د HHC ډېر ناروغان د ډېر عمر لرونکي کسان وي، د دوی ډېرې رواني ستونزې او نورې پر مختلفې ناروغی لري، چې له مناسبې درملنې سره سره بیا هم د دې کسانو د مړینې شمېره د DKA په پرتله ډېره لوړه ده.

په لومړني پړاو کې د دوراني حجم د اصلاح لپاره ناروغ ته 1-3 L نارمل سالین د لومړیو دوو یا دریو ساعتونو په بهیر کې تطبیق کېږي، په ځانګړې توګه کله چې Hypovolemia، Hypotension او Oligourea موجوده وي.

که چېرې د سپرمو سوډیم له 150 m mol/L (150 meq/L) څخه ډېر وي، نو د درملنې د پیل لپاره 0.45 % Saline ته ترجیح ورکول کېږي، ځکه چې د دوی د بدن مایعات Hyperosmolar دي، په دې حالت کې ناروغ ته له 4-6 L پورې مایعات د 8 ساعتونو په

اورېدو کې تطبیق کېږي. د مایعاتو د تطبیق په وخت کې ناروغ ته پاملرنه ډېر ارزښت لري، همدارنګه کله چې د گلوکوزو مقدار 250 gm/dL ته ورسېږي، ښایي چې د 0.45 یا 0.9 % salin سرېږه د 5% Dextrose انفیوژن هم پیل شي، تر څو له Cerebral Edema څخه مخنیوی وشي د Dextrose انفیوژن باید داسې عیار شي، چې د Glycemia مقدار $250-300 \text{ mg/dL}$ پورې وساتي.

د مایعاتو د درملنې اصلي موخه په ساعت کې د 50 ml یا تر دې هم د زیات ادرار موجودیت او منځ ته راوړل دي.

د اټکل شویو اوبو د کمښت پاتې برخه د راتلونکې یوې یا دوو ورځو په اوږدو کې (هایپوتونیک محلول $200 - 300 \text{ ml/hr}$) تطبیق کېږي.

:Insulin

د HHC ناروغان د DKA د ناروغانو په پرتله لږ انسولینو ته اړتیا لري، تر څو د هغو Hyperglycemia اصلاح شي. ځکه د مایعاتو اعاده هم کولای شي، چې د گلايسيمي په اصلاح او ښکته راوستلو کې پوره رول ولري، چې له یوې خوا Hypovolemia له منځه ځي او له بلې خوا د گلومیرولونو فلتر اصلاح کېږي.

انسولین د درملنې په پیل کې 0.15 unit/kg شروع او د $1-2 \text{ unit/hr}$ د انسولینو د انفیوژن په وسیله څارل کېږي، وروسته بیا ښایي داسې عیار شي، چې د گلوکوزو مقدار په ساعت کې له $50-70 \text{ mg/dL}$ پورې راټیټ کړي.

پتاشیم:

په هغو پېښو کې چې د پښتورگو عدم کفایه او acidosis موجود نه وي، نو Hyperkalemia هم نه واقع کېږي، ځکه چې په HHC کې د DKA په پرتله لږ پتاشیم له

ژونکو څخه بهر ته راوځي، چې له همدې امله د پتاشیمو لږ مقدار ته اړتیا لري. یوازې هغه ناروغان چې Duretic اخلي د پتاشیمو او Magnesium له کمښت سره مخامخ دي. د دې لپاره چې د درملنې په پیل کې د پتاشیمو کچه لوړه نه وي او انسولین ژونکو ته د پتاشیمو د ننوتلو جوگه وگرځي، نو ښايي چې د درملنې په پیل کې پتاشیم هم تطبیق شي، چې د دې موخې لپاره پتاشیم کلوراید د 10 meq په اندازه د سپرمو لومړني بوتل ته اضافه کېږي، د یادونې وړ ده چې د پښتورگو د عدم کفایې په صورت کې، باید د پتاشیمو له تطبیق سره ډېره پاملرنه وشي.

فاسفیت:

د شدیدې Hypophosphatemia (0.32 m mol/L یا 1 mg/dL) په صورت کې د DKA د ناروغانو په شان تطبیقېږي (د 3 m mol/h په اندازه).

انذار:

د HHC د ناروغانو د مړینې شمېره د DKA د ناروغانو په پرتله لس ځله ډېره ده، ځکه ډېری د زیات عمر لرونکي وگړي چې نورې پرمختللي ناروغی هم لري، ورباندې اخته کېږي. د درملنې ژر پیل کېدای شي، د مړینو په شمېر کې % 50 کمښت راولي.

:Lactic Acidosis

په وینه کې د اضافي Lactic acid په تولید سره مشخصه کېږي. په نورمال حالت کې Lactic acid د وینې په سرو کرویاتو (چې د Aerobic Oxidation لپاره انزایم په کې موجود نه وي)، اسکېلېتي عضلاتو، پوستکي او دماغ کې موجود دي، د Lactic Acid

بدلون گلوکوزو ته او د ځيگر او پښتورگو په وسيله د نوموړې مادې Oxidation د دې مادې د لرې کولو اصلي لاره ده.

له نورمال حالت څخه د ډېرو Lactic Acid توليد (د انساجو په هايپوکسي کې) او د هغې ناکافي کارونه (د ځيگر په عدم کفايه کې) او يا هم د پورتنیو دواړو حالاتو شتون په گډ ډول (دوراني Collaps) کې، کېدای شي په وينه کې د Lactic Acid د توليد جوگه شي. Lactic Acidosis په هغو کسانو چې د زړه پرمختللي عدم کفايه، تنفسي عدم کفايه، د ځيگر عدم کفايه، Septecemia او يا د نهاياتو Infarction ولري، منع ته راځي.

په تېرو کلونو کې Phenformin د هغو د ډېرو پېښو د منع ته راتلو سبب گرځېد، چې اوس مهال په ډېرو هېوادونو کې نه کارېږي او Metformine اوس هم کله نا کله د Lactic acidosis لامل گرځي.

د ډيابټ يا خوږې ناروغۍ په هغو ناروغانو کې چې پرمختللي ناروغي لري او acidotic دي، بايد Lactic Acidosis ته پاملرنه وشي.

کلينيکي منظره:

د ناروغۍ اصلي کلينيکي منظره د Hypervetilation په ډول څرگندېږي، په هغو حالاتو کې چې Lactic Acidosis د نسجي هايپوکسيا يا دوراني collaps له کبله منع ته راغلی وي، نو د اصلي او لومړنۍ ناروغۍ کلينيک ډېر متباز وي.

په Idiopathic بڼه کې چې ناروغي ډېره ژر د څو ساعتونو په اوږدو کې منع ته راځي، د وينې فشار نورمال، محيطي دوران بڼه او Cyanosis هم نه ليدل کېږي.

لابراتواري کتنې:

د پلازما PH او Bicarbonate ډېر ښکته وي، چې ټيټوالي يې د اسيدوزس د شدت ښکارندوی دي، په پلازما او ادرار کې کېټونونه موجود نه وي او که وي هم، خو متباز نه وي.

د Lactic Acidosis لومړنۍ نښه د Anion gap لوړوالی دی (په نورمال حالت کې د سپرمو سوډیم منفي د کلورایداو بای کاربونات د انیونونو مجموعه په [mEq/L] له 15 څخه لوړه نه وي). د نوموړې اندازې لوړوالی د غیرنورمالو انیونونو د شتون څرگندوی وي.

که چېرې پورتنی بدلونونه په نورو مرضي حالاتو لکه کېتواسیدوزس (د خوږې ناروغی)، غیرعضوي اسیدونو (Uremia)، د درملو د لوړ دوز له امله په منځ ته راغلو انیونونو (Ethylene Glycol, methylalcohol, Salicylate) پورې تړلي نه وي، نو ښائي چې د Lactic Acidosis په اړه فکر وشي.

له Azothemia پرته د Hyperphosphatemia شتون د Lactic acidosis له امله منځ ته راتلای شي، چې دلیل یې لا تر اوسه هم پوره څرگند نه دی.

تشخیص په وینه کې د Lactic Acid د سوېې له تعینولو څخه وروسته صورت نیسي. که چېرې د Lactic acid کچه 5 m mol/L یا تر دې لوړه وي (په ځینو حالاتو کې له 30 m mol/L څخه لوړه هم راپور ورکړل شوې)، نو په Lactic Acidosis دلالت کوي. د یادونې وړ ده، چې په وینه کې نورمال غلظت 1 m mol/L او د Lactate/Pyruvate نورمال نسبت 10:1 دی او په Lactic Acidosis کې دغه نسبت ډېر لوړېږي.

درملنه:

د درملنې بنسټیزه برخه د هغود لاملو له منځه وړل یا اصلاح کول دي، کوم چې د Lactic Acidosis د منځ ته راتلو سبب شوي. د بېلګې په توګه د انساجو لپاره د کافي اکسیجن برابرول، د کلچر د پایلو تر رارسېدو پورې په Empiric ډول د انتاناتو درملنه او د وریدي سوډیم بای کاربوناتو تطبیق دی.

د دې لپاره چې د وینې PH له 7.2 څخه لوړ وساتل شي، نو د Lactic Acidosis په ځینو پېښو کې په څلورویشت ساعتونو کې تر 2000 meq پورې Sodium Bicarbonate هم تطبیق شوي دي. د سوډیم د کچې د لوړوالي په صورت کې بنائي Hemodialysis هم کتور وي.

انذار:

د Lactic Acidosis د ناروغانو د مړینې شمېره لوړه ده او په ډېرو حالاتو کې د هغو ناروغیو په درملنه پورې اړه لري، چې د دې حالت د رامنځ ته کېدو لامل شوي وي.

د ډیابېت (خوږې) ناروغی د اختلاطاتو مېکانېزم:

مزمه هایپرگلايسيمي د ډیابېت د اختلاطاتو اصلي لامل دی، هغه مېکانېزمونه چې په ژونکو او انسانو کې د بدلون سبب گرځي پوره څرگند نه دي. څلور معتبرې نظریې چې تر اوسه پورې پوره نه دي ثابتې شوي د ډیابېت د اختلاطاتو په منځ ته راتلو کې وړاندې شوي چې په لاندې ډول دي:

د لومړۍ تیوري په اساس د ژونکو په منځ کې د گلوکوزو د کچې لوړوالی د پرمختللي Glucosylation وروستي تولیدات (Advance Glycosylation end product) د ژونکې دننه او بهر پروتینونو کې په غیرانزایمي بڼه بدلون راولي، غیرانزایمي Glucosylation د گلوکوزو او امینواسیدونو د خپل منځي ترکیب له امله په پروتینونو کې منځ ته راځي. AGEs په پروتینونو (کولاجن او له ژونکې څخه بهر په Mixed پروتینونو) اغېزه کوي، چې په ترڅ کې یې AtheroSclerosis تشدیدکېږي، د کولومیرولونو دندې له ستونزو سره مخامخ کوي، د Nitric Acid په تولید کې کمښت راولي، د اندوتېل دندې ستونزمنې کوي او له ژونکو څخه د بهرنیو موادو په ترکیب او جوړښت کې بدلون راولي.

په سپرمو کې د AGEs سوبه د گلايسيمي له کنترول سره تړاو څرگندوي او د گلوميرولونو د فلتر له کمېدلو سره دغه مواد په بدن کې ټولېږي.

د دويمې تيوري پر بنسټ هايپيرگلايسيمي د گلوکوزو مېتابلېزم ډېروي او له نوموړو گلوکوزو څخه د سوربيټولو د ترکيب لامل گرځي. د ژونکې دننه گلوکوز د Phosphorylation او Glycolysis په ډول مېتابلولايز کېږي، کله چې د گلوکوزو مقدار ډېر شي، نو اضافي گلوکوز د aldose Reductase انزاييم په وسيله په سوربيټولو بدلېږي او د سوربيټولو لوړ غلظت د ژونکې په پوتانشيل کې بدلون راولي د ژونکو Osmolality لوړېږي، د Reactive Oxygen ډول د توليد لامل گرځي او د ژونکو په فعاليت او دندو کې د بدلون راوستلو لامل گرځي.

بايد ذکر شي د Aldose Reductase د نهې کوونکو کارول، د دې ناروغانو لپاره د Retinopathy، Neuropathy او Nephropathy په پېښو کې د کتنې وړ بدلون سبب نه دي شوي.

درېمه نظريه يا تيوري د دې څرگندويه ده، چې هايپيرگلايسيميا د Diacylglycerol په توليد کې د زياتوالي لامل گرځي، چې بيا د PKc (Protien Kinase c) د فعاليت لامل گرځي.

PKC د نورو فعاليتونو تر څنګ د Fibronectin، IV ټايپ کولاجن، تقبضي پروټينونو او د اندوتېل او نيورونونو د ژونکو څخه بهر موادو کې د جينونو په Transcription کې بدلون راولي چې په کلينيک کې هم د PKC نهې کوونکي څېرل شوي.

څلورمه تيوري يا نظريه د دې وړانديز کوي، چې هايپيرگلايسيميا د Hexosamine په سپر کې د جريان د ډېرېدلو لامل گرځي، وروسته بيا Fructose-6-Phosphate توليدېږي، چې د O-linked Glycosylation او Proteoglycon د جوړېدلو بنسټ جوړوي.

د Hexosamine د ځيني پروټينونو په Glycosylation سره د هغو په دندو کې بدلون راولي، د بېلګې په ډول د اندوتېل د Nitric Oxid په توليد کې او يا د هغو

جینونو په څرگندونو کې چې د Transforming Growth Factor β (TGF- β) او یا د Plasminogen Activator Inhibitor – 1 (PAT-1) د تولید لامل ګرځي.

داسې ښکاري، چې Growth Factor د ډیابېت په اړوندو اختلاطاتو کې بنسټیز رول لوبوي او پورتنۍ ذکر شوي تیوري د هغو د ډېرېدلو سبب ګرځي.

د اوښو د اندوتېل د ودې فکتور (A) (Vascular Endothelial Growth Factor A) په موضعي ډول په ارتشاحي Proleferative Retinopathy کې ډېرېږي، په داسې حال کې چې له Laser Photocoagulation درملنې څخه وروسته دوباره کمېږي.

د ودې نور فکتورونه لکه د پلاټېلېټونو د ودې فکتور، د اېیدرم د ودې فکتور، انسولین ډوله د ودې فکتور (ILGF-1)، د ودې هورمون، د Fibroblast اساسي د ودې فکتور او حتی انسولین هم د ډیابېت په اختلاطاتو کې رول لوبولای شي.

په عمومي ډول هایپرګلاسیمیما په مایتوکاندریا کې د Reactive Oxygen او Super Oxide د ډېر تولید او د څلورو مېکانېزمونو د فعالېدو لامل ګرځي.

که څه هم هایپرګلاسیمیما د ډیابېت د ټولو اختلاطاتو اصلي لامل شمېرل کېږي، خو تر اوسه پورې دا څرګنده نه ده، چې په دې اختلاطاتو کې ټول ذکر شوي مېکانېزمونه مساوي ونډه لري او که د ځانګړي ارګان په اړوند اختلاطاتو کې ځانګړی میکانیزم اساسي رول لري.

د ګلاسیمی کنټرول او د ډیابېت اختلاطات:

هغه څېړنې چې د Diabetes Control and Complication Trail (DCCT) تر نامه لاندې په ۱۹۹۰ تنو د لومړي ټایپ ناروغانو تر سره شوي، دا څرګندوي، چې د ګلاسیمی اصلاح د لومړي ټایپ په ناروغانو کې د هغې د اختلاطاتو د کمښت لامل ګرځي. دغه ناروغان چې په Intensive یا شدید ډول او Conventional معمولي درملنې لاندې وو، د Retinopathy، Nephropathy او Neuropathy پېښې یې وڅېرل شوې.

هغه کسان چې تر شدیدې (Intensive) درملنې لاندې وو، په ورځ کې څو ځله یې انسولین اخیستل، هغوی ته په منظم ډول لارښونې کېدې او په صحي رواني لحاظ حمایت کېدل او د دوی د درملنې اصلي موخه د Normoglycemia منځ ته راوړل وو، د دوی د وینې Hb A1c د % 7.3 په شا او خوا کې ساتل شوی وو.

بله ډله چې معمولي (Conventional) درملنه یې اخیسته، په ورځ کې دوه ځله ورته انسولین زرق کېدل، د دريو میاشتو په لړ کې یې یو ځل آزمویښې ترسره کېدې، د درملنې اصلي موخه یې د اعراضو مخنیوی وو او د Hb A1c اندازه یې % 9.1 تعین شوی وه. څېړنې دا څرګنده کړه، چې د ګلايسيمي د بڼه کنټرول په صورت کې د غیر ارتشاحي او ارتشاحي Retinopathy ګانو په پېښو کې % 47 کمښت، په Microalbuminuria کې % 39 کمښت، په کلینیکي Nephropathy کې % 54 کمښت او په Neuropathy کې % 60 کمښت منځ ته راغلی وو. البته د Macrovascular په پېښو کې څه د کتنې وړ کمښت ونه لیدل شو (ډېری ناروغان ځوان وګړي وو او د زړه او رګونو له ناروغیو سره مخامخ نه وو).

د DCCT له څېړنو څخه دا څرګنده شوه، چې د شدیدې (Intensive) درملنې په صورت کې به ناروغان د 7.7 نورو کلونو لپاره پرته له Retinopathy، د 5.8 نورو کلونو لپاره پرته له ESRD او د 5.6 نورو کلونو لپاره پرته د پښو د ګوتو له پرېکولو یعنی قطع کولو څخه پاتې شي.

د دې درملنې ګټې حتی وروسته له هغې چې څېړنه تکمیل شوه، هم ښکاره وې، هغو وګړو چې د 6.5 کلونو لپاره یې شدیدې یا Intensive درملنه اخیستې وه، د زړه په ناروغیو (د میوکارډ احتشاء، Stroke او د زړه او رګونو اړوند مرګونو) کې یې په وروستیو 17 کلونو کې له % 42-57 کمښت ولیدل شو. که څه هم وروستنی کنټرول له معمولي یا Conventional درملنې سره یوشان وو، خو څېړنه دا څرګندوي چې باید د درملنې موخه د

امکان تر حده د HbA1c نورمال اندازې ته نږدې ساتل وي، پرته د هغو وگړو څخه چې خطرناکه هايپوگلايسيميا يې تهديدوي.

بله څېړنه چې د (UKPDS) United Kingdom Prospective Diabetes Study تر نامه لاندې د دويم ټايپ له پنځه زره په زياتو ناروغانو کې له لس کالو څخه په زياته موده کې ترسره شوه، په دې څېړنه کې بېلابېلې درملنې د هغوی د اختلاطاتو سره وڅېړل شوې، ډېر ناروغان نوي تشخيص شوي وو. درملنه په عمومي ډول په دوو برخو ووېشل شوه:

۱- شديد (Intensive) درملنه چې په هغې کې له انسولينو، sulfonyleurea او metformine څخه کار واخيستل شو.

۲- معمولي (Conventional) درملنه، چې په هغې کې غذايي پرهېزونه او درمل شامل وو او موخه يې يوازې د اعراضو مخنيوی وو.

دې ناروغانو د فشار ضد بېلابېلې درملنې اخيستي، هغو کسانو چې شديده يا Intensive درملنه يې اخيسته Hb A1c يې % 7.0 ساتل کېده، په داسې حال کې چې د معمولي درملنې د ډلې د Hb A1c اندازه % 7.9 وه.

د UKPDS په څېړنو کې دا څرگنده شوه، چې د Hb A1c فيصدي د اصلاح د هر نمبر په مقابل کې په microvascular اختلاطاتو کې % 35 کمښت منع ته راضي، چې دا DCCT ته ورته لاس ته راوړنه وه، سربېره پر دې، نوموړو څېړنو وښودله چې د گلايسيمي کنټرول د زړه او رگونو اړوند اختلاطاتو کې څه تغير نه راولي، خو پر Lipoprotien، HDL او Triglyceride اغېزې کړې.

سربېره پر دې په دې څېړنو کې څرگنده شوه، چې په ښه توگه د فشار کنټرول په Microvascular او Macrovascular اختلاطاتو کې د کتنې وړ کمښت منع ته راوړي، يعنې په حقيقت کې د فشار د کنټرول گټې د گلايسيمي د کنټرول له گټو څخه ډېرې دي. دا څرگنده شوې، چې په منځنۍ اندازه د فشار ټيټول (144/82) د ډيابېټ اړوند د رگونو ناروغيو، Stroke يعنې گوزن، Microvascular اختلاطاتو، Retinopathy او د زړه د

عدم کفایې په پېښو کې د کتنې وړ کمښت منځ ته راوړي (کمښت کیدای شي د 32-56 % په شا او خوا کې وي).

وروسته بیا د هغو څېړنو په ترڅ کې چې د Kumamoto تر نامه لاندې د جاپان په هېواد کې ترسره شوې، هم ورته پایلې درلودې.

د DCCT، UKPDS او Kumamoto څېړنې ټولې د دې ښکارندويې دي، چې هایپرگلايسيمي د Microvascular اختلاطاتو په منځ ته راوړلو کې بنسټيز رول لري.

په عمومي ډول دغه څېړنې دا څرګندوي، چې:

- ۱- شديده يا Intensive درمله د ډيابټ د ټولو اشکالو لپاره حتمي او اساسي ده.
- ۲- د دويم ټايپ د ناروغانو په موقع تشخيص او د هغوی د فشار کنټرول په نوموړو ناروغانو کې له اختلاطاتو څخه مخنيوی کوي.

د ډيابټ (خوړې) ناروغی مزمن اختلاطات:

د ډيابټ ناروغي د وخت په تېرېدلو سره د بدن په بېلابېلو غړيو او ارګانونو اغېزې کوي او د مړينو او معيوبیتونو لامل ګرځي، د بېلګې په توګه د زړه ناروغی، د پښتورګو ناروغی، د سترګو ناروغی، عصبي ستونزې، د نهاياتو پرېکېدل، ګوزن او داسې نور...

د ډيابټ مزمن اختلاطات په دوو برخو وېشل کېږي:

۱- وعائي يا Vascular

۲- غير وعائي يا Non Vascular

وعائي اختلاطات بيا په دوه برخو وېشل کېږي:

الف: د کوچنيو رګونواختلاطات (Microvascular Complication)، چې په هغه کې Retinopathy، Neuropathy او Nephropathy شامل دي.

ب: د لويو رګونواختلاطات (Macrovascular Complication): چې د زړه د رګونو، محيطي رګونو او دماغي رګونوله ناروغيو څخه عبارت دي.

په غیر وعائي (Non Vascular) اختلاطاتو کې Gastroparesis، انتانات او د پوستکي ناروغی شاملې دي.

په ډېرو پېښو کې د نوموړيو اختلاطاتو پیل د ناروغی له ډول او مودې سره تړاو لري، د مثال په توګه د لومړي ټایپ % 40 ناروغان د پښتورګو په عدم کفایه او End Stage Renal Disease (ESRD) باندې اخته کېږي، په داسې حال کې چې د دویم ټایپ په 20 % ناروغانو کې نوموړې ناروغی منع ته راځي.

که چېرې ګلايسيمي په ښه توګه کنټرول نشي، نو د لومړي ټایپ ناروغان د ناروغی په دویمه لسیزه کې په اختلاطاتو اخته کېږي. د یادونې وړ ده چې د ګلايسيمي له دقیق کنټرول سره د کوچنیو رګونو ناروغی لکه Retinopathy، Neuropathy او Nephropathy کمښت مومي، خو په ځینو پېښو کې د ګلايسيمي له دقیق کنټرول سره سره بیا هم دغه اختلاطات منع ته راځي او یا هم د ګلايسيمي د نه کنټرول په صورت کې د هغې پېښې نه لیدل کېږي، چې کېدای شي په دې کې نور جینیتیک فکتورونه هم رول ولري.

د دویم ټایپ ناروغان د اوږدې مودې لپاره د نښو او اعراضو د نه موجودیت له امله بې تشخیصه پاتې کېږي، نو کېدای شي چې د تشخیص په وخت کې یې د ناروغی اختلاطات هم موجود وي.

په دویم ټایپ کې د لویو رګونو اختلاطات ډېر وي، د اکللي رګونو ناروغی په دې وګړو کې د نورو خلکو په پرتله څلور ځله ډېره ده، Fasting او Post Prondial هایپرګلايسيمي او همدارنګه د A1c لوړوالی له دې ستونزو مستقیم تړاو لري.

د یادونې وړ ده، چې د وینې لوړ فشار او د لیپیدونو غیرنورمال حالت د دې ستونزو په شدت کې اساسي رول لوبوي.

د ډیابېت مزمن اختلاطات

وعائې اختلاطات

۱- د کوچنیو او عیو اړوند اختلاطات

د سترگو ناروغی:

- Retinopathy (ارتشاحي او غیر ارتشاحي)

- Macular Edema

:Neuropathy

- حسي او حرکي نیورپاتي (د Mono او Polynuropathy په ډول)

- د اتونوم اعصابو نیورپاتي

:Nephropaty

۲- د لویو او عیو اړوند ناروغی:

- د زړه (اکلیلي) رگونو ناروغی

- د محیطي رگونو ناروغی

- د دماغی رگونو ناروغی

غیر وعائې اختلاطات:

- معدي معائې سیستم (Gasteroparisis او نس ناستې)

- بولي تناسلي سیستم (یورپاتي او جنسي ستونزې)

- د پوستکي ناروغی

- انتانات

- Cataract

- Glucoma

- Peri odontal او د غاښونو ستونزې

د سترگو اړوند اختلاطات:

۱ - *Diabetic Cataract*: Cataract د ډيابت د ناروغی يو اختلاط ده، چې د ناروغی د

دوام او د گلايسيمي له شدت سره مستقیمه اړیکه لري.

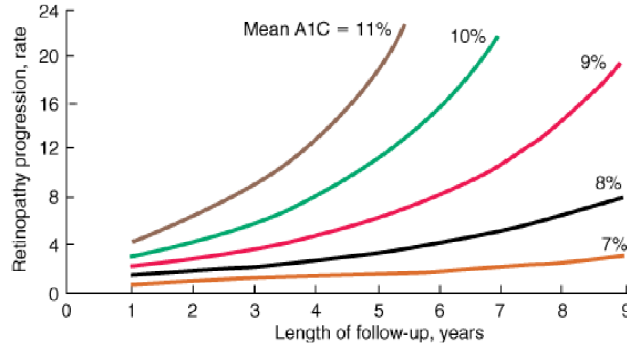
د عدسيې د پروټينونو Non enzymatic Glycosylation په ډيابېټيک ناروغانو کې د نورو همزولو په پرتله دوه ځله ډېر وي، چې کېدای شي همدغه پېښه د Cataract لامل هم شي.

۲ - *Diabetic Retinopathy*: چې په درې ډوله وېشل شوي:

a- ساده يا Background Retinopathy چې په هغه کې کوچني انيورېزمونه يا micro aneurysms، وينې يا Hemorrhage، Exudate او د شبکې اډيما ليدله کېږي.

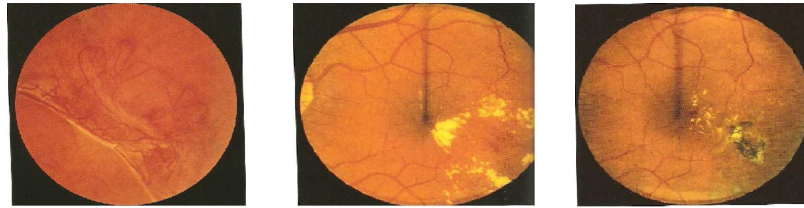
b- Proliferative Retinopathy: په دې اختلاط کې د شعريو اسکيمي او Cotton wool Spot يا پښه ئي ډوله اسکيميکې ساحې په شبکيه کې ليدل کېږي.

c- ارتشاحي يا خبيثه رېټينوپټي (Malignant Retinopathy): په دې ډول اختلاط کې نوې اوعيبې منع ته راځي.

پورتني شيما دديابت كنترول اود شبكيې د ستوتوخوا تراوگرگندوي

د دويم ټايپ ناروغان كېدای شي، چې د تشخيص په وخت كې په Retinopathy اخته وي، له دې امله د لومړي ټايپ ناروغان بايد درې كاله وروسته له تشخيص څخه او د دويم ټايپ له تشخيص څخه پيل او هر كال يو ځل د سترگو معاينات ترسره كړي

سربېره پر دې د (Avastin) Bevacizumab او Anti Vascular Endothelial Growth Factor (Anti-VEGF) زرق د نويو اوعيو له ودې څخه مخنيوی کوي. د تنباکو نه کارول او د فشار اصلاح د شکبېې د ناروغيو په مخنيوي کې مهم رول لري او بايد يادونه وشي، چې په Proliferative Retinopathy د اسپرينو د استعمال مضا د استطباب نه دی.

۳ - Glucoma:

د خوږې ناروغی په 6% ناروغانو کې واقع کېږي، په هغو معمولي درملنو چې د وازې زاوې د ناروغیو د درملنې لپاره کارېږي، اصلاح کېږي.

د Iris د نوبو اوعیو منځ ته راتلل، ناروغ د تړلې زاوې له کلوکوم سره مخامخ کولای شي، چې دغه حالت ډېر لږ منځ ته راځي په تېره بیا په داسې حال کې چې Cataract لري شي، ځکه د Cataract له لري کولو څخه وروسته نوې اوعیې ډېرې په چټکۍ سره منځ ته راځي.

د پښتورگو اړوند اختلاطات:

Diabetic Nephropathy:

د خوږې ناروغی نفروپاتي د پښتورگو د پرمختللي ناروغی (End Stage Renal Disease) او د هغې اړوند مړینو او معیوبیتونو ستر لامل دی، چې په تقریبي ډول د ESRD دریمه برخه ناروغان په ډیابت اخته وگړي دي.

د لومړي ټایپ ناروغان د ناروغی په ۲۰ کلونو کې د 30-40% پورې په ESRD د اخته کېدو چانس لري، چې دغه شمېره په دویم ټایپ کې لږ او د 15-20% په شا او خوا کې دي. له دې امله چې د ډیابت ډېر ناروغان (90%) په دویم ټایپ اخته دي، نو د ESRD ډېر ناروغان هم همدغه وگړي تشکیلوي.

Nephropathy که چېرې د Microalbuminuria او یا Macroalbuminuria په ډول وي، نو په دې صورت کې د زړه د ناروغیو خطر ډېر دی او د همدارنگه د Nephropathy په اخته ناروغانو کې په معمولي ډول Retinopathy هم لیدله کېږي.

د نورو اختلاطاتو په څېر د هغې په پتوجېنېز کې هم اوږده او دوامداره هایپرگلايسيمي بنسټیزه ونډه لري. که څه هم هغه میکانیزم چې مزمنه هایپرگلايسيمي په څه ډول د

Nephropathy لامل گرځي، په بڼه او مکمل ډول نه دی تشریح شوی، خو کېدای شي ځینې فکتورونه لکه (د ودې هورمون، Angiotensin II، Endothelin او AGEs)، د پښتورگو په Microcirculation کې ځینې بدلونونه (لکه د گلومیرولونو ډېر فلترېشن او لوړ Perfusion، د

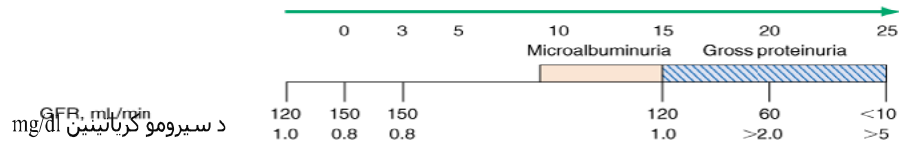
گلومیرولونو د شعریو لوړ فشار) او د گلومیرولونو ساختماني بدلونونه (لکه له ژونکو څخه د بهر موادو ډېروالی، د قاعدوي غشا پېرل کېدل او د Mesangial وسیع فبروز) په ګډه د هغې په منع ته رارو کې ونډه لري، کېدای شي، ځینې دغه اغېزې د Angiotensin II د آخډو د منځګړیتوب له امله منع ته راشي.

باید ذکر شي، چې د سګرېټو څکول د پښتورګود فعالیت کمښت، ګرندې کوي.

له دې امله چې یوازې % 20-40 د ډیابټ ناروغان په دې اختلاط اخته کېږي، نو ځینې نور حساس فکتورونه، چې تر اوسه پوره روښانه نه دي، خو کېدای شي د دې اختلاط په منع ته راتلو کې برخه واخلي، لکه څنګه چې د هغو یو ډېر ښکاره فکتور د ډیابټ د نفروپاټي کورنۍ تاریخچه ده.

د ډیابټ یا خوږې ناروغۍ تاریخچه، چې په لاندې شکل کې ښودل شوې پرمختګ کوي، د گلومیرولونو لوړ Perfusion او د پښتورګو هایپرټروفی د ډیابټ د اخته کېدو په لومړي کال کې منع ته راځي، چې دا په خپله د GFR له لوړوالي سره مطابقت کوي.

د ډیابټ له پیل څخه ورسته کالونه

د ډيابېت د اخته کېدو په لومړنيو پنځو کلونو کې د قاعدوي غشاء (پټوکي) د ضخامت زياتوالي، د گلوميرولونو هايپرتروفي او د Mesengial د حجم توسع منع ته راځي، چې GFR بېرته نورمال حالت ته نه راگرځي.

له 5-10 کلونو وروسته د ډيابېت د لومړي ټايب د % 40 ناروغانو په ادرار کې څه نا څه البومين اطراح کېږي او Microalbuminuria داسې حالت ته ويل کېږي، چې د 24 ساعتونو په غونډ شوي ادرار کې 80-300 mg/d او يا هم 30-300 mg/dL کريټينين د Spot Collection په ميتود تثبيت شي.

باید څرگنده شي، چې په ادرار کې د پروټينو د تثبيت ښه ميتود د Sensitive Radio Immuno Assay په نامه يادېږي، چې په ادرار کې د لږ مقدار البومينو د څرگندولو وړتيا لري.

د څلور ويشتو ساعتونو ټول شوی ادرار په ځيني حالاتو کې ډېر توپير څرگندوي، د بېلگې په توگه که چېرې د لوړې کچې پروټين لرونکي خواړه وخورل شي يا د سپورټي او فزيکي تمريناتو يا هم د ډېرې مودې لپاره د ولاړ پاتې کېدو په صورت کې به ښايي لوړ مقدار لاس ته راشي.

روغ وگړي تر 15 mcg/min البومين د ټولې شپې په ادرار کې څرگندوي، د سهار وختي ادرار په نمونه کې Albumin (په mcg/L) او Creatinine (په mg/L) اندازه کېږي، که چېرې د هغوی تناسب له 30 mcg/mg څخه ټيټ وي، نو دا يو نورمال حالت دی، خو له 30-300 mcg/mg مايکروالبومين يوريا بلل کېږي.

باید ذکر شي، چې د تشخيص لپاره باید د دريو يا شپږو مياشتو په اوږدو کې دوه يا درې ځله آزموينه تکرار شي.

که څه هم د Microalbuminuria شتون د Macroalbuminuria (>300 mg/dl) د منع ته راتلو لپاره يو لوی خطر دی، خو يوازې د % 50 معادل ناروغان د لس کلونو په اوږدو کې په Macroalbuminuria اخته کېږي.

په ځینې هغو وګړو کې چې په لومړي ټایپ ډیابېټ اخته وي او Microalbuminuria لري، دغه Microalbuminuria په خپله بېرته له منځه ځي، خو کله چې Macroalbuminuria منځ ته راغله په GFR کې بدلون راولي او تقریبا 50% ناروغان د 7-10 کلونو په اوږدو کې د پښتورګو پرمختللي ناروغی یعنی ESRD ته داخلېږي.

همدارنګه کله چې Macroalbuminuria منځ ته راغله، د وینې فشار او LDL Cholesterol لوړېږي او پتالوژیکي تغیر نه موندونکي (Irreversible) بدلونونه منځ ته راځي.

د دواړو ټایپونو اخته ناروغانو GFR پرته له Macroalbuminuria او Microalbuminuria څخه هم کمېدای شي، چې له دې امله باید د ناروغانو GFR او Creatinin په کال کې یو ځل وکتل شي.

Protien Urea چې متفاوت شدت لري او وروسته د Nephrotic Syndrome (Hypoalbuminemia، اذیما او په لوړه کچه LDL Cholesterol) په بڼه منځ ته راځي او پای ئې د Azotemia د منځ ته راتلو او پرمختګ لامل ګرځي، چې د پښتورګو د نورو ناروغیو پر خلاف هغه Protien Urea چې د ډیابېټیک نفروپاټي له امله منځ ته راځي د هغوی د عدم کفایې له پرمختګ سره نه کمېږي (ناروغان په ورځ کې 10-11 gr پروټین اطراح کوي، که څه هم Creatinin Clearance کمېږي).

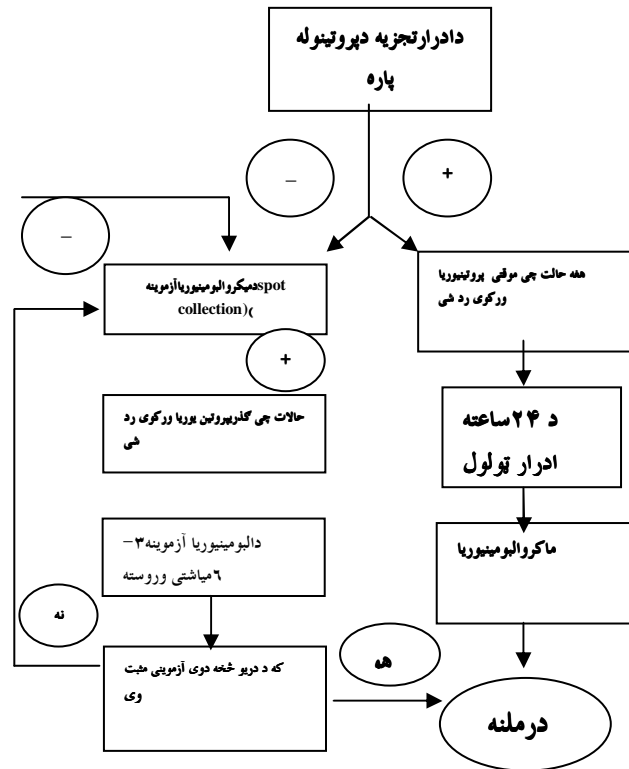
د پښتورګو د عدم کفایې له پرمختګ سره د ګلوکوزو د اطراح لپاره د هغو قدمه لوړېږي.

درملنه:

د درملنې بنسټ د ګلايسيميا نورمال ساتل دي.

د یوې بشپړې او پوره درملنې په توګه باید Albuminurea د منځ ته راتلو په لومړیو مراحلو کې تشخیص او درملنه یې وشي.

لاندې چارټ د تشخیص د ستراتیژۍ او په کال کې یو ځل د Creatinin او GFR د تخمین لپاره لارښوونه کوي:

هغه کړه وړه چې د Microalbuminuria له پرمختګ څخه Macroalbuminuria ته

مخنیوی کوي په لاندې ډول دي:

۱- د ګلايسيمي نورمال ساتل

۲- په سمه توګه د فشار نورمال ساتل

۳- ناروغانو ته د ACE Inhibitor او ARBs توصیه کول.

سرېبره پر پورته ذکر شویو ټکو د Dyslipidemia درملنه هم ضروري ده. د گلايسيمي کنټرول په دواړو ټایپونو کې د Microalbuminuria له پرمختګ څخه مخنیوی کوي، خو تر اوسه پورې دا څرګنده نه ده، چې کله چې Macroalbuminuria منع ته راشي د گلايسيمي کنټرول د پښتورگو د ناروغیو له پرمختګه څخه مخنیوی کوي او که نه. د پښتورگو د فعالیت له کمېدو سره یوځای، د اړتیا وړ انسولینو Dose هم کمېږي، ځکه چې پښتورګي د انسولینو په تخریب کې ونډه لري.

سرېبره پر دې د گلوکوزو ټیټوونکي نور درمل لکه (Sulfonylurea او Metformine هم د پښتورگو په عدم کفایه کې نه کارول کېږي.

ډېرې څېړنې دا څرګندوي، چې په سمه توګه د فشار کنټرول د البومینو د افراز مخنیوی کوي او د پښتورگو د دندو د اصلاح لامل ګرځي.

هغه ناروغان چې Protienuria نه لري باید فشار ئې $130/80$ وساتل شي او د هغو وګړو فشار چې Microalbuminuria یا Macroalbuminuria لري باید څه نور هم ټیټ وساتل شي، چې $125/75$ به د دوی لپاره مناسب وی.

که څه هم د ACE Inhibitor او ARBs تر منع څه مقایسوي شواهد د پښتورگو د فعالیت او Macroalbuminuria په هکله لاس ته نه دي راغلي، خو ډېر کارپوهان په دې فکر دي چې دواړه په مساوي ډول اغېزې لري.

بنائې هغو ناروغانو ته چې د ACE Inhibitor له امله په توخي یا Angioedema اخته کېږي، باید د ARBs له مشتقاتو څخه استفاده وشي.

د 2-3 میاشتني درملنې په بهیر کې د درملو دوز لوړېږي، تر څو چې Microalbuminuria له منځه ولاړه شي او یا هم درمل خپل لوړ دوز ته ورسېږي.

که چېرې د ACE Inhibitor او ARBs کارول ممکن نه وي، نو بنائې په دې صورت کې Calcium Channel Blocker، (د Non-Dihydropyridine ګروپ مشتقات) Beta-Blocker او یا هم Duretic وکارول شي. که څه هم د GFR په مخنیوي کې د دې درملو

اغېزې نه دي ثابتې شوي، خو د وينې د فشار کنټرول د هر ډول درملو په وسيله چې وي، ډېر ضروري دی.

د ډيابېټ يا شکرې ناروغی له کبله د رامنځ شوي Nephropathy کنټرول، د فشار له کنټرول څخه پرته يوازې د ACE Inhibitor او ARBs په وسيله امکان لري.

د ADA د وړانديز پر بنسټ د Microalbuminuria په شتون کې بايد د پروټينونو په خوړلو کې په متوسطه اندازه کمښت راوستل شي يعنې 0.8 gr/kg/day او د Macroalbuminuria د موجوديت په صورت کې بايد له 0.8 gr/kg/day څخه هم راټيټ کړای شي.

په دې صورت کې بايد په عمومي توګه % 10 کالوري له پروټينونو څخه واخيستل شي او بله دا چې که چېرې $\text{GFR} < 60 \text{ ml/min/1.74 m}^2$ وي، نو د نفرولوژي د کارپوهانو مشوره حتمي ده.

ډيابېټيک ناروغان د نورو ناروغانو په پرتله د هېموډيالېز له ډېرو اختلاطاتو سره مخامخ کېږي، د بېلګې په توګه Hypotension (د Autonomic نيوروپاټي او يا هم بنايي د Reflex Tachycardia د له منځه تللو له کبله)، د رګونو ستونزې او د Retinopathy د پېښو ګړندي کېدل.

سربره پر دې د ESRD له رامنځ ته کېدلو څخه وروسته د ډيابېټ د ناروغانو Survival تر نورو وګړو کم دی.

د ډيابېټ په ناروغانو کې Atherosclerosis د مړينې تر ټولو لوی لامل ګڼل کېږي، د دې وګړو د Hyperlipidemia درملنه بايد په شدت ترسره شي.

له ژونديو خپلوانو څخه د پښتورګو پيوند ډېره ښه درملنه ګڼل کېږي، خو دوامداره Immunosuppression ته اړتيا لري.

په ګډه د پښتورګو او پانقراس پيوند د ګلايسيمي د نورمال کېدو او له ډيالېز څخه د خلاصون لپاره ډېر ښه چانس دی.

:Diabetic Neuropathy

د ډيابېټ (خوړې) ناروغی تر ټولو معمول اختلاط نيورپاټي ده، چې له % 50 څخه ډېر ناروغان ورباندې اخته کېږي او د Polyneuropathy، Mononeuropathy او د Autonomoneuropathy په ډولونو منځ ته راځي. د کلايسيمي د کنټرول اندازه او د ناروغی دوام د نوموړي اختلاط په منځ ته راتلو کې بنسټيز رول لري. سربېره پر دې BMI (لوړ BMI (body mass index) د نيورپاټي د منځ ته راتلو چانس ډېروي، د تنباکو کارونه، د زړه او رگونو ناروغی، د ترای گلبسرایډ لوړه سويه او د وينې لوړ فشار د محيطي نيورپاټي د تشديد لامل گرځي. د ناروغی له پرمختگ سره دواړه ډوله عصبي رشتې يعني Myelinated او Unmyelinated خپل فعاليت له لاسه ورکوي. د ډيابېټ نيورپاټي له نورو نيورپاټي گانو سره ورته والی لري، ځکه خو يې تشخيص بايد د نورو اسبابو له ردولو څخه وروسته وضع شي.

د ډيابېټ (خوړې) ناروغی ټول ناروغان بايد د تشخيص په وخت کې د محيطي متناسبې نيورپاټي يعني Distal Symmetric Neuropathy له نظره معاینه او وکتل شي. د Autonomic Neuropathy اړوند آزمويښت د لومړي ټايپ ناروغانو لپاره پنځه کاله وروسته له تشخيص څخه او په دويم ټايپ کې د تشخيص پر مهال ترسره کېږي او بايد وروسته د هغی په کال کې يو ځل د نيورپاټي اړوند آزمويښت ناروغانو ته ترسره شي.

محيطي نيورپاټي

الف: متناسبه محيطي پولي نيورپاټي:

تر ټولو معمولي ډول نيورپاټي، متناسبه محيطي پولي نيورپاټي (Distal Symmetric Poly Neuropathy) ده، د ناروغی په پيل کې حسي اعصاب په ناروغی اخته کېږي، چې

د دستکش او جرابو (Stoking-Glove) په ډول اعراضو لکه کرختي، سوزېدلو او Tingling لامل گرځي. د Hyperesthesia، Parasthesia او Dysethesia په ډولونو هم لیدل کېږي. له نیمایي څخه په زیاتو پېښو کې ناروغان کوم ځانگړي اعراض نه لري. له دې امله چې د Axonal Neuropathy په ډول منځ ته راځي، نو اوږده اکسونونه ډېر ورباندې اخته کېږي له دې امله یې په پښو کې شدت ډېر وی.

په عمومي ډول دوه اړخیزه، متناسبه او مساوي وي، چې په پیل کې ئې د اهتزاز، درد او حرارت احساس کمېږي او د ناروغی د پرمختگ څخه وروسته هېڅ درد نه احساسېږي.

په دې ډول نیوروپاتي کې د حسي او حرکي اعصابو انتقال يعني conduction له ځنډ سره مخامخ کېږي، چې د ناروغی له پرمختگ نه وروسته Ankle Jerk هم بې اغېزې کېږي.

اعراض له اطرافو څخه پیل او د تنې لوري ته انتشار کوي، دردونه یې د شپې له خوا او د استراحت په وخت کې شدت مومي، درد په حاد ډول (له ۱۲ میاشتو څخه لږ) او مزمن ډول لیدل کېږي.

د دې ډول نیوروپاتي د تشخیص لپاره باید ناروغ د Semmes Weistien 5.07 اهتزازي میلی په وسیله معاینه شي، د دې میلی د اهتزازاتو د نه احساس په صورت کې به ناروغان د پښو د ژوبلو او زخمونو د خطر سره مخامخ وي، چې ښايي پوره پاملرنه ورته وشي.

که څه هم دغه ډول نیوروپاتي څه مناسبه درملنه نه لري، خو د گلايسيمي کنټرول د عصبي انتقال conduction په اصلاح کې مرسته کولای شي، ځيني ویتامينونه لکه folate او Vit-B12 باید ناروغانو ته تجویز شي.

د وينې د لوړ فشار او لوړو ترايگليسېراید درملنه همدارنگه د نیوروتوکسینو له استعمال څخه ډډه کول د دې اختلاط په مخنیوي کې گټور دي.

د ناروغی له پرمختگ سره د پښې د تلې د کوچنیو عضلاتو عصبي تخریب، د پښې شکل ته تغیر ورکوي او د پوستکي څخه لاندې شحمي انساجو د بې ځایه کېدو لامل گرځي،

چې دغه کار د پښې د Biomechanic بدلون له امله د پښې زخمونو او ژوبلو ته زمینه مساعدوي.

ب: ځانگړې محيطي نيوروپاتي (Isolated Peripheral Neuropathy):
 د يوه عصب اخته کېدل د Mononeuropathy او د خو اعصابو اخته کېدل د Mononeuropathy Multiplex په نامه يادېږي، چې د ناڅاپي پيداېښت او په پای کې د ټولو دندو د بيا روغتيا په وسيله مشخصه کېږي.
 د اسبابو له نظره د رگونو اسیکمي يا Traumatic زيانونو ته نسبت ورکول کېږي.
 Cranial او Femoral اعصاب تر ټولو ډېر ورباندې اخته کېږي، حرکي ستونزې په دې ډول نيورپاتي کې متبازې وي، د Cranial اعصابو اخته کېدل د Diplopia لامل گرځي

او په یوازې توګه د دریم، څلورم او یا شپږم اعصاب اخته کېدل په آزموینو کې ضعیفې څرګندوي، په داسې حال کې چې د سترګې (کسی) Pupil څه ستونزې نه لري او پشپړه روغتیا د 8-12 اونیو په اوږدو کې منځ ته راځي.

Diabetic Polyradiculopathy یو سندروم دی، چې په نوموړي سندروم کې ډېر شدید او ناتوان کونکي دردونه منځ ته راځي، چې دا دردونه د یوې یا څو عصبي رشتو په ساحه کې وي، په ځینو پېښو کې کېدای شي له حرکتی ضعیفې سره هم مل وي.

Diabetic Amyotrophy د وړانه د مخکینی برخې له ډېرو شدیدو دردونو سره منځ ته راځي، چې دغه دردونه د څو ورځو یا اونیو په ترڅ کې د Quadrecepts عضلې ضعیفې او د هغې د کتلې د کمېدو لامل ګرځي، د ضعیفې په منځ ته راتلو سره دردونه د کرارېدلو لوري ته ځي.

د دې اختلاط درملنه د درد ضد درملو کارول او د ډیابېټ کنټرول دي، چې اعراض له 6-18 میاشتو په موده کې له منځه ځي.

ج: د ډیابېټ یا خوږې ناروغی درد لرونکې نیوروپاټي:

په لومړیو کې د خفیف لمس په مقابل کې د حساسیت ډېرېدل او وروسته بیا د ډېرو شدیدو دردونو منځ ته راتګ په تېره بیا د شپې له خوا د فزیکي او روحي ستونزو لامل ګرځي. د دې پېښو د درملنې لپاره (25-75 mg) Amitriptylin د شپې له خوا توصیه کېږي، چې اغېزې یې له 48-72 ساعتونو په اوږدو کې څرګندېږي، چې دغه اغېزې یې د Antidepressant اغېزو پر خلاف دي، ځکه Antidepressant اغېزې یې له دوو څخه تر درې اونیو پورې وخت نیسي. د ناروغانو اعراض د شپې له خوا د ښه خوب له امله هم کمېږي.

د دې درملو ناوړه اغېزه د سهار له خوا Drowsiness دی، چې د وخت په تېرېدو سره کمېږي.

که چېرې له خوب څخه لږڅه مخکې ورکړل شي، نو دا ستونزه يې هم رفع کېږي. اوکه چېرته له پنځو ورځو درملنی څخه وروسته اغيزمن نه وو، نو بايد درملنه قطع شي.

هغو ناروغانو ته چې د Amitriptylin انټي کولېنرژيک اغېزې ځورونکې وي، Nortriptylin دې ورته ورکړل شي.

Desiperamine له 25 mg څخه 150 mg پورې په ورځ کې يو ځل Amitriptylin ته ورته اغېزې لري. د Tricyclic Antidepressant، Phenothiazine او Fluphenazin يوځای کارول هم د دې دردونو د آرامۍ لامل گرځي، چې دا کار د دوی په Antidepressant اغېزو پورې کومه اړه نه لري.

Gabapentin د ورځې 900-1800 mg په درې وېشلو دوزونو هم د ډيابټ په نيوروپاتي کې گټور ثابت شوي، د Tricyclic Antidepressant د نه مؤثریت په صورت کې له نوموړو درملو څخه استفاده کېږي. هغه څېرې چې په Pregablin ترسره شوي، د دې مرکب اغېزمنتوب څرگندوي.

Deloxitine چې د سيروتينونو او نوراپي نفرينو له بيا اخیستنې څخه مخنيوی کوي، هم د ډيابټ ناروغی په درد لرونکو نيوروپاتي کې گټور ثابت شوي. کلينيکي څېرې د دې څرگندوی دي، چې دا مرکب د ۴۰ او ۵۰ فيصده په شا او خوا کې درد کموي.

Capsaicin چې يو موضعي مخرش دی، د موضعي عصبي دردونو په درملنه کې ډېر کارول کېږي. د Zostrix 0.025 % او Zostrix - HP 0.075 % مالش په بڼه په بازار کې موجود دي، چې د ورځې په اوږدو کې تر څلور ځلو پورې په درد لرونکو برخو مالش کېږي. د دې درملو د کارونې پر مهال بايد له دستکشونو څخه کار واخیستل شي او له سترگو، مخاطي غشاء او تناسلي برخو سره په تماس کې رانشي.

د خوږې ناروغی د ډنگری نيوروپاتيک سندروم (Diabetic Neuropathic Cachexia Syndrome) چې متناسبه محيطي نيورپاتي ده، د ډېر زيات وزن له لاسه ورکولو سره يوځای ليدل کېږي (کله چه د بدن له ۶۰ فيصده څخه زيات وزن ضايع شي) او درد

لرونکې Dysthesia چې د لاندنیو نهایتو، پورتنی برخه، لاسونه او تنه ورباندې اخته کېږي.

درملنه د انسولینو او درد ضد درملو په وسیله ترسره کېږي. انذار یې په مجموعي توګه ښه دي، ناروغ د یوه کال په موده کې خپل وزن بېرته پوره کوي او دردونه یې هم له منځه ځي.

:Autonomic Neuropathy

د لومړي او دویم ټایپ ډیابټ د اوږدې مودې ناروغان د اتونوميک نیوروپاټي په ستونزه اخته کېږي چې د هغوی Cholenergetic، Noradrenergic او Peptidergic (پېپټیدونه لکه د پانقراس پولی پېپټید او Substance P) سیسټمونه مصابولای شي.

د ډیابټ اتونوميک نیوروپاټي په بېلابېلو سیسټمونو لکه د زړه د رګونو سیسټم، هضمي سیسټم، بولي تناسلي سیسټم، Psudomotor او میتابولیک سیسټم اغېزې کولای شي. د زړه او رګونو په سیسټم د هغې د اغېزو له امله د استراحت په وخت کې د زړه شدید حرکات یعنې Tachycardia، وضعیتي ټیټ فشار منځ ته راځي همدارنګه د نابیره مرګونو راپور هم ورکړل شوی دی.

Gasteroporosis او د مثانې د تشېدلو ستونزې هم د اتونوميک نیوروپاټي له امله منځ ته راځي د لوړو نهایتو ډېر لوندوالی او د پښو وچ پوستکی د سیمپاټیک اعصابو د ستونزو او ناسم فعالیت له امله منځ ته راځي، چې دا Anyhdrosis د پنځې د چاودو او بالاخره د زخمنو لامل ګرځي.

Autonomic Neuropathy په Counter Regulatory hormone اغېزه کوي او د هغو افراز له کمښت سره مخامخ کوي چې په نتیجه کې یې مریض د هایپوګلايسمیا نښې نښانې نشي احساسولای نو له دې امله دغه ناروغان د وژونکي او خطرناکې هایپوګلايسمیا خطر ته دېديږي.

وضعيتي تېټ فشار چې د اوتونوميک نیوروپاتې له امله منځ ته راځي په بېلابېلو درملو یې درملنه کېږي Fludrocortison، Midodrine، Clonidine، Octreotide او Yohambin چې هر درمل ځانګړې اغېزې لري پرته له درملو هغوی باید کافي مالګه واخلي او د اوبو د ضیاع او ډیپوروتیک درملو له اخیستلو څخه ډډه وکړي.

:Gasteroparesis

له معدې څخه د غذايي موادو د لېږدونې او انتقال ستونزې دي چې د اوتونوميک نیورویاټي له امله منع ته راځي.

دغه اختلاط ته باید د لومړي ټایپ په ناروغانو کې پاملرنه وشي په تېره بیا په هغو کسانو کې چې وروسته له ډوډۍ خوړلو څخه د دوی گلايسيمي ډېر بدلون مومي. د هغې اعراض د معدې د تشېدلو د ځنډ او د کوچنيو او لویو کولمو د حرکاتو د تغیر (اسهال او قبضیت) له امله منع ته راځي. ناروغان د بې اشتهايي، زړه بدوالي، کانگو، ژر مورکېدلو او د نس له انتفاخ څخه شکایت کوي.

هستوي طبي ساتيگرافي وروسته د نښه شویو غذايي موادو له اخیستلو څخه Radiolabeled د معدې د تشېدلو لپاره ډېره غوره آزموینه ده مگر د ناروغ اعراض د هغې سره پوره تړاو نه څرگندوي.

لوره گلايسيميا د یوې خوا د اوږدې مودې په لړ کې په Parasympatic اعصابو اغېزه کوي او د Gasteroparesis د منع ته راتلو لامل کېږي د بلې خوا په مستقیم ډول د معدې تشېدلو د ځنډ سره مخامخ کوي.

د شپې له خوا نس ناستې له متناوب قبضیت سره د ډيابټ اړوند د هضمي سیستم د اختلاطونو نه شمېرل کېږي. دغه اعراض د لومړي ټایپ په ناروغانو کې Celiac Sprue ته ورته دي.

د مری دندې هم له ستونزو سره مخامخ کېږي خو په ډېرو پېښو کې څه کلینيکي اعراض نه لري.

درمنله:

د گلايسيمي دقیق کنټرول د هغو د درملنې بنسټ جوړوي لکه څرنګه چې لیدل شوي په ځیني پېښو کې د گلايسيمي کنټرول د هغې د اصلاح لامل کېږي. ناروغ باید د ورځې خو

ځله په کمه اندازه ډوډی وخورې او بلن خواړه تر نورو غوره بلل کېږي. د کم مقدار شحمیاتو او ډیر فایبرلرونکو خواړو څخه استفاده د اعراضو په کم کولو کې مرسته کولای شی.

Dopamin Agonist درمل لکه Metochlopramide د 5 څخه تر 10 ملي گرامو پورې د هر ځل ډوډی څخه مخکې ، Domperidone 10-20 mg کېدای شي د یوې لنډې مودې لپاره ګټه وکړي.

چې د وخت په تېرېدلو سره د هغه ګټورتوب کمښت مومي. لومړی درمل د کانګو ضد مرکزي اغېزې لري او د Cholenergic خواصو په درلودلو د معدې په تشېدلو کې مرسته کوي.

Drowsiness، بې قراري، سترتیا او بې حالي د هغې په ناخوالو اغېزو کې شامل دي. Tardive Dyskinesia او Extrapyramidal اغېزې هم منځ ته راتلای شي. همدارنګه Erythromycin چې شاید د Motilin له اخذو سره په یوځای کېدو د معدې د تشېدلو سبب شي په ورځ کې درې ځله ۲۵۰ ملي گرامه ناروغانو ته توصیه کېږي. Tegaseral یا Zelnorm چې د S-HT4 یو قسمي انتاګونست دی اوس د دې ناروغی د درملنې لپاره نه کارول کېږي.

په ځینې انتخابي ناروغانو کې د Botulinum Toxin زرق د Pylours په ساحه کې د Pyloric معصرې مقاومت له منځه وړي او د معدې په ژر تشېدلو کې مرسته کوي. د معدې برقي هڅونه ګټوره بلل شوې څرګنده شوې چې دې هڅونو اعراض له منځه وړي او د هغو ناروغانو په ژوند کې چې درمل اغېزه نه پری لري ګټور ثابت شوي.

هغه نس ناستې چې د Autonomic Neuropathy له امله منځ ته راځي د درملو په مقابل کې تعند کوي که څه هم چې په ډېرو پېښو کې یې په خپله دوباره روغتیا موندلې. بیا منځ ته راتلونکې نیوروپاتي ډېر کله د معصرې د کنټرول د له منځه تللو او بې ارادې د غایطه موادو د بهر کېدو لامل کېږي. د هغې درملنه Loperamide 4-8 mg په ورځ کې یا

Diphenoxylate یو ځای د Atropine سره دوه تابلېته د ورځې تر څلورو څلو پورې تطبیق کېږي. په ډېرو شدیدو واقعاتو کې د Paregoric تینیچر یا Codeine ۶۰ ملي گرامو ته اړتیا لیدله کېږي ترڅو له نس ناستې څخه مخنیوی وکړي. داسې راپورونه هم موجود دي چې Clonidine د ډیابېت نس ناستې کموي مگر د فشار د ټیټولو له امله چې په ډیابېټیک ناروغانو کې د مخکې څخه وضعیتي ټیټ فشار موجود وي د هغې کارونه محدوده ده. قبضیت په معمولي توګه د هڅونکو laxative درملو لکه Sena په درملنه له منځه ځي.

بولي تناسلي ستونزې:

د ډیابېت ناروغی اوتونوميک نیوروپاټي د بولي تناسلي ستونزو لکه Cystopathy، د انتعاذ او جنسي ستونزو (جنسي بې ميلي، Dysparenia یا دردناک مجامعت او د Vagina د Lubrication کمېدلو) سبب ګرځي. په Cystopathy اخته ناروغان د مثاني ډکوالی نشي احساسولای همدارنګه د ادرار په وخت هغه په پوره ډول نشي تخلیه کولای د مثاني ارتجاعیت زیانمن کېږي، چې په مثانه کې د ادرار د پاتې کېدو له امله د انتاناتود ودې سبب ګرځي. د Cystopathy تشخیص د Cystometry او Urodynamic آزموینو څخه وروسته ایښودل کېږي. د انتعاذ او انزال ستونزې د ډیابېت د ناروغانو د نیوروپاټي د لومړۍ نښې په ډول پرته د نورو ستونزو منځ ته راتلای شي.

درملنه:

الف: د Cystopathy ناروغان باید په وخت سره ادرار ته تشویق شي د ستونزو په صورت کې باید هغو ته Catether تطبیق شي سربېره پر دې د Bethanecol 10-50 mg

په ورځ کې درې ځله کېدای شي دې وگړو ته گټور واقع شي. د پام وړ بدلون وروسته د مټانې د داخلي معصرې د غوڅولو څخه منع ته راځي.

ب: د جنسي ستونزو درملنه:

د انتعاذ د ستونزو د درملنې لپاره طبي ميخانيکي او جراحي ميتودونه موجود دي. انتعاذ د Corpus Caverosum د رگونو د ملساء عضلاتو د استرخاء له امله منع ته راځي. Nitric Oxide ، Cyclic 3, 5 – Guanosine Monophasphate (GMP) د منع ته راتلو او متشکل کېدو سبب کېږي چې نوموړی مرکب د ملساء عضلاتو استرخاء منع ته راولي.

د cGMP وصفې انزايم Phosphodiesterase Type s نهی کونکي د نوموړي مرکب له تجزيه کېدو څخه مخنيوی کوي او د انتعاذ د منع ته راتلو او دوام لامل گرځي. Sildenafil (Viagra)، Vardenafil (Levitra) او Tadalafil (Cialis) د جنسي هڅونو په ځواب کې د انتعاذ د اصلاح سبب گرځي.

Sildenafil دوز ۵۰ ملي گرامه تابليت دي چې يو ساعت مخکې د جنسي اړيکو څخه اخیستل کېږي.

د اغېزو لوړه کچه يې له يونيم ساعت څخه تر دوو ساعتونو پورې څرگندېږي او اغېزې يې څلور ساعته دوام کوي هغه ناروغان چې دې درملو ته اړتيا لري د ۵۰ نه تر ۶۰ په سلوکي د هغوی ستونزې لري کېږي.

لوړ دوز يې ۱۰۰ ملي گرامه دی. د Vardenafil او Tadalafil د پيل دوز ۱۰ ملي گرامه دی چې بيا تر ۲۰ ملي گرامه پورې لوړ دوز کارول کېږي او يا هم تر ۵ ملي گرامو پورې کمېږي.

دا څرگنده شوې چې Tadalafil د ۳۶ ساعتونو دپاره انتعاذ اصلاح کوي او په کلينيکي څېړنو کې د هغې ځيني ناوړه اغېزې څرگندې شوي لکه تېږدونکې سردرد،

Flushsing، هضمي ستونزې په کمو پېښو کې د رنگونو په لیدلو کې بدلون او Priapism راپورونه هم ورکړل شوي که چېرته انتعاذ د څلورو ساعتونو لپاره ډېر دوام وکړي باید روغتیايي مرکز ته مراجعه وشي.

د PDES نهی کوونکي درمل د نایتریتونو Hypotension خاصیت تشدیدوي، نو د هر ډول نایتریتونو سره د یوځای کارولو څخه یی باید ډډه وشي او هغه ناروغانو ته چې د شپږو میاشتو په ترڅ کې یې د زړه ناروغی، Stroke یا گزڼ او د زړه Arrhythmia تېره کړې وي او هغه وگړي چې د ځملاستو په وخت کې Hypotension یا Hypertension ولري، د زړه عدم کفایې او د Unstable Angina ناروغانو ته باید ونه کارول شي.

په کمو پېښو د لیدلو د کمښت او یا په دایمي توگه د لیدلو د لاسه ورکول هم راپور ورکړل شوی.

په Intracorporal کې د Vasoactive درملو زرق د انتعاذ سبب کېږي هغه درمل چې په دې مقصد کارول کېږي عبارت له دي له :

۱- Papaverine په یوازې ډول

۲- Papaverine د Phentolamine سره یوځای

۳- Alprostadil (Prostaglandine E)

د Alprostadil رزقېدل په نسبي ډول درد نه لري. مگر د ساحې د زخم، Priapism، او فبروز د مخنیوي لپاره ډېرې پاملرنې ته اړتیا لري. په ځینو حالاتو کې د Urethral په منځ کې د Alprostadil د مخصوصو قرصونو یعنی Pellets څخه د زرق د ناوړه اغېزو د مخنیوي دپاره استفاده کېږي. د بېروني خلا درملنه (Erec-Aid system) یوه غیر جراحي طریقه ده چې یوه برخه یې د لاسي پمپ په وسیله تخلیه کېږي او په نتیجه کې یې قضیب ته د وینې د جریان د ډېرېدلو سبب کېږي. چې بیا همدغه راغلې وینه د یوې حلقې په واسطه په قضیب کې ساتل کېږي دغه پروسته د ۲۰ څخه تر ۳۰ دقیقو پورې ادامه پیدا کولای شي د هغې په استعمال کې د ډېر زحمت له امله دغه وسیله ډېره نه کارول کېږي.

په اوسنیو شرایطو کې د غیر جراحي میتودونو د ښېګڼې له امله د جراحي میتودونو څخه ډېره استفاده نه کېږي.

د Vaginal Lubricant استعمال، د انتاناتو درملنه او په موضعي او سیسټمیک ډول د Estrogen کارول د ښځینه ناروغانو د ستونزو په درملنه کې موثر واقع کېږي

د خوږې د ناروغی د ناروغانو د پښو ستونزې:

ډیابېت اکثراً د تیتو نهایتو د قطع کېدو او غوڅولو لامل ګرځي. د پښو زخمو، ژوبلې، او انتانات د ډیابېت په ناروغانو کې د معیوبیتونو یو ستر لامل دی، د دې ستونزو په منځ ته راوړلو کې بېلابېل فکتورونه ونډه لري چې په لاندې ډول دي:

۱- د ډیابېت نیورپاټي

۲- د پښې Biomechanic بدلونونه او ستونزې

۳- د رګونو Atherosclerotic ناروغی

۴- د زخمونو د روغتیا ځنډ

د نیوروپاټي پرمختګ د پښې د کوچنیو عضلاتو د اعصابو د تخریب لامل ګرځي چې د هغو له امله د پښې لویه ګوته (Toes) د پنجال بڼه غوره کوي او Submetatarsal شحمي برخه وړاندې خواته بې ځایه کوي.

چې دغه بدلونونه د مفاصلو او ارتباطي انساجو د بدلون سره یوځای د پښې نورمال Biomechanic ته بدلون ورکوي. اود Planter په برخه د فشار د ډېرېدلو سبب ګرځي.

سربېره پر دې محیطي حسي نیوروپاټي د پښې په ساتونکو میخانیکیتونو اغېزې کوي او د دې سبب کېږي، چې د ناروغ پښه د بېلابېلو زخمونو او ژوبلو سره مخامخ شي.

Autonomic نیوروپاټي د پښې د ویني په جریان کې د بدلون په راوستلو د هغو د وچوالي (Anhydrosis) سبب ګرځي. وروسته بیا د پښو د زخمونو او چاودو د پاره زمينه

مساعدي.

PAD او د زخمونو په روغتیا کې ځنډراولي ، د هغو کوچنیو زخمونو د جوړېدلو څخه چې په پنبه کې منع ته راځي مخنیوی کوي او د دې ژوبلو او زخمونو د ودې او منتن کیدوسبب گرځي .

تقریبا ۱۵ فیصده په دیابت اخته ناروغان د پنبو په زخمونو او ژوبلو اخته کېږي چې ډېر یې د غټې گوتې او MTP په ساحه کې منع ته راځي . او د دې ناروغانو یو شمېر د ناحیې غوڅولو یا Amputation ته اړتیا پیدا کوي .

د Amputaion خطري لاملونه په لاندې ډول دي:

- ۱- د نارینه جنس
- ۲- تر لسو کالو د ډېرې مودې لپاره په ناروغی د اخته کېدو تاریخچه
- ۳- د محیطي نیورپاتی شتون
- ۴- د پنبې غیرنورمال خوځښت
- ۵- د محیطي رګونو ناروغی
- ۶- د سګرتو څکول
- ۷- د دیابت ناروغی د زخمونو له امله د غوڅولو تاریخچه
- ۸- د ګلايسيمي کنټرول په ناسمه توګه .

درملنه:

د پنبې د زخمونو، ژوبلو او د هغو د غوڅولو د مخنیوي لپاره باید هغه ناروغان چې ډېر د خطر سره مخامخ دي وپېژندل شي، دوی ته باید صحي زده کړې او تعلیمات ورکړل شي او داسې لارښوونې ورته وشي چې د پنبو د غوڅولو څخه وژغورل شي .

د صحي زده کړو او تعلیماتو په جریان کې لاندې ټکو ته د ډېرې پاملرنې اړتیا ده:

- ۱- په ډېر احتیاط باید بوت (پاپوش) انتخاب کړي .

۲- هره ورځ دې د خپلې پښې کتنه او مواظبت وکړي اودهغو، ژوبلو او نورو زخمونو ته دې پاملرنه وکړي.

۳- د پښې پاکي او نظافت ته باید پاملرنه وشي او هڅه دې وشي چې پښه پاکه او مرطوبه وساتل شي.

۴- د خپل سر درملو له کارولو څخه دې ډډه وشي.

۵- په لوڅو پښو د قدم وهلو څخه باید د ډيابېت ناروغان منع شي

۶- د ستونزې د منځ ته راتلو په صورت کې باید روغتیايي کارکونکي ته مراجعه وشي.

هغه وگړي چې د پښو د زخمونو او Amputation یا غوڅولو خطر یې تهدیدوي د پښو د ساتنو مواظبت د کارپوهانو مشوره به د دوی لپاره گټوره وي.

د یادونې وړ ده چې د اصلاح وړ خطرونو د اصلاح په صورت کې د غوڅولو چانس کمېږي.

د زخمونو د موجودیت په صورت کې باید لاندې ټکي په پام کې ونیول شي:

۱- د پښو د وضعیت سره د سمو او مناسبو بوتانو کارول

۲- د نوکانو مواظبت

۳- داسې لارې چارې او فزیکي فعالیتونه چې په یوه برخه د فشار له وارېدېدلو څخه مخنیوی وکړي.

۴- نورو سیستمیک ناروغيو او عادتونو ته پاملرنه وشي، لکه لوړ فشار، dislipidemia د سکرټو څکول او داسې نور.

۵- د گلايسيمي بڼه او مناسب کنټرول هم گټور واقع کېدای شي.

لا تر اوسه د پښې زخمو، ژوبلې او انتانات د لوی پرابلم په ډول پر ځای پاتې دي.

د دې امله چې د پښو د زخمونو په منځ ته راوړلو کې مختلف پتوجنیزونه ونډه لري، نو د هغې د درملنې لپاره بېلابېلو دسپېلینونو ته اړتیا لیدل کېږي، چې په هغو کې د اورتوپېډي،

د رگونو جراحي، اندوکرینولوژي، Pediatrics اود انتاني ناروغیو کارپوهان همکاري وکړي.

لکه څنگه چې د Planter برخه د زخمونو لپاره يوه مساعده ساحه ده چې دغه زخمونه کېدای شي په لومړي سر کې يواځې Neuropathic وي او انتانات په هغو کې ځای ونه لري. او يا هم Cellulitis او Osteomyelitis په وسيله احاطه شوي وي. کېدای شي، چې د زخمونو او Ulcer پرته هم Cellulitis موجود وي په دې حالاتو کې مناسب انتي بيوتیک چې د اغېزو پراخه ساحه ولري او په Anaerob مکررونو هم اغېزه وکړي انتخاب شي.

په سطحي زخمونو او Ulcer کې د ډول ډول انتاناتو شتون امکان لري د بېلګې په توګه G. Positive، G. Negative او Anaerob.

د يادونې وړ ده چې Gasgangrene پرته د Clostridial انتاناتو څخه هم منځ ته راتلای شي. هغه کلچر چې د زخم د سطحي برخې څخه اخیستل شوی وي د انتان په تشخيص کې مرسته نشي کولای. ددې امله باید د debrid شوي قرحي دتلي څخه اويادقرحي aspirations څخه نمونه کلچر شي.

د قرحې ژوروالی باید د معقم Prob په وسيله تعين شي.

د پېنې X-Ray د Osteomyelitis د تشخيص لپاره په هغو قرحاتو کې چې درملنه يې د اوږدې مودې لپاره بې نتيجه وي خاص اهميت لري.

د هستوي درملو له تطبيق څخه وروسته د هډوکو Scan کولای شي چې د هډوکو د انتاناتو او ژورو قرحاتو په تفريقي تشخيص کې مرسته وکړي.

که څه هم Indium Labeled يا د انديوم په وسيله نښه شوي د وينې سپين کرويات د انتاناتو په تشخيص کې چې يوازې په قرحه کې موجود وي يا هډوکي هم په التهاب اخته وي ډېر ګټور دي، مګر دغه کار ډيري تخنيکي ستونزي لري.

په اوسني وخت کې د پښې MRI ډېره اغېزمنه کتنه گڼل کېږي که څه هم د Osteomyelitis له امله د هډوکو تخریب له Charcot Arthropathy څخه ډېر گران دی. که چېرته Debredment ته اړتیا وي نو کولای شو چې د کلچر او انتي بیوگرام لپاره نمونه واخیستل شي.

د Osteomyelitis درملنه په ښه ډول د گډې درملنې په وسیله صورت نیسي. د مناسب انتي بیوتیک ټاکل (IV انتي بیوتیک تر خوراکي څخه غوره دي)، او د منتن شوي هډوکي Debredment ډېر اهمیت لري، سربېره پر دې د رگونو ناروغی ته هم باید پاملرنه وشي. Noninvasive کتنې د ډيابټ اړوند د رگونو د ناروغیو د تشخیص لپاره کافي نه دي، ډېر کله Angiography ته اړتیا لیدل کېږي. چې باید په پښتورگو د هغو اغېزو ته ډېره پاملرنه وشي. د محيطي رگونو Bypass په ډېرو حالاتو کې د قرچې په التیام کې مرسته کوي او د Amputation لپاره اړتیا کموي.

د ډيابټ د قرحاتو لپاره بېلابېلې درملنې وړاندیز شوي چې نورو څېړنو ته اړتیا لري.

د ADA د لارښونې پر بنسټ باید لاندې ټکو ته پاملرنه وشي:

۱- Off-Loading يا په ساحه د وزن کمول.

۲- د زخم پاکول يا Debredment.

۳- د زخم پوښل يا Dressing.

۴- د مناسب انتي بیوتیک ټاکل

۵- د وینې د جریان تآمین Revascularization

۶- د Amputation محدود کول.

په قرچه يا ژوبله ساحه د فشار کمول د میخانیکي ضرباتو د کمښت سبب کېږي او قرچه د روغ کېدو حالت نیسي، استراحت او ځینې مخصوص وسائل په دې کې مرسته کوي. جراحي Debredment او د زخم پاکول خاص اهمیت لري خو د نورو درملو (لکه انزایمونو کاررونه) اهمیت پوره ښکاره نه دی. د زخمونو او ژوبلو ځایونو پټول په تېره بیا

Hydrocalloid Dressing ډېر ښه دی ځکه ساحه مرطوبه او پاکه ساتي د موضعي Antiseptic کارول لږ موثریت لري.

کله چې انتان کنترول شو باید ناروغ فزیکي درملنې او بیا کارونې ته چمتو شي. ځینې ساده انتانات د خوراكي انتی بیوتیکونو په وسیله تداوي کېږي لکه (Cephalosporin, Clindamycin, Amoxicillin/Clavolanate او Fluoroquinolone) د نکروتیک انساجو لري کول او debredment، د قرچې او ژوبلې ساحې موضعي درملنه (د قرچې په ساحه د وزن مخنیوی) او په منظمه توګه د انتاناتو په هکله د معلوماتو ترلاسه کول ډېر اهمیت لري. په ځینې حالاتو کې بېړنۍ جراحي يعني Debredment ډېره ضروري ښکاري. د ګلايسيمي پوره او دقیق کنترول باید د درملنې لومړی هدف وي.

وریدي انتي بیوتیک چې دې ناروغانو ته انتخاب کېږي باید د اغېزو پراخه ساحه ولري. مخصوصا Staphylococcus Aureus، streptococci، گرام منفي Airob یا په هوا کې ژوند کوونکي او Anaerob (بې هوا ژوند کوونکي) باکتریاوې په پام کې وساتل شي. د مکروبونو ضد درملو په رژیم کې Ertapenem، Piperacillin/Tarobactum، Ampicillin/sulbactum، cefotetan، Linezolid او یا په ګډه Clindamycin او fluroquinolon کارول کېږي.

شدید او پر مختللي انتانات او هغه انتانات چې د درملنې تر ۴۸ ساعتونو پورې ښېګڼه نه مومي د مکروبونو ضد درملنې پراختیا ته اړتیا لري. تر څو په Methicillin Resistance، Staphy. Aureus (د بېلګې په ډول Vancomycin) او Pseudomonas Aeroginosa اغېزه وکړي.

که چېرته د وریدي انتي بیوتیکونو د درملنې سره د قرچې او ژوبلې ساحې د شااو خوا انتانات بهبود پیدا نه کړي. پر انتي بیوتیکونو بیاکننه، جراحي debredment او Revascularization باید ترسره شي.

د کلینیکي ښېګڼې وروسته باید خوراکي انټي بیوتیک ناروغانو ته پیل شي او د ناروغانو وضعیت تر پوره څارنې لاندې ونیول شي.

وروستی څېړنې د زخمونو د بیولوژیکي خواصو په اړوند ځینې نوي معلومات وړاندې کوي د بېلګې په توګه د ژوندي پوستکي او د ودې د فکتورونو تراو لکه Basic Fibroblast Growth Factor چې ښایي د Neuropathic قرحو او ژوبلو په درملنه کې ګټور واقع شي.

د Platelets ونو څخه مشتق شوی د ودې فکتور په هغو زخمونو چې وزن پرې کم شوی وي په ټاکلي وخت کې جراحي Debridement ترسره کېږي او مناسب انټي بیوتیک اخلي ښې اغېزې کوي. ځینې مرکونه Hyperbaric اوکسیجن کاروي، مګر د هغو د ګټورتیا څه ارقام په لاس کې نشته.

دا څرګنده شوې چې منفي فشار د زخمونو په تېره بیا د Planter زخمونو بیا رغېدلو ته سرعت ورکوي.

د یادونې وړ ده چې د پښې د ښې د تغیر په صورت کې د مناسبو بوتانو کارول او د اورتوپېډي متخصصینو سره تماس ځانګړی اهمیت لري.

د پښو د ستونزو د مخنیوي لپاره باید ټول ناروغان وهڅول شي تر څو خپلو پښو ته پاملرنه وکړي د زخم، چاودې، تناکې او سوروالي په صورت کې باید روغتیايي مرکز ته مراجعه وشي.

د ډيابېت د ناروغانو د زړه او رگونو ستونزې:

د زړه او رگونو ستونزې د ډيابېت د ناروغانو په دواړو ټایپونو کې لیدل کېږي. د Framing د Ham د څېړنې په بنسټ د ډيابېت ناروغان د یوه څخه تر پنځو ځلو پورې ډېر د نورو وګړو په پرتله د زړه په ناروغیو لکه PAD، CHF، CAD، MI او نابیره مرګونو اخته کېږي او ډيابېت د زړه د ناروغیو یو لوی عامل ګڼل کېږي.

سربېره پر دې هغه څېړنې چې (Multiple Risk Factor Intervention (MRFIT تر نامه لاندې په ۵۰۰۰ وگړو کې د ۱۲ کلونو لپاره ترسره شوي دا څرگنده شوي چې د اکليلي رگونو د ناروغیو له امله مړینې د ډيابېت په ناروغانو کې تر نورو وگړو څخه درې ځله ډېر منځ ته راځي.

همدارنگه یوه بله څېړنه چې په ۱۱۵۵۴ سپین پوستو او ۶۶۶ تور پوستو وگړو کې چې له ۳۵ څخه تر ۶۴ کالو عمر کې درلود د ۱۹۶۷ څخه تر ۱۹۷۳ کال پورې ترسره او بیا د ۲۲ کالو لپاره تعقیب شوه پورتنۍ څېړنې ته ورته لاس ته راوړنې کې درلودې.

همدارنگه وروسته له څېړنو څخه دا څرگنده شوه چې وروسته له MI څخه د مړینو پېښې په ښځینه ناروغانو کې د نارینه وو په پرتله ډېرې زیاتې وې.

په دویم ټایپ ناروغانو کې د زړه د حملاتو چانس دومره ډېر وي لکه په هغو خلکو کې چې یو ځل یې د زړه د اسکیمي حمله تېره کړې وي، له دې امله باید ټول هغه ناروغان چې د Atherosclerotic ناروغیو نښې یا اعراض لري د بېلگې په توگه د زړه اسکیمي، د Carotid رگونو ناروغی، په ECG کې د پخوانۍ MI نښې، Protienurea او داسې نور باید مخکې د فزیکي تمریناتو څخه Stress Test اجراء کړي. په دې ناروغانو کې اکثرا اسکیمي پرته د سینې له دردونو څخه (Silent Ishcaemia) په ډول منځ ته راځي. سربېره پر دې د هغو وگړو انذار چې DM لري خراب دي.

داسې ښکاري چې د زړه د ناروغیو له امله مړینې او معوییتونه د کلایسیمي د لوړوالي او نورو خطري فکتورونو سره تړاو لري په ډيابېت اخته ناروغانو د غټو رگونو (Macrovascular) ناروغیو د خطر عوامل په لاندې ډول دي:

۱- Dyslipidemia

۲- لوړ فشار

۳- چاغښت

۴- د فزیکي فعالیت نه درلودل

۵- د سگریټو څکول

ځینې نور اضافي د خطر عوامل چې د ډیابټ په ناروغانو کې رول لري عبارت دي له:

۱- Microalbuminuria

۲- Macroalbuminuria

۳- د سپرمو د Creatinin لوړوالی

۴- د Platelet ونو غیرنورمال فعالیت.

دا څرګنده شوې چې د انسولینو د سوېې لوړوالی د زړه او رګونو ناروغیو خطر په ډیابېټیک او غیر ډیابېټیک وګړو کې زیاتوي. هغه ناروغان چې د انسولینو ضد مقاومت لري او د ناروغی په دویم ټایپ اخته وي د دوی په سپرمو کې د Plasmingen Activator Inhebetor (په تېره بیا PAI-1) او فبرینوجن کچه لوړه وي چې دا په خپله د وینې د لخته کېدو د تشدید سبب ګرځي او د Fibrinolysis څخه مخنیوی کوي چې د ترومبوز د منځ ته راتلو سبب کېږي.

د ډیابټ په موجودیت کې د رګونو د اندوتېل او ملساء عضلاتو سربېره د Platelet دندې هم له ستونزو سره مخامخ کېږي.

هغه څېړنې چې د OCCT تر نامه لاندې ترسره شوي دا ئې څرګنده کړې چې د ګلايسيمي کنټرول د زړه د ناروغیو په فیصدي کې څه بدلون نه راولي. په هغو وګړو کې چې تر شديدي (یا Intensive) درملنې لاندې وو د ټولو کولسترولو، LDL کولسترولو او تراى ګلیسپرایډ کچه ټیټه راپور شوې.

داسې نظریې موجودې دي، چې په خپله انسولین Atherogenic خاصیت لري، ځکه هغه وګړي چې په ډیابټ اخته نه دي او د انسولینو کچه ئې لوړه ده د دویم ټایپ ناروغانو په څېر د زړه په ناروغیو اخته کېږي.

URPDS هم دا څرګندوي، چې د ګلايسيمي کنټرول د زړه د ناروغی په حملاتو کې د بدلون سبب نه ګرځي.

د یادونې وړ ده چې د انسولینو او Sulfonylurea کارونه د زړه د ناروغیو د حملاتو د ډېرېدلو سبب نه گرځي.

د دماغی رگونو ناروغی:

ډیابېت د دماغ د رگونو د Atherosclerosis او د گوزن د منع ته راتلو سبب گرځي. څېړنې دا څرگندوي چې په ډیابېت اخته ناروغان تر نورو وگړو درې ځله ډېر په ذکر شویو ناروغیو اخته کېږي. همدارنگه یوه څېړنه چې ۱۲۰۰۰ نارینه او بنځینه ناروغانو کې د شپږو څخه تر اتو کالو په لړ کې د Atherosclerosis د پېښو په اړه ترسره شوې دا څرگندوي چې ډیابېت د Ischaemic Stroke پېښې څلور ځله ډېروي. همدارنگه د انسولینو ضد مقاومت هم د گوزن په منع ته راتلو کې پوره رول لري.

د Ultrasonography آزمویښې د دې څرگندوی دي، چې د Carotid کلسیفایډ شوي Atheroma په ډیابېتیک وگړو کې تر نورو خلکو پنځه ځله ډېر لیدل کېږي. همدارنگه ډیابېت ځوانان د گوزن د ناروغی سره مخامخ کوي او گوزن په ډیابېت اخته ناروغانو کې د نورو وگړو په پرتله ډېر کم عمر کې منع ته راځي. د هر سلو ناروغانو څخه چې د گوزن له امله مړه کېږي یو ټي د ۵۵ کالو څخه کم عمر لري چې د ډیابېت په شتون کې دغه شمېر لس ځله ډېرېږي.

د Ren Frew/paisley تر نامه لاندې څېړنې چې د 20 کالو په لړ کې په سکاټلند کې په ۷۰۵۲ نارینه او ۸۳۵۴ بنځینه ناروغانو چې د ۴۵ څخه تر ۶۴ کالو عمر یې درلود دا څرگنده کړې چې د ډیابېت بنځینه ناروغانې تر نورو بنځو درې ځلې ډېرې په گوزن اخته کېږي.

سرېبره پر دې په ډیابېت اخته بنځو کې د گوزن له امله د مړینې شمېره لوړه ده او لکه څنګه چې ډیابېت د گوزن په پایلو بدې اغېزې کوي، نو په ډیابېتیک وگړو کې د بیا گوزن وهلو چانس تر عادي وگړو دوه ځله ډېر دی.

د محیطي رگونو ناروغی:

د ډيابټ په ناروغانو کې د محیطي رگونو د ناروغی پېښې له دوو څخه تر څلورو څلو پورې ډېرې لیدل کېږي. هغه وګړي چې د اوږدې مودې لپاره په ډيابټ اخته وي Femoral Bruit ئې اورېدل کېږي او په قدم کې ئې نبض نه حس کېږي.

په ناروغی د اخته کېدو دوام او د هایپرګلايسيميا شدت د مرض د پرمختګ سره تړاو لري د پښو د رگونو Atherosclerosis په وظيفي ډول په Tibial او Peroneal رگونو کې ډېر لیدل کېږي. په Atherosclerosis اخته رگونه په هغو وګړو کې چې په ډيابټ اخته دي تر نورو وګړو ډېر Calcification څرګندوي. د Framing Ham د څېړنو پر بنسټ ډيابټ د Claudication خطر ۳۵۰ په سلو کې په نارینه ناروغانو کې او ۸۶۰ په سلو کې په بنځینه ناروغانو کې ډېروي. ډيابټ د پښو د خطرناکې اسکیمیا پېښې ډېروي. په ډيابټ اخته هغه وګړي چې ډېر عمر لري (۶۵ څخه تر ۷۴ کلونو پورې) تقریبا ۲۳،۵ ځلکه ډېر د Amputation له خطر سره تر نورو وګړو ډېر مخامخ کېږي.

د ډيابټ د رگونو د ناروغیو پتوفزبولوژي:

له ډيابټ سره یو شمېر میتابوليکي ستونزې مل دي لکه هایپرګلايسيميا، د وینې د لېپیدونو غیرنورمال حالت او د انسولینو ضد مقاومت.

ډيابټ په تېره بیا د رگونو په اندوتېلیوم، ملساء عضلاتو او د platelet ونوپه دندو اغېزې کوي او د Atherogenesis د منع ته راتلو او پرمختګ سبب ګرځي، د رگونو نورمال فعالیت ستونځمن کوي، ډيابټ د اندوتېل د ژونکو Vasodilator خاصیت له منع وړي او د Nitric Oxide د وظيفوي فعالیت د کمېدو لامل ګرځي.

په ډيابټ کې موجوده هره یوه اساسي ستونزه لکه هایپرګلايسيميا، آزادو شحمي اسیدونو لوړوالی او د انسولینو ضد مقاومت په یوازې توګه هم د NO د وړتیا او د همدې لارې د اندوتېل د وظيفوي فعالیت د کمښت سبب کېدای شي.

هایپرگلايسيميا د NO تولید د اندوتېل له ژونکو څخه کموي او د هغو تخریب ته د اکسېجن د Reactive ډولونو په ډېرولو سره سرعت ورکوي.

هایپرگلايسيميا د رگونو په ژونکو کې د انزایمونو په وسیله لکه C Kinase Protien او NADPH اکسیداز او Oxidant د فشار په غیر انزایمي منابعو (لکه د پرمختللي گلايکېشن وروستني تولیدات Advanced Glycation End Product (AGEPs) له لارې د Reactive اوکسېجن د ډولونو تولید هڅوي.

کله چې Oxidant فشارونه ډېر شي د eNOS کوفکتور Tetrahydrobioptin اوکسیداز او eNOS یوازې کېږي او دا عملیه د دې سبب کېږي تر څو د NO په ځای د Super Oxide Anion تولید شي وروسته بیا د Super Oxide Anion په NO اغېزه کوي او د Per Oxynitrate د تولید سبب گرځي چې وروستنی مرکب د Prostacyclin د ترکیب او د اندوتېلیوم اړوند Hyperpolarizing فکتورونو د فعالیت مخنیوی کوي.

د هایپرگلايسيميا د غېزو په شان آزاد شحمي اسیدونه، په ژونکو کې دننه د انزایمي Oxidant منابعو د فعالیت سبب گرځي، چې په هغو کې PKC ، NADPH Oxidase او eNOS شامل دي، منځ ته راغلي انالوگونه د super oxid د انیون د ډېرېدلو سبب گرځي. هغه اضافي شحمي انساج چې د ډیابت په دویم ډول کې منځ ته راځي د اضافي Fatty acide د آزادېدلو سبب هم گرځي. د اسکېلېتي عضلاتو په وسیله د هغوی کم مصرف د هغو کچه په پلازما کې نوره هم لوړوي او د وجود په هره برخه کې د ناوړه اغېزو د منځ ته راتلو سبب گرځي. آزاد شحمي اسیدونه په ژونکو کې پرته د تړاو څخه د اکسیدانټ انزایمونو منابع فعالوي چې په هغو کې PKC، NADPH Oxidase او eNOS شامل دي، چې نوموړي مرکبات د هایپرگلايسيميا په شتون کې Super Oxide د ډېرېدو باعث گرځي.

په حقیقت کې آزاد شحمي اسیدونه د یوې ناپېلې منبع څخه د اوکسېجنو د منځ ته راتلو، چې د انسولینو ضد مقاومت په موجودیت کې د هایپرگلايسيميا څخه مخکې منځ ته راځي

بنکارندوی دي او په دې صورت کې د هایپرگلايسيميا د څرگندېدلو څخه مخکې د رگونو دندې ستونزمنې کېږي.

په روغو انسانانو کې د آزادو شحمي اسیدونو انفيوژن د اندوتېل دندې زیانمنې کوي په داسې حال کې چې که چېرې Anti oxidant توکي یوځای ورسره تطبیق شي د رگونو د زیانمن کېدلو څخه مخنیوی کوي. سربېره پر دې آزاد شحمي اسیدونه د ژونکو دننه هم اغېزې کوي چې نه یوازې په احشاء او عضلاتو کې بلکې په رگونو کې هم د انسولینو ضد مقاومت منع ته راوړي. همدارنگه د ډیابېت په ناروغانو کې هایپرگلايسيميا او آزاد شحمي اسیدونه په ژونکو کې د Diacylglycerol د غلظت د لوړېدو سبب ګرځي. Diacylglycerol د PKC انزایمونو فعالونکي دي، چې هغه د پروټینونو په Phosphorylation کې کلیدي رول لري او میتابولیک کنټرول ته ډېر مهم دي. اوسنۍ څېړنې د PKC د فامیل رول د ډیابېت ناروغانو د زړه او رگونو په اړوندو اختلاطاتو کې څرګندوي. د PKC فعالېدل کولای شي چې د eNOS د تظاهراتو مخنیوی وکړي او د Cytokine هڅونکي نسجي فکتورونو د Gene تظاهرات او Procoaglant فعالیت د انسانانو د اندوتېل په ژونکو کې تشدیدوي او د Proinflammatory cytokine تولید ډېروي.

سربېره پر دې د رگونو د دېوالي ژونکو د ارتشاح سبب ګرځي او د ژونکو څخه بهر مواد ډېرېږي، چې د Atherosclerosis د زیان په برخو کې ټولېږي.

څېړنې د Atherosclerosis په بېلابېلو پړاوونو کې د PKC د فعالیت بنکارندوی دي. د B-PKC انتخابي نهې کونکو تجویز په ډیابېت اخته مورکانو ته د هغو د شبکې د وینې جریان اصلاح کوي او په سالمو انسانانو کې چې د هایپرگلايسيميا سره مخامخ دي د اندوتیل د دندو د زیانمن کېدو څخه مخنیوی کوي. په وصفي ډول په بېلابېلو انساجو کې د انسولینو مقاومت لیدل کېږي د بېلګې په توګه شحمي انساجو، ینه (ځیګر) او د اندوتیل ژونکو کې، د رگونو د نورمال فعالیت لپاره د هغې اندوتیل د انسولینو بشپړو او روغو

زگنالونو ته اړتیا لري. د مثال په ډول په هغه مورکانو کې چې د جن انجنیري په وسیله د هغو د اندوتیل د ژونکو د انسولینو اخذې له منځه وړل شوي د رگونو د eNOS غلظت 60 % کمښت څرگندوي. د اندوتیل په طبقه کې د انسولینو ضد مقاومت د ژونکو په منځ کې د سگنالونو سیستم زیانمنوي او پر Phosphatidylinositol Kinase د Mitogen-activated protien kinase د تحریک سبب گرځي. د MAP Kinase د جریان فعالېدل د NO تولید کموي، د Endothelin تولید ډېروي، د Proinflammatory جینونو Transcription هڅوي او د وینې تمایل لخته کېدو ته ډېرکوي. اوس مهال هغه مېکانېزم چې د اندوتیل اړوند Vasodilator دندو زیانمن کېدل څرگندوي تشریح شوي.

د NO یو داخلي رقابتي نهی کونکی چې د Asymmetrical Dimethyl Arginine (ADMA) په نامه یادېږي د انسولینو ضد مقاومت سره په مستقیم تناسب او په ډیابېت اخته ناروغانو کې ډېرېږي، چې وروسته بیا د گلايسيمي د کنټرول سره څه نا څه بهېدوي مومي. د هغو ټولېدل او تجمع ښايي د هغو د کتابولېزم او نهی له امله وي، ځکه چې د Dimethyl Arginine Dimethyl Amino Hydralase فعالیت کمښت مومي. اوسنی څېړنې هم دا تائیدوي چې د دې انزایم نامنظمتوب په ډیابېت کې د ADMA د سوټې د لوړېدلو سبب گرځي.

سرېره پر دې ډیابېت د رگونو وظیفوي فعالیت د لویو مالیکولونو د Nonenzymatic Glycation له امله ستونزمن کوي. د هایپرگلايسيميا او نورو Oxidative حالتونو په نتیجه کې ډېر پروټینونه او حتی لیپیدونه د Nonenzymatic Glycation په وسیله بدلون مومي. د بېلگې په توګه Hb A1c چې د هېموګلوبین یو Glycated ډول دی د هایپرگلايسيميا د لوړوالي سره تړاو لري.

هغه پروټینونه چې Glycate شوي وي د AGEs په ډول ساختمان جوړوي. متعددې کیمیاوي څېړنې د AGEs د مشخص کېدو لپاره ترسره شوي، ټولې څېړنې د ډیابېت د

اختلاطاتو د Pathobiology سره تړاو څرګندوي او په ډيابېت کې د رګونو ستونزې د ډېرو اختلاطاتو اصلي لامل ګڼل کېږي.

د Glycate LDL ډول کولای شي چې د Immune غبرګون د منځ ته راتلو او Macrovscular اختلاطاتو د منځ ته راتلو سبب شي. فاسفولېپېډونه او apolipoprotien کولای شي، چې AGEs منځ ته راوړي د يادونې وړ ده چې د AGEs په وسيله تغير شوي LDL Apptrotien او LDL لېپېډ په ډيابېت اخته وګړو کې د روغو وګړو په پرتله ډېر وي. د ژونکو په دېوال کې ډېرې داسې آخډې موجودې دي چې د هغو د بيولوژيکي اغېزو منځګړيتوب کوي د AGE بدلون موندليو پروټينونو شتون کولای شي چې د رګونو د ژونکو څخه دالتهابي Cytokine ونود توليد سبب شي چې د اندوتېل اړوند د رګونو Vasodilator دندې زيانمنې کړي. او د اندوتېل د چسپندګی خواص د وينې د سپينو کرويواتو دپاره يوه ډېره وصفي آخډه د RAGE په نامه پېژندل شوې، اوسنی څېړنې د RAGE رول د Atherosclerosis په منځ ته راتلو کې څرګندوي. هغه مورکان چې د E جين Apolipoprotien نلري Atherosclerosis ته ډېر مساعد دي، د هغې د انتي باډي چې RAGE ته ورته والی لري د تطبيق په صورت کې د Atherosclerosis پرمختګ کمښت مومي. دا په خپله د AGEs رول په Atherosclerosis کې د AGEs رول څرګندوي.

سربېره پر دې د NO د مقدار کموالی د Oxidative فشارونو ډېرېدل، د هغې د اخذو فعالېدل او د انسولينو ضد مقاومت په ډيابېت کې د رګونو د التهاب د تشديد سبب ګرځي، چې هغه هم د ژونکو په داخل کې Transcription فکتورونو د هستوي Transcription فکتور [NF]-KB او فعالوونکي پروټين [AP-1] له لارې صورت نیسي. دغه فکتورونه د هغه جېنونو د تظاهراتو لامل ګرځي، چې د Cytokine، Chemokine، د وينې د سپينو ژونکو نېسلوونکي ماليکولونه او د التهاب څخه مخکې Mediators لکه Tumor Necrosis Factor- Alfa د توليد مسؤليت لري.

ډیابېټ د Atherosclerotic پلگونو د ودې او پرمختګ سبب ګرځي، ځکه چې د اندوتېل په ژونکو اغېزه کوي تر څو هغه cytokine تولید کړي چې په خپله د رګونو د ملساء عضلاتو د ژونکو په وسیله د Collagen په تولید کې کمښت منځ ته راوړي.

همدارنګه د اندوتېل ژونکې د Metalloproteinase او نسجې فکتورونو تولید او جوړولو ته هڅوي چې دغه بدلونونه د Plaque د فیروز سرکې (Cap) د پایدارتوب ځواک کموي او د Plaque د Rupture او Thrombosis دپاره زمينه مساعدوي.

یو زیات شمېر څېړنې د ډیابېټ په اخته ناروغانو کې د Oxidative فشارونو څرګندوی دي، د غبرګون لرونکو اوکسېجنو منابع د غبرګون لرونکو Carbonyl مرکباتو د منځ ته راتلو سبب ګرځي.

د هایپرګلايسيميا په موجودیت کې Nonoxidative عکس العملونه هم د Carbonyl مرکباتو د ډېرېدلو سبب کېږي، چې هغه بیا په پروټینونو او لیپیدونو اغېزه کولای شي. دا چې په څه ډول د Glycoxidation تولیدات په ډیابېټ اخته ناروغانو کې ټولېږي پوره څرګند نه دی که څه هم دا مرکبات په هغو سالمو اشخاصو کې چې لوړ سن ولري هم صورت نیسي.

اوسني حقایق دا څرګندوي چې د لیدو وړ میکانېزمونه چې د Carbonyl ګروپ د زهري خواصو د لرې کولو لپاره موجود دي کولای شي چې په ډیابېټ کې د Oxidant او Carbonyl فشارونو جوګه شي.

ډیابېټ د ملساء عضلاتو دندې زیانمنې کوي او د Vasoconstrictor، Mediators، افراز د Endothelin-1 په ګډون ډېروي، چې هغه د رګونو د ملساء عضلاتو د ودې او التهاب سبب کېږي. سربېره پر دې د نورو Atherogenic میډیاتورونو کچه د Angiotensin II او د رګونو تقبض کونکي Prostanoid په ګډون ډېرېږي چې هغه د رګونو د ملساء عضلاتو د ودې او التهاب سبب کېږي. سربېره پر دې د نورو Atherogenic میډیاتورونو کچه د Angiotensin II او د رګونو تقبض کونکي Prostanoid په ګډون ډېرېږي چې د

دویم ټایپ په ناروغانو کې د رګونو د توسع خاصیت زیانمن کوي. او شاید د NO د سګنالونو د انتقال د خرابی له امله وي. د یادونې وړ ده چې د ډیابت ناروغانو رګونه د Endothelin - 1 او Angiotensin په مقابل کې کم تقبض کوي، همدارنګه د Sympatic عصبي سیستم رول د ملساء عضلاتو په تقبض کې په دې ناروغانو کې روښانه ندی. په تجروبي ډول د Norepinephrine بیا اخیستنه د Sympatic عصبي سیستم د نیورونونو په وسیله کمښت مومي.

د دې امکان شته چې ډیابت د Subcellular کلسیمو په توزیع کې بدلون راولي چې هغه په خپله د Norepinephrine او Phenylephrine په مقابل کې د تقبض د تشدید سبب کېږي. که څه هم د ډیابت ډېر ناروغان د تشخیص په وخت کې په محیطي نیوروپاتي اخته وي او په رګونو د اعصابو اغېزې کمېږي، سرېره پر دې د ډیابت Atherogenic میخانیکیتونه د رګونو په ملساء عضلاتو کې فعال کوي، چې په هغو کې PKC، NE، BK، RAGE او د Oxidative فشارونو تولید شامل دي. ډیابت د ملساء عضلاتو د ژونکو مهاجرت د Atherosclerotic زیانمنې برخې ته ډېروي، خو په ډیابت اخته ناروغانو کې د پرمختللي Atherosclerosis زیانمنه برخه تر عادي وګړو ډېر کم ملساء عضلات لري، چې ښایي له دې امله د فیروز پاسنی برخې Cap د ارتجاعیت د کمښت سبب شي. د اندوتیل د ژونکو ترڅنګ Platelets هم زیانمن کېږي. د PKC د فعالیت ډېرېدل د Platelets څخه د مشق شوي NO کمېدل او د Oxidative فشارونو ډېرېدل په هغو کې لیدل کېږي. ډیابت د پلاټیلېټونو د کلسیم Hemostasis تخریبوي، چې کېدای شي د Platelet د فعالیت د زیانمنېدو جوګه شي. ځکه کلسیم د ښې بدلون، افراز، نښلېدو (Aggrigation) او د Thromboxan په جوړولو کې رول لري. سرېره پر دې د ډیابېټیک وګړو پلاټیلېټونه تر عادي وګړو ډېر چسپناک د Ib او Iib/IIIa ګلايکوپروټینونه څرګندوي. په دویم ټایپ اخته ناروغان د Coagulation او Fibrinolysis سیستم تر منځ انډول نه لري چې د وینې د لخته کېدو او د هغې د تداوم سبب ګرځي. همدارنګه په دویم ټایپ اخته

ناروغان په لوړه کچه د Plasminogen Activator Inhibitor Type 1 لري، چې په Atherosclerotic برخو کې د Fibrinolysis وړتیا کموي، سرېره پر دې د نسجي فکتورونو د تظاهر د ډېرېدلو او د پلازما د Coagulation د فکتورونو د لوړېدلو او د داخلي Anticoagulantونو د کمښت سبب ګرځي. چې دغه بېلابېل میخانیکیتونه په ډیابېت اخته وګړي د Thrombosis او Atherosclerosis د اختلاطاتو سره مخامخ کوي.

د زړه د ناروغیو خطري فکتورونه:

د لېپیدونو ناوړه اغېزې:

په ډیابېت اخته ناروغانو ته Dyslipidemia ډېره مضره تمامېږي، نو باید دغه اختلاط په سم ډول تداوي شي، Hypertriglyceridemia او د HDL د سوټې ټیټوالي تر ټولو نورو ډولونو په زړه ناوړه اغېزې کوي. که څه هم ډیابېت د LDL Cholesterol سوبه نه لوړوي، مګر هغه Small Dens LDL چې په ډیابېت اخته ناروغانو کې لیدل کېږي، ډېر زیات Atherogenic دي، په آسانی Glycate کېږي او د Oxidation وړتیا لري.

که څه هم د Dyslipidemia په هکله ډېرې څېړنې د دویم ټایپ په ناروغانو کې ترسره شوي، ډېرې پایلې دا څرګندوي، چې د LDL Cholesterol د کته کولو ګټې په ډیابېټیک ناروغانو کې نورو وګړو ته ورته دي او د زړه په حملو کې کمښت راولي.

په ډېرو څېړنو کې د HMG COA Reductase د نهی کونکو څخه کار اخیستل شوی په داسې حال کې چې د Gemfibrozil ګټه هم څرګنده ده.

په ډیابېټیک ناروغانو کې د Hyperlipidemia د اصلاح لپاره باید لاندې ټکو ته پاملرنه وشي:

۱- LDL cholestrole باید ټیټ شي

۲- HDL cholestrole باید لوړ شي

۳- Triglyceride باید ټیټ شي

د درملنې ستراتېژي، لیپوپروټینونو ته په پاملرنې سره صورت نیسي په لومړي گام کې ښائې په خواړو کې بدلون توصیه شي. همدا راز د ژوندانه په کړو وړو کې بدلون د عادي وگړو په شان (د بېلگې په توگه د سکرتو قطع کول، د وینې د لوړ فشار اصلاح، د وزن کمول او فزیکي فعالیت) ترسره شي.

خوراکي توکيو ته ډېره پاملرنه ضروري ده، چې د Monosaturated شحمیاتو او کاربوهایډرېټونو څخه ډېر کار واخیستل شي او د هغې په ځای د مشبوع Saturated شحمیاتو او کولسترولو کارونه محدودده شي.

له څېړنو څخه دا څرگنده شوې، چې په خوراکي توکيو کې بدلون، په هایپرلیپیدیمیا کې په منځنۍ توگه (د ۱۰ فیصده څخه کم کمښت په LDL کې) منع ته راوړي.

د LDL cholestrole د ټیټولو لپاره تر ټولو غوره درمل HMG COA reductase Inhebetor دي.

د ADA د لارښونو په اساس هغو ډیابېټیک ناروغانو ته چې عمر ئې د ۴۰ کلونو څخه ډېر وي باید په لاندې ډول عیار شي:

۱- $LDL < 2.6 \text{ m mol/L (100 mg/dl)}$

۲- $HDL > 1.1 \text{ m mol/L (40 mg/dl)}$ د نارینه وو لپاره

۳- $HDL > 1.38 \text{ m mol/L (50 mg/dl)}$ د ښځینه ناروغانو لپاره

۴- $Triglyceride < 1.7 \text{ m mol/L (150 mg/dl)}$

د پورتنیو سوبو د عیارولو اصلي دلیل دا دی، چې په ډیابېټ اخته دغه وگړي هغو غیر ډیابېټیک ناروغانو ته چې یو ځل ئې MI تېره کړې وي ورته انذار لري.

که چېرې ناروغ د زړه او رگونو په ناروغی اخته وي، نو د هغې $LDL > 1.8 \text{ m mol/L}$ (70 mg/dl) ساتل کېږي، چې همدغه کچه هغو وگړو ته چې CHD لري، خو په ډيابت اخته نه دي هم توصیه کېږي.

که چېرې HDL ټيټ يا LDL څه لوړ وي، نو فبرېټونه به ډېر کټور وي، تر څو هغوی نورمالې اندازې ته راوړي.

د HMG COA Reductase د نهې کونکو گډه درملنه د فايبرېټونو او يا د لېپېډونو د ټيټوونکو له نورو مشتقاتو سره (لکه Ezetimibe او Niacine) يو ځای د لېپېډونو د نورمالې سوټې د منځ ته راتلو او پايښت لپاره ضروري ده. بايد په ياد ولرو چې د Statin او Fibrat مشتقاتو گډ کارول د Myositis سبب کېدای شي.

Nicotinic acid د HDL د سوټې د لوړېدو لپاره په ډيابت اخته ناروغانو کې هم کارول کېږي. مگر د هغې دوز لوړ ($< 2 \text{ gr/d}$) دی، چې د کلايسيمي کنټرول ستونزمن او د انسولينو ضد مقاومت سبب کېدای شي. د Triglyceride د سوټې د لوړوالي په صورت کې بايد د Bile acid binding resin څخه کار واخيستل شي.

د وينې لوړ فشار يا Hypertension:

لوړ فشار د زړه د رگونو او پښتورگو د اختلاطاتو د منځ ته راتلو او چټکتيا لامل گرځي. د ناروغانو فشار بايد د 130/80 څخه ټيټ وساتل شي او هغوی ته د ژوند د بڼې د اصلاح اړوند لکه د وزن کمولو، فزيکي تمريناتو د خوراکي سوډيمو د کمښت او رواني ستونزو د حل لارښونې وشي.

د ډيابت د اصلاح او د هغو د اختلاطاتو د مخنيوي لپاره به له يوه څخه د ډېرو فکتورونو اصلاح ته اړتيا وي. د ACE Inhibetor او ARBs د گټو له امله چې ډيابېټيک ناروغانو ته ئې لري دې درملو ته ترجیح ورکول کېږي. او سربېره پر دې هغه درمل چې د زړه او

رگونو د ناروغیو د خطر مخنیوی کوي لکه (Betablocker, Thiazid diuretic) او
Cacum Channel blocker) باید دې رژیمو ته علاوه شي.

۱- د ډیابېت په لومړي ټایپ اخته ناروغان چې لوړ فشار او Microalbuminuria یا
Mcaroalbuminria لري ACE Inhebtor ډېر ګټور دي او د Nephropathy د
پرمختګ څخه مخنیوی کوي.

۲- په دویم ټایپ اخته ناروغانو ته چې Microalbuminuria او لوړ فشار لري ACE
Inhebtor او ARBs پیل د Microalbuminria د پرمختګ مخنیوی کوي.

۳- په دویم ټایپ اخته ناروغان چې د وینې لوړ فشار، Macroalbuminuria او د پښتورګو
عدم کفایه لري ACE Inhebtor او ARBs د GFR د ډېر ټیټېدلو څخه مخنیوی کوي.
سربېره پر دې باید لاندې ټکو ته پوره پاملرنه وشي:

۱- ACE Inhebtor د ګلوکوزو د سوږې په نورمال ساتلو کې مرسته کوي چې له دې
امله د زړه او رګونو په ناروغیو هم مثبتې اغېزې کوي.

Calcium Channel Blocker، مرکزي Adrenergic Antagonist او د Vasodilator
مشتقات په Lipid او ګلوکوزو اغېزې نه کوي.

۲- Beta Blocker او Thiazide د انسولینو ضد مقاومت د زیاتوالي سبب ګرځي. او د
وینې په شحمیاتو ناوړه اغېزې کوي. Beta Blocker د دویم ټایپ د منع ته راتلو خطر
ډېروي او په ډیابېت اخته ناروغانو کې د هایپوګلایسیمي د نښو د پوښښ سبب ګرځي.

خو د کلینیکي څېړنو پر بنسټ نه یوازې دا چې د Beta Blocker دغه ناوړه اغېزې د څه
ستونزو سبب نه دي شوي، بلکې د زړه او رګونو اړوند ناروغیو د مړینو د کمولو له امله
باید د ډیابېت اخته ناروغانو ته توصیه شي.

۳- Smypatetic Inhebtor او α -Adrenergic Blocker د ډیابېت د ناروغانو په
وضعیتي ټیټ فشار چې د نیوروپاتي له امله منع ته راځي ناوړه اغېزې کوي.

۴- د بېلابېلو درملو په وسیله په مساوي ډول د فشارکنترول د زړه او رگونو د محافظت او ساتنې سبب کېږي.

۵- Nondihydropyridine اړوند د کلسیم کانالونو بلاک کونکي (Verapamil او Diltiazim) تر Dihydropyridine (Amlodipine او Nifedipine) څخه د ډيابت ناروغانو ته غوره گڼل کېږي.

۶- هغه ناروغان چې Hypertension، Macroalbuminuria او ډيابت لري د فشار مناسبه کچه يې ($125/75 <$) ده تر څو د ناروغی له پرمختگ څخه مخنيوی وشي.

۷- د سپرمو پتاشيم او د پښتورگو دندې بايد په منظم ډول کنترول شي. سربره پر دې په ډيابت ناروغانو کې Atherosclerotic ناروغيو د چټک پرمختگ او ډېرو پېښو منع ته راتگ ته بايد پاملرنه وشي.

درملنه:

د زړه د ناروغيو د درملنې لپاره د ډيابت د ناروغی تاريخچه ډېره مهمه ده، که څه هم ډېرو ناروغانو د زړه د حملو په وخت کې د هغوی ډيابت تشخيص شوی نه وي، لکه څنگه چې د Touber او د هغو د ملگرو له خوا په ۳۲۶۶ هغو ناروغانو چې Angiography ته کاندید وو ترسره شويو څېړنو څرگنده کړه، چې د دې ناروغانو ۱۸ فیصده په ډيابت اخته، مگر تشخيص شوي نه وو. همدارنگه د ډيابت په ناروغانو کې د زړه د حملاتو لرليد (انذار) ښه نه دي، په دې اړوند په ۱۶۶۴ تنو د حادې احتشاء (AMI) ناروغانو کې ترسره شوي څېړنې دا څرگندوي، چې روغتون ته د داخلېدو پر مهال د شکرې ناروغی يا ډيابت تشخيص او يا هم د 198 mg/dl څخه لوړه گلايسيمي د لوړې شمېرې مړينې او معيوبیتونو سره مل وه.

بايد څرگنده شي چې په تېرو کلونو کې د ډيابت د درملنې لپاره Hyperglycemia او د هغې درملنې ته ډېره پاملرنه کېده، خو لکه څنگه چې ليدل کېږي، له ډيابت سره مل

میتابولیکي ستونزې لکه د انسولینو ضد مقاومت، د لیپیدونو غیرنورمال توب، د وینې لوړ فشار او Thrombosis په خپل وار د زړه او رگونو د ناروغیو په پرمختګ او اندازو ښکاره اغېزې کوي، چې د ناروغی د درملنې او اختلاطاتو د مخنیوي لپاره باید هغو ته پوره پاملرنه وشي.

په عمومي ډول د اکلیلي رگونو (CAD) ناروغیو درملنه د ډیابېت په وګړو کې څه خاص توپیر نلري، Revascularization، Percutaneous Coronary Intervention (PCI) او د اکلیلي رگونو پیوند موثریت به تر نورو وګړو ډېر لږ وي، په لومړیو کې ښایي د PCI د بریالیتوب اندازه غیر ډیابېټیک وګړو ته ورته وي، خو وروسته بیا ډیابېټیک ناروغان د بیابندېدلو ډېر چانس لري، اوس مهال په نویو میتودونو د Stent کارول (Drug-Eluting Stent) او GP IIb/IIa د پلټیلېټونو نهی کونکی د دې ناروغانو لپاره ګټور ثابت شوی، که څه هم CABG (Cronary Artery Bypass Graft) د PCI په پرتله په هغو ناروغانو کې چې د څو رگونو ستونزې او یا نوې Q Wave احتشاء لري غوره ګڼل کېږي، خو په هغو وګړو کې چې د یوه یا دوو رگونو ستونزې لري (پرتله له LADC څخه) په هغو کې PCI ته ترجیح ورکول کېږي.

د Plateletونو ضد درمل:

هغه څېړنې چې په ډیابېت اخته وګړو کې ترسره شوي د دې ښکارندوی دي، چې د ډیابېت دواړه ټایپونه د Platelets د چسپندګۍ خاصیت ډېروي، چې د Thromboxan ډېر تولید، د کلسیم او مګنیزیم د هېموسټاز بدلون، د Adenosin مالیکولونه او د اندوتېل نامنظمتوب چې د Nitric Oxide او Prostacycline د لږ تولید سبب ګرځي په دې کې ډیډخل ګڼل کېږي، له دې امله د Platelets ضد درمل دې وګړو ته ځانګړی اهمیت لري.

:Aspirin

هغه څېړنې چې د (ETDRS) Early Treatment of Diabetic Retinopathy Study تر نامه لاندې د لومړي او دویم ټایپ په ناروغانو کې ترسره شوي دا ئې څرگنده کړې چې په ورځ کې د 650 mg اسپیرینو خوړل د MI په پېښو کې د پام وړ کمښت منځ ته راوستلی پرته د هغه چې د Vitreous او یا شبکیې په وینه توپېدنه کې څه بدلون رامنځ ته شي حتی په هغو وگړو کې چې په Retinopathy هم اخته وو.

سرېره پر دې یوه بله څېړنه چې د Hypertensive Optimal Treatment (HOT) تر نامه لاندې په ۱۵۰۱ ډیابېت اخته ناروغانو کې ترسره شوې ۱۵ فیصده کمښت د زړه او رگونو په پېښو کې او ۳۶ فیصده کمښت د حادې احتشاء (AMI) په پېښو کې په هغو وگړو کې چې د ورځې 75 mg اسپیرین ئې اخیستل لیدل شوی دی. له دې امله ADA د وړاندیز پر بنسټ بنائې لاندې کتگوری وگړو ته د ورځې ۳۲۵ ملي گرامه اسپیرین توصیه شي:

۱- د وروستی وقاتې (Secondary Prevention) لپاره ټولو هغو نارینه او ښځینه وگړو ته چې د لویو رگونو د ناروغیو نښې نښانې لري.

۲- د لومړي او دویم ټایپ ټولو هغو ناروغانو ته چې د اکلیلي رگونو د خطر فکتورونه لري.

:Glycoprotein IIb/IIIa Blocker

د دې درملو کارول د Unstable Angina او Non STEMI ناروغانو ته ډېر گټور دي. همدارنگه هغو ناروغانو ته چې PCI ورته اجراء شوی د 35 % څخه تر 50 % پېښو کې د اسکیمي د حادو حملاتو مخنیوی کوي.

:Beta Blocker

په ډېرو څېړنو کې دا څرگنده شوې، چې Beta Blocker د MI په ناروغانو کې د مړینې د کمښت سبب گرځي. که څه هم د هغه ځینې ناوړه اغېزې په ډيابت کې ډېر اهمیت لري، د بېلګې په توګه د هایپوګلايسيمي د علايمو مخنیوی، د گلوکوزو د نه تحمل پرمختګ، د انسولینو د افراز مخنیوی، د پلازما د لیپیدونو په انډول د هغې ناوړه اغېزې خو سره له دې هم په ډيابت اخته د حادې احتشاء ناروغانو ته ډېر ګټور دي او د هغو د مړینو شمېر کموي. یوه څېړنه چې په ۴۵۰۰۰ د AMI په اخته ناروغانو کې چې ۲۰ فیصده یې په ډيابت اخته وو ترسره شوې او بېلابېل Beta Blocker ټي په مختلفو دوزونو اخیستي وو، یو کال تېته Mortality څرګندوي، پرته د هغې چې د Beta Blocker څه ناوړه اغېزې ولیدل شي.

کېدای شي، چې مختلف فکتورونه د ډيابت ناروغانو ته ګټور تمام شي د بېلګې په توګه:
- Beta Blocker شاید د SympathoVagal انډول چې د Neuropathy له امله زیانمن شوی بیا اعاده کوي.

- د زړه د میوکارډ عضلې په وسیله د شحمي اسیدونو په کارونه کې کمښت راولي، چې له دې امله اوکسېجنو ته د هغې اړتیا کمېږي.
د دغو ذکر شویو ګټو سرېره بیا هم ځینې ډاکتران د هغو له کارولو څخه د لاندې دلائلو په اساس ډډه کوي:

- Beta Blocker د هایپوګلايسيمي د خبر ورکونکو نښو مخنیوی کوي.

- Beta Blocker ، Glycogenolysis تر اغېزې لاندې راولي.

- د انسولینو په افراز اغېزه کوي.

- د گلوکوزو د تحمل (Glucose Tolerance) د له منځه تللو سبب کېږي.

همدارنگه له دې امله چې Beta Blocker د Triglyceride د سوښې د لوړېدلو، د HDL cholesterol د سوښې د ښکته کېدو او د LDL cholesterol د سوښې د لوړېدلو سبب گرځي، چې په دې ډول د زړه د Atherosclerosis د پرمختګ باعث گرځي. د یادونې وړ ده، هغه ناروغانو چې Cardioselective Beta Blocker يې اخیستل د هایپوګلايسيمي پېښو يې د Placebo گروپ څخه څه توپیر نه درلود.

د Angiotensin Converting Enzyme مخنیوی کونکي:

دغه درمل د احتشاء (Infarct) ساحه محدودوي، د بطيناتو په Remodeling او د ناروغانو په Survival مثبتې اغېزې کوي، له دې امله باید چې د ډيابېت په ناروغانو کې خاصه پاملرنه ورته وشي.

هغه څېړنې چې د 'Grapo Italiano Per Lo Studio Della Sopravvivenza Nell' MI – 3 (GISSI-3) Infarto Miocardilo تر نامه لاندې ترسره شوي، دا ئې څرګنده کړې، چې د MI په پیل کې د Lisinopril کارونه د ۶ اونيو او سپرو میاشتو په موده کې د ډيابېت ناروغانو ته د هغو وګړو په پرتله چې په ډيابېت اخته نه دي د مړینو په شمېر کې د کتنې وړ بدلون راوړي، چې د سپر اونيو موده کې ۳۰ فیصده د ۵ فیصده په پرتله او د شپږو میاشتو په موده کې ۲۰ فیصده د ۰ فیصده په پرتله بدلون لیدل شوی.

د Lisinopril کارونه په ۱۰۰۰ تنو کې د ۳۷ نورو د ژوند د ژغورلو سبب کېږي.

په همدې ډول د ډيابېت اخته ناروغانو ته د ACE Inhibitor توصیه د نابره مرګونو، بیا احتشاء (Reinfarction) او د زړه د عدم کفائې CHF څخه ۵۰ فیصده مخنیوی کوي.

بېلابېل لاملونه ښايي د ACE مخنیوی کونکو د ګټورتوب سبب شي، د بېلګې په توګه: -که چېرې د حادثې احتشاء په لومړيو کې ناروغانو ته تجویز شي د بطيناتو په Remodiling مثبتې اغېزې کوي.

- د Sympatho Vagal انډول بیا اعاده کوي.

- د ډيابېت اخته وگړو د رگونو د Endothil په ژونکو بڼې اغېزې کوي.
- د انسولينو ضد مقاومت کموي.

سرېبره پر دې هغه څېړنې چې د (HOPE) Heart Outcome Prevention Evaluation تر نامه لاندې ترسره شوي، دا ئې څرگنده کړې، چې Ramipril د زړه د احتشاء (MI)، گوزن (Stroke) او د زړه او رگونو له امله د مړينو په شمېره کې د کتنې وړ کمښت په ډيابېت اخته هغو وگړو کې چې ورسره CAD يا CHF لري رامنځ ته کوي.

د زړه د رگونو Revascularization:

په ډيابېتيک ناروغانو کې تر فارمکولوژيک Revascularization څخه ميخانيکي ډېر گټور ثابت شوی، په پيل کې Angioplasty په ډيابېت اخته ناروغانو ته د نورو وگړو په شان په برياليتوب ترسره کېږي، مگر وروسته بيا د ډيابېت ناروغان د رگونو د قطر د کمېدو او بندېدو سره مخامخ کېږي. مخصوصا وروسته د PTCA څخه چې د دوی انداز بڼه نه دي. د ډيابېت ناروغان وروسته له Stenting او Atherectomy څخه په روغتونونو کې د بيا بندېدلو او مړينې له خطر سره مخامخ دي، که څه هم په دې وگړو کې د Stenting اجراء د نورو وگړو په شان په برتری ترسره کېږي، مگر په دې ناروغانو کې د Stent د برخې قطر کم وي او د بيا بندېدلو امکان ئې په څلورو مياشتو کې ډېر زيات وي (% 55 د % 20 په پرتله).

کوم ميخانيکيت چې له مداخلې څخه وروسته په چټکۍ د بيا بندېدلو سبب گرځي پوره څرگند نه دی، په پرله پسې توگه د رگونو د منځ التراسونوگرافي د Intema د طبقې ډېره زياته Hyperplasia څرگندوي او هستولوژيکي څېړنې د Collagen څخه ډک فبروزي انساج د ډيابېتيک وگړو په Atherectomy کې څرگندوي.

هغه کلينيکي څېړنې چې په Paclitaxel and Sirolimus-Eluting Stent ترسره شوي د دې بنسکارندوی دي، چې د دې ډول Stent څخه وروسته د بيا بندښت په پېښو کې په

بېسارې توګه کمښت منځ ته راځي. چې ورته ښېګڼې په ډيابټ اخته ناروغانو کې هم ليدل کېږي.

د زړه د رګونو Bypass پيوند (CABG):

په ډيابټ اخته ناروغانو کې د نورو وګړو په پرتله د عمليات څخه وروسته د مړينو لوړ شمېر ليدل کېږي. چې په ډيابټ اخته ډېر ناروغان دويم ځل عمليات ته اړتيا پيدا کوي. که څه هم په روښانه ډول په ډيابېټيک ناروغانو کې د نورو په نسبت د خطري فکتورونو شمېر ډېر وي او دغه ناروغان د کين بطين ستونزې او د زړه د رګونو نورې ستونزې لري، خو په اوږده موده کې د مړينو زياتوالي په ذکر شويو فکتورونو پورې تړلی نه دی. په اصلي او Bypass شويو رګونو کې د ناروغی د چټک پرمختګ له امله د هغو لوری د نورو وګړو څخه توپير پيدا کوي.

هغه څېړنې چې د Bypass Angioplasty Revascularization Investigation (BARI) تر نامه لاندې ترسره شوي، پنځه کاله لوړه Mortality په ډيابېټيک ناروغانو کې څرګندوي او همدارنګه CABG د Angioplasty په پرتله د مړينو په شمېر کې ډېر کمښت منځ ته راوړي، چې د هغو ګټورتيا په ډيابټ اخته ناروغانو کې د نورو وګړو په پرتله ډېره ليدل کېږي.

د زړه عدم کفایه:

يو پتوفزبولوژيک حالت دی، چې زړه نشي کولای په کافي اندازه د وينې جريان چې د بدن د غړيو او انساجو ميتابوليکي اړتياوې پوره کړي، تأمين کړي. بناء د مړينو او معيوبیتونو د پېښو له امله ځانګړې پاملرنې ته اړتيا لري.

په ډېرو پېښو کې د هغې اصلي لامل د میوکارډ احتشاء (MI) او لوړ فشار گنل کېږي، له دې امله چې د ډيابت په ناروغانو کې د زړه د عدم کفایې پېښې ډېرې لیدل کېږي، نو ډيابت هم د هغې په خطري فکتورونو کې شامل دی.

د یادونې وړ ده سرېره پر دې چې د دې ناروغی پېښې د ډيابت په ناروغانو کې ډېرې دي، د هغې انذار (لرلید) د نورو وگړو په پرتله په ډيابېټیک ناروغانو کې خراب دي.

هغه فکتورونه چې په ډيابت اخته وگړو کې د CHF د منع راتلو سبب گرځي په لاندې ډول دي:

لکه څنګه چې په ډيابت اخته ناروغانو کې څېړنې ترسره شوي، د زړه احتشاء په دې ناروغانو کې د عدم کفایې اصلي لامل جوړوي. حتی هغه ناروغان چې د Ustable Angina او Non STEMI په لوحه په روغتونونو کې بستر کېږي، تر نورو وگړو ډېر په CHF اخته کېږي. دا چې ولې MI په ډيابت اخته ناروغانو کې تر نورو وگړو ډېر د زړه د عدم کفایې سبب گرځي، پوره څرګنده نه ده، خو کېدای شي ځینې فکتورونه په هغو کې رول ولري، د بېلګې په توګه یو شمېر د ډيابت ناروغان د زړه د احتشاء (MI) په حالت کې غیر وصفې (Atypical) تظاهرات لري، نو له همدې امله دوی ناوخته روغتونونو ته مراجعه کوي او یو شمېر نور چې Silent اسکیمي لري د سینې درد نلري، کېدای شي د ډېر ځنډ وروسته روغتون ته مراجعه وکړي او یا هم هېڅ مراجعه ونه کړي. لکه څنګه چې لیدل کېږي د ډيابت په ناروغانو کې یوازې د MI د برخې اندازه او سایز د CHF په منع ته راتلو کې رول نلري او ځینې نور فکتورونه هم په دې کې ګډون لري. هغه وکړي چې د زړه احتشاء (MI) تېروي د لنډې او اوږدې مودې لپاره د هغې برخې په غبرګون کې چې خپله دنده یې له لاسه ورکړې تطابق منع ته راځي چې په ډيابت اخته ناروغانو کې دغه میکانېزم دومره بریالی نه ښکاري او له دې امله د ډيابت اخته وگړو زړه به ښايي ډېر لږ د Stroke Volume د معاوضې وړتیا ومومي.

Solomon او د هغې ملګرو دا څرګنده کړې، چې په ډيابېت اخته وګړو کې د زړه کېن بطنین دوه کاله وروسته د MI د حملې څخه تر هغو وګړو چې ډيابېت نه لري لږ لوی کبږي، خو برعکس دغه ناروغان له دوو څخه تر څلورو ځلو ډېر د CHF اعراض او علايم لري. چې دغه ستونزه کولای شي د ځینې نورو حالاتو لکه په ډيابېت کې موجوده Cardiomyopathy، د زړه د الیافو میتابولېزم، د اندوتېل غیرنورمال فعالیت او په ناسم ډول د زړه د میوکارډ د وینې د جریان کنټرول، د کېن بطنین فیروز او Autonomic ستونزو له امله منځ ته راشي.

:Diabetic Cardiomyopathy

په ډيابېت اخته ناروغانو کې د CHF د پېښو ډېر لیدل او د هغو خراب انذار د دې بنکارندوی دي، چې ډيابېت په میوکارډ کې د بدلون د منځ ته راتلو سبب ګرځي. چې د دې بدلونونو په نتیجه کې میوکارډ اسکیمي ته ډېر مساعد او د بیا رغېدلو وړتیا ئې ډېره لږ وي.

د څو وروستیو کلونو د حقایقو څېړنه دا څرګندوي، چې د ډيابېت په ناروغانو کې Diabetic Cardiomyopathy چې هغه د Ischaemic Cardiomyopathy څخه توپیر لري موجوده وي. د هغې د منځ ته راتلو طبیعت او اسباب په خپله په ډيابېت پورې تړلي دي.

د Diabetic Cardiomyopathy میکانېزم:

۱- د پرمختللي Glycation وروستني تولیدات (Advanced Glycation End Products):

د ډيابېت د ناروغانو په زړونو کې د Cardiomyopathy بدلونونه د ډيابېت له میتابوليکي ستونزو سره تړاو لري.

لکه څنګه چې مخکې هم یادونه شوې AGEs په هغو انساجو کې چې د Hyperglycemia سره مخامخ وي لیدل کېږي. د انساجو په چاپېریال کې د دې موادو

ټولېدل د دې سبب کېږي، چې ژونکې په ښه او نورمال ډول خپلې دندې ترسره نشي کړای او د میوکارډ په Elasticity او د توسع په خاصیت کې کمښت رامنځ ته کېږي، د لومړي ټایپ ناروغانو په سپرمو کې د AGEs کچه د هغوی د Microvascular او پښتورگو د اختلاطاتو سره مستقیم تناسب لري.

په ۵۲ هغو ناروغانو کې چې نور اړوند پارامترونه لکه د پښتورگو فعالیت، د وینې فشار، وزن، او د ډیابت د اخته کېدو موده یې په پام کې نیول شوي د Echocardiography د څېړنو په نتیجه کې د Isovolemia استرخاء مودې اورېدلې شوي، چې هغه هم د AGEs د کچې سره تړاو لري.

په تجربوي ډول په ډیابت اخته سپیو کې لیدل شوي، چې د کین بطن د Compliance کمېدل د کولاجن د الیافو د ځای په ځای کېدو سره تړاو لري، پرته د هغې چې د بطن د لوټېدو سبب شي.

دا ټول حقایق دا څرگندوي، چې په ډیابت اخته وگړي پرته له لوړ فشار او بطني ضخامت څخه په CHF اخته کېږي.

۲- د Myocard د کلسیمو ځای په ځای کېدل:

په غیرنورمال ډول د کلسیمو ځای په ځای کېدل د ډیابت اخته ناروغانو د کین بطن دندې له ستونزو سره مخامخ کولای شي. هغه وگړي چې انسولین اخلي د Sarcoplasmic Reticulum اړوند د Ca^{++} پمپ فعالیت ټی کېږي، چې د هغو په پایلو کې د Ca^{++} لېږدېدل په ډیاسټول کې له سایټوپلازم څخه تنقیص مومي. چې دغه بدلونونه کولای شي د ډیاسټول په وخت کې د Myocard د شخې سبب شي. لکه څنګه چې په Cardiomyopathy کې لیدل کېږي.

د ډیابت اړوند بدلونونه په Troponin T ، د تقلص تنظیمونکي نازک Myofelament کې هم شاید د ډیاسټولیک او سپسټولیک ستونزو په منځ ته راتلو کې رول ولري.

د میوکارډ میتابولېزم:

هایپرکلایسمی او د انسولینو ضد مقاومت په مستقیم ډول د میوکارډ په ژونکو اغېزه کوي او د کین بټین دندې ستونزمنې کوي. په ډیابیتیک وگړو کې د انرژۍ منابع او د هغې د کارونې بدلون کولای شي په زړه اغېزه وکړي، لکه څنګه چې د ناروغۍ په دویم ټایپ کې لیدل کېږي. په نورمال حالت کې زړه آزاد شحمي اسیدونه (Non Esterified) د انرژۍ د منبع په توګه کاروي او د اسکیمي او ډېر فعالیت په وخت کې په Glycolysis او د Pyrovate په Oxidation اثر کوي. د ډیابېت ناروغانو د میوکارډ ژونکو ته د Ischaemia په حالت کې د گلوکوزو ناسم ترانسپورټ له امله د ATP تولید او Glycolysis ډېر زیات زیانمنوي، چې په دې حال کې آزاد شحمي اسیدونه او د هغې د میتابولېزم څخه منځ ته راغلي توکي د زړه په ژونکو په مستقیم ډول ناوړه اغېزه کوي او د Diabetic Cardiomyopathy په منځ ته راتلو کې مرسته کوي.

اکلیلي Microcirculation:

له دې امله چې په ډیابېت اخته ناروغانو کې Coronary Microcirculation غیرنورمال وي، د CHF د منځ ته راتلو لپاره زمينه برابروي. د اندوتېل د ژونکو په وسیله د لږ او یا بې اغېزې No (Nitric Oxide) تولید هم په دې وگړو کې نورمال اکلیلي بهیر له ستونزو سره مخامخ کوي او د اکلیلي رګونو د ناروغیو سبب ګرځي. که څه هم د اندوتېل دندې په سمه توګه نه ترسره کېږي، خو د استراحت په وخت کې د اکلیلي شراټینو د وینې بهیر په دې ناروغانو کې څه ډېر وي. اکلیلي رګونه د Vasodilator درملو په مقابل کې توسع یا Vasodilatation څرګندوي.

د اکلیلي رگونو د وینې جریان د هغو Vasodilator درملو چې په اندوتېل اغېزې نلري (لکه Papaverine، Dipyridamale، Adenosin) د تطبیق څخه وروسته څرگندېږي.

چې په ډیابېت اخته ناروغانو کې تر نورو وګړو څخه لږ توسع کوي.

د ډیابېت په ناروغانو کې د اسکیمي پر ضد Angiogenic غبرګون ډېر کم دی، هغه څېړنې چې په ۲۰۵ وګړو چې په ډیابېت اخته وو او ۲۰۵ هغو وګړو چې په ډیابېت نه وو اخته ترسره شوي، د Coronary Angiography معایناتو څخه وروسته دا څرګنده شوه، چې د Collateral رگونو منع ته راتګ په ډیابېت اخته ناروغانو کې ډېر لږ دي. چې همدا میخانیکیت د MI د حملې څخه وروسته د زړه د ناروغیو خراب انذار تشریح کوي. د زړه د Angiogenic غبرګون زیانمنتوب هم د Cardiomyopathy د منع ته راتلو یو فکتور ګڼل کېږي.

د کوچنیو ساحو د اسکیمي نه واقع کېدل:

داسې بنګاري، چې د لنډې مودې لپاره تېرېدونکې د کوچنی ساحې اسکیمي د زړه د احتشاء د حملاتو په مخنیوي کې رول لوبوي، چې په تجربوي حیواناتو کې هم د دې اغېزې په اثبات رسېدلي دي.

په ډیابېت اخته ناروغانو کې د زړه د عدم کفائې مخنیوی:

د ګلايسيمي کنترول:

د ګلايسيمي دقیق کنترول د زړه د عدم کفائې د مخنیوي سبب ګرځي.

هغه څېړنې چې د Iribarrin او د هغو د ملګرو له خوا په ۴۸۸۵۸ ناروغانو کې چې د زړه د عدم کفائې نښې ئې نه درلودې د ۲۲ کالو په لړ کې ترسره شوي د Hb A1c د کنترول څخه دا څرګنده شوه چې د زړه د عدم کفائې څخه د بستر کېدلو او مړینو شمېره د Hb A1c سره مستقیم تړاو لري او دا تړاو په نارینه وګړو کې تر ښځینه ناروغانو ډېر ټینګ

دي. په نارینه ناروغانو کې د Hb A1c د 1% په اندازه لوړوالی 12% د زړه د عدم کفائې د پېښو د ډېرېدلو سبب ګرځي.

ورته نتیجه د UKPDS له څېړنې څخه هم لاس ته راغلي، دغه څېړنه چې په ۴۵۸۵ د دویم ټایپ ناروغانو کې ترسره شوې دا څرګندوي، چې د Hb A1c ۱ فیصد لوړوالی د زړه د عدم کفائې په پېښو کې ۱۶ فیصد ډېروالی منځ ته راوړي.

لکه څنګه چې د دې څېړنو څخه څرګنده شوې، د زړه عدم کفایه د ګلايسيمي د کنټرول سره تړاو لري، نو ضروري ده تر څو د امکان تر حده Hb A1c نورماله وساتل شي.

د وینې لوړ فشار:

په ډېرو پېښو کې دیابت او د وینې لوړ فشار یوځای لیدل کېږي. د Diabetic Cardiomyopathy د ناروغانو د زړه مورفولوژیکي کتنې دا څرګندوي، چې لوړ فشار او دیابت د هغو اړوند بدلونونو ته چټکتیا ورکوي. د UKPDS د څېړنو څخه دا څرګنده شوې، چې که چېرې فشار 10 mmHg لوړ وي، نو د زړه د عدم کفائې پېښې ۱۲ فیصد ډېرېږي. سربېره پر دې دا هم څرګنده شوې، چې که د فشار کنټرول په Captopril او یا Atenolol باندې په مساوي ډول صورت ونیسي د زړه د عدم کفائې په پېښو کې به څه توپیر موجود نه وي.

یوه بله څېړنه چې د Antihypertensive and Lipidlowering Treatment to Prevent Heart Attack Trail (ALLHAT) تر نامه لاندې په ۳۳۳۵۷ د لوړ فشار لرونکو په دیابت اخته وګړو کې ترسره شوه او په هغې کې (Amlodipine) C.C.B، ACE Inhibitor (Lisinopril) او Thiazide Duretic (Chlorothiazide) کارول شوي، څرګنده شوې، چې اساسي د فشار ضد درمل د زړه د عدم کفائې څخه ډېر مخنیوی کوي د ۹،۴ کلونو په ترڅ کې ولیدل شوه، چې د زړه د عدم کفایې پېښې په هغو وګړو کې چې د Thiazide Duretic ګروپ درمل ټي اخیستل د نورو ګروپونو په پرتله ډېرې لږ دي.

همدا شان په کم شمېر ناروغانو کې ترسره شوې، بله څېړنه چې Australian Blood Pressure Study نومېږي د درملنې په بڼه تړلي، څه توپیر نه څرگندوي.

درملنه او مخنیوی:

- د زړه عدم کفایه او د کین بطن ستونزې د ډیابټ اخته ناروغانو او نورو وگړو لپاره ورته موخې لري، چې په لاندې ډول دي:
- د سرو د Congestion مخنیوی
- د ناروغی د پرمختګ مخنیوی
- د Survival بڼه والی

:Beta Adrenergic Blocking Agent

د ډیابټ هغو ناروغانو ته چې MI یې تېره کړې وي، Beta Blocker د مړینې او Reinfarction د مخنیوي لپاره ډېر ګټور دي، چې دغه ګټې د زړه د عدم کفائې په ناروغانو کې هم ثابتې شوي دي.

په Mortality د Beta Blocker بڼې اغېزې په غیر انتخابي Non Selective (Bucindolole) انتخابي (Metoprolol) او د Beta او Alpha-Adrenergic آخډو بلاک کونکي (Carvedilol) کې لیدل شوي، هغه Beta Blocker چې داخلي Sympatomemitic فعالیت لري، د بېلګې په توګه Pindolol د زړه د عدم کفائې په ناروغانو کې مخصوصا هغه وګړي چې ډیابټ هم لري د کارونې وړ نه دي. Carvedilol د ډیابټ په ناروغانو کې د هغو د ځینو بڼو اغېزو له امله د انسولینو په حساسیت او د پلازما په لیپیدونو د بڼو اغېزو او د محیطي رګونو توسع له امله ډېر مناسب دي.

په هغو څېړنو کې چې د Carvedilol or Metoprolol European Trial (COMET) تر نامه لاندې د (NYHA)، د II او IV ټولګې د زړه د عدم کفائې په ناروغانو کې د

پنځو کالو لپاره ترسره شوي، څرګنده شوې، چې Carvedilol ګروپ د Metoprolol په پرتله 17% کمې مړینې لري. په بله ورته څېړنه کې د هغو ګټور توب ۲۴ فیصده بنودل شوی دی.

:ACE Inhebetors

د نورو وګړو په شان په ډيابټ اخته ناروغانو کې د کين بطين اړوندو ستونزو، Mobidity او Mortality کې کمښت راولي.

هغه څېړنې چې د GISSI-3 په نامه ترسره شوي د MI د ناروغانو په مړینه کې کمښت ليدل شوی، مګر د زړه د عدم کفائې او د کين بطين د ستونزو په منځ ته راتګ يې څه اغېزه نه ده ثبت شوې.

يوه بله څېړنه چې د TRACE تر نامه لاندې په هغو وګړو کې چې MI ئې د اړوندو انزایمونو په وسیله تثبیت شوی او دوی د زړه په عدم کفایه هم اخته وو (شپږ ورځې وروسته د MI له حملې څخه د کين بطين Ejection Fraction د % 35 څخه کم وو) د Trandolopril او Placebo درملنې وروسته دا څرګنده شوه، چې دغه درمل % 62 د زړه د عدم کفائې په پېښو کې کمښت منځ ته راوړي د یادونې وړ ده، دغه ګټور توب په هغو ناروغانو کې چې په ډيابټ اخته نه دي، نه ليدل کېږي.

:Angiotensin II Receptor Blocker

دوی مهمې څېړنې چې په دې اړوند ترسره شوي، دا څرګندوي، چې دغه درمل هم په تقریبي ډول د زړه د عدم کفائې په مخنیوي کې ACE Inhebetor ته ورته اغېزې لري، که څه هم دا اغېزې په ډيابټ اخته ناروغانو کې لږ دي.

هغه څېړنې چې د Losartan (ARBs) په هکله ترسره شوي دا ئې څرګنده کړې، چې د Losartan په اخیستلو سره د زړه د عدم کفائې په پېښو کې % 32 کمښت منځ ته راغلی دی.

ARBs په ښه ډول تحمل کېږي د ACE Inhibitor په څېر د ټوخي او Angiodema سبب نه گرځي، خو تر اوسه هم نورو څېړنو ته اړتیا ده تر څو د دې درملو په باب پوره معلومات ترلاسه شي. ښه به وي، یوازې هغو ناروغانو ته چې د ACE Inhibitor تحمل نلري ARBs وکارول شي.

:Aldosterone Antagonist

په تېرو وختونو کې داسې فکر کېده چې Aldosterone په خپله د زړه د عدم کفائې په منع ته راوړلو کې د سوډیمو د احتباس او پتاشیمو د اطراح د میکانیزم له امله ونډه لري، که څه هم Aldosterone د التهابي منځګړیو (Inflammatory Mediators) تولید هڅوي د زړه د عضلې یعنی Myocard د فیروز، د اندوتېل د دندو د ستونزمن کېدو او د رګونو د تنګېدلو سبب گرځي. مګر د هغې ګټورتوب د EPHEsus په نامه ترسره شوې څېړنه کې واضح شوی، په دې څېړنه کې د منرالوکورتیکوئیدونو انتخابي Antagonist یعنی Eplerenone په MI اخته وګړو کې ورځنۍ درملنې ته اضافه شوی وو (د دې وګړو ۸۷ فیصده ACE Inhibitor، ۷۵ فیصده Beta Blocker، ۶۰ فیصده وګړو Duretic او ۸۵ فیصده ناروغانو Aspirine اخیستل) په پای کې څرګنده شوه، چې د دې درملو په اضافه کېدو سره د بیا بستر کېدو او مړینو په شمېر کې ۱۳٪ کمښت منع ته راغلی وو.

د زړه او رګونو *Autonomic* نیورپاټي

د زړه او رګونو *Autonomic* نیورپاټي په دواړو یعنی لومړي او دویم ټایپ کې د CHD او CHF په ناروغانو ناوړه اغېزې کوي. ډېر ناروغان چې په دې اختلاط اخته دي، وضعیتي ټیټ فشار (Postural Hypotension) او د استراحت پر مهال Tachycardia لري، فزیکي تمرینات نشي تحمل کولای او د زړه اسکیمي حملات پرته له درد څخه وي. د زړه او رګونو *Autonomic* نیورپاټي منع ته راتګ د ناروغۍ په دوام او د ګلايسيمي په کنټرول

پورې تړلی ده. د ډیابېټ اړوند نورو اختلاطاتو لکه Retinopathy، نفروپاتي او Vasculopathy سره یوځای منع ته راځي.

تشخیص:

بېلابېلې آزمويڼې د Sympatic او Parasympatic اعصابو د دندو د ارزيايي او څېړنې لپاره موجودې دي، سربېره د فزيکي کتنو ECG کولای شي، چې د زړه د حرکاتو د نظم په باب په عادي حالت کې د ژورې ساډسټنې په بهير او د Valsalva د عمليې د اجراء کولو په لړ کې معلومات راکړي، هغه تستونه چې مخکې د اعراضو د منع ته راتلو څخه د زړه اټونوميک نيوروپاتي په باب معلومات ورکوي يو هم په ۲۴ ساعتونو کې په پرله پسې توگه د زړه د حرکاتو ثبت کول دي، چې د هغو په وسيله د اټونوميک اعصابو د اغېزو په اړوند معلومات ترلاسه کېږي.

همدارنگه د زړه د Radionuclide خيالونو په مرسته چې د Norepinephrine انالوگ (MIBG) Metaiodobenzylguanidine په وسيله لاس ته راځي، کولای شو چې په مستقيم ډول د Sympatic اعصابو د کړو وړو په باب معلومات تر لاسه کړو په ډيابېټيک وگړو کې MIBG د ميوکارډ په وسيله کم جذبېږي او د زړه له زروې (څوکې) څخه تر قاعدې پورې ډېر تفاوت څرگندوي، چې دغه تفاوت په نورو وگړو کې ډېر کم دی.

سربېره پر دې Positron-Emission Tomography Scanning د Sympatic Neurotransmitter انالوگ C-Labeled Hydroxyephedrine په مرسته کولای شي،

چې د ميوکارډ Sympatic عصبي ستونزې څرگندې کړي.

ذکر شوی آزمويڼی په يوازی توگه يا په گډه دتشخيص له پاره کاريدلی شی.

انداز:

ډېرې څېړنې دا څرګندوي، چې دغه اختلاط د ډيابټ په ناروغانو کې د Morbidity او Mortality د ډېرېدلو سبب کېږي، که څه هم د هغې میکانېزم په ښکاره ډول څرګند نه دی، مګر کېدای شي د هغو اختلاطونو لکه Nephropathy له امله چې له دې ناروغی سره یوځای منع ته راځي او د لوړ فشار او Dyslipidemia له امله د زړه د حملاتو سبب شي. سربېره پر دې دغه ناروغان د زړه اسکیمي حملو، دردونه نه احساسوي، چې له کبله یې ناروغي پټه پاتې کېږي او د ډېر پرمختګ په صورت کې تشخیص کېږي.

همدارنګه د استراحت په وخت کې Tachycardia د میوکارډ عضلې د اوکسېجنو ضرورت لوړوي او له Ischaemia سره مخامخ کوي، چې په پورتنی ذکر شوي میکانېزم هغوی د اسکیمي د تحریک سبب ګرځي.

د زړه او رګونو د ناروغیو له امله مړینې هم د زړه د ډيابېټیک نیوروپاټي په پرمختګ ډېرېږي سربېره پر دې د زړه اوټونوميک نیوروپاټي په QT انټروال د اغېزو او د هغه د اوږدېدو له امله د نابېره مرګونو او معیوبیتونو سبب کېږي.

د یو شمېر څېړنو په ترڅ کې دا روښانه شوې، چې د QT څرګند تفاوت په ۱۲ لیدونو کې او د بطنیاتو د ټولې برخې تفاوت د وژونکو اریتمی ګانو، مړینو او معیوبیتونو سبب ګرځي.

د پوستکي او مخاطي غشاء اړوند اختلاطات:

د پوستکي ځنډني تقیحي انتانات په ډيابټ کې ډېر لیدل کېږي، په تېره بیا په هغو ناروغانو کې چې ګلايسيمي ټي په ښه توګه نه وي کنټرول شوي. د ترايګلیسېرایډ لوړوالی، د ګلوکوزو له لوړوالي سره د Eruptive Xanthoma د منع ته راتلو جوګه کېږي.

په ځینې ځنډونو پېښو کې یو زخم چې د Necrobiosis Lipoidica Diabetica په نامه یادېږي د پښې په منځنۍ برخو او د ځنگولو په څت کې منځ ته راځي، دغه زخمونه بیضوي یا منظم شکلونه لري، سرحد یې ښکاره او روښانه نه دی او په ښځو کې تر نارینه ناروغانو څخه ډېر لیدل کېږي.

Necrobiosis Lipoidica Diabetica

Shin Spot بې درده ضموري بدلونونه په ډیابټ اخته لویانو کې ډېر لیدل کېږي، په ډېرو پېښو کې په Pretibial ساحو کې وجود لري، قهوه ښي رنگ او مدور شکلونه لري.

کانډیډیایي انتانات په ځینو برخو لکه: له سینو څخه لاندې، تخرگونو او د گوتو په منځ کې د سوروالي او پرسوب سبب گرځي.

ډیابېت په بنځینه ناروغانو کې د ځنډني Volvuvaginitis او Pruritis د منځ ته راتلو سبب کېږي، چې لامل یې د Glucoseuria شتون دی، که څه هم د فنګس ضد درملو لکه Miconazole او Clotrimazole کارول ګټور دي، مګر د Glycemia د نه کنټرول په صورت کې بیا منځ ته راځي.

Gestational Diabetus Millitus

تعریف: GDM د بلارېبنت په موده کې په بېلابېلو درجو د ګلوکوزو نه تحمل دی. که څه هم د لغت له مخې ټولو هغو پېښو ته چې په حمل کې موجود وي اطلاق کېدای شي، مګر په دې ځای د هغو څخه هدف یوازې هغه خاصې پېښې دي، چې د انسولینو ضد مقاومت ورسره مل وي، د بلارېبنت په آخرو اونیو کې لیدل کېږي او وروسته د بلارېبنت څخه په ډېرو پېښو کې دوباره له منځه ځي.

له دې امله چې د GDM په اخته ناروغانو کې د بلارېبنت په لومړیو اونیو کې هایپرګلاسیمي نه لیدل کېږي، نو د ولادي سؤ اشکالو (د بڼې د بدلون) او Malformation د منځ ته راتلو جوګه نه گرځي، مګر له بده مرغه د Morbidity او Mortality بنسټیز لامل ګڼل کېږي، هغه احصائې چې په ۱۹۹۸ کال کې د امریکا په متحدو ایالاتو کې نیول شوي % 90 مړینې په GDM او % 10 نورې د دې ناروغی په نورو ټایپونو پورې مربوطې وي.

پرته له شک څخه یو شمېر ناروغانې چې په MODY یا دویم ټایپ اخته وي او د بلارېبنت تر وخته پټې پاتې وي، کېدای شي په دې وخت کې تشخیص شي، لکه څنګه چې Sheffeild او د هغې ملګرو له ۱۹۹۱ کال څخه تر ۱۹۹۵ پورې په ۲۰۰۰ ناروغانو د څېړنو څخه څرګنده کړه چې د هغو ناروغانو انذار او عواقب چې مخکې له ۲۴ اونۍ څخه

د دوی هایپرگلایسیمی تشخیص شي، نو انذار او لرلید ئې د FR.B class (د ډیابېت د نورو ټایپونو بې اختلاطه ناروغانو ته) ورته دي.

له دې امله د حمل په پیل کې Fasting Hyperglycemia په Overt DM اړه لري او دغه کنگوري GDM نه شمېرل کېږي.

د اختلاطاتو د مخنیوي او مړینو او معیوبیتونو د پېښو د کمښت لپاره د GDM په وخت تشخیص خورا اهمیت لري، لکه څنگه چې Metzger او Caustan په ۱۹۹۸ کال کې د خپلو پلټنو په لړ کې دې پایلې ته ورسېدل، چې په ښه توګه د GDM د ناروغانو درملنه د زېرون د مودې د اختلاطاتو د کمښت او د روغو میندو په شان د زېرون لامل ګرځي.

د GDM ډېر مهم اختلاط د کوچني له حد څخه ډېر لویوالی دی، چې د مور او ماشوم د Trauma او ژوبلو سبب ګرځي. سربېره پر دې هغه ښځې چې GDM ولري په راتلونکي کې په Overt DM اخته کېږي. په تېره بیا دوی د دویم ټایپ د اخته کېدو ډېر چانس لري. یوه بله څېړنه دا څرګندوي چې هغه ښځې چې وروسته له بلارښت څخه چاغې پاتې کېږي، د دوی ۶۵ فیصده له حمل څخه وروسته په راتلونکو ۱۵ کلونو کې د ډیابېت په دویم ټایپ اخته کېږي او هغه ښځې چې نورمال وزن لري ډېرې لږ د دویم ټایپ د اخته کېدو چانس لري.

همدارنګه د GDM اخته میندو ماشومان هم په راتلونکي کې په چاغښت یا Obesity او ډیابېت اخته کېدای شي.

په GDM د اخته کېدو خطري فکتورونه:

په GDM د اخته کېدو خطري فکتورونه په لاندې ډول دي:

۱- هغه امیدوارې میندې چې په پخوانیو بلارښتونو کې ئې GDM تشخیص شوی وي.

۲- په تېرو بلارښتونو کې د Macrosomic ماشوم زېرول.

۳- ځیني نژادونه لکه: بومي نژاد، هسپانیایي، آسیایي او افریقايي نژادونه

- ۴- له ۳۵ کلونو څخه ډېر عمر لرل.
- ۵- چاغښت (که چېرې BMI د 30 kg/m^2 څخه ډېر وي).
- ۶- Polycystic Ovary Syndrome که Hirsutism موجود وي یا نه وي موجود.
- ۷- د Accontosis Nigricons شتون.
- ۸- د کورتيکوسټېروئيډونو څخه کار اخیستل.

Accontosis Nigricons

د GDM اړوند کتنې او تشخیص:

په ۱۹۹۷ کال کې د GDM اړوند کاري کنفرانس د لاندې وېش پر بنسټ د OGTT د اجراء لارښونه کوي:

I - هغه ښځې چې د لږ خطر سره مخامخ دي (Low Risk):

- ۱- ټولې هغه ښځې چې په هغو نژادونو کې چې GDM نه پکې واقع کېږي اړه لري.
- ۲- هغه ښځې چې ډېر نږدې خپلوان (First Degree) ټې په ډيابېت اخته نه وي.
- ۳- هغه ښځې چې له ۲۵ کلونو څخه لږ عمر لري.
- ۴- هغه ښځې چې مخکې له حمل څخه نورمال وزن لري.
- ۵- د گلوکوزو د نه تحمل د تاریخچې نه درلودل.
- ۶- د نورو ولادي اختلاطاتو د تاریخچې نه درلودل.

هغه ښځې چې په پورتنیو ذکر شویو ډلو پورې اړه لري د وینې د گلوکوزو آزمویښې ته اړتیا نه لري.

II- هغه ښځې چې په منځني ډول له خطر سره مخامخ دي:

په دې گروپ کې ټولې هغه ښځې چې په هسپانیایي، افریقایي او بومي نژادونو پورې اړه لري شاملې دي، دوی باید په رویتین ډول د بلارینست د ۲۴ څخه تر ۲۸ اونیو په موده کې د GDM اړوند آزمویښې ترسره کړي.

III- هغه ښځې چې له ډېر خطر سره مخامخ دي:

- ۱- دچاغي یا Obesity په صورت کې
  - ۲- د کورنۍ په غړیو کې د ډیابېت په دویم ټایپ د اخته کېدو تاریخچه
  - ۳- د GDM تاریخچه
  - ۴- د Glucoseurea شتون
- د دې وگړو آزمویښې باید ډېرې ژر تر سره شي او د بلارینست د ۲۴ څخه تر ۲۸ اونیو په ترڅ کې تکرار شي.
- د یادونې وړ ده که چېرې د هایپرگلاسیمی نښې نښانې په هر وخت کې ولیدل شي، باید اړوندې آزمویښې ورته اجراء شي.
- د GDM تشخیص او کتنې په لاندې ډول په دوو مرحلو کې ترسره کېږي:
- ۱- د GDM بېلونکې آزمویښې (Screening Test):
- په دې صورت کې ۵۰ گرامه خوراکي گلوکوز د ۲۴ او ۲۸ اونیو په لړ کې پرته د وخت او وروستیو خواړو د پاملرنې څخه هغه ښځو ته چې په لومړۍ کته گوری کې شاملې نه دي ورکول کېږي او د وریدي پلازما گلوکوز یې یو ساعت وروسته کتل کېږي که چېرې د هغو کچه د 130 mg/dl څخه لوړه وي، نو باید GTT ورته اجراء شي.

۲- د GDM تشخیص:

د 100 gr په اندازه خوراکی گلوکوز سهار په لوړه (وروسته د ټولې شپې د لوړې څخه چې د ۸ څخه تر ۱۶ ساعتونو پورې وي) ناروغ ته ورکول کېږي. دغه ناروغ باید په تېرو دوو ورځو کې نورمال خواړه چې له 150 gr څخه لږ کاربوهایډرېټ لري، خوړلي وي، په دې وخت کې د هغو د وریډي پلازما گلوکوز مخکې د گلوکوزو له خوړلو بیا وروسته د هغې په اول او دویم ساعت کې کتل کېږي. ضروري ده، چې ناروغ په دې وخت کې ناست وي او د سگریټو له څکولو څخه ډډه وکړي.

که چېرته په دوو یا دريو کتنو کې د هغو د پلازما گلوکوز د لاندې ذکر شویو ارقامو څخه لوړ وي، نو GDM تشخیص کېږي:

۱- Fasting 59 mg/dl (5.3 m mol/L)

۲- لومړی ساعت 180 mg/dl (10 m mol/L)

۳- دویم ساعت 155 mg/dl (8.6 m mol/L)

۴- دریم ساعت 140 mg/dl (7.8 m mol/dl)

د GDM اغېزې په مور او ماشوم باندې:

د ماشوم Organogenesis تر شپږمې اونۍ پورې صورت نیسي، نو له دې امله ولادي انومالي ټې د ډیابېټ د لومړي اد دویم ټایپ اخته میندو په څېر ډېرې نه وي او هغه میندې چې یوازې Post Prandial هایپرگلايسيمي لري د ماشومانو د له منځه تللو خطر یې ډېر لږ وي، له دې امله دوی د Class A1 GDM په نامه یادېږي. خو په هغو میندو کې چې Fasting Hyperglycemia لري د هغو د ماشومانو د Stillbirth (مړه نوزاد) پېښې د ډیابېټ اخته لومړي او دویم ټایپ میندو ته ورته دي، نو له دې امله د Class A2 GDM په نامه یادېږي.

ADA په کال ۱۹۹۹ کې د څېړنو څخه وروسته دې نتیجې ته ورسېدل چې د حمل په څلورو یا شپږو اونیو کې د Fasting Glycemia لوړوالی د 105 mg/dl څخه د ماشومانو د مړینې د شمیرد ډېرېدلو سبب کېږي.

د GDM اخته میندو ماشومان د زېږېدلو په وخت کې د Hypoglycemia او Trauma سره مخامخ دي، په داسې حال کې چې د دوی میندې د Pre-Eclampsia، د وینې لوړ فشار او Lacerations سره مخامخ وي.

درملنه:

په لومړي سر کې په GDM اخته میندو ته یوازې غذایي رژیم توصیه کېږي که د هغو سره گلايسيمي کنټرول شي او $FBS < 105 \text{ mg/dl}$ او 5.8 m mol/L او Post Prandial دوه ساعته وروسته د خوړلو څخه د 6.7 m mol/L (120 mg/dl) څخه ټیټ نشي، دوی ته باید انسولین پیل شي.

غذایي رژیم:

د GDM ناروغانو ته خاص اهمیت لري چې د هغوی بنسټیزې موخې په لاندې ډول دي:

- ۱- د مور او ماشوم لپاره په کافي اندازه غذایي مواد په پام کې نیول.
  - ۲- د گلوکوزو د سوټې کنټرول.
  - ۳- د Ketosis او خوارځواکی مخنیوی.
- د کاربوهایډرېټونو په خوړلو کې کمښت د انسولینو د تطبیق ضرورت کموي او د Macrosomia د کمښت سبب کېږي.

فزیکی تمرینات:

آزاد فزیکی تمرینات د گلایسیمی د کنترول سبب گرځي. ښه تمرینونه د امیدوارو میندو لپاره هغه دي، چې د بدن لوړ غړي په حرکتو کې ډېره برخه واخلي او په تنه او پښو لږ فشار راشي.

د تمریناتو گټې څلور اونی وروسته د هغو د پیل څخه څرگندېږي.

انسولین:

که چېرې د غذایي رژیم او فزیکی تمریناتو سرپه گلایسیمی له 105 mg/dl څخه لوړه پاتې شي، نو ناروغ د انسولینو تطبیق ته اړتیا لري، ښه به وي، چې د انسولینو د دوز د تعیین او د ناروغ د پوهې او بلدتیا لپاره، ناروغ بستر کړل شي.

په پیل کې ۲۰ یا ۳۰ یونته انسولین سهار مخکې له ډوډۍ څخه تطبیق کېږي، د هغې ټول دوز داسې وېشل کېږي، چې له درېو څخه دوه برخې Intermediat Acting او له درېو څخه یوه برخه ئې Short Acting یا ژر اغېزه کونکي انسولین تشکیل کړي.

په کال ۱۹۹۵ کې Devecina او د هغه ملګري د خپلو څېړنو په پای کې دې نتیجې ته ورسېدل چې په هغو ښځو کې چې د Fasting Hyperglycemia درملنه یې په انسولینو صورت نیسي (Class A2 GDM) د هغوی Post Prondial (د خوړلو څخه یو ساعت وروسته) گلایسیمی کنترول د Pre Prondial په نسبت ډېره گټوره ده، لکه څنګه چې دوی ولیدل په دې صورت کې د نوي زېږېدلي ماشوم د هایپوګلایسیمیا پېښې ۳ فیصدو ته د ۲۱ فیصدو په پرتله د Macrosomia پېښې ۱۲ فیصدو ته د ۴۲ فیصدو په پرتله او د میندو اړتیا د ماشوم د Macrosomia له کبله Cesarian ته ۲۴ فیصدو ته د ۳۹ فیصدو په پرتله کمښت مومي.

امیدوارو میندو ته د خوراکي درملو ورکړه:

امیدوارو میندو ته باید خوراکي درمل ورنه کړل شي، که څه هم هغه څېړنې چې په کال ۱۹۹۹ کې په ۲۷۵ ناروغانو ترسره شوې، ولیدل شول چې د انسولینو په ځای د Glyborid ورکړه د څه اختلاط د منع ته راتلو سبب نشوه.

د زېږېدنې اهتمامات:

هغه ناروغانې چې انسولینو ته اړتیا نه لري د وخت څخه مخکې زېږون او جراحي ته لږ اړتیا پیدا کوي. د Conway او Longer د څېړنو څخه په کال ۱۹۹۶ کې دا څرگنده شوه، چې انتخابي یا ټاکلی زېږون (Elective Delivery) د Sholder Dystonica پېښې له 2.2 % څخه 0.7 % ته کموي.

له زېږون څخه وروسته اهتمامات:

هغه میندې چې په GDM اخته دي د ماشوم د زېږېدلو څخه وروسته په شپږمه او دولسمه اونۍ کې د GTT د دوی لپاره ډېر ضروري دي، که دغه کتنې منفي وي په راتلونکو هرو دريو کلونو کې بیا تکرار کېږي. لکه څنګه چې لیدل شوي 50 % د GDM ناروغان په راتلونکو ۲۰ کلونو کې په ښکاره ډيابېټ (Overt DM) اخته شوي.

سربېره پر دې دغه ناروغانې په راتلونکو کلونو کې د زړه او رګونو په ناروغیو، Dyslipidemia، د وینې لوړ فشار او چاغښت د اخته کېدو چانس لري او په راتلونکو بلارښتونو کې په تېره بیا هغه ناروغانې چې ډېر وزن لري په GDM اخته کېږي. د کړو وړو سمون، فزیکي فعالیتونه د وزن کمښت د هغو احتمال کموي.

د GDM ناروغان وروسته له حمل څخه په کم دوز خوراکي Contraceptive کارولي شي.

ډيابېټ او حمل (بلارښت)

د بلارښت یا حمل په دوران کې د پلاسټا Lactogen او دوراني Esterogen او Progesteron د سوټې د لوړېدلو له امله د انسولینو ضد مقاومت ډېرېږي.

د حمل په دوران کې باید ډیابېت او د هغې اړوندو اختلاطاتو ته پوره پاملرنه وشي اړوندې لابراتواري آزمویښې باید د بلارښت څخه مخکې او د هغې په جریان کې ترسره شي د HbA1c تعین ، په ۲۴ ساعته ادرار کې د پروټینو د کچې تعینول، Creatinin Clearance ، د سترگو Fondoscopy او د ECG اخیستل له مهمو کتنو څخه دي.

ډېر مؤلفین په دې نظر دي، چې باید د حمل څخه درې میاشتې مخکې د دویم ټایپ ناروغانو خوراکي درمل قطع او انسولین ورته پیل شي او د حمل څخه مخکې د Hb A1c کچه د 6% څخه ټیټه وي، نو دې ناروغانو ته د یوه مناسب غذايي رژیم ښونه خاص اهمیت لري دوی په ورځ کې د ۱۸۰۰ کیلو کالوري څخه تر ۲۲۰۰ کیلو کالوري پورې انرژي ته اړتیا لري، چې په ورځ کې د دريو ځلو ډوډۍ خوړلو سرپرته باید درې ځله نور هم لږ څه خواړه واخلي.

په لومړیو څلورو یا اتو اونیو کې د گلايسيمي لوړوالی د ارثي ناروغیو او ستونزو سبب گرځي چې دا ستونزې د 4-10% ډیابېت اخته میندو په ماشومانو کې لیدل کېږي. د Sacrum منځ ته نه راتلل، Caudal Dysplasia، د پینتورگو نه تشکل او VSD هغه اختلاطات دي، چې ډېر لیدل کېږي او د Perinatal د مړینو سبب گرځي.

د حمل په وروستیو وختونو کې لوړه گلايسيمي د Hydraminous، د مودې څخه مخکې زیږون، د مړه ماشوم د زیږېدنې او Macrosomia سبب کېږي، همدارنگه د ډیابېت اختلاطات مور او ماشوم دواړه تهدیدکوي.

په دریم Trimester کې د گلوکوزو د دقیق کنټرول سرپرته د ماشوم Sonography کتنې، د پلاسنتا د اوکسېجنو د کچې تعینول او د ماشوم د زړه د حرکاتو کتنې خاص اهمیت لري. باید یادونه وشي، که څه هم د گلايسيمي دقیق څارل او کنټرول د مور او ماشوم د ستونزو د کمښت سبب گرځي په ځیني حالاتو کې د گلايسيمي د کنټرول په موجودیت کې هم ځیني ستونزې لکه Hydraminosis، Preeclampsai-Eclampsia، انتانات او د بې مودې زیږېدنې (Prematurity) پېښې دغه میندې تهدیدوي.

د میندو د گلايسيمي کچه د حمل په وروستيو وختونو کې ډېره په نوسان کې وي، د نوي زېږېدلي ماشوم مړينه د مور د گلايسيمي د لوړوالي سره تړاو لري چې اکثرا د زېږېدلو په وخت کې د هايپوگلايسيمي له امله وي.

د زېږېدلو نېټه او د حمل پای باید د ډيابټ د کنټرول، د اختلاطاتو د شتون او د کوچني وضعیت ته په پاملرنې سره وټاکل شي، د دې امله چې د دې میندو د ماشومانو سېري تر ۳۸ اونۍ پورې د تنفس وړتيا نلري، نو د اړتيا په صورت کې کېدای شي چې په ۳۹ اونۍ کې (۳۸ اونۍ باید بشپړې وي) زېږون صورت ونيسي. لکه څنګه چې په غير ډيابېټيک ناروغانو کې د حمل په وخت کې Fasting د 60-80 mg/dl او د ډوډۍ خوړلو څخه دوه ساعته وروسته د گلايسيمي کچه د 120 mg/dl څخه کمه وي، نو ښه به وي که د ډيابېټيک ناروغانو لپاره هم همدغه کچه وساتل شي. ه هر حال په دې ناروغانو کې د Fasting په حالت کې باید گلايسيمي د 5.8 m mol/L (105 mg/dl) څخه او وروسته له ډوډۍ خوړلو د 7.8 m mol/L (140 mg/dl) څخه ټيټه وساتل شي.

ځيني څېړنې دا څرګندوي چې Glyborid د حمل په وخت کې مصوّن دي، سره د هغې هم باید د حمل په وخت کې انسولين وکارول شي. انسولين باید د دقيق کنټرول په هدف په ورځ کې څو ځله واخيستل شي او يا هم د انسولينو پمپ وکارول شي، تر څو د لوړې گلايسيمي د ناوړه پېښو مخنيوی وشي. د ډېر ژر اغېزه کونکو انسولينو لکه Aspart او Lispro کارول د حمل په وخت کې مصوّن دي، مګر د اوږدې مودې اغېزه لرونکو انسولينو په اړوند پوره معلومات ندي ترلاسه شوي، نو د Basal اړتياوو لپاره د NPH کارول ډېر مناسب ګڼل کېږي.

د ډيابټ اختلاطاتو ته پاملرنه د بلاړېنټ څخه مخکې او د هغې په جريان کې ډېر ضروري دي:

- Diabetic Retinopathy کېدای شي چې د حمل په جريان کې منځ ته راشي او يا هم پرمختګ وکړي هغه میندې چې له حمل څخه مخکې Albuminurea لري د هغوی

Albuminurea د حمل په وخت کې ډېرېږي او دغه میندې د Pe-Eclampsia له خطر سره مخامخ کوي.

په CRF اخته میندې (چې د بلارینت په وخت کې ئې Creatinin Clearance له 80 ml/min څخه لږ وي) د پښتورگو د دندو له نور کمښت سره مخ کېږي چې متأسفانه وروسته له بلارینت څخه بېرته نه اصلاح کېږي.

Diabetic Gastroparesis د بلارینت د وخت زړه بدوالي او کانګې تشدیدوي تر کومه چې ځینې ناروغان وریدي مایعاتو ته اړتیا مومي.

هغه مېرمنې چې د زړه په Ischaemic ناروغیو یا عدم کفایه اخته وي بلارینت د هغوی د ناروغیو د پرمختګ لامل ګرځي.

په روغتون کې د بستر شویو ناروغانو درملنه

په روغتون کې د بستر ناروغانو درملنه باید د داخلي او جراحي کارپوهانو له خوا په ګډه ترسره شي د هایپیرګلايسيمي درملنه په هغو ناروغانو کې چې د دوی ډیابت مخکې تشخیص شوی وي او په هغو وګړو کې چې مخکې په ډیابت اخته نه وو خاص اهمیت لري او د دوی د درملنې پایلې د هغوی د ګلايسيمي له کنټرول سره تړاو لري .

عمومي انستېزي، جراحي عملیات، انتانات او ضمني ناروغی د Counter Regulatory هورمونونو (Cortisol، د ودې هورمون، Catecholamine، ګلوکاګون) سائتوکینونو (چې د انسولینو د موقتي مقاومت سبب کېږي) او هایپیرګلايسيمي سبب ګرځي.

دغه فکتورونه د انسولینو اړتیا او د ګلوکوزو تولید ډېروي، د ګلوکوزو کارونه او د ګلايسيمي کنټرول له ستونزو سره مخامخ کوي. نورې ناروغی او جراحي عملیات د انسولینو په جذب اغېزه کوي د ناروغ په خوړو کې بدلون راځي چې په پای کې هایپوګلايسيمي منځ ته راوړي.

ګلايسيمي او د هغې کنترول باید مخکې له عملیات څخه وڅېړل شي د امکان په صورت کې A1c تعین شي، د سپرمو الکترولايتونه، د پښتورگو فعالیت او د رګونو په منع کې د موجودو مایعاتو حجم وکتل شي. له دې امله چې د ډيابېت د دویم ټایپ ناروغان ډېر د زړه او رګونو په ناروغیو اخته کېږي باید اړوندې آزمویښې ورته ترسره شي.

د ګلايسيمي کنترول د ناروغ په کلینیک ډېرې ښې اغېزې کوي، د هغو کسانو لپاره چې مخکې ئې لوړه ګلايسيمي نه درلوده او په روغتون کې د لومړي ځل لپاره تشخیص شوی وي د ګلايسيمي کنترول او د انسولینو کارول ډېر اغېزمن تمامېږي د بېلګې په توګه، لیدل شوي چې د انسولینو دوامدار انفيوژن د هغو ناروغانو لپاره چې دوی ته CABG اجرا کېږي په انتاناتو د اخته کېدو او په ICU کې د Morbidity او Mortality پېښو د کمښت سبب ګرځي. د ګلايسيمي لوړېدل د زړه، عصبي او انتاني ستونزو د ډېروالي لامل ګرځي. په روغتون کې د بستر ناروغانو د درملنې اساسي هدف نورمال حالت ته نږدې د ګلايسيمي ساتنه، د هایپرګلايسيمي مخنیوی او له روغتون څخه وروسته د عادي رژیم بیا پیل دی.

د هغو ناروغانو ګلايسيمي چې وضعیت ئې ډېر خراب دی او په ICU بستر دي باید د 110 mg/dl (6.1 m mol/L) په شا او خوا کې وساتل شي. او هېڅکله باید له 180 mg/dl (10 m mol/L) څخه لوړه نشي، د نورو بستري ناروغانو له ډوډۍ څخه مخکې ګلايسيمي (Preprondial) باید $90-130 \text{ mg/dl}$ ($5.0-7.2 \text{ m mol/L}$) او وروسته له ډوډۍ خوړلو (Post Prondial) د 180 mg/dl (10 m mol/L) څخه ټیټه وساتل شي، چې دې هدف ته د رسېدلو لپاره په منظم او دقیق ډول د وینې د کتنې ترسره کېدل او د غذايي رژیم او کلینیک اړوند معلوماتو درلودل مرسته کوي.

له خوړلو څخه مخکې د ژر اغېزه کونکو Short Acting انسولینو دوز باید د اټکل شویو غذايي موادو د کاربوهایډرېټونو او انسولینو ته د ناروغ د بدن د حساسیت په پاملرنه تعین شي.

د بېلګې په توګه که چېرې ناروغ ډنګر (او انسولینو ته حساس) وي، نو اصلاحي (Corrective) دوز باید 1 unit د هر 2.7 m mol/L (50 mg/dl) د هدف وړ ګلوکوزو د سوټې په اساس تعین شي. چاغو ناروغانو ته چې د انسولینو ضد مقاومت مطرح وي 2 unit انسولین د هر 2.7 m mol/L (50 mg/dl) لپاره تجویز کېږي.

د اوږدې مودې اغېزه کونکو انسولینو دوز کېدای شي دوه یا درې ورځې وروسته تغیر شي ژر ژر تغیر ورکول به ئې کېدای شي خطرناک تمام شي.

په لومړي ټایپ اخته ناروغان چې عمومي انستېزي ته اړتیا لري، جراحي عملیات ورته اجراء کېږي یا ئې وضعیت ډېر خراب وي باید دوامداره انسولین واخلي، چې د انسولینو وریدي انفیوژن او یا تر پوستیکي لاندې د اوږدې مودې اغېزه لرونکي (Long Acting) انسولین په کم دوز ورکول کېږي، دې ناروغانو ته د لنډې مودې اغېزه لرونکو انسولینو تر پوستیکي لاندې کارول په یوازې توګه کافي نه دي، ځکه د عملیات د ځنډ یا نورو ستونزو د منځ ته راتلو په صورت کې د DKA خطر منځ ته راوړي. دې ناروغانو ته د Regular انسولینو انفیوژن (د 0.5 څخه تر 1 unit/hour) تطبیق کېږي.

که چېرته تشخیصی یا جراحي عملیه لنډه او د موضعي انستېزي په وسیله د اجراء وړ وي د اوږدې مودې اغېزه لرونکو انسولینو د دوز کمول به ښایي کافي وي، په داسې حال کې چې د لنډې مودې اغېزه لرونکي انسولین قطع کېږي. د هایپوګلايسيمي د منځ ته راتلو په صورت کې ګلوکوز تطبیق کېږي. په دویم ټایپ اخته ناروغانو ته د Regular انسولینو انفیوژن یا د اوږدې مودې اغېزه لرونکو انسولینو د کم شوي (25-50%) دوز تر پوستیکي لاندې او له خوړلو څخه مخکې د لنډې مودې اغېزه لرونکي انسولین کارول کېږي.

خوراکي درمل باید د بستر کېدو په وخت کې قطع شي، ځکه د پلازما د ګلوکوزو د ثابت پاتې کېدو لپاره پوره ګټور نه دي په تېره بیا هغو ناروغانو ته چې لږ یا هېڅ خواړه نه خوري ډېر خطرناک واقع کېږي.

Metformin باید له Contrast رادیوگرافي څخه مخکې او د CHF، Acidosis او د پښتورگو د عدم کفائې په صورت کې قطع شي.

ځینې ناروغان چې د جراحي له عملیات څخه مخکې د انتاناتو د شتون له کبله او یا د تشخیص د لاس ته راوړلو لپاره له خوړلو څخه منع شوي د هایپوگلايسيميا له خطر سره مخامخ دي، مسؤل ډاکټران باید دې ته پوره پاملرنه وکړي.

د ناروغ د روغتيايي حالت په پام کې نیولو سره انسولين تر پوستکي لاندې یا د انفیوژن په ډول کارول کېږي. د دې ناروغانو لپاره باید د کاربوهایډرېټونو مناسب مقدار تعیین او په ورځ کې څو ځله ورکړل شي. ضرور نه ده چې د سهار، غرمې او ماښام له خوا په مساوي اندازه واخیستل شي، ښه به وي، چې د درې ځله ډوډۍ خوړلو سربېره ناروغان دوه یا درې ځله کم خواړه وڅوري. د ناروغ خوراکي رژیم باید د اړوند کارپوه له خوا د ناروغ د روغتيايي وضعیت د پاملرنې سره سم وټاکل شي، د درملنې بېلابېل رژیمونه (د وریډي یا تر پوستکي لاندې تطبیق) په بریالیتوب تر سره شوي.

هغو ناروغانو ته چې نشي کولای خواړه وڅوري، د جراحي د عملیاتو پر مهال او د دوراني ستونزو په شتون کې باید انسولين د انفیوژن په ډول تطبیق شي، ځکه په دې وخت کې د انسولينو جذب د پوستکي له لاندني برخې څخه غیرمنظم وي.

د انسولينو د انفیوژن تطبیق پوره پاملرنې او Monitoring ته اړتیا لري. د وریډي د Regular انسولينو د لنډ عمر له امله باید مخکې د هغو له قطع کولو څخه ناروغ ته د اوږدې مودې اغېزه کونکي (Long Acting) انسولين پیل شي، تر څو د انسولينو د کمښت او اړوندو اختلاطاتو څخه مخنیوی وشي.

که چېرې د انفیوژن په ځای تر پوستکي لاندې انسولين کارول کېږي، نو باید د (Basal) اساسي اړتیاوو د پوره کېدو لپاره Long Acting او د ډوډۍ خوړلو څخه وروسته گلايسيمي د اصلاح په خاطر ژر اغېزه کونکي انسولين وکارول شي.

مرحله په مرحله د گلايسيمي د لوړېدو پر بنسټ د انسولينو د دوز ډېرول (Sliding Scale) بايد د بستر ناروغانو لپاره ترسره نشي، ځکه په ډېرو حالاتو کې د ناروغانو رتيواوې نشي پوره کولای او د اختلاطاتو د رامنځ ته کېدو لامل گرځي.

په ډيابټ اخته ناروغانو ته د انسټېزي ورکړه:

د ډيابټ ډېر ناروغان له پرمختللو اختلاطاتو سره روغتون ته مراجعه کوي، چې د دې اختلاطاتو تشخيص د انسټېزي له ورکړې څخه مخکې خاص اهميت لري، ځکه د انسټېزي درمل او د هغې بڼه د ډيابټ د اختلاطاتو په پام کې نيولو سره ټاکل کېږي او د انسټېزي په بهير کې د ستونزو د مخنيوي لپاره د ناروغ بشپړه تاريخچه، فزيکي کتنې، ECG، د وينې يوريا، نايټروجن، Creatinin، د گلوکوزو کچه او همدارنگه د ادارار اړوند آزموينو ته بايد پوره پاملرنه وشي.

په دې ناروغانو کې Atherosclerosis، د زړه د اکليلي رگونو، د محيطي رگونو، د پښتورگو او دماغ د رگونو د ناروغيو د منځ ته راتلو سبب گرځي، لکه څنگه چې ليدل شوي له عمليات څخه وروسته په دې وگړو کې د زړه احتشاء (Infarction) د نورو وگړو په پرتله ډېره معمول ده. Silent Ischaemia په هغوی کې ډېره ليدل کېږي، چې بايد پوره په پام کې وساتل شي او علت ئې د زړه د حسي اعصابو نيورياتي ده، په ځيني پېښو کې سره له دې چې د زړه Angiography څه ناروغي نه څرگندوي اړونده Cardiomyopathy کېدای شي موجوده وي او د ستونزو سبب شي.

په تقريبي ډول د ډيابټ په % 40 ناروغانو کې چې د پښتورگو پيوند ورته ترسره کېږي د Diabetic Stiff Joint Syndrome له امله Laryngoscopy ډېر په مشکل ورته اجراء کېږي. دغه سندروم په هغو وگړو چې انسولين اخلي ډېر زيات ليدل کېږي او د Atlantooccipital مفصل اخته کېدل د نوموړې ستونزې لامل گرځي.

Prayer sign چې په هغه کې ناروغ د خپل ورغوي د Inter Phalangeal مفاصلو د نېردي کولو وړتیا له لاسه ورکوي د Diabetic Stiff Joint Syndrome د تشخیص لپاره ډېره مرسته کوي. د ډيابټ % 40-50 ناروغان چې جراحي عملياتو ته اړتیا پيدا کوي په Diabetic Neuropathy اخته دي او د عمليات په جريان کې د دوی فشار راټيټ کېږي چې ډېر ئې Vaso Presor درملو ته اړتیا پيدا کوي او ځيني وخت د زړه او تنفس د درېدو (Arest) سبب گرځي. سربېره پر دې په دې ناروغانو کې د Trachial Intubation په مقابل کې ډېر فشار موجود وي. په دې وگړو کې Autonomic Neuropathy هم موجوده وي چې د Valsalva Maneuver څخه وروسته د زړه د حرکاتو په بدلون او د وضعيتي فشار او نبضان په تغير تشخيص کېږي. هغه ناروغان چې په Gasteroparesis اخته وي، د دوی معده په نورمال ډول نه تشېږي، دوی د Aspiration له خطر سره مخامخ وي د Autonomic Neuropathy اړوندې آزمويڼې د معدې په هکله هم څه نا څه معلومات ورکوي د Metochlopramide کارونه کېدای شي اغېزمنه وي او له Aspiration څخه مخنيوی وکړي. د هايپرگلايسيميا درملنه لکه څنگه چې په روغتون کې د ډيابېټيک ناروغانو درملنې تر عنوان لاندې ذکر شوي بايد تنظيم شي.

د عمليات په بهير کې د پام وړ ټکي:

د انسټېزي پلان بايد د ډيابټ د اختلاطاتو په نظر کې نيولو سره طرح شي، هغه وگړو ته چې د زړه په ناروغيو اخته دي Invasive Monitoring ضروري دی. که چېرې د Intubation د ستونزو وېره موجوده وي، نو بايد مخکې له انسټېزي په داسې حال کې چې ناروغ وينې وي هغه تطبيق شي. د مايعاتو او درملو په ورکړه کې د پښتورگو دندې په پام کې ونيول شي، د وينې د گلوکوزو کچه بايد له عمليات څخه مخکې، د هغې په بهير کې او د عمليات څخه وروسته تعين شي. هغه ناروغان چې له ډېر خطر سره مخامخ دي بايد هر ساعت د دوی آزمويڼې تکرار شي.

په ځینې وختونو کې د عملیات څخه مخکې د Osmotic Duresis له امله کېدای شي چې ناروغ کلینیکي Dehydration سره د عملیاتو خونې ته انتقال شي، چې دغه ناروغان ډېرې پاملرنې ته اړتیا لري او سربېره پر دې ورکړل شوي وریډي گلوکوز په صحیح ډول یاددانست شي په عادي حالت کې یو کاهل وگړی 5-10 gr/hr گلوکوزو ته اړتیا لري (د 5% ډکستروز محلول ۱۰۰ څخه تر ۲۰۰ ملي لیټره پورې په ساعت کې).

د گلوکوزو کچه باید له مایعاتو څخه بېله وسنجول شي، ځکه دا سمه نه ده چې هغو ناروغانو ته چې ډېرو مایعاتو ته اړتیا لري اضافي گلوکوز ورکړل شي، ځکه چې دا کار د هایپرگلايسيمي د منځ ته راتلو سبب گرځي.

هغه ناروغان چې د پرمختللو اختلاطاتو لکه DKA سره د عملیاتو خونې ته وړل کېږي، باید د ICU په څېر درملنه یې وشي او د هغو گلايسيمي، د وینې PH، الکترولايتونه او د مایعاتو بېلانس وټاکل شي او د هغو د الکترولايتونو (په تېره بیا پتاشیم)، انسولینو، فاسفیټ او گلوکوزو په هکله له اړوندو کارپوهانو سره مشوره وشي.

د ډيابټ اخته ناروغانو ته د عملیات د مېز مناسب وضعیت ډېر مهم دی، ځکه د دوی پوستکي د Atherosclerosis او Neuropathy له امله ډېر ژر زیانمن کېږي، د یادونې وړ ده محیطي اعصاب کېدای شي مخکې په Ischaemia اخته وي.

روحي فشار (Stress)، Trauma او انتانات د انسولینو اړتیا ډېروي، چې پاملرنه ورته ضروري ده.

د ډيابټ د پرمختلونکو اختلاطاتو اړوندې کتنې

د ډيابټ اخته ناروغان له بېلابېلو اختلاطاتو سره مخ دي، چې د منظمو کتنو او مناسبې درملنې په وسیله له هغو څخه مخنیوی کېږي. دغه مخکنۍ کتنې د ټولو ډيابتيک ناروغانو لپاره ترسره کېږي. د لوړ فشار او Dyslipidemia اړوندې کتنې په کال کې یو ځل ترسره

او د خطرناکو انتاني پېښو د مخنيوي لپاره دغو ناروغانو ته باید د Pneumococ، Tetanus او Influenza واکسين ورکړل شي.

د سترگو بشپړې کتنې د سترگو د يوه متخصص په وسيله په کال کې يو ځل د اړوندو اختلاطاتو د مخنيوي لپاره ډېرې ضروري دي، له دې امله چې د دويم ټايپ ډېر ناروغان له تشخيص څخه مخکې په ناروغۍ اخته وي، نو له دې امله باید وروسته له تشخيص څخه د هغوی د سترگو معاینې اجراء شي د لومړي ټايپ ناروغانو د سترگو معاینې 3-5 کاله وروسته له تشخيص څخه پيل او په کال کې يو ځل ترسره کېږي او که چېرته څه ستونزه ونه لري کېدای شي دوه يا درې کاله وروسته هم دغه معاینه ترسره شي.

د پښو کتنې په کال کې يو ځل ترسره کېږي او د کتنې په وخت کې باید لاندې ټکو ته پاملرنه وشي:

۱- د وينې د بهير کتنه، د پښو د حساسيت څرگندول (د Monofilament، سنجاق خوځولو او يا دوشاخې په وسيله) د گوتو حسيت او د نوکانو وضعيت ته باید پاملرنه وشي.

۲- هغو برخو ته چې د ژوبلو او قرحاتو له منځ ته راتگ سره مخامخ دي، په پښه کې د Callus، د نوکانو بدلونونه، باید د پښو د متخصصينو (Podiatrist) له خوا پاملرنه وشي، ناروغان باید د پښو د ستونزو له خپلسرې درملنې څخه منع شي، خو وهڅول شي تر څو هره ورځ خپلې پښې په منظم ډول وگوري. که چېرې نيورپاتي منځ ته راغلې وي، نو باید د دريو يا شپږو مياشتو په ترڅ کې يو ځل د پښو کتنې ترسره شي.

د Microalbuminurea تعين او د البومينو او Creatinin انډول د لومړي او دويم ټايپ په ناروغانو کې په کال کې يو ځل ترسره کېږي که چېرې په ادرار کې Protienurea تثبيت شي، نو باید د سټنډرډ کتنو پر اساس د هغو کچه وټاکل شي که Albuminurea منفي وي، نو باید په کال کې يو ځل هغه تکرار شي.

د يادونې وړ ده چې د ادرار عادي کتنې د البومينو مقدار نشي څرگندولای.

-د پښتورگو اړوندې کتنې په لومړي ټایپ اخته ناروغانو کې له تشخیص څخه ۵ کاله وروسته او په دویم ټایپ اخته ناروغانو کې د ناروغی د تشخیص پر مهال ترسره کېږي. د پروټینونو د افراز سرېره په کال کې یو ځل GFR د سپرمو د Creatinin پر بنسټ تعیین شي.

په لاندې جدول کې د ډیابېټ د ناروغانو ضروري کتنې ذکر شوي دي:

- په خپله د ناروغ له خوا د وینې د گلوکوزو د کچې کتنه (SMBG) (په منظمه توګه د ناروغ له خوا د ضرورت له مخې).
- د A1c کتنې (په کال کې له دوو څخه تر څلورو ځلو پورې).
- د ډیابېټ د کنټرول اړوندې زده کړې (په کال کې یو ځل).
- د خوړو او ضروري کړو وړو په هکله زده کړې (په کال کې یو ځل).
- د سترګو معاینه (په کال کې یو ځل).
- د پښو معاینه (په کال کې یو ځل د ډاکټر له خوا او په ورځنۍ توګه د ناروغ له خوا).
- د وینې د فشار تعیین (په دريو میاشتو کې یو ځل)
- د نیورویاټي اړوندې آزمویښې (په کال کې یو ځل).
- د وینې د شحمیاتو او Creatinin آزمویښې (د GFR تخمین) په کال کې یو ځل.
- د Influenza او Pneumococ واکسینونو ورکول.
- د Platelets ضد درملنې ته پوره پاملرنه.

بشپړه Parentral تغذي

هغه ناروغان چې خراب روغتیایي وضعیت لري نشي کولای خواړه وخورې او د ځینو نورو ستونزو له امله د Enteral (په معده یا کولمو کې د کوچوني پيپ یا تیوب ځای په ځای کولو) تغذي هم دوی ته امکان نه لري، د اړتیا وړ غذایي توکيو مخکې برابر شوي

محلولونه د وريد له لارې دې ناروغانو ته تطبیق کېږي. دغه ناروغان له عادي حالت څخه ډېرو انسولینو ته اړتیا لري حتی هغه ناروغان چې د ډيابېت پخوانی تاریخچه هم نه لري کېدای شي انسولینو ته اړتیا پیدا کړي، په دې حالت کې کېدای شي چې د اړتیا وړ ټول دوز تعیین او د Parentral تغذي محلول ته اضافه شي. مگر په ښه توګه د هغې د دوز د عیارولو لپاره ښایي د هغې انفیوژن په ځانګړې توګه تطبیق شي.

د دې امله چې دغه ناروغان په پرله پسې ډول د تغذي محلول انفیوژن اخلي د انسولینو دوز ئې د نورو وګړو په شان په څو ځلو د وېش وړ نه دی او په منظم ډول د ګلايسيمي د کتنې څخه وروسته باید د انسولینو دوز عیار شي.

ډيابېت او ګلوکوکورټیکوئیدونه:

ګلوکوکورټیکوئیدونه د انسولینو ضد مقاومت لوړوي، په انساجو کې د ګلوکوزو مصرف کموي او په ځیګر کې د ګلوکوزو ترکیب او جوړېدلو ته سرعت ورکوي، سربېره پر دې د انسولینو د افراز مخنیوی کوي، چې د ذکر شویو خواصو له امله په ډيابېت اخته ناروغانو کې د ګلايسيمي کنټرول د ستونزو سره مخامخ کوي. په ځیني وګړو کې د ډيابېت د څرګندېدلو او منځ ته راتلو سبب ګرځي. د سټېروئیدونو له امله تحریک شوی ډيابېت د Steroid Induced Diabetes په نامه یادېږي. د ګلوکوکورټیکوئیدونو دا خاصیت د هغوی له دوز سره تړاو لري په ډېرو پېښو کې د درملو له قطع کېدو څخه وروسته بېرته نورمال کېږي.

درملنه ئې خاص اهمیت لري که چېرته FBS نورمال حالت ته نږدې وي، نو د خوړلو وړ درمل لکه Metformin او Sulfonylurea ناروغ ته توصیه کېږي.

که چېرته FBS د 200 mg/dl (11.1 m mol/L) څخه لوړ وي کېدای شي چې خوراکي درمل ګټور نه وي او ناروغ انسولینو ته اړتیا ولري، په دې حالت کې د اوږدې مودې اغېزه

لرونکي انسولين او د ژر اغېزه لرونکي انسولين په ګډه د هغې د درملنې لپاره کارول کېږي.

هايپوګلايسيميا

دوراني ګلوکوز د عصبي، هورموني او ژونکو د يو بشپړ او اغېزمن سيستم په يوه ټاکلي او معينه اندازه کې ساتل کېږي، دماغ او مرکزي عصبي سيستم د نورمال فعاليت لپاره کافي ګلوکوز ته اړتيا لري. که چېرې دوراني ګلوکوز د کمښت سره مخامخ شي دماغ ته د کافي ګلوکوزو د تأمين لپاره په بدن کې څه دفاعي بدلونونه څرګندېږي، چې په لومړي سر کې د لوړې احساس منع ته راځي که چېرې دغه کمښت ډېر او د دماغ ميتابوليکي اړتيا پوره نشي عصبي اعراض (Neuroglycopenia) څرګندېږي.

د Autonomic اعصابو غبرګون د Glycogen او شحمياتو د ميتابولېزم او په ځيګر او پښتورګو کې د Glyconeogenesis د هڅونې لامل کېږي. په دې وخت ګلوکوز يوازې دماغ ته استول کېږي او د بدن نور غړي د شحمي اسيدونو د ميتابولاييز څخه خپله د اړتيا وړ انرژي لاس ته راوړي.

زموږ په هېواد کې د هايپوګلايسيمي ډېرې پېښې د هغو درملو له امله چې د ډيابټ د درملنې لپاره کارول کېږي منع ته راځي، الکول او ځيني نور درمل هم د هايپوګلايسيمي د منع ته راتګ سبب کېدای شي، سربېره پر دې ځيني نورې ناروغۍ لکه Insulinoma، د غړيو پرمختللي عدم کفايه، Sepsis، ډېر ډنګرتوب، د هورمونونو کمښت، د Non-B ژونکو تومورونه، ارثي ميتابوليکي ستونزې او د معدې جراحي عمليات د هايپوګلايسيمي د منع ته راتلو سبب ګرځي.

د هايپوګلايسيميا د تشخيص لپاره د Whipple Triad شتون ډېره مرسته کوي، چې په لاندې ډول دي:

- ۱- د هایپوګلايسيمي اړوند اعراضو موجودیت.
- ۲- په پلازما کې د گلوکوزو ټیټه کچه چې په مطمئن میتود تعین شوي وي (د گلوکوزو Monitor سم ندی).
- ۳- د گلوکوزو له اخیستلو څخه وروسته د اعراضو له منځه تلل.
- په نورمال ډول د گلايسيمي ټیټه کچه 70 mg/dl (3.9 m mol/L) بنودل کېږي، مگر امکان لري، چې گلايسيمي تر دې هم ټیټه وي او ناروغ نورمال حالت ولري.
- په کلینیکي لحاظ که چېرې د پلازما د گلوکوزو کچه د 55 mg/dl (3.0 m mol/L) څخه ټیټه او اعراض موجود وي، چې وروسته د گلوکوزو له اخیستلو او د هغې د پلازماتي سوډي له لوړېدلو څخه بېرته اعراض له منځه لاړ شي دې حالت ته هایپوګلايسيميا ويل کېږي.
- کېدای شي، چې هایپوګلايسيميا ډېرې ناوړې پایلې ولري او حتی د مرګ لامل شي.
- د هایپوګلايسيميا مهم اسباب په لاندې ډول دي:

:Fasting Hypoglycemia

- درمل:

تر ټولو ډېر: انسولین، Sulfonylurea او ایتانول.

ځینې وخت: Quinine او Pentamidine.

ډېر لږ: Salicylates، Sulfonamides او داسې نور.

- پرمختللي ناروغی:

د ځيگر ناروغی.

د پښتورگو ناروغی.

د زړه عدم کفایه.

Sepsis

ډېر ډنگرتوب (Inanition).

- د هورمونونو کمښت:

Cortisol، د ودې هورمون.

Glucagon او Epinephrine (په هغه ډيابېټيک وگړو کې چې د انسولينو په کمښت اخته وي).

- د β -Non ژونکو تورمورونه:

- د بدن د داخلي انسولينو لوړوالی:

Insulinoma

د β ژونکو نورې ستونزې

د انسولينو افرازکونکي (Sulfonylurea او داسې نور)

Autoimmune ډول (د انسولينو د هغې د آخډو پر ضد د Autoantibody گانو شتون). له نورو برخو څخه د انسولينو افراز.

- د ماشومتوب او کوچنيانو اړوندې ستونزې:

د لوړې تېرېدونکې عدم تحمل په کوچنيانو کې

ارثي Hyperinsulinism

د ځيني انزایمونو ارثي کمښت

:Reactive Hypoglycemia

د هضمي سيستم اړوند (وروسته د معدې له عمليات څخه)

Noninsulinoma Pancreatogenous Hypoglycemia Syndrome

له جراحي عمليات څخه مخکې

له Roux-en-Y Gastric Bypass څخه وروسته

د داخلي Hyperinsulinism نور اسباب

په ارثي ډول د فرکتوز عدم تحمل، Galactosemia،

Idiopathic ډول

لکه څنگه چې مخکې اشاره وشوه په نورمال فزیولوژیک حالت کې گلوکوز د دماغ د انرژۍ یوازینی منبع ده دماغ په خپله د گلوکوزو د ترکیب وړتیا نه لري او د څو دقیقو څخه د زیاتې مودې لپاره هغه نشي ذخیره کولای له دې امله په پرله پسې ډول د گلوکوزو بهیر ته اړتیا لري کله چې د گلوکوزو غلظت په پلازما کې کم شي دماغ ته هم د هغې انتقال کمېږي چې په داسې حال کې دماغ نشي کولای په پوره ډول او نورمال فعالیت وکړي.

په عادي وگړو کې چې په ډیابېت اخته نه دي د پلازما گلوکوز په ټاکلې او معینه اندازه ساتل کېږي (په معمولي ډول 70-110 mg/dl (3.9-6.1 m mol/L)). د لوړې په وخت کې په ځیگر کې Glycogenolysis او په ځیگر او پښتورگو کې Gluconeogenesis د دوراني گلوکوزو د کچې د نورمال ساتلو لپاره فعالېږي. د ځیگر د Glycogen زېرمې د اتو ساعتونو لپاره کفایت کوي. که چېرې د ناروغی یا لوړې له امله دا زېرمې مصرف شوې وي یا فزیکي تمرینات ترسره شي لږ دوام کوي.

د Gluconeogenesis عملیه ځینې نورو موادو ته اړتیا لري چې دا مخکښ مواد د عضلاتو او شحمي انساجو څخه ځیگر او پښتورگو ته استول کېږي د عضلاتو څخه Lactate، Pyruvate، Alanine، Glutamine او نور امینو اسیدونه لېږل کېږي په شحمي انساجو کې Triglyceride په شحمي اسیدونو او Glycerol وېشل کېږي چې د Gluconeogenesis مخکښ دی. د گلوکوزواړوندو ترکیبي او میتابولیکي عملیو کې انسولین اساسي رول لوبوي کله چې د پلازما د گلوکوزو کچه د Fasting حالت نورمالې کچې ته ورسېږي د پانقراس د β ژونکو څخه د انسولینو افراز کمښت مومي چې د هغې نه وروسته په ځیگر کې Glycogenolysis او په ځیگر او پښتورگو دواړو کې Gluconeogenesis شدت مومي، سرېره پر دې د انسولینو د کمښت څخه وروسته په محیطي انساجو کې د گلوکوزو مصرف کمېږي او د پروټینونو او شحمیاتو تجزیه پارول

د کبړي، نو کولای شو ووايو چې د انسولينو د افزاز کمول د بدن لومړنی دفاعي میکانیزم دی چې د هایپوگلايسيمي په مقابل کې منع ته راځي. له انسولينو څخه وروسته Glucagon، Epinephrine، Cortisol او د ودې هورمون د هایپوگلايسيمي د مخنيوي لپاره افزازېږي.

کلينيکي تظاهرات:

د هایپوگلايسيمي مستقيمي اغېزې پر دماغ د Neuroglycopenic اعراضو د منع ته راتلو سبب ګرځي. چې په هغو کې سلوکي تغيرات، ستړيا، روحي تشوشات، Seizure او د شعور له منځه تلل شامل دي.

که چېرې هایپوگلايسيمي دوام وکړي د مرګ سبب کېدای شي.

عصبي (اوتونوميک) اعراض د هغو Sympathoadrenal افزازاتو له امله چې هایپوگلايسيمي د هغې د پارونې او تحريك سبب ګرځي منع ته راځي. په هغې کې Adrenergic نښې (چې د هغو Norepinephrine په وسيله چې د Post ganglionic سمپاتيک نيورونونو څخه او حتی د هغو Epinephrine په وسيله چې د Adrenal غدې د Medula څخه افزازېږي منع ته راځي) لکه Palpitation يا د زړه د ضربان احساسول، لږزه او هيچاني توب شامل دي.

سرېبره پر دې cholinergic اعراض (د هغو Acetyl Choline په وسيله چې د Post Ganglionic سمپاتيک نيورونو څخه افزازېږي منع ته راځي) لکه خولې کول، د لوږې احساس او حتی بې حسي او Parasthesia.

دغه اعراض غیر وصفی دي یوازې په داسې حالت کې په هایپوگلايسيمي اړوند بلل کېږي، چې د ناروغ د پلازما د ګلوکوزو سويه ټيټه وي او وروسته د ګلوکوزو د اخیستلو څخه بېرته له منځه لاړ شي (Whipples Traid).

د هایپوگلايسيمي نښې لکه Diaphoresis او Pallor ډېر معمول دي.

د زړه نبضان او د وینې Systolic فشار دواړه جگپړي، خو دغه نښه هم په وصفي ډول هر کله نه لیدله کېږي، کله کله عصبي محراقي نیمګړتیاوې (Focal Neurological Defecit) هم په موقتي ډول منع ته راځي، تل پاتې عصبي محراقي نیمګړتیاوې ډېرې لږ لیدل کېږي.

د هایپوګلايسيمي منع ته راوړونکي خطري فکتورونه:

هایپوګلايسيمي د انسولینو د مطلق او یا نسبي ډېروالي له امله منع ته راځي، چې په لاندې حالاتو کې لیدل کېږي:

۱- که چېرته د انسولینو (یا د هغې د افراز کونکو درملو) لوړ دوز تطبیق شي، د هغې په وخت کې بدلون راوړل شي او یا هم په غلط ډول واخیستل شي.

۲- که چېرې په خوراكي گلوکوزو کې کمښت راشي لکه د شپې له خوا د لوړې له امله یا د یوه وخت ډوډۍ یا Snack (کمي ډوډۍ) نه خوړل.

۳- په داسې حال کې چې د انسولینو اړوند د گلوکوزو مصرف لوړ شي (لکه د تمریناتو په صورت کې).

۴- د انسولینو د حساسیت بېرته ښه کېدل، د بېلګې په توګه وروسته د کلايسيمي له کنټرول څخه، د تمریناتو څخه وروسته او کله چې د بدن وزن کم کړل شي.

۵- کله چې د بدن د گلوکوزو تولید له کمښت سره مخامخ شي (د مثال په ډول وروسته د الکولو له څښلو څخه).

۶- د انسولینو اطراح که له ستونزو سره مخامخ شي (لکه د پښتورګو په عدم کفایه کې).

د لوړې هایپوګلايسيمي (Fasting Hypoglycemia):

که څه هم ډېر زیات لاملونه د لوړې (Post absorbtive) هایپوګلايسيمي سبب ګرځي دلته یوازې د هغو درملو څخه چې د ډیابېټ د درملنې لپاره کارول کېږي او زمونږ په هېواد کې اکثریت کلینیکي پېښې تشکیلي په خلص ډول یادونه کېږي.

د ډیابت ناروغی ته کارونکي درمل په تېره بیا کله چې وروسته د هغې څخه الکول وڅښل شي یا ناروغ sepsis ته ولاړ شي د هایپوگلايسيمي د منځ ته راتلو سبب کېږي، نور لاملونه لکه د Beta ژونکو تومورونه او داخلي Hyperinsulinism، د ماشومتوب د وخت د هایپوگلايسيمي ستونزې ډېرې لږ لیدل کېږي.

د هایپوگلايسيمي منځ ته راوړونکي درمل:

انسولین او د انسولینو افرازوونکي په بدن کې د گلوکوزو د تولید څخه مخنیوی کوي او په چټکۍ هغه په مصرف رسوي.

ایتانول د Gluconeogenesis د پروسې مخنیوی کوي، مگر په Glycogenolysis اغېزه نه کوي، له همدې امله که یو وگړی د څو ورځو لپاره ایتانول وڅښي او په لږ اندازه خواړه وخورې د هغو د بدن د Glycogen زېرمې خلاصېږي او په ډیابت اخته وگړو کې د هایپوگلايسيمي د منځ ته راتلو سبب ګرځي.

د Salicylate په ګروپ اړوند درمل د گلوکوزو د تولید څخه مخنیوی کوي له دې امله په ځینې کمو پېښو کې د هایپوگلايسيمي د منځ ته راتلو سبب ګرځي.

Sulfonamides د انسولینو افراز د Beta ژونکو څخه هڅوي په ډېرو لږو کلینیکي پېښو کې د هایپوگلايسيمي د منځ ته راتلو باعث ګرځي.

Pentamidine د پانقراس په Beta ژونکو زهرجنې (toxic) اغېزې لري په % 10 پېښو کې د هایپوگلايسيمي او وروسته د ډیابت د منځ ته راتلو سبب ګرځي.

Quinine هم د انسولینو افراز هڅوي د هغو ناروغانو په هایپوگلايسيمي کې چې په ملاریا اخته دي ونډه اخلي.

د اریتمی ضد درملو کې Quinidine، Disopyramide او Cibenzoline د هایپوگلايسيمي سبب ګرځېدلای شي.

د هایپوګلاسیسمي منع ته راتګ ځینې نورو درملو ته هم نسب ورکړل شوی لکه غیر انتخابي Beta Blocker په تېره بیا Propranolol ، له دې امله چې د Epinephrine گلاسیسمیک فعالیت او د هایپوګلاسیسمي Adrenergic اعراض د Beta2 Adrenergic آخډو په وسیله منعګریتوب کېږي نو په داسې حالاتو کې د انتخابي Beta1-Adrenergic Agonist کارونه (لکه Metoprolol او Atenolol) منطقي ښکاري، تر څو د هایپوګلاسیسمي له پرمختګ څخه مخنیوی وشي.

درملنه:

هغه ناروغان چې د هایپوګلاسیسمي د منع ته راتګ له خطر سره مخامخ وي د اعراضو د موجودیت په صورت کې باید د گلوکوزو د تابلېتونو (چې 20 gr گلوکوز لري)، گلوکوز لرونکو مایعاتو او داسې خواړو څخه چې په کافي اندازه گلوکوز لري استفاده وکړي.

هغه ناروغان چې د شدیدې هایپوګلاسیسمي او یا Neuroglycopenic له امله نشي کولای تر څو خواړه وڅوري باید هغوی ته د ورید له لارې گلوکوز تطبیق شي چې په پیل کې 25 gr گلوکوز ناروغ ته ورکول کېږي او وروسته د گلوکوزو انفیوژن تطبیق کېږي، ضروري ده تر څو هر ساعت په دوامداره توګه د ناروغ گلاسیسمي وکتل شي.

که چېرته وریدي درملنه د اجراء وړ نه وي د پوستکي لاندې یا په عضله کې Glucagon (1.0 mg د یوه کاهل لپاره) تطبیق کېږي، چې د لومړي ټایپ ناروغانو لپاره ګټوره درملنه بلل کېږي. د دې امله چې د Glycogenolysis د پروسې د هڅونې سبب کېږي، نو په هغو ناروغانو کې چې د گلایکوجن زېرمې ټې خلاصې شوي وي ګټور نه ثابتېږي (په تېره بیا که چېرې هایپوګلاسیسمي د الکولو له امله منع ته راغلې وي) همدارنګه د انسولینو افراز هڅوي، چې د ډیابېټ د دویم ټایپ هایپوګلاسیسمي درملنې ته ښائي مرسته ونه کړي، سربېره پر دې دا درملنه د لنډې مودې لپاره دوام کوي، له دې امله باید ناروغان وهڅول شي، تر څو خواړه وڅوري او د گلایکوجن زېرمې اعاده کړي.

اخځلیکونه

1. Intenational Text Book of Diabetes Millitus (Wiley) 3rd Edition.
2. Current Medical Disease and Diagnosis (2009).
3. Harrison's Principal of Internal Medicine 17 Edition (2008).
4. The Washington Manual of Medical Theraputic 32 Edition (2007).
5. Hurst's the Heart 12 Edition (2008).
6. Brauwald 8th Edition (2008).
7. Cecil Medicine 23 Edition.

پای

Publishing Medical Textbooks

Honorable lecturers and dear students!

The lack of quality textbooks in the universities of Afghanistan is a serious issue, which is repeatedly challenging students and teachers alike. To tackle this issue we have initiated the process of providing textbooks to the students of medicine. In the past three years we have successfully published and delivered copies of 136 different books to the medical colleges across the country.

The Afghan National Higher Education Strategy (2010-1014) states:

“Funds will be made available to encourage the writing and publication of textbooks in Dari and Pashtu. Especially in priority areas, to improve the quality of teaching and learning and give students access to state – of – the – art information. In the meantime, translation of English language textbooks and journals into Dari and Pashtu is a major challenge for curriculum reform. Without this facility it would not be possible for university students and faculty to access modern developments as knowledge in all disciplines accumulates at a rapid and exponential pace, in particular this is a huge obstacle for establishing a research culture. The Ministry of Higher Education together with the universities will examine strategies to overcome this deficit. One approach is to mobilize Afghan scholars who are now working abroad to be engaged in this activity.”

Students and lecturers of the medical colleges in Afghanistan are facing multiple challenges. The out-dated method of lecture and no accessibility to updates and new teaching materials are the main problems. The students use low quality and cheap study materials (copied notes & papers), hence the Afghan students are deprived of modern knowledge and developments in their respective subjects. It is vital to compose and print the books that have been written by lecturers. Taking the situation of the country into consideration, we desperately need capable and professional medical experts who can contribute to improving the standard of medical education and Public Health throughout Afghanistan. Therefore enough attention should be given to the medical colleges.

For this reason, we have published 136 different medical textbooks from Nangarhar, Khost, Kandahar, Herat, Balkh and Kapisa medical colleges and Kabul Medical University. Currently we are working to publish 20 more medical textbooks for Nangarhar Medical Faculty. It should be mentioned that all these books have been distributed among the medical colleges of the country free of cost.

All published medical textbooks can be downloaded from www.ecampus-afghanistan.org

The book you are holding in your hands is a sample of a printed textbook. We would like to continue this project and to end the method of manual notes and papers. Based on the request of Higher Education Institutions, there is the need to publish about 100 different textbooks each year.

As requested by the Ministry of Higher Education, the Afghan universities, lecturers & students want to extend this project to the non-medical subjects e.g. Science, Engineering, Agriculture, Economics, Literature and Social Science. It should be remembered that we publish textbooks for different colleges of the country who are in need.

I would like to ask all the lecturers to write new textbooks, translate or revise their lecture notes or written books and share them with us to be published. We will ensure quality composition, printing and distribution to the medical colleges free of cost. I would like the students to encourage and assist their lecturers in this regard. We welcome any recommendations and suggestions for improvement.

It is worth mentioning that the authors and publishers tried to prepare the books according to the international standards but if there is any problem in the book, we kindly request the readers to send their comments to us or the authors in order to be corrected for future revised editions.

We are very thankful to German Aid for Afghan Children and its director Dr. Eroes, who has provided fund for this book. We would also like to mention that he has provided funds for 40 other medical textbooks in the past three years which are being used by the students of Nangarhar and other medical colleges of the country.

I am especially grateful to GIZ (German Society for International Cooperation) and CIM (Centre for International Migration & Development) for providing working opportunities for me during the past four years in Afghanistan.

In Afghanistan, I would like to cordially thank His Excellency the Minister of Higher Education, Prof. Dr. Obaidullah Obaid, Academic Deputy Minister Prof. Mohammad Osman Babury and Deputy Minister for Administrative & Financial Affairs Prof. Dr. Gul Hassan Walizai, Chancellor of Nangarhar University Dr. Mohammad Saber, Dean of Medical Faculty of Nangarhar University Dr. Khalid Yar as well as Academic Deputy of Nangarhar Medical Faculty Dr. Hamayoon Chardiwal, for their continued cooperation and support for this project.

I am also thankful to all those lecturers that encouraged us and gave us all these books to be published and distributed all over Afghanistan. Finally I would like to express my appreciation for the efforts of my colleagues Ahmad Fahim Habibi, Subhanullah and Hekmatullah Aziz in the office for publishing books.

Dr Yahya Wardak

CIM-Expert at the Ministry of Higher Education, February, 2014

Karte 4, Kabul, Afghanistan

Office: 0756014640

Email: textbooks@afghanic.org

wardak@afghanic.org

Message from the Ministry of Higher Education

In history books have played a very important role in gaining knowledge and science and they are the fundamental unit of educational curriculum which can also play an effective role in improving the quality of Higher Education. Therefore, keeping in mind the needs of the society and based on educational standards, new learning materials and textbooks should be published for the students.

I appreciate the efforts of the lecturers of Higher Education Institutions and I am very thankful to those who have worked for many years and have written or translated textbooks.

I also warmly welcome more lecturers to prepare textbooks in their respective fields so that they should be published and distributed among the students to take full advantage of them.

The Ministry of Higher Education has the responsibility to make available new and updated learning materials in order to better educate our students. Finally I am very grateful to German Committee for Afghan Children and all those institutions and individuals who have provided opportunities for publishing medical textbooks.

I am confident that this project should be continued and textbooks can be published in other subjects too.

Sincerely,

Prof. Dr. Obaidullah Obaid
Minister of Higher Education

Kabul, 2014

Book Name	Diabetes Mellitus
Author	Dr M Naim Hamdard
Publisher	Nangarhar Medical Faculty
Website	www.nu.edu.af
No of Copies	1000
First Published	By Afghanistan Education Foundation (AEF) 2009
2 nd Reprint	2014
Download	www.ecampus-afghanistan.org
Printed by	Afghanistan Times Printing Press

This Publication was financed by German Aid for Afghan Children, a private initiative of the Eroes family in Germany.

Administrative and Technical support by Afghanic.

The contents and textual structure of this book have been developed by concerning author and relevant faculty and being responsible for it. Funding and supporting agencies are not holding any responsibilities.

If you want to publish your textbooks please contact us:
Dr. Yahya Wardak, Ministry of Higher Education, Kabul
Office 0756014640
Email textbooks@afghanic.org

Printed in Afghanistan 2014

ISBN 0 – 936385 – 405

All Copy rights reserved by Afghan Education Foundation (AEF).